www.burmeseclassic.com

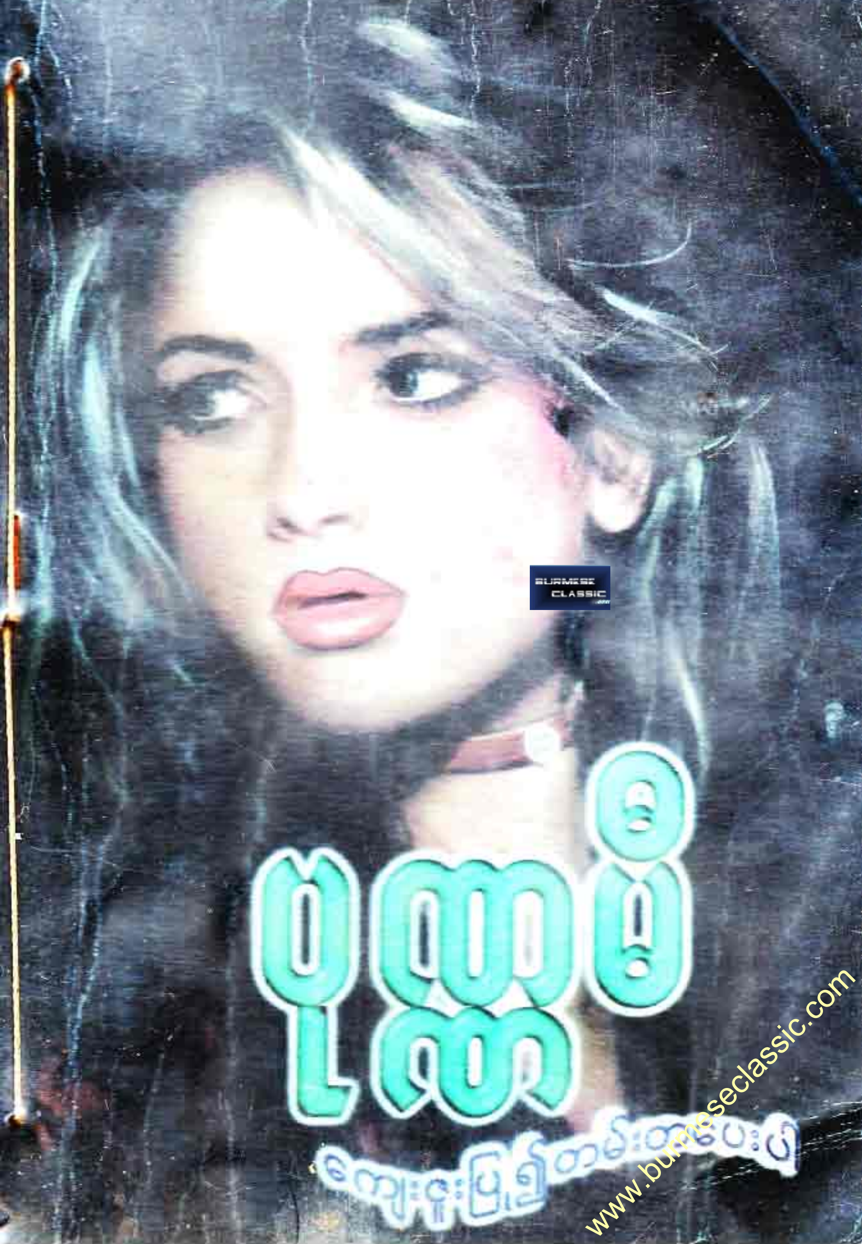

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုဏ္ဏာမိ

ကျေးဇူးပြု၍တမ်းအသေးပါ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၀၈၈၀၅၀၈

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၁၃၂၀၅၀၉

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊

ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး - ၁၀၀၀/-

အုပ်ရေ - ၅၀၀အုပ်

ထုတ်ဝေသူ . . . ဒေါ်ခင်ခင်စိန်(၀၁၈၁၉) ချစ်မင်းလျှံစာပေ

အမှတ်-၄၃/တ၊ မလိခလမ်း၊ ၇-မိုင်၊

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

ပုံနှိပ်သူ . . . ဦးကျော်လှိုင်(၅၅၇၃) စေတနာOFFSET

အမှတ်(၃၉)၊ (၁၉)လမ်း၊ ရန်ကုန်။

BURMESE CLASSIC

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

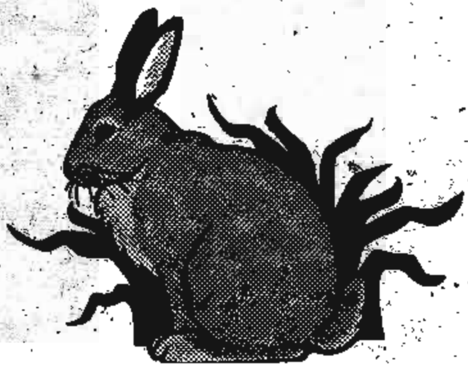

အခန်း(၁)

"ကျော် ... ကျော် ... အဲဒီကားကို ကျော် ... ကျော်တက်လိုက် ... ဟာ ... ရှေ့ကကားကို ပြောနေတာကွ ... ကိုကိုရ ... ကြည့်စမ်း တမင်အကျင့်ပုပ်ပြီး ဘယ်ဘက်ကို သာ တိမ်းထားတယ် ... ကိစ္စမရှိဘူး ... ညာဘက်ကပဲ ကျော် ... လွတ်တယ် ... ဝင်လို့ရတယ် ... နောက်ကားလည်းရှင်းတယ် ... တက်"

"ဗီယံ"မှာ ညီမငယ်ဖြစ်သူ "ဂီတ"ရဲ့ အော်ကြီးထစ်ကျယ် တိုက်တွန်းပြောဆိုနေမှုများနောက်သို့ ... ယောင်ယောင်ထန်းကန်းနှင့် လိုက်လုပ်နေမိပြီးမှ ... ရှေ့ကားကို ညာဘက်မှ ထပ်ကျော်မိလိုက်ပြီးချိန်မှာ ... "ကျွတ်"ခနဲ ... အော်မြည်လိုက်ပါသည် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အောင်မာ ... နေးကလည်း နေးသေး ... စုတ်ကလည်းစုတ်သေး ... ဘေးကလည်း မကပ်ချင်သေး ... ကိုကို ... ဒီတစ်ခါ အရှေ့က အပြာရောင်မျောက်စုပ်ကို ကျော်မယ်နော် ... ဂီတာ ... နောက်ကားကြည့်ပေးမယ် ... အသင့်ပြင် ..."

"တော်ပါပြီ ဂီတာရာ ... ငါကလည်း ကလေးမြှောက်ပေးတိုင်း အဟုတ်ကြီးပါလို့ ... ငပေါကြီး ကျနေတာပဲ ... ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သွားလိုရာကို အေးအေးဆေးဆေး ... သူ့အချိန်နဲ့သူ ... အန္တရာယ်ကင်းကင်း ရောက်သွားဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ် ... အဲဒါမျိုး အကျင့်တွေ ဖျောက်တော့ ... ငါလည်း စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီ ..."

ကားပြတင်းပေါက်ထဲကနေ လူတစ်ကိုယ်လုံးကြီး ထွက်ကျတော့မတတ် ဖြစ်ပျက်နေသည့် ဂီတာက ... အစ်ကိုဖြစ်သူကို မျက်စောင်းရွယ်ရန်အတွက် ... ကားထဲသို့ ခေါင်းနဲ့ကိုယ် ... ခဏပြန်ရောက်လာပါသည်။ သို့သော် ... ကြာကြာအချိန်မယူနိုင် ...။ ခပ်မြန်မြန် မျက်စောင်းတစ်ချက်ကို ... ခပ်လျှမ်းလျှမ်းပဲ ပစ်လွှတ်ပြီးသကာလ ...

"ခုဘတ်စ်ကားကြီးပြီးရင် ... ညာဘက်မြန်ကပ်တားလို့ရပြီ ... ရပြီ ... ကပ် ... ဆွဲ ... ပြီးရင် ... ဟိုအပြာစုတ်ကို ... ဖင်လေးနဲ့ အသာလေးတစ်ချက်လောက် ရိုက်ပေးခဲ့ ..."

ဂီတာက ... သူ့စကားနောက်သို့ အလိုက်သင့် ပါမလာတော့သော ပီယကို ... မကျေမနပ်ကြီး လှည့်ကြည့်လာပါသည် ...။ ပီယက နုတ်ခမ်းကိုရှုံ့ကာ ... ပခုံးကိုသာ တစ်ချက် တွန့်ပြလိုက်မိတော့သည် ...။ ဂီတာထံမှ ... "အီး ..."ဟူသော သံရှည်ကြီးတစ်ချက် ... မကျေမနပ်ပုံစံကြီးနှင့် ထွက်ပေါ်လာလေသည် ...။

ဒီညီမငယ်တစ်ယောက်ကို ... ကားကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အဲဒီလို ... စွမ်းစွမ်းတမံတွေ တက်ကြွပြီး ... အန္တရာယ်များသော လုပ်ရပ်တို့နှင့် မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်စေခဲ့ကြသူများမှာ ... တခြားသူများလည်း မဟုတ်ပါ ...။ သူ့အစ်ကိုနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ... သီဟနဲ့ ပီယတို့ပဲ ဖြစ်ပါသည်။

သီဟနဲ့ဆိုရင် ... ဆယ်နှစ်ကြီးများတောင် ...၊ ပီယနဲ့ ဆိုရင်တော့ ရှစ်နှစ်တိတိငယ်တဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ချစ်ညီမလေးကို ... အစ်ကိုဖြစ်သူတွေ ထိန်းကျောင်းခဲ့မိတဲ့ ပုံစံကလည်း ... အဲသလိုလေ ...။ သီဟနဲ့ ပီယတို့ အရွယ်ရောက် ...၊ လူပျိုပေါက်တွေ ဖြစ်လာချိန်မှစကာ ... ကားတစ်စီးနဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ... ဟိုသွား ဒီသွားတွေ ဖြစ်လာကြတော့ ... မျက်စိအောက်ရောက် လိုက်မအုပ်နိုင်ကြတော့တဲ့ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ အုပ်ထိန်းပုံကလည်း ... ကြည့်လေ ...။

www.burmeseclassic.com

ယောက်ျားလျာလိုလို ... ဘာလိုလိုနှင့် ... ဘောင်းဘီတွေ ... ရှပ်အင်္ကျီတွေပဲ ဆင်ထားတတ်သည့် ညီမငယ် ပိစိ တစ်ယောက်ကိုပါ အစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ရဲ့ ကားပေါ်တင်လွှတ် ... ထည့်ပေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ... ဒီပိစိမကို ငွေကြက်ကာ ... အစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့နဲ့ ... သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းများကိုပါ ... မဟုတ်တရုတ် ... ဗရုတ်သုက္ခကိစ္စတွေ လျှောက်မလုပ်ဖြစ်တော့အောင် ... သွယ်ဝိုက်ကာ ... ထိန်းချုပ်ပြီးသား ... ရစေခြင်း ...။

သီဟာရော ပီယပါ ... မိဘများ မျှော်လင့်သကဲ့သို့ အရက်သောက်၊ ဖဲရိုက်၊ ဆေးချ၊ မိန်းမရှုပ်၊ ရန်ဖြစ် ... စတဲ့ လူငယ်လူရွယ်တို့ရဲ့ မကောင်းမှုဒုစရိုက်မှန်သမျှကို ... တကာပ်ကပ် ပါနေတဲ့ ဂီတာကိုဖွဲ့ပြီး မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြတော့တာလည်း မှန်ပါရဲ့ ...။ (သီဟာကတော့ ... "လုပ်မယ်ဆို ... ရတဲ့နည်းတွေ ရှိပါကွာ ... ငါတို့ကိုက လိမ္မာချင်တာပါ ..."ဟု မကြာခဏ ဆိုသလို ကြွေးကြော်တတ်လေ့ ရှိပါသည် ...။)

သို့သော် ... ရောဂါပျောက်ဖို့ ဆေးသောက်ရရင်တောင်မှ ထိုဆေးရဲ့ Side effect (ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး)ဆိုတာမျိုးကို ပူးတွဲလက်သင့်ခံကြရသေးတာပဲနော် ...။ မိဘများ မျှော်လင့်သလို သီဟာရော ပီယပါ ... မဟုတ်တာ မလုပ်ချင်တော့တဲ့ ယောက်ျားလေးများ ဖြစ်လာခဲ့ပေမဲ့ ... သမီးမိန်းကလေးဖြစ်တဲ့ ဂီတာမှာတော့ ... Side effect အနေနဲ့ ... ဗုံမဟုတ်ပတ်မဟုတ် ...။

ယောက်ျားလျာလည်း မဟုတ် ...။ ယောက်ျားစစ်စစ် ... မိန်းမစင်စစ်တွေနဲ့လည်း မတူ ...။ မျောက်တစ်ကောင်နဲ့သာ တူနေတော့တဲ့ ... မိန်းကလေးမျိုး ... ဖြစ်ကျန်နေလေတော့သည် ...။

အဆိုးဆုံးကတော့ ... သီဟာနဲ့ သူ့အပေါင်းအသင်းများ ...။ ပီယနဲ့ ... သူငယ်ချင်းဘော်ဒါများ ... အားလုံးတို့ရဲ့ ... အန္တရာယ်ကြီးသော ဝါသနာအလေ့တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ... ကားအမြန်မောင်းခြင်း၊ ကားချင်းပြိုင်ကြခြင်း ...၊ "ငါ့လာမကျော်နဲ့ ... ငါကအတော်ဆုံး ... ငါ့ကားက စက်ချင်းယှဉ်လိုက်ရင်တော့ အကောင်းဆုံး ..."ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်ဆိုးကြီးတစ်ခု ... ဂီတာမှာ ... အမြစ်စွဲကျန်ရစ်နေခြင်းလေ ...။

ငယ်တုန်းကတော့ ... ညီအစ်ကိုတလည်းနှစ်ယောက်။ အပေါင်းအသင်းအုပ်စုကလည်း ခပ်တောင့်တောင့် ...။ မိဘကလည်း မဟုတ်တာ မလုပ်ကြရင် ပြီးရော ...။ အသက်အန္တရာယ် မရှိနိုင်ရင် ပြီးရော ... သီဟာရော ... ပီယပါ ... ကားချင်းပြိုင်ရတာ ... စိုက်ရတာ ...။ ကိုယ့်လာကျော်ရင် မြန်ပညာပြရတာတွေမှာ ... မွေ့လည်း မွေ့လျော်ကြ ... ဆရာကြီးတစ်ဆူလို ... ကျွမ်းလည်း ကျွမ်းကျင်ကြ ...။

တစ်ခါတလေ ... တစ်စီးတည်း ...။ တစ်ကိုယ်တော် တစ်ခါတလေ အုပ်စုလိုက်ကြီး ... အပြိုင်ကြိုကြတိုင်း ... ကိုယ့်ကားထဲမှာ ဒီ ... ဗုံမဟုတ် ပတ်မဟုတ် ညီမတော်က ပါလို့ဆိုတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကာ ... ဒီညီမပိစိခများလည်း ... ဒီစရိုက်ဆိုးမှာ သူ့ပါမွေ့လျော် လာတာ ... သူ့အပြစ်တော့ သိပ်မရှိလှပါ ...။ အစ်ကိုတွေ ... အစ်ကို့သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ကလေးပါးစပ်ကနေ ပေါက်ကရ မြွေကိုင်း ... သူ့ကြွေသလို လိမ်ကောက်ကျော်တက် ...၊ ပညာ ပြ ... ဆောင်းလာခဲ့ကြကာ ... မဟုတ်တဲ့နေရာမျိုးမှာ ... အလို လိုက်ပေးခဲ့ကြတာကိုး ...။

ခုနေခါကျတော့ ... သီဟာနဲ့ ပီယတို့ရဲ့ အပေါင်း အသင်းများကလည်း ... အသက်ရ၊ အိမ်ထောင်ကျ၊ အလုပ်နဲ့ အကိုင်နဲ့ လူကြီးတွေဖြစ်ကုန်ကြ ...၊ အခြေငြိမ် ...။ သီဟာ ကိုယ် တိုင်လည်း အလုပ်တစ်ခုမှာ အခြေတကျနဲ့ ... မိန်းမလည်းရပြီး ဖြစ်ကာ ... ငယ်ဘဝက ငယ်စိတ်နဲ့ ပေါက်ကရလုပ်ခဲ့မိကြတဲ့ အကျင့်မျိုးတွေကို လျော့စပြုကြပြီ ...။ ပျောက်စပြုကြပြီ ...။

ပီယကိုယ်၌မှာလည်း ... အုပ်စုက တဖြည်းဖြည်း အင်အားနည်းလာတာရော ...၊ ကိုယ်တိုင်က ရင့်ကျက်အနည်ထိုင် ချင်လာတာရော ...။ ကားတွေ ယာဉ်တွေ အန္တရာယ်ကလည်း ... ပီယတို့ ကျောင်းသားလူငယ်ဘဝကလို ... မဟုတ်တော့ဘဲ ... ကားတွေက အဆမတန်များပြား၊ အန္တရာယ်က ပိုကြီးထွားလာ တာရော ... နှင့် ... အပြင်ထွက်ဖို့ ကားပေါ်တက်လိုက်ပြီ ဆိုတာ နဲ့ ... ဟိုအရင်ကလို ... ဆောင်းကြွ၊ ရွှင်တလျှပ်လျှပ် ဖြစ်ချင်နေ တာမျိုး မရှိတော့ပြီ ...။

အဲဒီလို အချိန်မှာ ... အကျင့်မပြင် ...၊ ဗီဇမပျောက် ဘဲ ကျန်ရစ်ချင်သူက ... ညီမငယ် ဂီတ ဖြစ်နေပါသည်။ မပြင် နိုင်သေးဆို ... ကိုယ်တွေ မိုက်ခဲ့ကြစဉ်က ... ကားပေါ်သာ ... အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ပါပါလာတတ်တာ ...။ သူက ... ကလေး ...။ ခုချိန်ကမှ ... သူ့ရဲ့ တကယ့် ... ဆောင်းကြွလို့ ကောင်းတဲ့ ... တက်လူအရွယ်ကို ရောက်ရှိတာလေ။

သီဟာကတော့ မိန်းမယူပြီးကတည်းက ... "တော်တော် ပြ လွတ်မြောက်သွားပြီပဲဖြစ်ရာ ... ဒီ ... ဆောင်းကြွနေတဲ့ မျောက်ကလေးတစ်ကောင်နဲ့ ကျန်ရစ်ရတာက ... "ပီယ" သာဖြစ် တော့သည် ...။ ကိုယ်က ငြိမ်ချင်ပြီ ... သူက တက်ကြွဆဲ ...။ ကိုယ်က အန္တရာယ်ဆိုတာကို ခေါင်းထဲထည့်တတ်လာပြီ ... သူက အကြောင်းပြချင်ဆဲ ...။ ကိုယ်က ... ဘာအကျိုးအမြတ်မှ မရှိတဲ့ အရည်မရ အဖတ်မရ အလုပ်မျိုး ...ဟု သဘောပေါက်နိုင်ပြီ ... သူက ... လာကျောတယ်ထင်ရင် ... တန်ပြန်ရမှာ ... မြင်ဆဲ ...။

ပီယမှာ ... ဒီညီမတစ်ယောက်ကို ... ကားမောင်း သင်ပေး၊ လိုင်စင်ယူပေးလိုက်တာမျိုးလည်း မလုပ်ရဲ ...။ အိမ်က ဒရိုင်ဘာတွေနဲ့လည်း ထည့်မလွှတ်ရဲ ...။ (ဒရိုင်ဘာတွေက မကောင်းလို့ မဟုတ် ... သူ မြှောက်ပေးတိုင်း ... ငေးသမားဆို တော့ ယောင်ယမ်းပြီး လိုက်ပါမိရင် ... ကိစ္စများကုန်ရမှာစိုးလို့ ...) ဒီတော့ကာ ... သူ့ကိစ္စရှိရှိ ... ကိုယ့်ကိစ္စရှိ ... တတန်းတန်း

www.burmeseclassic.com

တကပ်ကပ် ပါနေကာ … တက်ကြွသောင်းကျန်းနေတော့တဲ့ဒဏ်ကို ခုလိုပဲ လှိမ့်ခံနေရတော့တာပါပဲ …။

ကိုယ်တိုင်ကလည်း အသိဉာဏ်ကလေး နည်းနည်းရှိလာလို့ … ဆင်ခြင်လိုက်တော့တဲ့ အပိုင်းကို ရောက်နေတာလေ …။ ငယ်ကျင့်နဲ့ ဗီဇ ဆိုတာကတော့ လွယ်လွယ်နဲ့ ဘယ်ပျောက်နိုင်မှာလဲ …။ တစ်ခါခါကျ … နံဘေးကနေ မြှောက်ထိုးပင့်ကော်နဲ့ အော်ဟစ်သောင်းကျန်းနေရင် … ကိုယ်လည်း ယောင်ယောင်ကမ်းကမ်းနဲ့ ငယ်ကျင့်ပေါ်ပြီး … လိုက်ကြိမ်လိုက်တတ်တာမျိုးတွေ ဖြစ်,ဖြစ်သွားမိတာပေါ့ …။ ပြီးကျမှ … "ကျွတ် …"တွေ … "တောက်"တွေနှင့် ညီမဖြစ်သူကိုရော … ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပါ … စိတ်တွေတို …။

သို့သော် … နောင်အကြိမ်တွေကျလည်း … စိတ်က ထပ်လွှတ်သွားမိပြန်ပြီး … ညီမသြဇာနောက်တွေ ပါမိပြန် …။ မိစီကွေးဘဝကနေ ခုအပျိုကြီးဖားဖား ဖြစ်တဲ့အထိ ဒီလို … ကားအဖြိုင်အဆိုင်ကိစ္စမျိုးနဲ့ ပတ်သက်လာရင်တော့ … အတွေ့အကြုံတွေ ရင့်ကျက်၊ လိုတာထက် ပိုနေခဲ့သေးတဲ့ ညီမဖြစ်သူကလည်း … အစ်ကိုဖြစ်ယောက်မောင်းတဲ့ကားကို ပြတင်းထဲက ခေါင်းထွက်ကြည့်ပြီး စိစဉ်ညွှန်ကြားနေကျ … ဆိုတော့ … သူ့အမိန့်နောက် သို့သာလိုက် …။ မှားတယ် … ထိတယ် … ဆိုတာမျိုး မရှိဖူးခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်လေ …။

"အချိုးကို ပြောင်းပါတယ် … ကြည့်ရတာ ကိုကိုလည်း … ကိုကိုကြီးလိုပဲ … ဒေါ်ဩဇာတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ တွေ့နေပြီနဲ့ တူပါတယ် … သူတို့အသက်လေးတွေများ ဖန်ပေါင်းချောင်ထဲထည့် သောခတ်ပြီးမှ မီးခံသေတ္တာထဲ ထပ်ထည့်ထားချင်ကြတဲ့ အချိုးအချိတ်တွေ …"

"မဟုတ်ဘူး … အငယ်မရဲ့ … ခုခေတ် … ကားတွေလမ်းတွေ ရှုပ်ထွေးများပြားလာပုံဟာ … ငါတို့ငယ်ငယ်ကနဲ့ တူကိုမတူတော့ဘူး …"

"ဘာမှ မဆိုင်ဘူး … ကိုကိုတို့က အရင်ခေတ်နဲ့ ဒီခေတ်ကြားထဲမှာ ကားမမောင်းဘူးဘဲနဲ့ အိပ်ပျော်ကျန်နေရစ်တာလည်း မဟုတ်ဘူး … နေ့တိုင်းမောင်းနေကျ … ဘာပြဿနာမှလည်း ရှိဖူးတာ မဟုတ် … ဒီလောက် ကျွမ်းကျင်မိုင်နိုင်နေတာ …"

"ဘယ်လောက်ပဲ ကျွမ်းကျင်ကျင် … စက်ကစက် … လူကလူပဲ … ယုံကြည်စိတ်ချထားလို့ မရဘူး … လူဆိုတာမှာတောင် … ကိုယ်မဟုတ်တဲ့ တခြားသွားလာနေကြတဲ့ လူပေါင်းစုံရဲ့ စိတ်အခြေအနေတွေကို အပိုင်တွက်ထားလို့ကို မရနိုင်ဘူး …"

"တော်ပါပြီ … ဘာပျော်စရာမှမရှိတော့ရင် … အိမ်ထဲက အိမ်ပြင် ထွက်နေဖို့တောင် မကောင်းတော့ပါဘူး … အချိုး

www.burmeseclassic.com

တွေကို ပြောင်းကြတာပါ … မိန်းမယူဖို့အတွက် … မကျိုးဖို့ မသေဖို့ သိပ်အရေးကြီးနေတယ် မဟုတ်လား … လောကကြီးမှာ … ကျိုးဖို့ သေဖို့ ကံပါရင် ကားကီစွကြောင့်ပဲ ကျိုးသေနိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး … ကိုယ့်အိပ်ခန်းထဲက ကိုယ့်ခုတင်ပေါ် ငုတ်တုတ် ငြိမ်ငြိမ် ထိုင်နေရင်လည်းပဲ … လျှောင်လှုပ် … အိမ်ပြိုကျပြီး … ကျိုးသေရင် သေမှာပဲ …”

“ဟွာ … ဒီကောင်မလေး … ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲဟာ”

စိတ်လုပ်ပြီး ခေတ္တခဏ ငြိမ်သက်နှုတ်ပိတ်သွားသည့် ဂီတ၊ တစ်ယောက် … ဘယ်လောက်မှ မကြာလိုက်ခင်မှာပဲ … ခါးစပ်က ပြန်မွှင့် … လူကပါ လှုပ်ရှားလာပြန်ပါသည် …။ အကျင့်ဆိုတာမျိုးကတော့ လူတစ်ယောက်ဆီမှာ … ဖျောက်နိုင် … ထိန်းနိုင် … ခဲသားပဲလေ …။

“ဟာ … လိုက် … လိုက် … လိုက် … ကြည့်စမ်း … တမင်သက်သက်ကြီးကို လာကျောသွားတာ … တောက် … လက်ထဲမှာ စူးသေနတ်သာရှိရင် … သူ့ ဘီးတော့ ပစ်ဖောက်ပြီးသားပဲ … လိုက် … လိုက် … ကိုကို … ညာကြောကပ်ထား … ကားရှင်းတယ် … ရပြီ ကျော်လိုက် … မီးပြကျော် …”

… ပီယကား … ဒီဒုက္ခတွေကနေ လွတ်မြောက်ငြိမ်းချမ်းသွားခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ သီဟကိုစီ … “ဟွန်း”ခနဲ … အမှတ်ရ … အမြင်ကတ်ရကာ … ညီမငယ်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေနောက်သို့ … ပါမှန်းမသိ … ပါနေမိရပြန်ပြီ ဖြစ်ပါသည် …။

“သြော် … နောက်ကား လိုက်လာလို့ …နေသားပါးရေး ပြေးချလာရတာကိုး … ဒါဆို … ဒီတစ်ခါ ဘယ်ဘက်လမ်း လွတ်ရင် ဘေးကပ်ပေးလိုက်တော့ကိုကို … သူတို့ဘာသာ … သူတို့စရိတ်နဲ့သူတို့ ဆက်ဖြစ်ကြပစေ … ကိုယ်ဝင်မပါနဲ့တော့ ရပြီ … နေဦး … ဒီဒိုင်နာတစ်စီး … ဖင်ကော်က် တစ်စီးပြီးရင် ဝင်လို့ရမယ် … ဝင်မယ် … ရပြီ …”

“ညည်း … ကျောင်းပြီးရင် … စပယ်ယာလုပ်စားပါလား … ဖေဖေ့သူငယ်ချင်းက (——)လိုင်းမှာ ကားတွေဝင်ထားတယ် ပြောတယ် … ဖေဖေ့ကို ငါ ပြောခိုင်းပေးမယ် …”

ဂီတက ကားမောင်းနေသည့် ပီယရဲ့လက်ပြင်ကို “ဖြန်း”ခနဲ ခပ်မြင်းမြင်းတစ်ချက် တီးထည့်လိုက်ပါသည် …။ ရုတ်တရက်မို့ အငိုက်မိပြီး အတော်ကြီး နာကျင်သွားရသည့် ပီယသည် … ဂီတရဲ့လက်ဝါးလေး … ဒုတိယအကြိမ် ထပ်ကြွက်တက်လာချိန်မှာတော့ … ကိုယ့်လက်နဲ့ … ကလေးရဲ့လက်ကို … ဖမ်းဆွဲ …။ အမိမခံနိုင်သည့် ဂီတကလည်း … ရုန်းရွှေးရွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြားထဲမှ ... မရမက ... တစ်ချက်လှမ်းထပ်ထုပြီး ... တိမ်းရှောင်လိုက်ချိန်၌ ...

"တိ ..."

"ဟွန်းမတီးရ"ဆိုသော်ငြား ... ပီယတို့ကားရဲ့ ယိမ်းထိုးကွေ့ကောက်သွားမှုကြောင့် ... နောက်ကားခများ ... ကပ်ပွတ်ရှောင်ခွဲသွားရပြီး ... ဟွန်းသံရှည်တစ်ချက်နှင့် ... လူကလည်း ခေါင်းထွက်ကာ ဆဲရေးသွားပါသေးသည် ...။

"လိုက် ... လိုက် ... အဲဒီကားကို လိုက် ... ချေးတုံးကောင်ကြီး ... ပါးစပ်ကလည်း ဆဲသေး ... ဟွန်းကလည်း တီးသေး ..."

ပီယက ရုတ်တရက် ဂီယာပြောင်းကာ ကားစက်ရှိန်ကို မြှင့်လိုက်ပါသည် ...။ ဟိုကားကလည်း ပီယတို့ကားရဲ့ အရိပ်အခြေကို ကြည့်ကာ ... သူလည်း အရှိန်ပြောင်းပြီး ... ရှေ့ကနေ မြွေလိမ်မြွေကောက်ပြေး ...။ ပီယတို့က နောက်ကလိုက် ...။ ခေါင်းထွက်ကြည့်သည့် ညီမငယ်ကို အသံနှင့်ကော ... ဟန်အမူအရာနှင့်ပါ ဆဲသွားသည့်အတွက် ... ပီယရဲ့ ဆင်ခြင်နိုင်စိတ်တို့ကလည်း ... ခပ်လျော့လျော့ ဖြစ်သွားပါသည်။

ပီယတို့ကားထဲမှာ ... ဂီတရဲ့ ညွန့်ကြားသံများနဲ့ အော်ဟစ်အားပေး ဆူပူသံများ ညံစီလို့နေသည် ...။

"ကပ် ... ကပ် ... ညာဘက်ကပ် ... လွတ်တယ် ...ဟာ ... မကပ်နဲ့တော့ ပြန်လျှော့ထား ... နောက်မှာ ဘတ်စ်တစ်စီး ကပ်ပါတယ် ... ဟိုးရှေ့ကပွိုင့်ကို ... သူ လွတ်မယ်နော် ... ကိုကိုလည်း လွတ်အောင်ကပ်ထား ...၊ ရပြီ ... ဘယ်ဝပ် ...၊ ဟာ ... ကပ်ပါဆို ... ကြားထဲမှာ တစ်စီးဝင်သွားပြန်ပြီ ... ပြန်ကျော်လိုက် ... ဟိုးရှေ့မှာ ညာဘက်လမ်းသွယ်ထဲက ကား ... တစ်စီးထောင်းထားတယ်နော် ... သူ့ ရေးမှာ မဟုတ်ဘူး ... ကိုကိုလည်း အဝင်မခံနဲ့ ... ကပ်ထား ... ကပ် ... ကပ် ..."

ထိုစဉ်တွင် ရှေ့မှပြေးသည့်ကားမှာ ... သူ့ရှေ့မှ မာဒေါ်ဘီခြောက်ရာတစ်စီးကို မလွတ်တလွတ်နှင့် ဟိုဘက်ခြမ်း မျက်နှာချင်းဆိုင် လမ်းကြောထဲ အတင်းဝင်ပြီး ဘယ်ဝိုက်ကြီး ကျော်တက်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ပီယရဲ့ကားမှာ သူ့လိုလိုက်လုပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါ ...။ သူ့တုန်းက လွတ်သွားပေမဲ့ ... ကိုယ့်အလှည့်ကျတော့ သိပ်နီးလာပြီဖြစ်သည့် ... မျက်နှာချင်းဆိုင် ယာဉ်ကြောက ကားတွေနှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်ပြီး ဖြစ်သွားသည်။ ရုတ်တရက် အရှိန်ကိုလျှော့ချဖို့ကလည်း မလွယ် ...။ ကိုယ့်နောက်မှာ နောက်ကားတလည်း ကပ်ပါလာသည်။ ဒီပုံအတိုင်းဆို ရှေ့ကကားကို အတင်းကပ်လိုက်နေလေတဲ့ ... ပီယဟာ ... မာဒေါ်ဘီခြောက်ရာကို နောက်ကတည့်တည့် ... ဝင်ဆောင့်ရမလို ဖြစ်နေပါပြီ ...။

www.burmeseclassic.com

ပီယက ညာခြာက်နည်းနည်း တိုမ်းလိုက်၏ ...။ ညာဘက်လမ်းသွယ် တစ်ခုတည်းကနေ အတင်းလမ်းတောင်းနေသည့် ကားကလည်း ... ညာဘက်မှာ"ဟာ"ပြီဆိုပြီး ... အသာလေး ကပ်ကာ ဆင်းချလာပါသည် ...။ ပီယက ဘယ်ဘက်ကိုပြန်ဆွဲရသည် ...။ အဲဒီအချိန်မှာ ... ပီယ ညာတိမ်းလိုက်သည့်အတွက် ... ကပ်လိုက်နေသည့် နောက်ကားကလည်း ... ဘယ်ကြောမှနေ၍ ကျော်တက်ကာ ... ဘီခြောက်ရာကိုပါ ထပ်ကျော်ပစ်ဖို့ နီးကပ်လာပြီ ...။

ညာအရမ်းကပ်ရင် ... လမ်းသွယ်ထဲက ဆင်းချလာသည့်ကားနှင့် ထိမည် ... ဘယ်ပြန်တိမ်းရင် နောက်ကားက အရမ်းကပ်နေပြီ ...။ ဘယ်သိပ်မကပ်ချင်ရင် ရှေ့တည့်တည့်နီးပါးမှာက ... ဘယ်နောက်ကြည့်မှန် မှန်စွန်းနှင့်ပင် မလွတ်ချင်တော့သည့် ဘီခြောက်ရာ ...။ ပီယမှာ ... ရုတ်ချည်း ဂီယာပြောင်းချပြီး ... ရှေ့တည့်တည့်ကိုသာ စွတ်ရွတ်ထွက်ပစ်လိုက်ဖို့ ရှိပါတော့သည် ...။

အဲသလို စွတ်ရွတ်ထွက်လိုက်ရချိန်မှာ ... ညာဘက်က လျှောချလာတဲ့ကားနဲ့လည်း ဘာမှမဖြစ် ...။ ဘီခြောက်ရာနှင့်လည်း အတိုက်အခိုက်မရှိတာမို့ ... သက်မချရမလို ရှိဆဲမှာ ... "ကျွီ ..."ခနဲ ဘရိတ်အုပ်သံများနှင့်အတူ ... လမ်းသွယ်ထဲက ထွက်လာတဲ့ကားတလည်း ရုတ်တရက်ရပ် ...။ ဘီခြောက်ရာကလည်း ဖျတ်ခနဲရပ် ...။ ကိုယ့်နောက်က ကပ်လိုက်နေကာ ... ကိုယ့်ကိုရော ... ဘီခြောက်ရာကိုပါ ... ဘယ်ဘက်က ဝိုက်ကျော်သွားပြန်တဲ့ နောက်ကားတစ်စီးသာ ... "ဝူး ..."ခနဲ အရှိန်ထပ်မြှင့် မောင်းပြေးထွက်သွားပါတော့သည်။

"ဘုရား ... ဘုရား ... ဘုရား ... ကိုကို ... ကိုကို ..."

ပီစီပေါက်စဘ၀ ... ကားပေါ်စရောက်လာကတည်းက ... ဘုရားတရားသံ တစ်ခါမှ မကြားခဲ့ရစဖူး ... ညီမငယ်ထံမှ "ဘုရား"တသံတွေ စီညံသွားပါသည်။ ဖြစ်ရပုံမှာ ... ဘယ်ကားတွေက ... ဘယ်လိုဖြစ်ပျက် ရှုပ်ထွေးလာကြလို့ ... ခုလောလောဆယ် ဘယ်လောက်ဒုက္ခရောက် ... ကတိသီးကတ်သတ် ဖြစ်နေကြပြီလဲ ... ဆိုတာကို ... လုံး၀သိထားကြဟန် မတူသည့် လမ်းဖြတ်ကူးသူ ... လူနှစ်ယောက်ကြောင့်တည်း ...။

မိန်းမငယ်တစ်ယောက်ဟာ ... ဘယ်ဘက်ကနေ အတင်းကြီးကျော်တက်လာကာ ... အခု မောင်းပြေးပြီဖြစ်သည့် ကားကို ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် ... ခလယ်အမြှုလိုင်းမှာ ရပ်နေရာမှ ... နောက်လှည့်ပြန်ပြေးလာ ...။ ဘီခြောက်ရာနှင့်တွေ့ ...။ သို့သော် ... နဂိုက ခပ်နှေးနှေးပဲ ရှိနေသည့် ဘီခြောက်ရာက အချိန်မီ ဘရိတ်မိတာမို့ ဘီခြောက်ရာကို ထုပ်မံကျော်ဖြတ်ကာနိုင်ပြီး ... ပီယရဲ့ကားနားသို့ ရောက်လာ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်မှာပဲ ... ညာဘက်ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ကျန်ရစ်တဲ့ (ထိုမိန်းမရဲ့အဖော် ဖြစ်ဟန်တူတဲ့) ယောကျ်ားတစ်ယောက်ဟာ ... ထိုမိန်းမရဲ့ ဖြစ်အင်ကြောင့် ... ဘာကိုမှ အမှုမထားနိုင်တော့ဘဲ ... လမ်းလယ်ကောင်ဆီ တစ်ရှိန်ထိုးပြေးလာ ...။ လမ်းသွယ်ထဲက လျှောထွက်လာတဲ့ကားက ထိုလူ့အတွက် အချိန်မီဘရိတ်မိပြန်တော့ ... ထိုယောကျ်ားသည်လည်းပဲ ပီယရဲ့ကားရှေ့မှောက်သို့သာ မြန်မြန်ကြီး ရောက်ရှိလာ ...။

ပီယမှာ ... ခုနက ကျပ်တည်းရသလိုပင် ... ဘယ်တိမ်းလျှင် တစ်ကား ညာတိမ်းလျှင် တစ်ကား ... ဖြစ်နေသလိုပင် ... ဘယ်ဘက်ယူလျှင် မိန်းမ ... ညာဘက်သို့ ယူပြန်လျှင် ယောကျ်ား ...။ ကားနှစ်စီး ဘယ်ညာညပ်ကာ ငြိကြတော့မလိုရှိစဉ်က လွတ်မြောက်ခဲ့ရခြင်းမှာ ... ကားဆိုသည်ကား ... များသောအားဖြင့်တော့ ကိုယ့်လမ်းကြောင်းနှင့်ကိုယ် ... ဆိုရင် အဆင်ပြေသွားတတ်ကြ၍တည်း ...။

လူကတော့ မတူ ...။ သူ့လမ်းကြောင်း သူ့နေရာနှင့် သူ အလိုက်သင့် ဆက်လှုပ်ရှားတတ်ကြတာမဟုတ် ...။ အထူးသဖြင့် ကြောက်လန့်နေကြပြီဆိုရင် ပိုဆိုးပါသည် ...။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ဦးတည်ရာမဲ့ ... အရူးတစ်ပိုင်းလို ဖြစ်ကုန်တတ်ကြသူချည်း ...။ အခုလည်း ပီယမှာ ... အရူးတွေလို ပြေးဝင်လာကြသည့် မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် ယောကျ်ားတစ်ယောက်

တို့၏ အလယ်တည့်တည့်ကြီးကကား ဖြစ်နေရပါပြီ ...။ ကိုယ်က မတိုက်ရရင်တောင်မှ သူတို့ဟာသူတို့ ပြေးလာကြသော အရှိန်တွေနှင့် ကိုယ့်ကားကို ဝင်တိုက်ကြတော့မှာ ... ဖြစ်နေပြီ ...။

" .... "

" .... "

မိန်းမရော ယောကျ်ားပါ ... တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ... ဘာတွေမှန်းမသိ ... မသိမကွဲတွေ အော်ဟစ်လိုက်ကြသည်။ ပီယ ခမျာ ရွေးချယ်စရာလမ်း မရှိပါ ...။ ခုနကလိုပဲ ရှေ့တည့်တည့်ကိုသာ စွတ်ရွတ်ထွက်ပစ်လိုက်ဖို့ပဲ ရှိပါတော့သည်။ ဘရိတ်အုပ်ဖို့ပင် မမီတော့ပြီ ...။

"လဲသွားပြီ ... လဲသွားပြီ ... လဲကျကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ ..."

"ပါးပစ်မိတ်ထားစမ်း ..."

အသံကျယ်ကြီးနှင့် ကျုံးအော်နေသည့် ညီမဖြစ်သူကို ပီယက သူ့ထက်ကျယ်သော အသံနှင့် လွှမ်းအောင် အော်လိုက်သည်။ အရှိန်လျှော့ကာ နောက်ဘက် ပြန်ငဲ့ကြည့်လိုက်မိစဉ်မှာ ... ခုနကနေရာ၌ ... ကားများအားလုံး ရပ်တန့်ငြိမ်သက်ပြီးဖြစ်ကာ ... လမ်းလယ်ကောင်မှာဆော့ လဲကျနေသော ယောကျ်ား။ ပြေးလွှားနေဆဲဖြစ်သော မိန်းမတို့ဟာ ... လူအုပ်ကြီးတစ်ခုရဲ့ ဝိုးလွှမ်းမှုနှင့် မြင်ကွင်းမှ ခဏတွင်းချင်းနှင့် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မောင်း ... မောင်း ... မြန်မြန်မောင်း ကိုကို ... မောင်း ... မောင်း ... လူအုပ်ကြီးမှ ... အကြီးကြီးပဲ ... ဘာမှမဖြစ်ဘူး ... ကိုကို့ကြောင့် မဟုတ်ဘူး ... မောင်း ... မောင်း ..."

ပီယကား ... ရုတ်တရက် အခိုက်အတန့်လေး အတွင်းမှာ ... အမှန်အမှား၊ ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးတို့ကို ... ဘာမှမဆင်ခြင်၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်တော့ဘဲ ... အဟုတ်ပင် ... ဆက်လက်မောင်းထွက်လာခဲ့မိပါတော့သတည်း ...။

"ဒုံး ... ဆိုတဲ့ အသံကြီး လုံးဝကြားလိုက်ဘူး ... တစ်ခုခုဆိုရင် အဲဒါ ကိုကို့ကြောင့် လုံးဝမဟုတ်ဘူး ... ကိုကို့နဲ့ လုံးဝဥဿုံ မတိုက်မိဘူး ... သေချာတယ် ... ထိဖို့ဝေးရော ... လေဟပ်တာတောင် မဖြစ်နိုင်ဘူး ... သူ့ဘာသာသူ ချော်လဲကျတာ ... တစ်ခုခုဆိုရင် ... တခြားကားတွေကြောင့် ... နောက်ကားကြောင့် ... ဘေးကားကြောင့် ... ကိုကိုကတော့ လွတ်တယ် ... အလွတ်ကြီးပဲ ... ဘာမှမှ ... မထိမိလိုက်တာ ... ထိရင် အသံမြည်ရမယ် ... ကားလည်း အရှိန်တန့်တာတို့ ဘာတို့ တစ်ခုခု ဖြစ်ရမယ် ... ဓားပေါ်ပါတဲ့သူတွေလည်း ထိလိုက်မိပြီဆိုတဲ့ ဖီလင်ကို ရကိုရ,ရမယ် ...

ခုဟာကတော့ ... ကိုကို့နဲ့ ဘာမှကိုမဆိုင်ဘူး ... ဘာဆိုဘာမှ မပတ်သက်ဘူး ..."

ဂီတာက ... အိမ်ရောက်သည်ထိ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ဒီစကားတွေကိုပဲ တတွတ်တွတ် ပြောပြီး လိုက်ပါလာပါသည်။ ပီယကား ညီမငယ်ကို "တိုက်စမ်း" ဟု ကျူးမအော်မိတော့ပေ ...။ ဂီတာရဲ့စကားတွေက ... နောက်ပြန်လှည့်မကြည့်စတမ်း ဆက်လက်မောင်းထွက်လာခဲ့မိသည့် ... ကိုယ့်အပြစ်ကို ... စိတ်သက်သာရာ ... ရစေနိုင်မလားဟု ထင်သည် ...။

"ကိုကို့နဲ့ ပတ်သက်တယ်ထင်ရင် ... အမှုအခင်းက လိုက်ကိုလိုက်လာရမယ် ..."

နောက်နှစ်ရက် သုံးရက် ကြာသည်အထိ မောင်နှမနှစ်ယောက်လုံး အိမ်တွင်းအောင်း၊ ငြိမ်ကုပ်နေမိကြသော်ငြား ... အခြေအနေက ဘာမှထူးခြားမလာခဲ့ပါ ...။ အဆိုးထဲက အကောင်းအဖြစ် ... နေ့ဆင်သောအခါတွေမှာ ... "မောင်းကြွမြောက်ပေး" တတ်သော ... ဂီတာရဲ့ ငယ်ကျင့်လည်း တစ်ခါတည်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သလို ...၊ အကြာကြီးနေမှ ကားပြန်မောင်းခဲ့တဲ့ ပီယလည်း ... ကားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ... အန္တရာယ်ရှိနိုင်သော အလေ့တွေအားလုံး ... လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားပြီး ... သတိအင်မတန်ကြီးတတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည် ...။

ဖြဖ § ဖြဖ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဖေဖေ ... ပြီးပြီလား ... အဆင်ပြေရဲ့လား ... ရေဆေးလို့ ရသလား ဖေဖေ ..."

"ရှိန်"က ရေချိုးခန်း အိမ်သာတံခါးကို အပြင်ကနေ ခပ်ဆတ်ဆတ် ထုကာ ... မေးခွန်း ထုတ်နေမိပါသော်လည်း ... အတွင်းမှ ဘာဖြေသံမှ ပြန်ထွက်မလာပေ ...။ ငြိမ်ချက်သား ကောင်းလွန်းလှပါသည်။

"ဖေဖေ ... သမီး မေးနေတာ ... ပြီးပြီလားလို့ ..."

"ရှိုး ..."

မေးခွန်းနှင့် မပတ်သက်သော ဖြေသံတစ်ခု ပြန်ထွက်လာသဖြင့် ရှိန်က သက်ပြင်းလေး ကျိတ်ချလိုက်မိပါသည်။ ဘယ်လိုပဲ ပြန်ဖြေဖြေလေ ... အသံလေးတစ်ခု ကြားနေရရင် ... အဆင်ပြေတာပဲ ...။ ဘာမှ ပြန်မကြားရတာနဲ့စာရင် ... တစ်ခုခု ကြားနေရသေးတာကိုပဲ ကျေနပ် ... အကောင်းမှတ်ရမဲ့နေ့တွေ ကာလတွေ ... ဘယ်လောက်ကြာကြာများ ... ရှိန်တစ်ယောက်တည်း ထပ်မံဖြတ်သန်းနေရဦးမှာပါလိမ့် ...။

အခင်းကြီးသွား (လွယ်လွယ်ပြောရရင်တော့ အီအီးပါ)နေသော အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို ... အိမ်သာတံခါးလေးစေ့

ပြီး အပြင်ကနေ တတွတ်တွတ် မေးစမ်းနေရတာမျိုးထက်စာရင် ... ရှိန်က ကိုယ်ပါလိုက်ဝင်သွားပြီး ... ကလေးတစ်ယောက်ကို ပြုစုယုယသလိုသာ ပြေးလုပ်ပေးလိုက်ချင်မိတာပါ။ မကောင်းတတ်လို့သာလေ ...။ "အဖေနဲ့သား" ဆိုရင်မှ သင့်တော်မဲ့ ဒီလိုအလုပ်မျိုးကို ခုဟာက ကိုယ့်မှာက ... "အဖေနဲ့သမီး" တောင် မဟုတ် ... "ယောက္ခထီးနဲ့ ချွေးမ ..." ဖြစ်နေခဲ့သေးတာကောလေ ...။

အဖေရင်း သမီးရင်းလောက် ဖြစ်နေခဲ့ရင်တောင် ... ရှိန်က သင့်တော်တာ မတော်တာတွေကို ဘေးချိတ် ...။ ရှုရှူး အီအီးကိစ္စမှာလည်း ခုလို ပူပန်မျှော်စောင့်နေရပြီး ... ပြီးရင်လည်း သန့်သန့်ရှင်းရှင်း သိပ်မဖြစ်လှဘဲ ကျေနပ်လိုက်ရတာတို့ ...။ ရေချိုးဖို့ဆိုလည်း တစ်ပတ်မှ နှစ်ခါ သုံးခါ ... သူများ၊ လူစားထဲ လိုက်အကူအညီ တောင်းနေရတာတို့ ...၊ စိတ်ဒုက္ခတွေကိုတော့ မခံစားချင်ပြီ ...။ ဒီအဖေတစ်ယောက် ဘာပြောပြော ... ဘယ်လောက်ငြင်းငြင်း ...၊ သမီးတစ်ယောက်ရဲ့ အာဏာနဲ့အတင်း ဝင်ဝက်ပါဝင်လိုက်ပြီးနေတာ ကြာလှရှိပေါ့ ...။

ခုတော့ ယောက္ခထီးနဲ့ ချွေးမ ဖြစ်နေတာက ခက်လွန်းလှတာပါ ...။ ကိုယ်က ဘာမှမသဘောမထားပေမဲ့ ... အဘိုးကြီးက သဘောထားသည်လေ ...။ လေနှစ်ကြိမ် ပြန်ဖြတ်လိုက်မှုတာမို့ ... မှတ်ဉာဏ်ချို့ယွင်း၊ သူငယ်ပြန် ... စသဖြင့်တွေ ဖြစ်နေခဲ့သော အဘိုးကြီးက ... တခြားနေရာတွေမှာသာ ကလေးကြီး

www.burmeseclassic.com

လိုလို ... မေ့သလိုလို ရှိမည် ...။ ရှိန်က သူ့သမီးရင်း မဟုတ်သဖြင့် ... ရှက်တတ်ရမည် ... မသင့်တော် ... ဆိုတဲ့ အချက်ကိုတော့ လုံးလုံးကို မမေ့ ...။ ခက်လှလေသည် ...။

သူ့သားတစ်ယောက် မရှိတော့ကတည်းက ... နီစွမ့ ဒီပြဿနာသည် ကိုယ့်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ဒုက္ခရောက်စေတော့မည်မှန်း ... ရှိန်က မသိမဟုတ် ...။ သိပါရဲ့ ...။ ကြိုတင်ပြင်ဆင် စိတ်အားတင်းကာ ... အတတ်နိုင်ဆုံး "သမီးကောင်း"၊ "ချွေးမကောင်း" တစ်ယောက် ပီသမည် ... ဟု တွေးထားပြီးလည်း ဖြစ်ပါရဲ့ ...။ သို့သော် ... ရှိန် ကြိုပြင် ကြိုတွေးထားမိသည်တို့ထဲမှာ မပါသော ... အေးသေးဖွားဖွား ပြဿနာအသစ်အဆန်းကလေးများက ... ရှိန့်ကို အမြဲတမ်း စိန်ခေါ်တိုက်ခိုက် ... ခေါင်းစားစေတတ်ကာ ... ရှိန့်ရဲ့ ခံနိုင်ရည်တို့ကို စမ်းသပ်နေကြသလိုပင် ...။

သားဖြစ်သူ ရှိစဉ်ကတော့ ရှိန်က အေးနားကနေ နည်းနည်းပါးပါး ... အာကလာ ပါကုလာလောက်ပဲ ကူညီပေးခဲ့ရတာလေ ... အဲဒီတော့ ... မကြုံဖူးသေးတဲ့ ပြဿနာရဲ့ အတိမ်အနက်ကို ရှိန်က ကောင်းကောင်း မရိပ်မိနိုင်ခဲ့တာလည်း ပါမည် ...။

"ဖေဖေ ... ရေချိုးပြီးပြီလား ..."

"ဗူး ..."

ခက်တာက ... ထို "ဗူး" သည် ... "Yes" လား "No" လား ဆိုတာကို သူ့သားတုန်းကတော့ "ဗူး" တစ်လုံးနှင့် အရာရာကို သဘောပေါက်သည်ပင် ...။ ရှိန့်မှာသာ ...။ အေးလေ ... အတွေ့အကြုံ နည်းသေးလို့ပါ ...။ ကြာလာတော့ အတွေ့အကြုံက စကားပြောလာလိမ့်မှာပေါ့ ...။ ကိုယ့်မှာ စေတနာ မေတ္တာနဲ့ စိတ်ကောင်းလေးတစ်ခု ပြင်းပြင်းပြတည်မြဲနေဖို့ပဲလိုသည်။ စိတ်ဆောင်ရင် ဘာမဆို ဖြစ်နိုင်ပါသတဲ့လေ ...။ သို့သော် ... ရှိန့်စိတ်က ကိုယ်တိုင်ပဲ အားလုံးကြို ... လုပ်ဆောင်ပေးလိုက်ချင်သော နေရာမှာ သိမ်ဆောင်နေတာက ပြဿနာ ...။ ကိုယ်တိုင်ကြိုပေးလိုက်ခွင့် မရသော ခုလိုအခြေအနေမျိုး ကြုံလာရတိုင်း ... ရှိန့်စိတ်ထဲမှာ ကသိကအောက်နှင့် တစစ်စစ်သာ ...။

အေးလေ ...။ သူလည်း ဒီလိုအခြေအနေမျိုးကြီးနဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ သူ့အဖေကြီးနဲ့ ... ရှိန့်ကို စိတ်ချလက်ချကြီး ... ဘယ်ခဲ့ဘာ ချန်ထားရစ်ခဲ့ချင်မှာလဲနော် ...။ ကံကြမ္မာရဲ့ အလှည့်အပြောင်းကိုက ဒီလိုပဲဖြစ်ဖို့ ဖန်လာတာ ...။ ဒီလမ်းကိုပဲ ရွေးချယ်ရတော့မှာမို့ ... ရှိန်က ရွေးချယ်ခဲ့ရတာ ...။ သူလည်း နောက်ဆံတငင်ငင် စိတ်မဖြောင့် လက်မဖြောင့်သာ ရှိရှာမည် ...။ ရေမြိုးချိုးဖို့ တိစ္စ ...၊ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်ကိစ္စတွေမှာ ရှိန် အခက်ကြုံရတော့မှာကို တော ... သူ့စိတ်ထဲလည်း (ပြောမသွားသော်လည်းပဲ) ရိပ်တော့ရှိခဲ့ရှာမှာပါပဲ ...။

www.burmeseclassic.com

"ဖေဖေ ... ပြီးပြီဆိုရင် ထွက်တော့လေ ... ဒါမှမဟုတ် ... သမီး ဝင်လာခဲ့ရမလား ..."

"ရှုး ..."

ရှိန်က သက်ပြင်းတစ်ခုကို အသာချကာ တစ်ကနေ နှစ်ဆယ်ထိ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ရေရွတ်နေလိုက်သည် ...။ နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးလျှင်တော့ ... အိမ်သာတံခါးလေးကို စေ့ထားရာကနေ ခပ်ဟဟလေး ဖြည်းဖြည်းဆွဲဖွင့် ... လူတစ်ကိုယ်လုံး မြန်မြန်ကြီး ဝင်ချမသွားသေးဘဲ ... မျက်လုံးလေးဝင် ...၊ ခေါင်းလေးပြူကာ သာ အရင်ချောင်း ...။ အသိစိတ်ရှိခဲ့စဉ်က အတော်ကြီး အရှက်အကြောက် ကြီးခဲ့ဖူးဟန်တူတဲ့ ယောက္ခထီးကြီးဟာ ... သူ့ကိစ္စ မပြီးခင် ရှိန်က ကြည့်မိပြန်ရင်လည်း ... အရှက်ကြီးရှက်လို့ မဆုံးဖြီ ...။ အဲဒီအခါကျ ... ဒေါသတွေကြီးကာ အိမ်ကရှိပစ္စည်းတွေ ရိုက်ခွဲဖျက်ဆီးပစ်တာတို့ ...။ ရှိန့်အလစ်မှာ အိမ်ပေါ်က ပြေးဆင်းပြီး ထင်ရာနေရာ လျှောက်သွားပစ်တာတို့ လုပ်တတ်သဖြင့် ... ရှိန့်မှာ ... အရမ်းကာရောကြီးကလည်း မလုပ်ရဲပါ ...။

အရမ်းကာရောကြီး မလုပ်ရဲသလို ... အချိန်တွေဆွဲထားပြီးတော့လည်း နေးမနေရဲ ...။ သူ့သား ဒီအိမ်မှာမရှိဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရတဲ့ စောစောပိုင်း ကာလများက သားဆိုလွမ်းစိတ်၊ မနေတတ် မထိုင်တတ်စိတ်တို့နဲ့ အဖေကြီးဟာ ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သေကြောင်းကြံဖို့လည်းပဲ အမြဲကြိုးစားနေတတ်သေးတာ ...။

"အီးပါမယ်" ဆိုပြီး ... ရေအပြည့်ရှိတဲ့ အုတ်ကန်ထဲ ခေါင်းနှစ်ထားလား နှစ်ရဲ့ ...။ ရေချိုးခန်းနံရံနဲ့ ခေါင်းနဲ့ တိုက်နေလားတိုက်ရဲ့ ...။ သူက တစ်ခုခုဆို ... ရှိန် လိုက်မကြည့်နိုင်တဲ့ ... ဒီရေချိုးခန်း အိမ်သာခန်းကိုပဲ အမြဲရွေးချယ်အသုံးချတတ်သူမို့ပါ ...။

ခုနောက်ပိုင်းကျမှ ... ရှိန်က သူ့သားအကြောင်းတွေကို ... လှည့်ပတ်ပြီး ... ပုံပြောသလို ... နေ့စဉ်အချိန်ပေး ရှင်းပြထားတော့မှ ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သေကြောင်းကြံချင်တာတွေ ရပ်တန့်သွားပြီး ရှိန့်ကိုလည်း အတော်ကြီး လက်သင့်ခံ ယုံကြည်လာခဲ့တာပါ ...။ ဒါပေမဲ့လည်း ရှိန့်မှာတော့ ... လုံးဝဥဿုံ ... စိတ်ကို ဒုန်းဒုန်းကြီးချပြီး ယုံစားမထားရဲသေးဘူးပေါ့နော် ...။

အရင်ကတော့ သူတို့နေခဲ့ကြတဲ့ အိမ်နဲ့ရပ်ကွက်က ... ဒီအဖေနဲ့ ဒီသားအကြောင်းလည်း အစဉ်းသိတွေဆိုတော့ ... တစ်ခုခုဆို သားဖြစ်သူက မအားလပ်ရင် အလုပ်ကိစ္စ ရှိရင် ... အရပ်က အဖေကြီးကို ဝိုင်းစောင့်ရှောက်ထားပေးတတ်ကြတာမျိုး ရှိသည်။ ခုနေကျတော့ ... အဘိုးကြီးတစ်သက်လုံးနေခဲ့တဲ့ အရပ်က ထိုအိမ်ကလည်းပဲ ... သူ့သားကိစ္စနဲ့ ဖွေလိုလို့ ... ရောင်းပစ်ခဲ့လိုက်ရပြီး ... နည်းနည်း ပိုဈေးသက်သာတဲ့ ဒီရပ်ကွက်ကို ပြန်ဝယ်ပြီး ပြောင်းလာခဲ့ရတာကိုး ...။ ရောဂါသည်များဟာ အိမ်မြဲနေရာ ပြောင်းရွှေ့လိုက်ရရင်လည်းပဲ ... သူတို့မှာ အားငယ်တာ၊ ချက်ချင်း အထာမကျနိုင်တာတွေ ရှိရာမည် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားကလည်း ပျောက်၊ နေရာထိုင်ခင်းကလည်း ရှုတ်တံရက်ကြောင်းဆိုတော့ … ချွေးမဖြစ်သူ ရှိန်ကို အဘိုးကြီး အနေနဲ့ မသင်မကာ မယုံမကြည်နဲ့ စိတ်အားငယ်ပြီး သေချင်နိုင် တာလည်း မထူးဆန်းလှပါပေ …။ ရှိန့်မှာသာ … ထူးဆန်းအံ့သြ စရာကောင်းပြီး အရင်က စိတ်မှန်းနဲ့တောင် မကြုံဘူးတဲ့ ဘဝကြီး ထဲ ငါးလခြောက်လအတွင်း ဖြုန်းခနဲ ရောက်ရှိသွားခဲ့ရတာပေ …။

ဒီ့မတိုင်ခင် ခြောက်လခန့်ကတော့ ရှိန်ဟာ … မိဘမဲ့တစ်ကောင်ကြွက် တစ်ယောက် … ဆိုပေမဲ့ … အလိုလိုက်ထား ပြီး မျက်နှာမညိုစေခဲ့တဲ့ အဒေါ်တစ်ယောက်ရဲ့ တူမကလေးအဖြစ် ကျောင်းတက်ဖို့နဲ့ စာကျက်ဖို့ နှစ်ခုလောက်ကိုသာ စိတ်ထဲထား စရာလိုခဲ့တဲ့ …၊ အခွံ့ကလေးတစ်ခု ရခဲ့ပြီးတာတောင် … လောက ကြီးအကြောင်း ဘာမှသိပ်မသိသေးတဲ့ … ပီဘိကလေးငယ် … အပျိုစင်ကလေးတစ်ယောက်ပင် …။

ခုလို … ထိန်းသိမ်းရခက်တဲ့ ရောဂါသည်အဖေကြီး တစ်ယောက်ကို တာဝန်တွေယူ စောင့်ကြပ်ပြီး … တစ်အိမ်ထောင် လုံးရဲ့တာဝန် … ကိုယ့်ခေါင်းပေါ် ပုံနေခဲ့ဖို့ဝေးလို့ …။ အိမ်ဦးစီး ဆိုတဲ့ နေရာကို ရောက်နေဖို့ဝေးလို့ … အိမ်ထောင်တစ်ခု ဘယ် လိုလည်ပတ် ရပ်တည်နေခဲ့ပါလိမ့် … ဆိုတာမျိုးကိုတောင် မသိ ခဲ့သူပင် …။

ခုတော့ ဒီခြောက်လ … ကာလအတွင်း … ရုတ်တ ရက် … အိမ်ထောင်ကကျ …၊ အိမ်ထောင်တစ်ခုရဲ့ စီးပွားရေးက ချော်လဉ့်ထားသလို ဖြစ်မလာ …၊ ငွေဆိုတာ ရှာရကျပ်သည့် ပစ္စည်းတစ်မျိုးပါလားဆိုတာ ဖြုန်းခနဲ သိလာရ …၊ အိမ်အလုပ် ဆိုတာမျိုးတွေအပြင် … ယောက္ခထီးရောဂါသည်ကြီးတစ်ယောက် ရဲ့ တာဝန်ဆိုတာမျိုးတွေကိုပါ မျက်ဝါးထင်ထင် ကြုံလာရ …။ ပုံနှစ်အားကိုးရတော့မည်ဟု ထင်မှတ်ထားမိသည့် လင်ယောက်ျား ဖြစ်သူကလည်း … လေးငါးလလောက် ပေါင်းလိုက်ရ အမြီးမှာ ကိုယ့်အပါးဝယ် မရှိတော့ …။ သူ့ကိုယ်စား … သူ့ တာဝန်မှုထား ရသည့် ယောက္ခထီးကြီးကပဲ ကိုယ့်နားမှာကျန် …။

အစစအရာရာ … “ဟန်ကျပြီ” မှာ မျက်စိမှိတ် စီခဲ့ ပေးသွားသော ဒေါ်ဒေါ်တတော့ဖြင့် ခုလောက်ဆို … ဘဝသစ်၊ နေရာသစ်မှာ … ငြိမ်းချမ်းအထာကျနေလောက်ပြီ …။ သူ့တူမချော ရဲ့ ရုတ်တရက် ကြီးရင့်အရွယ်ရောက်ကာ … အိမ်ဦးစီးအဖြစ် ရာထူးတက်၊ ခေါင်းကိုက်နေရမှုတွေကို … ဒေါ်ဒေါ်တစ်ယောက် ဘာမှ ရိပ်စားမိလိမ့်မည်မဟုတ် …။ အောင်မြင်နေပြီ … ထင်သည့် သူ့လုပ်ရပ်သူ … ပြုံးမြမြနှင့် ကျေနပ်ကာ တရားရိပ်မှာ အေးအေး နေပေလိမ့်တော့မည် …။

“ချောကလက်စားမယ် …”

www.burmeseclassic.com

ရေချိုးခန်းထဲမှာ ဆေးကြောသန့်စင်နေသည့် ရှိန့်ကို အဘိုးကြီးက ... ကလေးမုန့်ပူဆာသလို လှမ်းပြောလိုက်ပါသည် ...။

"ဟုတ် ... ဟုတ် ... ခဏ ဖေဖေရေ ..."

"ချောကလက်အစစ်ကို ပြောတာနော် ... ထန်းလျက်တွေကို ချောကလက်လို့ ညာပြီးမကျွေးနဲ့ ..."

ရှိန့်မှာ သက်ပြင်းမောကြီးများပင် ချမိပါသည်။ ငွေရေး ကြေးရေး ချောင်ချောင်ချိချိ မရှိသည့်အိမ်မှာ ... ချောကလက် ဆိုတာမျိုးတွေကို ဝယ်ချင်တိုင်း ဝယ်ထားလို့ မရနိုင်တာရောနှင့် ...။ အဆင်မပြေသည့်အခိုက် ... ထန်းလျက်ခဲကို ချောကလက်ဟု ညာမိသည့်တစ်ကြိမ်နှင့်ပင် ... ရှိန့်မှာ ... ဤရုပ်ကွက်ထဲ ...၊ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေကြားထဲ ... နာမည်ကလည်း ပျက်ချင်တိုင်း လိမ့်ပျက်နေရပါတော့သည် ...။

ချွေးမဆိုတဲ့ အမျိုးအစားဟာ ... သံပရာသီးကို ကြီးကြာဥပါဟု လိမ်ကျွေးခဲ့သော ... ရာဇဝင်လာနိပတ်ကလည်း အထင်အရှားပင် ရှိသည်မဟုတ်လား ...။ သူ့သားမရှိချိန်မှာ ... ထန်းလျက်ကို ချောကလက် လုပ်မိသည့်အဖြစ်ဟာ ... နည်းတဲ့အပြစ်ကြီးလားလေ ...။

"ရုပ်ကွက်ကောင်းထဲက အိမ်ကြီးရခိုင်ကြီး တစ်လုံးလုံးကို ရောင်းပစ်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံတွေကချည်း နည်းရှောသလား ... ဒီကြားတည်း သားလုပ်တဲ့သူ ... ယောက်ျားလုပ်တဲ့သူက ... နိုင်ငံခြားထွက် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ... Show Job ပဲဟာ ... ရောဂါသည်အဖေကြီးကတော့ ... ကလေးလိုလို ... ဘာလိုလိုနဲ့ ... ဘာတစ်လုံးမှ နားမလည် မသိတတ်တဲ့ ... ချွေးမတစ်ယောက်လက်ထဲ ... ငုတ်တုတ်ကျန်ရစ်ရတာ ... ဘာမှမသိတတ်တဲ့ ချွေးမဆိုတာ ... ရှိတဲ့ပိုက်ဆံတွေ သုံးဖြုန်းပစ်ဖို့လောက်တော့ သိတတ်တယ် ထင်ပါရဲ့ ... ကောင်လေးကို ယူကတည်းက ဒီအရည်တွေ ကြည့်ပယူခဲ့လိုက်တာပဲဟာ ... ငါတော့ ... အဘိုးကြီး ... ကြည့်,ကြည့်ပြီးတော့ပဲ ... သနားပါတယ် ..."

ဒါကတော့ ... အဘိုးကြီးနဲ့ သားဖြစ်သူတို့ရဲ့ ဆွေမျိုးညာတိများထံမှ ... ထွက်ပေါ်လာတတ်ကြတဲ့ အတင်းစကားမျိုးပါ ...။ အဲဒီလို ... "အဘိုးကြီး ကြည့်,ကြည့်ပြီးတော့ပဲ သနားပါတယ် ..."ဆိုသူများဟာ ... ခုချိန်မှာ ... ထိုချွေးမဖြစ်သူဟာ ... သူတို့သနားတဲ့ အဘိုးကြီးကို မီးလင်းကမီးချုပ် ထိုင်စောင့်ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘဲ ... အိမ်စရိတ်ရဖို့ ... ဝင်ငွေတစ်ခု ပုံမှန်ရှိဖို့ ... အလုပ်ထွက်လုပ်ကို လုပ်မှဖြစ်တော့မည် ... ဆိုတာမျိုးကိုပဲ သိသွားကြရင်ကော ...။

www.burmeseclassic.com

သနားလွန်းလို့ ... ဆိုပြီး ... ရှိန် အလုပ်သွားနေချိန်မှာ တစ်နေကုန် နေ့တိုင်းလာရောက် စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုပေးနေနိုင်ကြမည်တော့ မထင်ပေ။ ယောက္ခမရောဂါသည်ကို စိတ်ထားခဲ့ပြီး နေ့တိုင်း အပြင်ထွက်တဲ့ ချွေးမအဖြစ်သာ ... ရှိန့်မှာ ... နာမည်ပျက်ကြီးတွေ ပိုကြီးလာရတော့မှာပါပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... ရှိန် အလုပ်တစ်ခုခုလုပ်မှ ဖြစ်တော့မည် ...။ ခုနေ ရှိန့် လက်ထဲမှာ ... အိမ်ကြီးရောင်းထားစဉ်က ငွေပိုလက်ကျန်ဆိုတာမျိုး ရှိနေသေးပေမဲ့ ... ယောကျ်ားဖြစ်သူထံမှ ... "အခြေအနေမလှ ..."ဆိုသော သတင်းကို မနေ့ကပဲ ရခဲ့ပြီးပြီ ...။ သူ နိုင်ငံခြားထွက် အလုပ်လုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ... ပေးကမ်း ... လမ်းခင်းဖို့ ငွေသိန်းကို ဆယ်နဲ့ချီပြီး လိုအပ်နေလို့သာ ဟိုအိမ်ကြီးကို ရောင်းလိုက်ရတာ ...၊ နိုင်ငံခြားထွက် အလုပ်လုပ်သည် ဆိုတိုင်းလည်း ... Show Job ... Show Job ဆိုတိုင်း ... ဝင်ငွေတွေလှိမ့်ပြီး ပြန်မရလာနိုင်တာကို ... ဘေးလူတွေကတော့ သိမည်မဟုတ်။

ရှိန့်မှာတော့ ယောကျ်ားဖြစ်သူထံမှ ... ဝင်ငွေတွေ လှိမ့်ရလာနိုင်ဖို့ဝေးလို့ ... သူ ဟိုမှာဒုက္ခမရောက်အောင်ပင် ကိုယ်က ဒီကနေ ထပ်ပို့ပေးနေရဦးမဲ့ သဘောမျိုး ...။ ဝင်ငွေမရှိဘဲ ... သူ့လည်း ထပ်ပို့ရ ... ဒီမှာလည်း ဒီတိုင်းထိုင်စားနေဆို

ရင် ... လက်ထဲကျန်တဲ့ ပိုက်ဆံကလည်း ... ဘယ်လောက်များခံနိုင်မှာတဲ့တုန်း ...။

ခုကျတော့ ... အများက ... ကလေးလိုလို ချွေးလိုလို ကောင်မလေးဟု ထင်မှတ်ကြသော ရှိန်သည် ... လက်ထပ်ပြီး လေးငါးလသာ ပေါင်းရသေးသော လင်ယောကျ်ားဖြစ်သူ ... အနားမှာ မရှိနိုင်တော့သည့်အခိုက် ... တာဝန်ကြီးလှသော ယောက္ခထီး အဘိုးကြီးတစ်ယောက်နှင့် ... အိမ်ထောင်တစ်ခုရဲ့ ဦးစီးအဖြစ် ... လောကကြီး အလယ်မှာ တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ အသင့်ပင် ဖြစ်နေချေတော့ပြီ ...။

"ချောကလက် ... ချောကလက်ပါဆို ... ခုချက်ချင်း ချောကလက် မစားရရင် ... ငါ ဒီနေရာမှာပဲ ... အိုးတွေပါချလိုက်မိတော့မယ်နော် ..."

"အာ ... အာ ... ခဏလေး ... ဖေဖေ ... ဒီမှာ ... သမီးပြီးတော့မယ် ... ဟောတော့ ..."

သူ့ဟာနဲ့သူ ... ဝမ်းမခိုင် ဖြစ်နေဟန်တူသော အဘိုးကြီးက ... ရှိန့်ကို ခြိမ်းခြောက်သလိုလိုကြီး ပြောလိုက်အပြီးမှာ ... ရေချိုးခန်းထဲ အမြန်ဆုံး ပြန်ပြေးဝင်လာရင်း ... နှုတ်ကလည်း ... "တချွေးချွေး"နှင့် ရှိန့်ကို ပြန်မောင်းထုတ် ... လိုက်လည်း ...။

www.burmeseclassic.com

ရှိန့်မှာ သက်ပြင်းတွေ တစ်ချွေးကြီးနှင့် ရေချိုးခန်းထဲက ပြန်ထွက် ...။ တံခါးကို ပြန်ဆွဲစေ့ပေးရင်း ... အပြင်ဘက်က ကြမ်းပြင်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ်ကြီးပဲ ထိုင်ချလိုက်မိပါတော့သည်။ ပေါင်တွေ ခြေသလုံးတွေမှာပါ ပေကျံကုန်နိုင်ပြီ ဖြစ်တာတွေကို ... ရှိန် ဘယ်လိုစီစဉ်ရမလဲ ...။ ရှိန်က လုပ်ပေးချင်တာတောင် ယောက္ခထီးက လက်သင့်ခံမည် မဟုတ် ...။ ခါတိုင်း ရိုးရိုးတန်းတန်းကိစ္စလို ... သူ့ချည်း ပြီးစေခဲ့ခိုင်းလို့လည်း ... စင်ကြယ်သန့်ရှင်းမှာ မဟုတ် ...။

ရေမိုးချိုး ကူညီဖို့ကိစ္စကို လမ်းထိပ် ကျန်းမာရေးဆေးခန်းက အကူကောင်လေးနှင့် လခသဘော စကားပြောဆိုညှိထားကြပါသော်လည်း ... ဒီနေ့ ရေချိုးရက် မဟုတ်တာမို့ ... ကောင်လေး ရှိမရှိ မသေချာ ...။ ရှိသည်ပဲ ထားပါဦး ...။ ရေအပြည့်ရှိနေသော အုတ်ကန်ကြီးတစ်ခု ရှိနေသည့် ရေချိုးခန်းထဲမှာ ... အဘိုးကြီး တစ်ယောက်တည်း ချန်ရစ်ပြီး ... ရှိန်ကလမ်းထိပ်သို့ မပြေးဝံ့ ...။

အဲဒီရေပြည့်အုတ်ကန်ထဲ ... ရှိန့် ခေါင်းပဲနှစ်ထည့်ထားလိုက်ရမလား မဆိုနိုင်ပေ ...။

ဗဓ ၆ ဗဓ

မေမေ့ကို ဈေးလိုက်ပို့ရင်း ပီယက ... ထိုလမ်းသွယ်ကလေးထဲသို့ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ တမင်တကာ ရှောင်ဖယ်နေခဲ့တာ ကြာပြီဖြစ်ပေမဲ့ ... ဒီနေ့တော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် စမ်းသပ်ကြည့်ချင်တာမို့ ... ဒီလမ်းလေးထဲ တမင်တကာကို အရောက်လာလိုက်မိခြင်းပင် ...။ မေမေက "နောက်တစ်နာရီလောက်ကြာမှ လာပြန်ခေါ် ..."ဆိုတော့ ... ပီယက ဒီလမ်းသွယ်လေးထဲမှာပဲ ... တစ်နာရီလုံးလုံး ကျောက်ချနေကြည့်လိုက်ဖို့ကိုပါ ဆုံးဖြတ်လာခဲ့မိသည် ...။

"ထိုလမ်းသွယ်လေး"ဆိုတာ ... ပီယအဖို့ ... တစ်သက်မှာ တစ်ခါဆို ... ဆိုသလောက် ဖြစ်ပွားခဲ့မိသော ... Car Accident (မတော်တဆ ကားတိုက်မှု)တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ... လမ်းမကြီးပေါ်သို့ပေါက်သော ... လမ်းချိုးသွယ်ကလေး ...။ အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေ့က ... နေရာအတင်းလိုချင်သော ညာဘက်ကကားတစ်စီး ထွက်ချလာခဲ့တဲ့ ... လမ်းသွယ်ကလေးလေ ...။

ထိုလမ်းသွယ်လေးရဲ့ထိပ် မရောက်တရောက်မှာ ... (လမ်းမကြီးပေါ်သို့တော့ မရောက်) ကွမ်းယာဆိုင်ငယ်လေးတစ်ခု ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အအေးဆိုင်ပီစီလေးတစ်ခုတို့ ရှိသည်။ ကွမ်းမစား၊ ဆေးလိပ်မသောက်တတ်သည့် ပီယက ထိုအအေးဆိုင်ကလေးမှာပဲ ... တစ်နာရီလုံးလုံး အချိန်ဖြုန်းပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

အအေးဆိုင်ကလေးကနေ ထိုင်ငေးကြည့်နေရင် ... လမ်းမကြီးပေါ်က ... ပီယတို့ ... လှုပ်ရှားဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြသည့် နေရာကို အထင်းသားပင် တွေ့မြင်နေနိုင်ပါသည်။ နေကကျဲကျဲကလေးသာ ပူနေတာမို့ ... မည်းနက်နက် ကတ္တရာလမ်းမပေါ်မှာ ... နေရောင်ခြည်တို့နှင့် လင်းဖြာလျက် ...။ ဝိုခနဲ ... ရှီခနဲ အရှိန်ပြင်းပြင်းတွေနှင့် ဖြတ်သန်းသွားလာနေကြသော ကားတို့ကို အမိပ္ပာယ်မဲ့ ငေးကြည့်နေမိသည့် ပီယမှာ ... နေခ ... ကတ္တရာလမ်းပေါ်မှ ... ပုံစံပျက်ပျက် ... လဲကျနေသောသူတစ်ဦးရဲ့ ပုံစံကိုပါ ပြန်မြင်ယောင်လျက် ရှိပါသည် ...။

ထူမတ်မတ်ပုံစံမျိုးကို ... သတိမပြုလိုက်မိပါဘူး ...။ အပြားလိုက် ... လဲလျောင်းနေသည့် ပုံစံမျိုးကိုမှ လှမ်းမြင်လိုက်ရတာ ...။ ငေးနေရင်း ... ကြည့်နေရင်း ... မှုခင်းရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ ... လူသေမှုတစ်ခု ဖြစ်ပွားပြီးသွားရင် ... လူလဲကျ ကျန်ရစ်တဲ့ပုံသဏ္ဌာန် အတိုင်း နံဘေးက ဓေ့ဝိုက်ကာ ... အဖြူရောင်မျဉ်းထူ တစ်ကြောင်းမျဉ်းကြီးနှင့် လူရဲ့ပုံသဏ္ဌာန်ကို လိုက်ဆွဲထားသလိုမျိုး ...။ ပီယ မျက်ဝန်းထဲမှာ ... ထိုအဖြူမျဉ်းကြီးနှင့် လူလဲကျနေသည့် သဏ္ဌာန်ကြီး ... အထင်းသား မြင်ယောင်လာမိပါသည် ...။

မျက်စိကို စုံမှိတ်ကာ ... ခေါင်းပါ ခါလိုက်မိတော့ ... အအေးဆိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးက ... "သံဝေဂရသွားလို့လား ... လူလေး ... သကြားတို့ ဆားတို့ ထပ်ထည့်လိုက်မလား ..." တဲ့ ...။

ဒီအဒေါ်ကြီးလည်း ပီယကို မှတ်မိမှာ မဟုတ်ပါဘူး ...။ ကွမ်းယာဆိုင်က ကုလားလေးကလည်းပဲ ... သိနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး ...။ အဖြစ်အပျက်ဟာ လနဲ့ချီပြီးတော့လည်း ကြာခဲ့ပြီ ...။ သို့ပေမဲ့ ပီယမှာ မျက်နှာမထားတတ်ဖြစ်ကာ ... ခုထက်ထိ နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်နေမိဆဲ ...။ ဒီအဒေါ်ကြီးနဲ့ ဒီကုလားလေးတို့ဟာ ... ခုလို လနဲ့ချီကြာမှ မမှတ်မိကြတော့တာ မဟုတ်ပါဘူး ...။ ပြဿနာဖြစ်အပြီး ... သုံးလေးရက်လောက် အကြာမှာကတည်းက ... အဲဒီနေရာကို မရောက်,ရောက်အောင် ပြန်သွားခဲ့တဲ့ ပီယကို ... သုံးဝသိရှိမနေခဲ့ကြတာပါ ...။

မှုခင်းတစ်ခု ဖြစ်ပွားပြီးရင် ... စုံထောက်တွေ ရဲတွေရဲ့ မှတ်ချက်ချလေ့ရှိတဲ့ ... "လက်သည်တရားခံဟာ ... အခင်းဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ နေရာကို ... သိစိတ်နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ... မသိစိတ်နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ... အနည်းဆုံး တစ်ခေါက်တော့ အရောက်ပြန်လာတတ်ပြီး ... အကဲခတ်ကြည့်ရှုတတ်ကြလေ့ ရှိတယ် ..." ဆိုတဲ့ အယူအဆဟာ ... တခြားတရားခံတွေ အတွက်တော့ မသိ ...။ ပီယနဲ့တော့ ကွက်တိပင် ...။

နှစ်ရက် သုံးရက်လောက် ၊ အိမ်တွင်းအောင်းပြီး အမှုအခင်းက ကိုယ့်ကားနံပါတ်ကို လိုက်ပြီး ကိုယ့်အိမ်ထိများ ရောက်ချလာမလားလို့ စောင့်နေလိုက်ပြီးချိန်မှာ ... ဒုခြေအနေက

အေးဆေးငြိမ်သက်နေပါလျက် ... ပီယရဲ့စိတ်က မငြိမ်သက်နိုင်ပါ ...။ ဒီနေရာကို ပြန်လာကြည့်ချင်နေမိသည် ...။ ပြန်လာချင်တာမှ ... ချက်ချင်းသာ ပြန်မသွားဖြစ်လိုက်ရင် ...အသည်းတွေအူတွေပါ ကျွမ်းပြန့်ပစ်ပြီး ... သေရတော့မတတ် ... လူကမနေနိုင်မထိုင်နိုင် ဖြစ်သည် ...။

နောက်ဆုံးတော့ ... မိဘတွေရဲ့အလစ်ကိုချောင်း ...။ သူလည်း ပုံမှန်သိပ်မဖြစ်လှသေးတဲ့ ညီမငယ်ဂီတာရဲ့ အလစ်ကိုချောင်း ...။ ကားပြန်မမောင်းချင်သေးသည့် ပီယက တက်စီတစ်စီးနှင့် ဒီနေရာသို့ ရောက်လာခဲ့မိသေးသည်။ ခုလိုပဲ ... ဒီအအေးဆိုင်လေးမှာပဲ ထိုင်ရင်းလေ ...။

အဲဒီတုန်းကတော့ ... ကိုယ်ကို မှတ်များ မှတ်မိနေလေမလားလို့ ... အထပ်ထပ် အကဲခတ်ရင်း ကွမ်းယာကုလားလေးနဲ့ အရင်သွားစကားပြောခဲ့တာပါ ...။ မစားတတ်သည့် ကွမ်းယာတွေကို ... သံဘူးလေး တစ်ဘူးနှင့် အပြည့်အသိပ် ဝယ်ယူလိုက်ရင်း ...။

"ကွမ်းယာက ရောင်းကောင်းတယ်နော် ... လမ်းမကြီးကစည်တာကိုး"

"ဟာ ... ဒါပေမဲ့ လမ်းမပေါ် ဖွင့်ခွင့်မရှိဘူး အစ်ကို ... လမ်းသွယ်ထဲပဲ မျက်နှာလှည့်ခွင့် ရတယ်"

"ကောင်းပါတယ်ဗျ ... လမ်းမကြီးကတော့ စည်ပေမဲ့ကားရှုပ်ပါတယ်"

"ဟာ ... ကားရှုပ်တာတော့ ပြောမနေနဲ့ ... ခဏခဏကိုပြဿနာက ဖြစ်ကြတာပဲ ... ဟိုအက်မီးပွိုင့်နဲ့ နောက်တစ်ပွိုင့်နဲ့ ဝေးတယ် မဟုတ်လား အစ်ကို ... ဖြတ်လမ်း၊လမ်းမကြီးကလည်း မရှိ ... ဆားတွေမှာက လမ်းသွယ်တွေပဲလာပေါက်တာဆိုတော့ ... ကားတွေများ မောင်းလိုက်ကြတာ ... ကြောက်စရာတောင် ကောင်းတယ် ... ထိလိုက်ကြပြီဆိုလည်း အနိုးခနဲပဲ ... ကားကားချင်း ...၊ ကားနဲ့လူ ... ခဏခဏပဲ ..."

ပီယမှာ ... တဒိတ်ဒိတ် ရင်ခုန်မြန်လာရတဲ့ကြားက [illegible]ကို အသံမတုန်အောင် ထိန်းနေရရင်းက ...

"ဟုတ်လား ... နေ့တိုင်း ရှိသလား ..."

"အတော်တော့ စိပ်တယ်ဗျ ... လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်ကပဲ တစ်မှု ..."

ကုလားလေးက "ဆာဂါ ထည့်မလား" ဟု လှမ်းမေး[illegible]ကို ခေါင်းပဲ ညိတ်ပြနိုင်တော့ကာ ... ကုလားလေးရဲ့မျက်နှာ[illegible] ရှုးရှုးကြီး ကြည့်နေမိခဲ့ပါသည်။ ဆာဂါဘူးလေးကို ဆိုင်ရဲ့[illegible]ပြင်ပေါ် တခေါက်ခေါက် ခေါက်လိုက် ... ကွမ်းယာတွေထဲ[illegible] ဖြန့်ထည့်လိုက် လုပ်နေသော ကုလားလေးက ... သူ့[illegible]ထဲက ကွမ်းသွေးတွေကို ပြစ်ခနဲ ဆိုင်ပြင်ဘက် လှမ်းထွေး[illegible]ရင်း ...

www.burmeseclassic.com

"နှစ်လောင်းဖြိုင် ... မိန်းကလေးရော ... ယောကျ်ားလေး ရော ..."

ပီယမှာ ထားရစ်ခဲ့သည့် သံပရာရည်ကို ဖျော်ပြီး သွားသည့် အဒေါ်ကြီးက ... "ရပြီ လူလေး"ဟု လှမ်းခေါ်ရင်း တစ်ဆက်တည်း ...

"မောင်စိန်ရယ် ... နင်ကတော့ ... ပိုရမှ ... ယောကျ်ား လေးပါပဲ ... မိန်းကလေးက မသေပါဘူး ... ဘာမှတောင် မဖြစ်ဘူးတဲ့ ... ငါ သတင်းရပြီးပြီ ..."

"သေသွားဆို ..."

"သတိလစ်တာပါမှဲ့ ..."

ပီယမှာ ထိန်းထားသည့်ကြားက အသံခပ်တိုးတိုး ခပ်တုန်တုန်နှင့် ...

"ယောကျ်ားလေးကတော့ ..."

"ဟာ ... ပွဲချင်းပြီး ... ဖြားချပ် ... ဦးနှောက်တွေတောင် ထွက်သတဲ့"

အဒေါ်ကြီးက ကုလားလေးကို မျက်စောင်းရွယ်ပြီး ပီယတို့ သူ့ဆိုင်ဘက် ပြန်ခေါ်လာပါသည် ...။

"အဲဒီ မောင်စိန်ဟာ ကျက်သရေမရှိတာတွေကို တနင့် တပိုး ... ပလုပ်ပလောင်း ပြောရမှ ... သူ ကျေနပ်တယ် ... တကတည်း ..."

"သေသွားတယ်ဆိုတာတော့ အမှန်ပဲပေါ့နော် ..."

"ပြောကြတာပဲကွယ် ... အရမ်းနီးနေပေမဲ့ သွားမကြည့် ဖြစ်ပါဘူး ... လူတွေကလည်း တစ်အုံတစ်မကြီး ... ဆိုင် ကလည်း တစ်ဖက်ဖြစ်နေသေးတာဆိုတော့လေ ...။ တိုက် မိတဲ့ကားနဲ့ ... တင်ပြီး သယ်သွားကြတယ် ဆိုတာတော့ သိလိုက်တာပဲ ... အဒေါ်က သိပ်မသိပါဘူး ... မောင်စိန်ပဲ ပြောတာ ... ယောကျ်ားလေးကတော့ ... တိုက်မိပြီးလဲကျ သွားကတည်းက သေတာတဲ့ ... သူက မိန်းကလေးပါ သေတယ် လုပ်နေတယ် ... ဒါပေမဲ့ အဒေါ်ကလည်း ဒို့ ဖြင်က ကြားပြီးပြီ ... မိန်းကလေးက မသေဘူး ... သတိ ပဲ လစ်တာတဲ့ ..."

"တိုက်လိုက်မိတဲ့ ကားပေါ် တင်သယ်သွားတယ် ... ဟုတ်လား ..."

"အေးကွယ် ... ကားဆိုတာတွေက တိုက်မိပြီးရင် ထွက်ပြေး ပြေးချင်ကြတာပါ ... အဲဒီကားကတော့ ... ကိုယ့်တာဝန်ပဲ ကိုယ်သိတာလား ... လူတွေက ချက်ချင်းအုံခဲ့သွားတော့ ဆက်မောင်းလို့ပဲ မရတော့တာလားပဲ ..."

ပီယမှာ အဒေါ်ကြီးရဲ့ သံပရာရည်ကို အားရသော မှန်းပင် မသိတော့ဘဲ တစ်လက်စတည်းကြီး ငှပ် ...နှင့် မော့ သောက်လိုက်မိသည်မှာ ... အားလုံးကုန်တဲ့ အထိပင် ...။ ဘယ်သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦးတစ်ယောက်များ ကံဝင်ဆိုးပြီး လက်သည်တရားခံဖြစ်ရရှာပါလိမ့် ...။ ပီယ နောက်ဆုံးမြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကတော့ ... မိန်းကလေးက ဆက်လက်ပြေးလွှားနေ ...။ ယောကျ်ားလေးက ကတ္တရာလမ်းပေါ် လဲကျ ...။ နောက်က ဆက်တိုက်ပါလာနေကြတဲ့ ကားတွေရော ... အနီးတဝိုက်က ဘယ်ကား ညာကား ပေါင်းစုံပါ ... ဘရိတ်ကိုယ်စီမိ ...။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီးပါ ...။

ဒါပေမဲ့လည်း မပြောနိုင်ဘူးလေ ...။ ဘရိတ်မိပါတယ်ဆိုတဲ့ ကားတစ်စီးစီးဟာ သူ့နားကပ်ကာမှ မိတော့တစ်မျိုးဖြစ်နိုင်သလို ...၊ လဲကျပြီးသားသူကို ထပ်ထိမိတာမျိုး ...၊ ထပ်တိုက်မိပြန်တာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်တာပါပဲ ...။ ဘာပဲထပ်ဖြစ်ဖြစ် ...၊ လဲကိုလဲကျခဲ့တာက အရင်လေ ...။ သေသွားသတဲ့ ...။ ပီယက အံကြိတ်ကာ ... သက်ပြင်းကြီးတစ်ချက်ကို ချလိုက်မိသည်။

နောက်ပြန်လှည့်မကြည့်စတမ်း ဖွတ်မောင်းပြေးခဲ့မိတာဆိုတော့ ... လမ်းမကြီးပေါ် လဲကျသွားခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက် ... အဖို့ ဘာမဆို ထပ်မံဖြစ်ပွားသွားနိုင်တာပဲ ... ဆိုတာကိုတော့ လက်သင့်ခံရမည်ပဲပင် ...။

"အဲဒါ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးငါးရက်လောက်ကနော် ..."

"မဟုတ်ပါဘူး ... နှစ်ရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတာ မဟုတ်လား ကွယ် ..."

ပီယက ပြိုင်ငြင်းမနေတော့ပါ ...။ အမှုအခင်းကြီးတစ်ခုဟာ ကြီးကျယ်လေလေ ... မနေ့တစ်နေ့လောက်ကမှ ဖြစ်သွားတော ... ရယ်လို့ လူတွေက ထင်မှတ်ထားတတ်ကြလေလေ ...။ ခုဟာက လူတစ်ယောက်လုံး သေသွားခဲ့တာဆိုတော့ ...။

ထိုနေ့ကစတင်လို့ ပီယဟာ ... အဲဒီလမ်းမကြီးနဲ့ အဲဒီလမ်းသွယ်တို့ကို ယောင်လို့တောင် ပြန်မသွားတော့ဘဲ အရှောင်ကြီးရှောင်ကွင်းလိုက်မိတာ ... ယနေ့ထက်တိုင်အောင်ပါ ...။ ဒီနေ့မှသာ ... ဖြစ်ရပ်ကလည်း လနဲ့ချီ ကြာခဲ့ပြီ ...။ ပီယ ကိုယ်တိုင် ကားပြန်မောင်းနိုင်ခဲ့တာလည်း တော်တော်လေးကြာပြီ ... ဆိုတော့ကာ ... အသွားအလာ လမ်းကျတဲ့ လမ်းမကြီးတစ်ခုကို အမြဲရှောင်နေရမှာကလည်း အလုပ်မဟုတ်တော့တာမို့ တမင်တကာကို အရောက်လာပြီး ... ရင်ဆိုင်ကြည့်မိနေခြင်းပါ ...။

မျက်ဝန်းထဲမှာတော့ ... လဲကျနေတဲ့ ပုံရိပ်ကြီးနဲ့ ... ကိုယ့်ကားဆီ နံဘေးဘယ်ညာကနေ ယိမ်းထိုးပြေးလွှား ရောက်လာကြသည့် ပုံရိပ်နှစ်ခုတို့ကို မြင်ယောင်မှတ်မိနေဆဲ ...။ အဲဒီတုန်းက ဖျတ်ခနဲ ... ဖျတ်ခနဲသော အသိစိတ်တွေအရ ... ထိချင်ထိ မိန်းကလေးကိုသာ ထိမိဖြစ်လိုက်မည်ထင်တာ ...။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မထိမိဘဲ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီးမှ လဲကျသွားတာက ယောကျ်ားလေးပဲ ဖြစ်နေသည်။ "ဘယ်သူ့ကိုမှ မထိမိဘဲ" ဆိုတာ ... ကိုယ့်အပြစ်ကိုဖော့ပြီး ဇိမ်မြုပ်ပစ်ချင်တာ မဟုတ်ရပါဘူးလေ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်းပြေးထွက်လာမိကတည်းက ကိုယ်ဟာ ထိုနှစ်ယောက်တို့ရဲ့ အပေါ်မှာ ... ဆပ်မပြေနိုင်တော့မဲ့ အကြွေးတွေ ... တာဝန်တွေ တနင့်တပိုးကြီး တင်မိသွားခဲ့ပြီ ... ဆိုတာ ကိုယ့်အသိစိတ်မှာ ဝန်ခံပါသည် ...။

"မထိလိုက်ဘူး" ဆိုတာက ဂီတပြောခဲ့သလိုပင် ... "ဒုန်း" ဟူသော အသံကိုလည်း မရ ...၊ ကားနဲ့ တစ်ခုခုနဲ့ ထိလိုက်မိတဲ့ ဖီလင်ကိုလည်း မရ ... လို့သာ ဆိုလိုချင်တာပါ ...။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... ကိုယ်ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီးမှ လဲကျသွားခဲ့တာပါပဲ ... ထိထိမထိထိ ...။ နောက်ကားနဲ့ပဲထိထိ ... လဲကျပြီးသားကိုပဲ ထပ်တိုက်တိုက် ...။ တရားခံက နှစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ရင် ... ကိုယ်ဟာ နံပါတ်တစ်တရားခံပါပဲ ...။ ကိုယ့်နောက်က သူ့တာဝန်ဖြစ်သွားရှာတဲ့ ကားသမားလည်း ... ဘယ်လောက်ဒုက္ခတွေ ပင်လယ်ဝေသွားရှာမလဲ ...။ ကိုယ့်ကြောင့် ...။

ယောက်ျားလေးဖြစ်သူက သေကိုသွားရှာတယ်ဆိုတော့ ... သူနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်မှန်း မသိတဲ့ ... ပြေးလွှားနေတဲ့ ပုံစံနဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာကော ...။ ပီယက ဘယ်နှကြိမ်မြောက်မှန်းမသိ၊ ခေါင်းကို ခါယမ်းမိပြန်ရ၏ ... အအေးဆိုင်လေးမှ ထွက်လိုက်ပါတော့သည် ...။ ဒီလမ်းကို ရှောင်ရှောင်မနေချင်တော့လို့ ... ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းတွေ ... ခံနိုင်ရည်တွေတက်အောင်လို့ ... တမင်ကြီး ရောက်လာပတ်သက်ခဲ့မိတာ ...။

ဒါပေမဲ့ ရသေးပါဘူး ...။ ဒီလမ်းမကြီးပေါ်က ကားဖြတ်မောင်းနိုင်ဖို့ မလွယ်သေးဘူး ...။ ပုံရိပ်တွေက ... တာဝန်မဲ့ခဲ့တဲ့ ပီယကို နှိပ်စက်နေဆဲ ...။

ဖဖ § ဖဖ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၂)

ဟာ ...။ ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ ..။

သူရဲခြောက်တာလား ...။ သူ့အကြောင်းချည်းပဲ တစ်နေ့တစ်နေ့ ထိုင်,ထိုင်တွေးနေမိလို့ ကိုယ်ထင်ပြတာလား ...။ ကိုယ့် ကိုယ်စောင့်နတ်ကပဲ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် တာဝန်ယူတာလား ...။ ဘာကြီးပဲ ဖြစ်ပါစေ ...။ ကိုယ် အခုလှမ်းမြင်လိုက်ရသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာ ... "သူမ"ပါပဲ။

လုံးဝမလွဲနိုင် ... သေချာသည် ...။ အဲဒီတစ်ယောက်မှ အဲဒီတစ်ယောက် အစစ် ...။ သူမဟာ ... ကိုယ့်ကားရှေ့မှာ ပြေးလွှားနေခဲ့ဖူးသော မိန်းကလေးငယ်ပါပဲ ...။ ဒီမတိုင်ခင်တွေ

ရာ ... ထိုပြေးလွှားနေခဲ့သော ယောက်ျား၊ မိန်းမ ပုံရိပ်နှစ်ခုကို မျက်စိထဲ ပြန်မြင်ယောင်ကြည့်လိုက်ရင် ... ပြေးလွှား၊ ရှုပ်ယှက်ခတ်၊ လဲကျ၊ မိန်းကလေးက ဆက်ပြေး ...။ စသဖြင့် ... လှုပ်ရှား အကောင်အထည်လိုက်တွေကိုသာ မြင်ယောင်မှန်းဆနိုင်လျက် ... မျက်နှာပြင်နေရာကိုတော့ ဝေဝေဝါးဝါးသာ ...။ ရုပ်အတိအကျ မမှန်းနိုင် ...။ မြင်ယောင်လို့ မရ ...။

သို့သော် ... အခု ... မျက်ဝါးထင်ထင်ကြီး ကြုံတွေ့လိုက်ရသောအခါမှာကျတော့ ... ဒီမိန်းကလေးဟာ ... မိုးစိုးဥက မိန်းကလေးပါပဲ ... ဆိုတာ ... သူ့ရုပ်သွင်ကိုပါ တိကျသေချာကြီး ဖြစ်သွားရတာပါ ...။ သူမမှ သူမပါပဲလေ ...။ အထူးသဖြင့် ဆိုတော့ ... မျက်မှောင်ကြီး တအားကုတ်ချုံးချထားကာ ... တောင်ခံ ကပ်ငြိနေတဲ့ မျက်နှာထားမျိုး ...။ မိန်းကလေးဟာ ... အခုလည်းပဲ ... လမ်းတစ်ခုရဲ့ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ... အန္တရာယ်ကင်းရှင်းနိုင်စွာ ... လမ်းလျှောက်လို့ နေလည်းပဲ ... အဲဒီတောကပ်နေတဲ့ ... မျက်မှောင်တွန့်ကြီးမျိုးနဲ့သာ ...။

ပိယက ... ကိုယ့်ကားကို ညာဘက်ယာဉ်ကြောသို့ ဖြည်းဖြည်း ပြောင်းယူကာ ... လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းအစွန်းဆွမ်းမကမ်းကနေ ... ဘီးကိုလှိမ့်တယ် ဆိုသာရုံ အနေအထားမျိုးနဲ့ ... မိန်းကလေးရဲ့နောက်က လိုက်ပါနေမိပါသည် ...။

www.burmeseclassic.com

ထိုမိန်းကလေးငယ်ဟာ ခုနေ ပီယက သူ့ရှေ့မှာ မျက်ဝါးထင်ထင် ... ကိုယ်ထင်ပြသွားရပ်ရင်တောင် ပီယ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှန်း သူသိမှာမဟုတ်ပါ ...။ ပီယကို တွေ့လိုက်ရလို့လည်းပဲ သူ့စိတ်ထဲ ဘာယ့်နှယ်မှ ရှိမည်မထင်ပါ ...။

ပီယမှာတော့ ရေစက်တုန်း ရေတွင်းထဲ ကျရသူလို ...။ တာဝန်မဲ့မိခဲ့တဲ့ အရိပ်မဲက ကိုယ့်ကို အစဉ်အမြဲ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်၊ ဒုက္ခရောက်နေစေတာမို့ ... ဖြစ်နိုင်ရင် ... (အတုံ့အလှည့်၊ ဘဲစားဘဲချေလို့ ယူဆလို့မရရင်တောင်)ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ... တာဝန်တစ်ခုခု ပြန်ပေးချင်နေမိသူ ...။ အကြွေးကြီးတစ်ခုကို ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ပြန်ဆပ်ချင်နေသူ ...။ သူကတော့ ဖြစ်ပျက်သွားတဲ့ ကိစ္စမှာ ... တရားခံ ကားသမားတစ်ယောက်ကလည်း စားစာခံ ဝင်ဖြစ်သွားပြီးပြီဆိုတော့ ... ကိုယ်ကသွားဝန်ခံရင်တောင် လက်သင့်ခံချင်မှ ခံပေမည် ...။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အသိဆုံးလေ ...။ လက်မခံချင်ရင်တောင် ... မခံခံအောင် တိုက်တွန်းပြောဆိုရင်း မဖြစ်မနေ တာဝန်ယူ အကြွေးပြန်ဆပ်သင့်တာက ကိုယ့်တာဝန်ပဲ ဖြစ်သည် ...။ အဲဒီလိုမှ မလုပ်ရရင် ... လုပ်ခွင့်မရရင် ... တမြည့်မြည့် တရိရိနဲ့ ... ကိုယ့်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ... ကိုယ့်အရိပ်မဲကို ကိုယ်ပြန်လန့်နေရပြီး စိတ်မလုံ လက်မလုံ ရှိရတော့မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ သိပါသည်

ခက်တာက ... ဖျတ်ခနဲ ခဏတဖြုတ်လေး ဆုံကြုံလိုက်ရတဲ့ ... (ကျန်ရစ်သူ)မိန်းကလေးငယ်ကို ပီယက ဤကမ္ဘာလောကကြီးထဲ ... ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းနဲ့ လိုက်ရှာရပါမလဲ ... အဲဒီ"အခက်တစ်ချက်"ကိုပဲ တနုံ့နုံ့ ရှိနေရဆဲ ... ကိုယ့်ဏက ဒီတစ်ချက်မှာတော့ ခဏာလောက် အခြေအနေ ကောင်းသွားပုံရကာ ... ထိုမိန်းကလေးဟာ မမျှော်လင့်ဘဲနဲ့ ပီယရဲ့ မျက်စိရှေ့မှောက်အောက် ရောက်နေခဲ့ရပါပြီ ...။

အလွတ်ပေးလို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ် ...။ တာဝန်ယူ အကြွေးဆပ်ချင်သူ တစ်ယောက်အတွက် အရေးကြီးဆုံး တစ်ချက်ကား ကိုယ်ဆပ်မဲ့အကြွေးကို လက်သင့်ခံနိုင်မည့်သူ ရှိကိုရှိနေဖို့ အချက်ပင် ...။

ပီယက ... ကားကို လမ်းဘေးနားကပ်ကာ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဘီးလှိမ့်လိုက်နေဆဲမှာပင် ... မြင်ကွင်းထဲက မိန်းကလေးဟာ ... ဖတ်ခနဲပင် ... ရှေ့က ဘတ်စ်ကားတစ်စီးပေါ် တက်ချသွားပါတော့သည် ...။ ဟာ ...။ မြန်လိုက်တဲ့ မိန်းကလေး ... ခိုက်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါနေတာလား ...။ စိတ်နဲ့လူနဲ့ သိပ်မကပ်တာလား ...။ ဖျတ်ခနဲ ... ဖျတ်ခနဲ ...။ ဖိုးခနဲ ဖတ်ခနဲ တစ်ခုခု လုပ်ဝစ်လိုက်တတ်တာကတော့ ... အကျင့်ထင်ပါရဲ့ ...။ အဲဒီ အကျင့်မျိုးကြောင့်လည်းပဲ ...။

www.burmeseclassic.com

ပီယက ကားအမှတ်( )ဘတ်စ်ကားရဲ့ နံပါတ်ကို လှမ်းဖတ်ထားလိုက်ကာ ... ထိုကားနောက်မှ လိုက်ရပြန်ပါသည်။ သူမြန်လျှင် မြန်ခြင်း ...။ သူရပ်လျှင် ရပ်ခြင်းနှင့်။ မှတ်တိုင်တစ်ခုမှာတော့ ဟိုမိန်းကလေးက ဆင်းလာသည်။ ပြီးလျှင် ... မှတ်တိုင်အားက လမ်းကလေးထဲ ချိုးကွေ့ဝင်ကာ ဒိုက်စိုက်၊ ဒိုက်စိုက် ...။ လမ်းလယ် မရောက်တရောက်လောက်မှာ ဒေသန္တရ ဆေးခန်းလို အဆောက်အအုံလေးတစ်ခုထဲ ချိုးကွေ့ဝင်သွားတော့ ပီယမှာ ... မလှမ်းမကမ်း၌ ကားရပ်ရင်း စောင့်ရပြန်ပါသည် ...။

ဆေးခန်းလာပြတာများလား ...။ ဆေးခန်းပြချင်လျှင် ဒီလောက်ဝေးဝေးထိ ကားစီးပြီး လာပြပါ့မလား ...။ ဆေးခန်းမှာ အလုပ်လာလုပ်တာလည်း မဖြစ်နိုင် ... ညနေစောင်းဟု သည် ... ဒေသန္တရဆေးခန်းတစ်ခုအတွက် ... ပိတ်ချိန်ပင်တန်တော့မည် ...။ ဆေးခန်းမှာ နေတာတော့လည်း မဟုတ်လောက်ပါဘူး ...။ အံ့ရမ်းကြာသွားရင်တော့ အထဲထိ လိုက်ဝင်ကြည့်ရတော့မှာပါပဲ ...။

သို့သော် ... မကြာလိုက်ပါ ...။ ဖိုးဖိုးဖျတ်ဖျတ်နှင့် လမ်းလျှောက်အတော်မြန်သော မိန်းကလေးဟာ ... ပြန်ထွက်လာသောအချိန်မှာတော့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ...။ ဖြည်းဆို နံဘေးမှာ အတွဲအဖော်အဖြစ် ... အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ပါ ပြန်တွဲထွက်လာသည်လေ ...။ အဘိုးအိုနှင့် မိန်းကလေးတို့ဟာ ဆေးခန်းထဲက

ပြန်ထွက်လာကြကာ လမ်းနံဘေးအတိုင်း ... ညာဘက်ချိုး ... ဆက်လျှောက်သွားကြပြီး ... အဘိုးအိုက ဘာတွေမှန်းမသိ ...။ တတွတ်တွတ် ...။ မိန်းကလေးကတော့ မျက်မှောင်ကုတ်ကြီး ... မျက်နှာထား တည်တည်ကြီးနှင့်ပင် ခေါင်းကတော့ တညိတ်ညိတ် ...။

ခဏကြာတော့ ထိုနှစ်ယောက်ဟာ လမ်းအဆုံးနားလောက်က ... လေးထပ်ကန်ထရိုက်တိုက်လေး တစ်ခုရဲ့ အောက်ခါးပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားကြပါသည်။ ပီယလည်း လမ်းဒီဘက်ကွမ်းမှာ ကားရပ်ရပြန်ကာ စောင့်ကြည့်ရင်း ...။

ဟော ...။ အချိန်တစ်ခု ကြာသွားအပြီးမှာတော့ ထိုတိုက်ကလေးရဲ့ ပထမထပ်က ဝရန်တာမှာ ပြတင်းရော ... တံခါးတွေပါ ပွင့်လာကာ မိန်းကလေးက ... ခပ်နွမ်းနွမ်း အဝတ်အစားတစ်ခု လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပြီးသော ပုံစံနှင့်ပါ ... ပြန်ပေါ်လာပါသည်။ ပြီးလျှင်တော့ ... ဝါးလုံးရှည်တစ်ခု ဆွဲထုတ်လာ ... ဝရန်တာမှာ အဝတ်တွေ ထွက်လှမ်း ...။

အား ... ဟုတ်ပြီ ...။ ဒါဖြင့် ဤအခန်းသည် ... ဤမိန်းကလေးရဲ့ နေအိမ်ပဲ ... ဖြစ်နိုင်သွားပြီပေါ့ ...။ တိကျသော နေရာဒွါနတစ်ခုကို သိရှိနိုင်ဖို့ ... ညမိုးချုပ်လို့ ... နောက်တစ်နေ့ပဲ ကူးကူး ... အလွတ်မပေးစတမ်း လိုက်ပါဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်ကူးလိုက်မိပြီဖြစ်တဲ့ ပီယက ဝမ်းသာအားရနှင့် ... ကား စတီယာရင်ကို လက်နှင့်တစ်ချက် ရိုက်လိုက်မိသည် ...။ မိန်းက လေးကတော့ အိမ်ထဲပြန်ဝင်ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ ...။

ပီယက ... ကားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့လိုက်ပါသည် ...။ အိမ်နေရာ သေချာရင် အကျိုးအကြောင်းတွေ ဘာတွေကို စတင် စုံစမ်းယူလို့ ရပြီလေ ...။ ကြည့်ရတာတော့ ... အသေပိတ်ထား သော အိမ်တံခါးများ ပြတင်းများဟာ ... အဘိုးကြီးနှင့် မိန်းက လေး ဝင်ရောက်သွားကြပြီးမှ ပွင့်လာကြပုံအရ ... ထိုတိုက်ခန်း ငယ်ထဲတွင် ... အဘိုးကြီးနှင့် မိန်းကလေးငယ်က လွဲရင် ... နောက်ထပ်ထပ်မရှိတော့တာလား ...။

ထိုတိုက်ကလေးရဲ့ မြေညီထပ်မှာ ... အခန်းနှစ်ခန်း ရှိသည့်အနက် ... တစ်ခန်းက ဆံပင်ညှပ်ဆိုင် ... အလှပြုပြင်ရေး ဆိုင် တစ်ခုဖြစ်ကာ ... တစ်ခန်းကတော့ ပစ္စည်းစုံ ရောင်းသော စတိုးဆိုင်ငယ်လေး ဖြစ်ပေသည် ...။ ဘယ်မှာစုံစမ်းရင် ကောင်း မလဲ ...။ စတိုးဆိုင်ကတော့ ပစ္စည်းတစ်ခုဝင်ဝယ်ဖို့ ပိုလွယ်နိုင်ပေ မဲ့ ... ဝယ်ပြီးတာနဲ့ ကိုယ့်အလုပ်က ပြီးပြီပဲဖြစ်ရာ ... "ခုနက ဒီတိုက်ပေါ် တက်သွားကြတဲ့ အဘိုးကြီးနဲ့ ... မိန်းကလေးတို့ အကြောင်းလေး သိချင်လို့ပါ ..." ဟု ပေါ်တင်ဖွင့်မေးရမလို ဖြစ် နေသည် ...။ မဟုတ်သေးပါဘူး ...။

ပီယက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုခု မချနိုင်မီခင်မှာပဲ ... အလှပြင်ဆိုင်ကလေးရဲ့ မှန်တံခါးကို တွန်းဖွင့်ဝင်ပြီးသား ဖြစ်နေ ပါတော့သည် ...။

"ကြွပါ အစ်ကို ... ဘာလုပ်မလဲ ... အညှပ်လား ... အလျှော် လား"

အဲ ... ဆံပင်တော့ မညှပ်ချင် ... ယောကျ်ားသီးသန့် ဆိုင်မျိုးမှာ ... ယောကျ်ားတွေနှင့် ဆံပင်ညှပ်ရတာကိုပဲ သဘောကျ လှပ်လေ့ရှိတဲ့ ပီယဟာ ... ဒီလိုဆိုင်ကလေးမျိုးမှာ ဆံပင်တော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မညှပ်လိုပေ။

"အညှပ်၊ အလျှော်၊ မျက်နှာပေါင်းတင်၊ လက်သည်းခြေ သည်းပုံသွင်း ... မုတ်ဆိတ်ပုံသွင်း ...၊ နားရွက်ဆေး ... နားဖောက်လော် ..."

"အဲ ... အဲ ... ခေါင်းလျှော်ချင်တာပါ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဒီဘက်ကြွပါ ..."

ခေါင်းလျှော်ခံနေသူ ယောကျ်ားတစ်ယောက် ရှိနေ သေလို့သာပါပဲ ...။ နို့မို့ဖြင့် ... ဆိုင်ကိုလာကြသူတွေရော ... ဆိုင် က အလုပ်သမားတွေပါ မိန်းကလေးချည်း ရှိနေကြတဲ့ နေရာတစ်ခု မှာ ပီယအဖို့ မျက်နှာဘယ်လိုထား,ထားရမည်မသိ ...။ ဘာမှ အရေးမကြီးဘူးဟု ထင်ရသော်လည်း ဒီလို ... မိန်းမချည်းရှိနေ တတ်သည့် ဆိုင်မျိုးကို ... ကိုယ်မှ တစ်ခါမှ,မှ မရောက်ဖူးလေပဲ ...။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ...။ မျက်နှာပူရကျိုး ...၊ ခပ်ဟောင်းဟောင်း မျက်နှာသုတ်ပဝါစောင်ကြီးတစ်ထည်နှင့် အအုပ်ခံရကျိုး ...၊ ဘာနံ့မှန်းမသိသည့် ရှမ်ပူတွေနှင့် မမေးမစမ်း လျှော်ချပစ်လိုက်တာကို ခံရကျိုး ... အကျိုးပေါင်းစုံ နပ်လှပါပေသည်။ အကျိုးရှိလှပါပေသည်။ ဆိုင်မှ အလှပြုပြင်ပေးကြသူ မိန်းကလေးများသည် ... အလုပ်လုပ်ရင်း ... ရောက်တတ်ရာရာ ... ဟိုအကြောင်း ... ဒီအကြောင်း ... မင်းသား မင်းသမီး အဆိုတော်ပေါင်းစုံတို့အကြောင်း ... စုံပလုံစီသွားပြီးသည်နှင့် ...

"ဟိုတစ်ယောက်တောင် ... ငါ့ဆီပေါ်လာသေးတယ် ..."

ဆိုင်ရှင်ဖြစ်ဟန်တူသူ မိန်းမရွယ်က အပေါ်ထပ်ဘက်သို့ မေးငေါ့ ... မျက်စပစ်ပြလိုက်လျှင် ... အရိပ်ပြလျှင် အကောင်မြင်ပြီးဟန်ရှိသည့် အလုပ်သမား မိန်းကလေးငယ် တစ်ယောက်က ...

"ရှိန် ... ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်လား မမ ..."

"အေးဟယ် ... ရှိန်တဲ့ ... 'အလုပ်တစ်ခုခုများ ရမလားလို့ လာတောင်းကြည့်တာတဲ့လေ ... သူ့မှာက ရောဂါသည် အဘိုးကြီးတစ်ဖက်နဲ့မို့ နီးနီးနားနားမှာ အဆင်ပြေနိုင်မလား ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့ ... ငါ့ဆိုင်ဆိုတော့ အဆင်အပြေဆုံးပဲ ဖြစ်နေတာပေါ့ ..."

ပီယမှာ ... မျက်စပစ်ပြပုံရယ် ... ရောဂါသည်အဘိုးကြီး ဆိုတာရယ် ... နီးနီးနားနားမှာ အလုပ်တစ်ခုခုများ ရနိုင်မလားလို့ ... ဆိုတာရယ်နှင့်ပင် သူတို့တွေရဲ့ စကားတွေထဲက "ရှိန်" ဆိုသော မိန်းကလေးဟာ ... ပီယရဲ့ "တာဝန်ကလေး" ပေပဲ ဆိုတာကို ... ဖျတ်ခနဲ သဘောပေါက် ... မသိစိတ်က သေချာတာကို သိစိတ်ကပါ လိုက်အတည်ပြုပြီး ဖြစ်ရပါသည်။

"ဒါပေမဲ့ဟယ် ... ဒီအလုပြင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ... ညှပ်၊ ကောက်၊ လိမ်း၊ မျက်နှာပေါင်း၊ ခေါင်းလျှော်ကအစ ... ဘာမှမတတ်ကျွမ်းသေးတဲ့သူ ဆိုတော့ ... ဆိုင်မှာ အဝတ်လျှော် တံမြက်လှည်း၊ အလုပ်သင်သဘောလောက်ပဲ ရမှာပေါ့ ... သူ့ပုံစံက ပညာတတ်ပုံစံ သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်နဲ့ ဘွဲ့ကလည်း ရပြီးပြီဆိုတော့ ငါ့ဆိုင်မှာ တံမြက်လှည်းအလုပ်သင်တော့ မသင့်တော်ပါဘူးလို့ ... မေးနိုင်မဲ့ လခကလည်း သိပ်နည်းနေလိမ့်မယ်လို့ ... ငါလည်း သနားတော့ သနားပါရဲ့ ... ငြင်းလိုက်ရတာပေါ့ ... ဖြစ်မှ မဖြစ်နိုင်တာ ..."

"သူက ဘာလို့ အလုပ်လုပ်ချင်ရတာတဲ့လဲ ... လူမမာကြီး တစ်ဖက်နဲ့ကို ..."

"ဟဲ့ ... နင်ကလည်း ... အလုပ်မလုပ်ရင် ... လူတစ်ယောက်က ဘာနဲ့သွားထမင်းစားမလဲ ... ဘယ်လိုရှင်သန်မလဲ ...

www.burmeseclassic.com

လူမမာကြီးတစ်ဖက်နဲ့တော့ ဟုတ်တာပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို လူမမာကြီး ရှိနေတဲ့အတွက်ကိုပဲ ပိုက်ဆံကလိုမှာပေါ့ ... နို့ ... ဘယ်သူက သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပေးကျွေးထားမလဲ"

"ဟို ... ရွက်လှေပုဆိုးဆိုင်က တစ်ယောက်ကပြောတော့ ယောက်ျားရှိဆို ..."

"ဘယ်မလဲ ... နင် မြင်လို့လား ..."

"အဲဒီ အဘိုးကြီးက သူ့အဖေ မဟုတ်ဘူး ... ယောက္ခမလို့ ပြောတာပဲ ..."

"အေးလေ ... ယောက္ခမပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ယောက်ျားမှ မမြင်တာကြီး ... ယောက်ျားရှိတယ်သာ ပြောနေတာ ... သူတို့ ဒီရပ်ကွက်ထဲ ပြောင်းလာစဉ်ကတည်းက အဘိုးကြီးနဲ့ သူနဲ့ နှစ်ယောက်တည်းပဲဟာ ... သူ့ယောက်ျားဆိုတာမှ ပါမလာတာကြီး ..."

"ဟယ် ... ဒါပေမဲ့ အိမ်ထောင်သည်တွေကသာ အပျိုလို လိမ်ထားကြတယ် ကြားဖူးပါတယ် ... အပျိုက ... ကိုယ့်အဖေကို ယောက္ခမလို့ ပြောပြီး ယောက်ျားရှိပါတယ်လို့ ညာထားတာမျိုးတော့ မကြားဖူးပါဘူး ..."

"ညာတယ်လို့လည်း မပြောပါဘူး ... ရှိချင်လည်း ရှိခဲ့မှာပေါ့ ... အဘိုးကြီးကလည်း ယောက္ခမဆိုတာ ဟုတ်ချင်

ဟုတ်မှာပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ခုတော့ သူ့ယောက်ျားဆိုတာက မရှိဘူး ... အဲဒါကို ပြောနေတာ ... ပါကိုမလာဘူး"

"စတိုးဆိုင်မှာ ပြောထားတော့ နိုင်ငံခြား သွားနေတာဆို ..."

"ဟယ် ... မဖြစ်နိုင်တာ ... ယောက်ျားနိုင်ငံခြားမှာဆိုရင် ... ရောဂါသည်အဘိုးကြီးကို လမ်းထိပ်က ဆေးခန်းကောင်းလေးနဲ့ အစ်မစ်ခဲ့ပြီး အလုပ်ကို အမှုတပြင်း လိုက်ရှာနေတာမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား ..."

"အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ် ... ငါက ဘွဲ့ရတစ်ယောက်ကို တမြက်လှည်း အဝတ်လျှော်တော့ မခိုင်းချင်ပါဘူးဆိုတော့ ... အဲဒါမျိုးစိတ် သူ့မှာ မရှိပါဘူးတဲ့ ... နီးတာတစ်ခုနဲ့တင် အဆင်ပြေပါတယ်တဲ့ ... အရမ်းကို လုပ်ချင်နေတာ ... ငါ ပေးနိုင်မဲ့ အလုပ်သင်လခက သိပ်နည်းနေလို့သာ ... နို့မို့ ကနေ့ နက်ဖြန် အလုပ်လာဆင်းရမလား ... ဆိုတဲ့အထဲက ... ယောက်ျားက နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေရင် ... မိန်းမက ဒီမှာ အဝတ်လျှော်ချင်ရလောက်အောင် အဖြစ်ဆိုးနေပါ့မလား ..."

"ဒါဖြင့် ယောက်ျား နိုင်ငံခြားမှာဆိုတာ ဇာမင်ဂုဏ်မငယ်အောင် သတင်းလွှင့်ထားတာပဲ ဖြစ်ရမယ် ..."

"ကွဲများသွားတာလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ယောက်ျားနဲ့ ကွဲသွားရင် ယောက္ခမကီလာနကို အိမ်ပေါ်တင် ဆက်ပြုစုထားပါ့မလား ... အဲဒီဝင်္ဂက အတော်ကြီးလေးတာနော် ... မြင်နေရတာပဲဟာ ... ဖတ်သီဖတ်သီနဲ့ ... အေးကကြည့်ရတာတောင် စိတ်ညစ်စရာကြီး"

"ရွက်လှေပုဆိုးဆိုင်ကပဲ ပြောတယ် ... သူတို့စိတ်ထင်တော့ မုဆိုးမလေးလို့ပဲ ထင်တယ်တဲ့ ... အရင်ကတည်းက ယောက်ျားရှိဖူးတာတော့ သူတို့လည်း သိတယ်တဲ့ ... နောက်မှ ဒီလမ်းထဲ ရောက်လာမှ မရှိတော့တာ ... နိုင်ငံခြားမှာလို့ သတင်းလွှင့်ထားပေမဲ့ ... သူတို့ကတော့ ဆုံးသွားတာလို့ ထင်နေတယ် ... လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး ကားတိုက်မှုလိုလို ... ဖြစ်လိုက်သလိုလို ...

အာ ... အာ ... ဆောရီး ... ဆော့ရီး ... အစ်ကိုကြီးရယ် ... စိုကုန်ပြီလား ... နှာခေါင်းထဲ ဝင်ကုန်တာလား ... ပြန်လှဲလိုက်ပါ ... ကျွန်မ ပြန်လုပ်ပေးပါ့မယ် ... အစ်ကိုကြီးက ..."

"ဟဲ့ ... ညှော်သည်ကို အားနာစရာ ... ညည်းက ... လုပ်လာတာ ကြာပြီ နှာခေါင်းထဲ ရေထည့်ရသလားဟဲ့ ... ငါ နယ်နော် ..."

"ဟာတ်ချီး ... ဖွီး ... မဟုတ်ဘူး ... ရတယ် ... ရတယ် ... ကျွန်တော်က ယောင်ပြီး ... ပြီးပြီမှတ်ပြီး ... ခေါင်းစောင်းပြီး ထလိုက်မိလို့ပါ ... ကိစ္စမရှိဘူး ... ပြီးပြီလား ..."

"ခဏပြန်လှဲလိုက်ပါ ... ကျွန်မ ပြန်လုပ်ပေးပါ့မယ် ..."

စင်စစ်ကား "မုဆိုးမကလေးတဲ့" ဟူသော သတင်းစကားမျိုး ရောက်သည်အထိ ပီယက ငြိမ်သက်နေနိုင်ခဲ့ ... "လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ကားတိုက်မှုနဲ့" ဆိုသော အခါတွင်မတော့ ... ပီယမှာ ကိုယ့်အပြစ် ကိုယ်မလုံတဲ့ အရိပ်တစ်ခု ရှိသူပီပီ ... ယောင်ယမ်းပြီး ... လှဲအိပ်နေရာမှ ထထိုင်လိုက်မိသည့်အတွက် ... လူတစ်ကိုယ်လုံး ရေစင်ကာ ... နှာခေါင်းထဲထိပါ ရေတွေက ဝင်ကုန်ရခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည် ...။

ဆိုင်က ... ကလေးမလေးများ တက်ညီလက်ညီဝိုင်း ... (Dryer) အပူမှုတ်ပေးလိုက်ကြသဖြင့် ပီယမှာ ... အကျီအဝတ်အစားတွေ ပြန်ခြောက်သွေ့ကာ ... ခေါင်းလျှော်ခြင်းအမှုလည်း ပြီးဆုံးပြီး ... ဆိုင်ထဲမှ ဟန်မပျက်ပင် ပြန်ထွက်လာနိုင်ပါသည် ...။ ယောင်ယမ်းပြီး ဝုန်းဒိုင်းကြဲလိုက်မိသလို ဖြစ်သွားသည့်အတွက် "ရှိန်" ဟူသော မိန်းကလေးရဲ့အကြောင်း ဝိုင်းပြောနေကြတာလည်း စကားစက ပြတ်သွားပါသည် ...။ သို့သော် ... ကိစ္စမရှိ ...။ တော်တော်သိလာခဲ့ရပြီးပြီ ...။ တော်တော်ကြီး သိနိုင်ခဲ့ပြီ ...။

ယောက်ျားကားတိုက်ဆုံး ...။ မုဆိုးမကလေး ...။ လေဖြတ်ပြီး အသိစိတ်မမှန်သည့် ယောက္ခမကြီးကျွန်ရစ်ခဲ့ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့နှစ်ဦးတည်း အိမ်ပြောင်းလာကြတာ မကြာသေး ...။ အလုပ်အကိုင်မရှိသေး၍ ... မကြာခင်မှာ စားဝတ်နေရေးမင် ခက်ခဲနိုင် ...။ အရပ်သိစ်ထဲမှာတော့ မျက်နှာမငယ်အောင် ... တာမင်ဂုဏ်လုပ်ပြီး ... ယောကျာ်းရှိ ... နိုင်ငံခြားသွား အလုပ်လုပ်နေသည်ဟု ကြေညာထား ...။

ကားပေါ်ပြန်ရောက်ပြီးချိန်တွင်မတော့ ... ခုလေးတင်မှ လျှော်ခဲ့ပြီး၍ သန့်ပြန့်နေနိုင်သော ခေါင်းကိုပဲ အထပ်ထပ် အခါခါ ဆိုသလို ကုတ်ဖွနေမိပါတော့သည် ...။ မြူတီပါလာက မီနီးမတွေ့ တွေ့ရင်တော့ ရင်ကျိုးပြီး စိတ်ဆိုးရှာမည် ...။ ပိယကတော့ စိတ်အိုက် လူအိုက်နှင့်မို့ ... လျှော်ပြီးစ ခေါင်းကပဲ ထပ်ယားလာသလိုလိုကြီး ...။

အခြေအနေတို့က ထင်ထားတာထက်ကို ပိုဆိုးလို့နေပြီလေ ...။ ခုဟာက သာခနီ ... ကိုယ့်ယောကျာ်းကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရသည့် မုဆိုးမ ... ဆိုတာထက်ပင် အဖြစ်ဆိုးကာ ... ရောဂါသည်ကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ပါကျန်ပြီး မှီခိုနိုင်သူမဲ့လို့ ... စားဝတ်နေရေးပါ ခက်ခဲတော့မည့် ကိစ္စတဲ့ ...။

တစ်ခုခုတော့ လုပ်ကိုလုပ်မှ ဖြစ်တော့မည် ...။ တတ်နိုင်သရွေ့လည်း ခပ်မြန်မြန် ဆောင်ရွက်ရပေမည် ...။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့များ စဝင်လို့ ရနိုင်ပါမည်လဲ ...။

ပိယတစ်ယောက် ခေါင်းတကုတ်ကုတ်နှင့် စဉ်းစားနေ မိဆဲမှာပင် ... သူတို့ တက်သွားကြသော လှေကားဆီမှ ... ဟိုအဘိုးကြီးတစ်ယောက်တည်း ... တုန်တုန် ... တုန်တုန်နှင့် ဆင်းချလာတာကို မြင်လိုက်ရပါသည် ...။ ဟာ ... ဘယ်လိုလဲ ...။ ရှိန် ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်လည်း ပါမလာဘူး ...။ အဘိုးကြီးက တိုက်အောက်သို့ရောက်လျှင် စတိုးဆိုင်ထဲ ကွေ့ဝင်သွားကာ ... အပြင်ဘက်မှာ ချိတ်ထားသော အာလူးကြော်ထုပ်၊ ပေါင်မုန့်ကြော်ထုပ်များကို ... ဆွဲဖြုတ်ယူနေချေတော့သည် ...။

စတိုးဆိုင်ထဲက အသက်လေးငါးဆယ်လောက် လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည် ...။ အဘိုးကြီးဆီက မုန့်ထုပ်များကို ပြန်မယူ ... မလုသော်လည်း ထပ်မဖြုတ်ဖို့ တားဆီးနေဟန်နှင့် ... အဘိုးကြီးနှင့် ထိုလူတို့ အချီအချ အပြန်အလှန်တွေ ပြောဆိုလို့ ...။ ခဏကြာတော့မှ ... အူယားဖားယား ... ပြေးပြေးလွှားလွှားနှင့် ... ရှိန်လည်း အပေါ်မှ ဝုန်းဒိုင်းကြဲ ဆင်းချလာလေသည် ...။ တစ်ကိုယ်လုံး ရေတွေစိုကာ ... အဝတ်အစားတို့မှာလည်း ... ရေတွေနှင့် ...။ ခေါင်းမှာလည်း ဆံပင်တွေက ရေစိုရွဲကာ အရောင်းလိုက် ...။ ရေများချိုးနေလေတာလား ...။ ရေတောင် ကောင်းကောင်းမချိုးနိုင်တော့တဲ့ ဘဝမျိုးပါလား ...။

ရှိန်က စတိုးဆိုင်ပိုင်ရှင်ကို တောင်းပန်နေဟန်မြင်သည် ...။ ဆိုင်ရှင်က အဘိုးကြီး ဖြုတ်ထားပြီးသား မုန့်ထုပ်

များကို ကြွပ်ကြွပ်အိတ်တစ်လုံးနှင့် စုထည့်ပေးလိုက်တာလည်း ပီယ မြင်သည် ...။ ပိုက်ဆံပေးလိုက်တာကိုတော့ မမြင် ...။ ပြီးမှ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်ဆင်းလာပြီး ပေးချေရမှာမို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပေမဲ့ ... ပီယ စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်ရကာ ... ထိုမြင်ကွင်းကို မမြင်ရက်နိုင်ပေ ...။

သနားကြတာ ... ဝိုင်းဝန်းကူညီတတ်ကြတာဟာ မြန်မာလူမျိုးတို့ရဲ့ ချစ်စရာစလေ့တစ်ခုပေမဲ့ ... ကိုယ်က သနားပေးနေရ ... ကူညီနိုင်နေတဲ့ အနေအထားမှာ မရှိဘဲ ... သနားခံနေရ ... အကူညီ ယူနေရဆိုတဲ့ နေရာက လူတွေရဲ့ရင်ထဲ ... ထို ဓလေ့အတွက် ဘယ်လိုခံစားနေကြရမလဲ။

ထို "ရှိန်" ဆိုသော မိန်းကလေးကို ... ဤလောကကြီးတစ်ခုလုံးထဲမှာ ... သနားထိုက် ... ကူညီထိုက်သူ ... ကိုယ်တစ်ဦးသာလျှင် အတိအကျရှိသည် ... ဟု ခံယူလိုက်ပြီးဖြစ်တဲ့ ပီယက ... ဗျာများဒုက္ခရောက်နေရပြန်တဲ့ မြင်ကွင်းကိုလည်း မကြည့်နိုင် ...။ သူများတကာက ကူညီလိုက်ပုံရတာကိုလည်း မကြည့်နိုင် ...။

"စိတ်ညစ်လိုက်တာ ... ဒေါက်တာရယ် ..."

M.Sc(O.G) ဘွဲ့ရ ... ဆရာဝန်မတစ်ယောက် ဖြစ်နေရပေမဲ့ ကိုယ်တိုင်က အိမ်ထောင်မရှိသေးတဲ့ ငယ်ရွယ်သူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေသေး ...၊ ဆေးခန်းထိုင်သက် နုနယ်ပြီး အတွေ့အကြုံလည်း အရမ်းမရင့်ကျက်လှသေး ... တဲ့ ဒေါက်တာနွယ်နီက ... ကိုယ့်ရှေ့က ကိုယ့်လူနာမိန်းကလေးကို ဘယ်လို ပြန်ပြောလိုက်ရမလဲ ... ရုတ်တရက် စကားစက ... ရှာမရတော့ဘူး ...။

ဒေါက်တာနွယ်နီ့ရဲ့ အလိုအရဆိုရင် ... "ဒီကိစ္စ ... ဒီလိုရှိပါတယ်" ဟု သိရှိလိုက်ကြချိန်မှာ ... "စိတ်ညစ်လိုက်တာ ... ဒေါက်တာရယ် ..." ဟူသည့် ... အသက်ထွက်ကာနီးဆဲဆဲ အသံမျိုးအစား ... ဝမ်းသာအယ်လဲ ပျော်ရွှင် ... မြူးတူးစုန်ပေါက် ... အဖြင့်သာ တုံ့ပြန်မှုမျိုးတွေနှင့်သာ ကြုံချင်မိတာပေါ့နော် ...။ တော့ "ရှင့်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပါပြီနော် ..." ဆိုတာကိုပဲ ... စကားချင်း လဲသေသွားတော့မတတ် ... စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်သွားရပုံမျိုး ...။

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်တိုင်က ခပ်ငယ်ငယ် အပျိုဆိုတော့ ... ကိုယ့်ရှေ့က ကိုယ့်ထက်တောင် ငယ်ရွယ်သေးဦးမဲ့ လူနာမိန်းကလေးကို ... "ဗုဒ္ဓေါ ... အိမ်ထောင်သည်မှ ဟုတ်ရဲ့လား ... ယောကျ်ားမှရှိရဲ့လား ..."စသဖြင့် လွန်ကျူးသော အတွေးမျိုးကိုလည်း ... မတွေးချင် မတွေးရက်ပေ ...။ ဒါပေမဲ့လည်း ... အတော်စိတ်ဆင်းရဲသွားဟန်တူတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ... ခဏတွင်းချင်းမှာပင် ... မျက်ရည်တွေလည်း ဝိုင်းလာခဲ့ပြီ။

အရမ်းစိတ်ဆင်းရဲသွားရသော ရှိန်က ... ဆရာဝန်မလေးရဲ့ရှေ့မှာ ... မျက်ရည်မကျမိစေပင် ... "ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး ... ဒေါက်တာ ..."ဟု ခပ်မြန်မြန်လေး ပြောလိုက်ပါသည် ...။ ကိုယ်ဝန်တဲ့ ... "သုံးလတောင် ကျော်နေလောက်ရောပေါ့ ..."ဆိုပဲ ...။

ဒီနေ့ပဲ အဆင်ပြေနိုင်မဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို ရှာတွေ့လာတော့မှ ... ပျော်လိုက်တော့မယ် ကြံပါတယ် ...။ မသက်သာမိတဲ့ကိစ္စကို ဝင်စစ်ကြည့်တော့ ... "သုံးလ"တဲ့ ...။ ဒီနေ့ရမဲ့အလုပ်က ... "အပျို"မှ ခန့်မတဲ့လေ ...။ မလိမ်ချင်တဲ့ ရှိန်က ...

"ယောကျ်ားတော့ ရှိပါတယ် ... နိုင်ငံခြားသွား အလုပ်လုပ်နေတာ ... နောက်သုံးလေးငါးနှစ်လောက်မှ ပြန်လာမယ် ... ဒီကြားထည်းမှာ ဝန်ကင်းကင်း ... နောက်ဆံကင်းကင်းနဲ့ အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ပြနိုင်ပါတယ် ... ခန့်ကြည့်ပါ ..."

ရယ်လို့ မနည်းကြီး တောင်းပန် ... တောင်းဆိုလာခဲ့တာ ...။ ခုလို ကိုယ်ဝန်က သုံးလကြီးနဲ့ ကျန်ရစ်တာဆိုရင် ... ဆိုကမှ မျက်မှောင်ကုတ်ကုတ်နဲ့ အင်တင်တင် အန်တီကြီးဟာ ... "ဒီလိုဆိုရင်ဖြင့် ကြွမလာခဲ့ပါနဲ့တော့ကွယ်"လို့သာ ဆိုလိုက်တော့မှာပေါ့ ...။

ဒီကနေ့ အစစအရာရာ စီစဉ်ပေးလိုက်သော အလုပ်ပွဲစား ကုမ္ပဏီရော ... ဟိုက "အစ်"ပါဆိုတဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုကမှာ ... လူလိမ်တွေ ဖြစ်နေတာမို့ ... အလုပ်မရှိ ... နေစရာမရှိနဲ့ ... ပွဲခပဲ ဆုံးသွားခဲ့ရတဲ့ ... ရှိန့်ယောကျ်ားနဲ့ အပေါင်းအပါတစ်စုများ ... သူတစ်ပါးနိုင်ငံမှာ ... Job permit အတုနဲ့ဝင်လာခဲ့သူတွေအဖြစ် ... အဖမ်းကလည်း ခံရသေးသတဲ့ ...။

ကိုယ့်နိုင်ငံမှာ ... ကားပဲမောင်းမောင်း ...၊ ဈေးပဲရောင်းရောင်း လုပ်မထားမိဘဲ ... နိုင်ငံခြားငွေများ ရမလားလို့ ... ချမ်းမက်မိတဲ့ ဒုက္ခတွေပေါ့လေ ...။ အဖမ်းခံရပုံကလည်း ဆန်း ...။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်များ ငွေပေးပြီး ပြန်ဈေးရသတဲ့ ...။ ရှာ ပို့လာနိုင်ဖို့ နေနေသာသာ ... ရှိန်က ထပ်ပို့လိုက်ရသေးသော ပိုက်ဆံများဟာ ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ... ပြန်ဈေးလိုက်ရသည့်ကုန် ...။ ဒုက္ခကြီး ရောက်လိုက်ပုံများ ...။ ခုတော့ နောက်တစ်နိုင်ငံ ... ဘယ်ဆိုလဲ ... ခဏထွက်ရှောင်နေရပြန်သတဲ့ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါကလည်း တစ်ဆင့်စကားပါ ... သူတို့အုပ်စုထဲမှာ ပါသွားတဲ့ အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်က ... တယ်လီဖုန်းရှိတဲ့ သူ့မိန်းမဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး ... အကျိုးအကြောင်း ပြောတာကို ... အဲဒီအစ်မကတစ်ဆင့် ရှိန့်တို့ ကျန်လူအားလုံးက ပြန်သိရတာမျိုး ...။ ကိုယ့်သား၊ ကိုယ့်ယောက်ျားဆိုတာနဲ့တော့ ... စတွက်သွားလေတည်းက ... နှစ်လကျော် ... သုံးလ ... အဆက်အသွယ်ကိုပြန်မရတော့တာမျိုးပါလေ ...။

သူ့မျောလည်း သူ့ဒုက္ခက တစ်မျောက်ဖြစ်ချိန်မှာ ... ရှိန့်မလည်း ... ရှိန့်ဒုက္ခကတစ်မျောက်လေ ...။ ယောက္ခထီးကြီးရဲ့ တာဝန်ကတော့ ဒုက္ခလို့ မှတ်ယူမနေတော့ပါဘူး ...။ အလကားနေ ကုသိုလ်ရနေတယ်ဟု သဘောပိုက်ထားနိုင်ပါသည်။ စက်နေတာက ဝင်ငွေ ...၊ ဝင်ငွေ ...။ ဒေါ်ဒေါ်နဲ့ နေတုန်းက မုန့်ဖိုးလက်ဖြန့်တောင်းခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးဟာ ...

"မရှိသေးဘူး သမီးရယ် ... ခဏနေပါဦး ..." ဆိုလည်း ဒီလောက်ကြီး စိတ်ဆင်းရဲစရာကောင်းမှန်း မသိဖူးခဲ့ ...။ ခုကျတော့မှ လက်ထဲပိုက်ဆံနည်းလာခြင်းဟာ တယ်ကြောက်စရာကောင်းရချောက်ချားစရာကြီးပါလား ...။ ဆိုတာကို သဘောပေါက်ခဲ့တာ ...။

အလုပ်က မဖြစ်မနေ ထွက်ရှာရပြီ ဖြစ်တော့ ... ယောက္ခထီးရဲ့ တာဝန်အတွက် လမ်းထိပ်က ဆေးခန်းတောင်

ဆောင်ကလေးကိုပဲ အားကိုးအပ်နှံခဲ့ရကာ လခပေး နိုင်းစေရတော့တာ ...။ ကိုယ်က အလုပ်သမား ဖြစ်ချင်နေတာ ... ဖြစ်ခွင့်မရသေး ...။ အလုပ်ရှင်ကတော့ အရင်ဖြစ်နေရကာ ... လခအဖြစ် ... သူ့များကိုတော့ ... စ,ထုတ်ပေးနေရပြီ ...။ ဖြစ်ရပုံ ...။

ဗျိုး ...။ ခုကျတော့ ... ကိုယ်ဝန်တဲ့ ...။ ကိုယ်ဝန်ဆဲ့ ...။

ယောက်ျားရယ်လို့ ယူမိမှတော့ ...၊ အိမ်ထောင်သည်ရယ်လို့ လုပ်မိမှတော့ ... ကိုယ်ဝန်ဆိုတာ တစ်နေ့ကိုလည်း ဆောင်းထဲသည့်ထားသင့်ကြောင်း ... ရှိန့်က ဘာလို့မေ့နေခဲ့ရပါလိမ့် ...။ အေဆို ... ရှိန့်မှာက အရေးဆို ဆရာတင်ရမဲ့သူက မရှိ ...။ ပြောဆိုနည်းပေးလမ်းပြမဲ့ သူက မရှိ ...။ ရှိန့်ကိုယ်၌က ညံ့မိတာလည်း ပါတာပေါ့ ...။

ခုပဲ ... သုံးလဆို ... နောက်သုံးလေးလလောက်ဆို အင်ပေါ်ပြီ ...။ နောက်ခြောက်လလောက်ဆို မွေးရဖွားရပြီ ...။ ဘယ်လိုလုပ် သွားလုပ်မလဲ ... အလုပ် ...။ ဘယ်မှာလဲ ပိုက်ဆံ ...။ မွေးဖွားဖို့ မပြောနဲ့ ... ကိုယ်စားဖို့နဲ့ ... အဖေကြီးအတွက်ပင် အနိုင်နိုင်ပါ ဆိုနေ ...။

"တရားမွေမှာ မွေ့လျော်ချင်ပါပြီဟယ် ..." ဆိုတဲ့ ဒေါ်ဒေါ့်ကိုပဲ သတိရမိသည် ...။ အပြစ်တော့ မတင်ချင် ...။ သူကိုယ်တိုင်က အမျိုးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဒေါ်ဒေါ်ဟာ ... ရှိန့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွေးစပေါက်ကနေ ဘွဲ့ရတဲ့အထိ ... ခု ရှိန်စိတ်ညစ်ရသလို ... အခက်အခဲ ဒုက္ခတွေကို သူတစ်ယောက်တည်း ခါးစည်းခံခဲ့တာ ...။ ခုလို ... ရှိန့်လို မိုက်ကြီးပူလာပြီး မွေးဖွားရဦးမဲ့ ပြဿနာမျိုးတော့ ... မရှိခဲ့ဖူးဘူးပေါ့။ ခုလို ... ရှိန့်လို ... လေဖြတ်ထားပြီး မှတ်ဉာဏ်ဦးနှောက် မကောင်းတော့တဲ့ ယောက္ခထီး ဆိုတာမျိုးကြီးရဲ့ တာဝန်လည်းပဲ မရှိခဲ့ဖူးဘူးပေါ့ ...။ ဒါပေမဲ့ သူလည်း ဗင်မန်းစိတ်ဆင်းရဲ ... ဗျာမျာဖူး ခဲ့ရှာမည် ...။ ဒါကြောင့် ထွက်ပေါက်ရှာလို့ ဆေးတာကို သွမ်းကိုင်လိုက်မိတာနေမှာ ...။

ခုတော့ ... ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ ထွက်ပေါက်ဟာ ... ရှိန့်အတွက်ကျတော့ ဝင်ပေါက် ...။ ဝင်ပေါက်မှ ... ဘုမသိဘမသိနှင့် ဒုက္ခအိုးထဲ "ပလုံ"ခနဲ ကျသွားစေတဲ့ ဝင်ပေါက် ...။ ရှိန်ကခုမှ ... အခြေအနေ မဟန်မှ ... ထည့်ည်းညှုနေချင်တာမျိုး မဟုတ်ရပါ ...။

ရှိန့် ကြားဖူးနားဝ ရှိသလောက်တော့ ... "တူနှစ်ကိုယ် တဲအိုဖျက်မှာနေရ ... ချွေဘုံပေါ်မှာစံရ ... ချစ်တာ ... ချစ်တာ ... ပဓာန ..." ဆိုတာမျိုးဟာ ... တကယ်တို့ တူနှစ်ကိုယ် အချစ်ချင်းညီကြတဲ့ ချစ်သူစုံတွဲတွေများအတွက်သာပဲ ထင်တာပဲလေ ...။ သူနဲ့ကိုယ် အပြန်အလှန် ချစ်ကြ ကြိုက်ကြ ... မြတ်နိုးစုံမက်ကြပြီးမှ စခဲ့ကြရတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမျိုး ဆိုရင်တော့ ... မှန်းသလို ဖြစ်မလာလည်း ... အချစ်တစ်ခုက ရှိနေသဲ ...။ ဒုက္ခ

တွေ တွေ့ရလည်း ... ငါချစ်သူနဲ့ အတူပဲ ... ဆိုတဲ့ အတွေးက ရှိနိုင်သဲ။

ရှိန့်မှာတော့ ... တရားမမွှန်း မွေ့လျော်ချင်တဲ့ ကျေးဇူးရှင် ဒေါ်ဒေါ် စိမ်သွားရာကို ဘုမသိ ဘမသိနဲ့ နာခံလိုက်ရတာ ...။ ဒေါ်ဒေါ်ခမျာလည်း ... "ငါလက်ကလွတ် ... မြွတ် ..." ဆိုပြီးထင်ရာ "ဝုန်း"ချသွားတာတော့ မဟုတ်ရှာပါဘူး ...။ သူ့အနေနဲ့ ခြေကုန်လက်ပန်း ကျချင်လာတဲ့အခါ ... "ရုံးတစ်ရုံးမှာ အလုပ်လေး အကိုင်လေးနှင့်ဖြစ်သော ...၊ အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်လေးနှင့် ဖြစ်သော ...၊ ပညာတတ်ဘွဲ့ရ ... အရုပ်အရှင်း အသောက်အစားထင်းကာ ... ဆွေမျိုးဉာတိ ဇာတ်ရှုပ်များလည်း မရှိနိုင်သော ...၊ အမေတစ်ခု ... သားတစ်ခုဘဝနှင့် ... လူကောင်းလူတော်လေး တစ်ယောက်ဟု သတင်းရှိသော" ...။ ထို ... "သော"တွေနဲ့ ... ဒေါ်ဒေါ် မျက်စိထဲ "မဆိုး"ဟု ထင်သူ လူတစ်ယောက်နှင့်သာ စီစဉ်ပေးအပ်လိုက်တာမျိုးပါ ...။

ရှိန့် ခင်ပွန်းဘက်က အမျိုးအဆွေတွေ အတင်းပြောချင်ကြတာလည်း လွန်တော့ မလွန်လှပါလေ ...။ ပညာလေးတတ်တာ ...၊ ရုပ်ရည်လေးရှိတာကလွဲပြီး ... ဘာကျောထောက်နောက်ခံတစ်ခုမှ ပါမလာနိုင်တဲ့ မိန်းကလေးဟာ ... "ဒီအရည်"တွေကို ချော်တွေးပြီး "ဟန်ကျပြီ"ထင်လို့သာ ... ဒီအိမ်ထောင်ရေးကို ပြုခဲ့မိတာကိုးလေ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်နဲ့ရပြီးမှ ကိုယ့်လူက "မိသားစုတိုးတက်အောင်" ဆိုတဲ့ တွေးလုံးတစ်ခုနဲ့ ထူးမခြားနားတဲ့ လခစားအလုပ်ကထွက် ... အိုးပိုင် အိမ်ပိုင်ကိုပါ ရောင်းချအရင်းပြုပြီး ... နိုင်ငံခြားထွက် အလုပ်လုပ်ချင်ရာက မအောင်မမြင် ဖြစ်ရတာတော့ ... သူ့ကံ ...၊ ကိုယ့်ကံ ...၊ နှစ်ယောက်စပ်တွဲ ကံကိုက မကောင်းလို့ပေါ့ ...။ ဘယ်သူ့အပြစ်မှ မရှိ ...။ ရှိန့်အပြစ်ရော သူ့အပြစ်ပါ မဟုတ်ဘဲ ...။

အဲဒီလို အခြေအနေကို ... ရှိန်က ... "ကိုယ့်ချစ်ရသူနဲ့ ချစ်တာ ... ချစ်တာ ... ပဓာန ..."မှ မဟုတ်ဘဲ ... လို့ ... ရုန်းထွက်ချင်လို့ကော ရပါ့မလား။ ရုန်းထွက်ချင်စိတ်လည်း စိုးစဉ်းမျှ မရှိပါ ...။ စိတ်ညစ်ရတာသာ ရှိပါသည် ...။ ရှိန်ဆိုလိုချင်တာက ... ရှိန့် ခင်ပွန်းဟာ ရှိန်ကိုယ်တိုင် မြတ်နိုးခဲ့ရတဲ့ ချစ်သူသာဆိုရင် ... ရှိန် ဒီလောက် စိတ်ဆင်းရဲမိပါ့မလား ...။ "ကိုယ်ဝန်ရှိပြီ" ဆိုတဲ့အခါ ... "အလုပ်ပျက်၊ အကိုင်ပျက်၊ မွေးဖွားစရိတ်"ဆိုတာမျိုးတွေကို တွက်မိပေမဲ့ ..."ငါ ချစ်ရတဲ့သူရဲ့ သွေးပဲ ..." ဆိုတာမျိုးနဲ့ ... "ကြည်နူးပျော်ရွှင်သွားရစိတ်"ကလေးပါ ... ထပ်တူတစ်ပြိုင်နက်တည်း အချိန်မှာ ... ဖြစ်ပေါ်နိုင်ဦးမလား ... လို့ပါ ...။

ခုတော့ ရှိန့်မှာ ... လူမြင်မကောင်း ... သူမြင်မကောင်း ...။ ဆေးခန်းထဲကနေ ... မျက်ရည်တွေ အမြဲတွက်မကျ

မီးအောင် ... မျက်နှာကို အတင်းမော့ ... မျက်တောင်ကိုပုတ်ခတ်၊ ပုတ်ခတ်လုပ် ...။ ဣန္ဒြေမပျက်မိရုံတမယ် ... ခွေးခွေးလျှလျှနဲ့ ဆို ဖြန်ပြေးထွက်လာမိတော့တာ ...။ "ဘဝဒဏ်"ဆိုတာတွေကို အိပ်မမက်ဘူးသေးသူမို့ ..."ရုပ်မျက်ဆင်းပျက် နိုင်လှချည့် ..."ဆိုရင်လည်း ... ပြောချင်သူတွေ ပြောကြပါစေတော့ ...။

ရှိန်က ... မျက်နှာကို ပင့်မော့ထားရအော ... မျက်တောင်ကိုလည်း ပုတ်ခတ် ... ပုတ်ခတ်နှင့် ... လုပ်ပြီး ... ကမူးရှူးထိုး ထွက်ခွာရသည်ဖြစ်ရာ ... ဆရာဝန်မရဲ့ အခန်းထဲကထွက်လိုက်ပြီးသည်နှင့် အပေါက်ဝနားမှာ ... ရစ်သီသီ ဖြစ်နေမာန်တူ သူ လူတစ်ယောက်နှင့် ... "ဒုန်း"ခနဲ ... ဝင်တိုက်မိကြပါသည် ...။

"ဟာ ... ဆောရီးခင်ဗျာ ... ဆောရီး ... အာ ... အဲ ... ခင်ဗျား ... ရှိန် ..."

ရှိန့်နာမည်ကို ... အဲဒီလူရဲ့ပါးစပ်က ထွက်လာသလိုလို ထင်လိုက်သည် ...။ သို့သော် ... တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး ... သေိဖူး ... သူစိမ်းသက်သက်ကြီးသာဖြစ်သော ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ နှုတ်ဖျားက ရှိန့်နာမည် ထွက်လာဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တဲ့အလုပ်တစ်ခုပါ ...။ အဓိပ္ပာယ်မရှိ ...။ စိတ်ထင်လို့ ဖြစ်နိုင်သည်။ ခေါင်းထဲက ဖျောက်ပစ်လိုက် ...။

ရှိန်က မတော်တဆ ဝင်တိုက်မိကြတာ တစ်ခုတည်းနှင့် ... ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်ချင်နေမှန်းမသိ ... မျက်လုံးကြီးပြူးကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာစိုက်ကြည့်နေတော့သော ... ထိုလူ့ကို ခပ်မြန်မြန်ပဲ ကျောခိုင်းပစ်လိုက်ကာ ... ဆေးခန်းထဲမှ ဆက်လက်ပြေးထွက်လာမိပါတော့သည်။

ကိုယ့်ကို ပြန်းခနဲ ဝင်တိုက်မိပြီး ... မျက်ရည်စွဲသော မျက်ဝန်းကြီးတို့နှင့် ဆက်လက် ပြေးထွက်သွားသော ရှိန်ကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆိုသလို ... မြင်လိုက် ကြုံလိုက်ရသည့် ပီယမှာတော့ ... ခရီးကြုံလမ်းကြုံဆိုပြီး ဝင်လာခဲ့မိသော ... ဒေါက်တာနွယ်နီရဲ့ ဆေးခန်းလေးထဲ ... ဆက်ဝင်ရနိုးနိုး ... လှည့်ပြန်ရနိုးနိုး ဖြစ်နေမိသော အနေအထားမှ ... ဝင်တွေ့ဖြစ်ဖို့ကိုပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလို့ ရသွားပါတော့သည်။

"ဟော ... ကိုပီယ ... လမ်းကြုံလို့လား ..."

ဒေါက်တာနွယ်နီ ... ဆိုတာ ... ပီယရဲ့ အစ်ကို သီဟရဲ့ ဇနီးသည် မမကေသွယ်ရဲ့ ညီမတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုသီဟက သူ့အလုပ်ကိစ္စနဲ့ စင်ကာပူသို့ ခြောက်လခန့် ခေတ္တသွားနေရချိန်မှာ ကိုသီဟရဲ့မိန်းမ ... မမကေသွယ်က ... သူတို့နေနေကြတဲ့အိမ်ကို သော့ပိတ်ကာ သူ့မိဘများနှင့် ပြန်နေနေပါသည် ...။

ကိုယ့်ရဲ့ ဖြစ်ပျက်နေသမျှ ကိစ္စအဝဝကို ... အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုသီဟနှင့် အစအဆုံး ဖွင့်ဟတိုင်ပင် အကြံတောင်းချင်နေမိသော ပီယအတွက် ကိုသီဟ ... ဘယ်တော့လောက် မြန်မာ

ပြည် ပြန်ရောက်လာမလဲ ... ဆိုတာကို သိချင်နေပါသည်။ အစ်ကိုတော်ဘုရားကလည်း ... မိဘအိမ်သို့ အလိုက်တသိ ဆက်သွယ်ပြီး လှမ်းမပြောတာမို့ ... ပီယမှာ မရီးဖြစ်သူ မကေသွယ်ထံသာ စုံစမ်းရဖို့ ရှိတော့သည်ပေါ့ ...။

သို့သော် ... ပီယက ... မကေသွယ်ရဲ့ မိဘအိမ်သို့ ... ကိုယ်တိုင်လည်း မသွားချင် ...၊ ဖုန်းလည်း လှမ်းမဆက်လိုပါ ...။ မကေသွယ်ရဲ့ အမေကြီးဟာ တစ်မျိုးကြီးပဲတဲ့ ပီယက သံသယရှိသည်။ တစ်မျိုးကြီးဆိုတာက ဒီလိုပါ ...။ သဘောကောင်းပြီး ခင်မင်တတ်တဲ့ ထိုအဘွားကြီးဟာ "သီဟနဲ့ ကေသွယ် ..." ဆိုတာ ရှိပြီးရင် ... "ပီယနဲ့နွယ်နီ" ဆိုတာမျိုးများ ဆက်မျှော်လင့်နေသလားလို့ ပီယက ထင်သည်။ ကိုယ့်အထင်တွေဟာ လူသိလို့လည်း မကောင်း ...။ အထူးသဖြင့် ... ထိုအဘွားကြီးနဲ့ မတွေ့ရအောင် စကားမပြောရအောင် ရှောင်ချင်နေသည့် ကိုယ့်စိတ်ကို လူသိလို့ မကောင်း ...။

ဒီနေ့တော့ ဒီဆေးခန်းနားသို့ လမ်းကြုံရင်း ... မရီးဖြစ်သူထံမှ သတင်းစကားကို ... သူ့ညီမဆီက တစ်ဆင့် အစ်အောက်ကြည့်ရင် ကောင်းမလား ... ဒေါက်တာနွယ်နီနဲ့ ဝင်တွေ့လိုက်ရင် ကောင်းမလား ...။ စသဖြင့် သူများတွေးခန်းရောက်လာပြီး ချီတုံချတုံတွေ ဖြစ်မိနေခြင်းပါ ...။ ခင်ခင်မင်မင်ရှိကြပေမဲ့ "လမ်းကြုံလို့ ဝင်လည်တာ" ဆိုတာမျိုး တစ်ခါမှမရှိဖူး

www.burmeseclassic.com

တဲ့ပြင် ... ဒေါက်တာနွယ်နီရဲ့ ဆရာဝန်ဘွဲ့ကြီးကလည်း M.Sc(OG) နဲ့ဆိုတော့ကာ ... အဲဒါကြီးတစ်ခုကလည်း ... လူပိုကြီးဖြစ်ကာနေတဲ့ ဝီယကို ... ရှက်စနိုးစိတ်နှင့် ချိုတုံချတုံ ဖြစ်စေနေတာပင် ...။

"ဟုတ်ကဲ့ မနွယ်နီ ... ကိုသီဟ သတင်းလေးများ ဘာကြားသေးလဲလို့ ... မကေသွယ်ဆီ ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ဦးမလို့ပဲ ... ဒါပေမဲ့ ဒီနားရောက်နေတုန်း ... မနွယ်နီကော သိနေမလား ... ဝင်မေးကြည့်လိုက်ဦးမယ်လေလို့ ..."

"အစ်ကိုကြီးက ရေ့အပတ်စနေ ပြန်ရောက်မယ်တဲ့လေ ... ကိုစီယရဲ့ ... တနင်္ဂနွေနေ့ပဲ ... သူတို့ အိမ်ပြန်ပြောင်းကြလိမ့်မယ် ... မမက ... တစ်စ တစ်စနဲ့ ခြောက်လအတွင်း ... ပစ္စည်းတွေ သယ်,သယ်ပြောင်းလာတာ တော်တော်များနေလို့ ... ဖေဖေတို့ရုံးကကားတောင် မှာထားရတယ် ... Canter အသေးတစ်စီးလောက်နဲ့ ပြန်ပြောင်းမှ ရတော့မယ်တဲ့ ... အိမ်မှာ ရယ်နေကြတာ"

"ဩော် ... ဟုတ်ကဲ့ ... ကျေးဇူးပဲ ... အဲဒါလေး သိချင်နေတာ ... အာ ... ဒါနဲ့ စကားမစပ် ... မနွယ်နီ ..."

ဝီယက ... ရုပ်ရှင်မင်းသား ရွှံးလောက်အောင် ဟန်အမူအရာ ကောင်းနိုင်စေဖို့ ကြိုးစား မျက်နှာထားပြင်ရင်း ... "ဘာမှ အရေးမကြီးလောက်ပါဘူး" ဟူသော လေသံမျိုးလည်း ခပ်အေးအေးနှင့် ...

"ခုနက ... မနွယ်နီရဲ့ Patient ပေးရှင်နီ တစ်ယောက်ဟာ ... ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းရဲ့ အမျိုးသမီး ... 'ရှိန်' ဆိုတာများလားလို့ ..."

နွယ်နီက ဝီယကို မျက်ခုံးလေး ပင့်ကာ ကြည့်ရင်း ... သူ့စားပွဲပေါ်က လူနာမှတ်တမ်းစာအုပ်ကို တစ်ချက်ကြည့်သည် ...။

"ဟုတ်တယ် ကိုစီယ ... ဩော် ... သူ့အမျိုးသားက ... ကိုဝီယရဲ့ သူငယ်ချင်းနော် ..."

"ဟုတ်တယ်ဗျာ ... ဒါပေမဲ့ ... ဟို ... ဟို ... ဆုံး ... ဆုံး ...။ အဲ ... သူက ... အခု မနွယ်နီဆီ ... လူနာအဖြစ် ရောက်လာတယ်ဆိုတော့ ... ဟို ... ဟို ..."

ဝီယမှာ စကားကို ဘယ်လိုရှေ့ဆက်ရမည် မသိ ...။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ရဲ့ Ethic (ကျင့်ဝတ်)ဆိုတာမျိုးကိုလည်း သိထားဖူးတာမို့ ... ဆရာဝန်ထံပါးက လူနာရဲ့သတင်းကို မေးယူလို့ရမလား ... မရဘူးလား ... မဝေခွဲနိုင် ...။ ဘာဆက်ပြောရမလဲ မသိတော့ချေ ...။

ဒေါက်တာနွယ်နီမှာတော့ ပါးစပ်ကလေး အဟောင်းသား ဟရအောင်ပင် အံ့ဩကာ စိတ်မကောင်း လက်မကောင်းလည်း ဖြစ်သွားရပါတော့သည် ...။ အပျိုလေးတစ်ယောက်များ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှားမိတာမျိုးလားဟု သံသယဝင်လိုက်မိသေးသော ဒေါက်တာနှယ်နီမှာ ... အဲသလိုသာ ဆိုရင်တော့ဖြင့် ... ဆရာဝန်တို့ရဲ့ကျင့်ဝတ်အရ ... "ရှိန်"ဆိုသော မိန်းကလေးရဲ့ အကြောင်းကို ... (ဘယ်လောက်ကြီးပဲခင်ခင် ... အမျိုးတော်တော်) ကိုဗီယကို ... ပြောကိုပြောပြဖြစ်မည် မဟုတ်ပေ ...။

ခုတော့ ... ယောက်ျားရှိတယ်၊ သူ့အမျိုးသားက ကိုဗီယရဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတော့ ... ရင်ထဲ"ဖျူး"ခနဲ ... အေးချမ်းသွားသည် ...။ သို့သော် ... ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ... "ဆုံးပြီ"ဆိုတော့ ... ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်ကာ ... "ဟယ်"ခနဲပင် ဖြစ်ရရင်း ...

"သနားပါတယ်ဟယ် ... ငယ်ငယ်ကလေးပဲ ရှိသေးတာကို ... ဒါဖြင့် ခုလိုဆိုတော့ ... အဲဒီမိန်းကလေးတော့ ခက်ပြီ ..."

ဗီယမှာ ဘာဆက်ပြောရမလဲ မသိတော့ပေမဲ့ ... နှယ်နီ့ရဲ့ ထိုစကားတစ်ခွန်းနှင့်ပင် ... အရာရာကို သဘောပေါက်လိုက်နိုင်ပါသည်။ ဗီယရဲ့ မျက်နှာကြီး ရုတ်တရက် မည်းမှောင်ပြီးဆင်းသွားတာကို ... နှယ်နီက တအံ့တဩ ဆက်ငေးကြည့်နေမိ၏။ သူ့သူငယ်ချင်းဆိုသူနှင့်က ... အတော်ခင်မင် ... ရင်းနှီးကြသော ... Best Friend သဘောမျိုး ထင်ပါရဲ့ ...။

"ပြန်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ ... မနှယ်နီ ..."

"အော် ... ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ ..."

ဗီယ တွေ့လိုက်တိုင်း ... အမြဲမျက်မှောင်ကုတ်ကုတ်နှင့် စိတ်ရှုပ်ထွေးနေပုံရှိတဲ့ ရှိန့်ရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ... ဒီကနေ့တော့ဖြင့် ... မျက်ရည်ကြည်တွေပါဝိုင်းလို့ ...။ အိုကိုဒေါက်တာ တစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်ရတော့မည့် ကိစ္စပါ ... ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်း ... ယနေ့မှ ခုချိန်ကျမှပင် ဖြန်းစားကြီး ... "ဘွား"ခနဲ သိလိုက်ရတာယ် ... ထင်ပါရဲ့ ..."

ကျွတ် ...။ ဗီယရာ ... ဗီယ ...။

ဏ ၆ ဏ

ဗီယက အဘိုးကြီးနား ကပ်ထိုင်ချလိုက်သည်တွင် ... မလှမ်းမကမ်းရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှ ကောင်ကလေးတစ်ယောက် ထ,ထွက်လာကာ ... ဗီယတို့အနားသို့ ရောက်ရှိလာပါသည် ...။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ကုပ်ချိုချိုဟန်လည်း ထွက်နေသေးသော ထိုကောင်ကလေးက ... "ဘာလဲ ... ညာလဲ"နှင့် ... တသားကြီး အနားကပ်လာတာမျိုးတော့ မဟုတ်ဘဲ ... ခပ်ဖြည်းဖြည်းသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြေလှမ်းများနှင့် ... ချဉ်းကပ်လာကာ ... ပီယကိုလည်း မေးစွန်း မျက်ဝန်းများနှင့် စိုက်ကြည့်လို့ လာပါသည် ...။

ဩော် ... လမ်းထိပ်က ကောင်လေးဆီ အပ်ခဲ့ပြီး အလုပ်ထွက်ရှာနေရတယ် ... ဆိုတဲ့ ကောင်ကလေး ထင်ပါရဲ့ ...။ အတော်တော့ စိတ်ချရသားပါပဲ ...။ အသိဉာဏ် ချွတ်ယွင်းနေသည့် အဘိုးအိုကို ... လမ်းထိပ်က ပန်းခြံထဲ တစ်ယောက်တည်း ထားပစ်ခဲ့ကာ ... သူကကျတော့ ... မလှမ်းမကမ်းက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ အကျအန သွားထိုင်နေသည်။ လှမ်းတော့ မြင်နေတယ် ပဲ ထားပါတော့ ...။ သို့သော် ... ဒီလိုထင်ရာ လုပ်နိုင်နေတဲ့ ရောဂါသည်မျိုးက မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ ထင်ရာလုပ်ချလိုက်ပြီး ... (သို့) လဲကျ ချော်လဲသွားပြီး ... ထို ကောင်လေးက သူ့လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲကနေ ဒီပန်းခြံခုံတန်းပေါ် ထိ ... အချိန်မီ ရောက်မလာနိုင်ဘူး ဆိုရင်ကော ... ဘယ်လိုလုပ် မှာလဲ ...။

နပဲကြည့် ...၊ လာနေပုံက ... နေးတိနေးကန် ...။ အကဲခတ်နေပုံကလည်း တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ...။ ပီယ ဖြစ်စေချင်တာ ကတော့ ... "ဟေ့လူ ... ခင်ဗျားက ဘာလဲ ... ဘယ်သူလဲ ... အဘိုးကြီးနား ကပ်ထိုင်ပြီး ဘာလုပ်မလို့လဲ ..." စသဖြင့်တွေ စိုးရိမ်တကြီး အော်ဟစ်မေးစေချင်တာမျိုး ...။ ကိုယ်ကတော့ အသဲမှာလည်း စိတ်ဆိုးမိမည် မဟုတ်ချေ ...။ "ဩော် ... စိတ်ချ

ရသားပဲ ..."ဟုသာ စိတ်တိုင်းကျမိမည်။ ခုတော့ ကြည့်ပါဦး ...။ အနီးကပ်ထိတောင် ရောက်မလာ ... (အရေးကြုံရင် သူ့အရင်ဆုံး ထွက်ပြေးသာအောင်များလား) ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာပဲ ရပ်လိုက်ပြီး ... ဘာမှ မမေးမစမ်းဘဲ ... တွန့်ဆုတ်ဆုတ်သာ စိုက်ကြည့်နေလေ သည် ...။ ခက်လိုက်တာ ...။

ပီယက ကောင်ကလေးကို ... ကိုယ်ကပဲ စတင်ပြီး မေးပြလိုက်ကာ ...

"အစ်ကို ဒီပန်းခြံထဲရောက်တော့ကွာ ... ဒီအဘတစ်ယောက် တည်း ဒီခုံမှာထိုင်နေတာ မြင်တာနဲ့ ... ဘာအကူအညီများ လိုမလဲ ... အဖော်မပါဘဲ တစ်ယောက်တည်းများ ဖြစ်နေ တာမျိုးလားလို့ ..."

"အစ်မတို့ ... အဘိုးတို့ရဲ့ ဆွေမျိုးထဲကလား ..."

"ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူးကွာ ... ခုမှ မြင်ဖူးတာပါ ..."

"ကျွန်တော်က ဟိုလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာ ရှိနေတာ ..."

"ဩော် ... အေး ... အေး ... ဒီက အဘရဲ့မြေးလား ..."

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ ... ဘာမှ မတော်ပါဘူး ..."

ကောင်ကလေးက ... သူတာဝန်ယူ စောင့်ရှောက် ကြည့်ပေးထားရမဲ့သူ ... ဆိုတာမျိုးကို ထည့်မပြောပေ ...။ ကြည့် ရတာ ... စကောစကအရွယ် မြီးကောင်ပေါက် ... ကာလသားလေး ဒီဇီ ... ရှက်စရာမရှိ ကြိဖန်ရှက်ကာ ... ဒီလိုပေပေရေရေ မသန့်

www.burmeseclassic.com

မရှင်းပုံစံနှင့် ရောဂါသည် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို မြှစ စောင့်ကြည့် ... အနားကပ် ဆိုတာမျိုးတွေ လုပ်နေရမှာကိုပင် လှမြင်မှာ ... လူတွေကြည့်မှာ ... စိုးရိမ်နေပုံရလေသည် ...။

ပီယကလည်း ဒီနေ့မနက် ... ကိုယ့်အလုပ်ထဲမှာ လုပ်စရာရှိတာတွေ စီစဉ်ညွှန်ကြားပေးခဲ့ပြီးချိန်မှာ ... "ရှိန်ကို မီလောက်သေးသည် ... အပြင်မထွက်လောက်သေးဘူးထင်ပြီး ဒီလမ်းထဲ အမြန်ပြေးလာခဲ့တာပါ ...။ ပီယ စိတ်ကူးတာက ... ရှိန်များ ဒီနေ့ ဟိုဒီလျှောက်သွားကာ အလုပ်အကိုင်ရှာဖွေလျှင် နောက်က တကောက်ကောက်လိုက်ကာ ... လိုက်ကြည့်မည်ရယ် လို့ ...။ ဒါမှ ... သူ လုပ်ကိုင်လိုသော အလုပ်ပုံစံ၊ အနေအထား ကို သိရှိနိုင်ကာ ... အဆင်ပြေပြေ တစ်ခုခု အမြန်ဆုံး နီးစပ်သွား အောင် ကိုယ်က ဖန်တီးပေးနိုင်မည်လေ ...။

လုပ်ချင်တာကတော့ ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သွားမိတ် ဆက်ကာ ... ကိုယ့်လုပ်ငန်းထဲမှာ ... အလုပ်တစ်နေရာ ခန့် လိုက်နိုင်ပါကြောင်း ... ဖယ်ရီအကြိုအပို့ပါ စီစဉ်ပေးမည့် ကြောင်းတွေ ... သွားပြောလိုက်ချင်တာပေါ့။ သို့သော် ... အဲဒီ ပေါ်တင်ကြီးကျတော့လည်း မဟုတ်သေးဘူးလေ ...။ ပြီးကျ ကိုယ်က ...

"ခင်ဗျားယောက်ျား သေဆုံးမှုမှာ ကျွန်တော်သာ နံပါတ်တစ် တရားခံမို့လို့ ... အစစအရာရာကိစ္စရှိသမျှ ကျွန်တော်

ဖြန့်တာဝန်ယူပေးလိုက်ချင်နေတာမျိုးပါ ..." လို့ အမှန်အတိုင်းကြီး ဖွင့်ဝန်ခံပြီး လှမ်းရှားရဲသေးတာမို့လား ...။ ခုထိတော့ ... သွယ် သွယ်ဝိုက်ဝိုက်ပဲ လုပ်ရဲသေးကာ ... ကိုယ် ဘာကြောင့် ကူညီ လိုက်မှန်း သူ မသိစေသေးဘဲသာ အဆင်ပြေသွားစေချင်တာ မျိုးပါ ...။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ဒီလမ်းထိပ်သို့ ရောက်လာတော့ ... လမ်းထိပ်က ပန်းခြံငယ်ကလေးထဲမှာ ... အဘိုးကြီးတစ်ယောက် တည်း ထိုင်နေတာကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသဖြင့် သူတို့အိမ်ထိပင် မရောက်ရတော့တာပါ ...။ ဒီပုံအတိုင်းဆို ကိုယ်မရောက်ခင်က ပင် ... ရှိန်က ထွက်သွားလောက်ပြီဖြစ်ကာ ... အိမ်မှာရှိမနေနိုင် တော့ဘူးလေ ...။

ရှိန်ကို အမိကကျကျ ကူညီချင်သော်လည်း ... ဒီ အဘိုးကြီးကိုလည်း ပီယက စိတ်ဝင်တစားနှင့် သနားကရုဏာ သက်မိပါသည်။ ကိုယ့်ကြောင့် သူ့မှာ အားကိုးရတဲ့သား ပျောက် ဆုံးသွားတာလေ ...။ ချွေးမဖြစ်သူနှင့်သာ ကျန်ရစ်ရလေတော့ ... အဲဒီချွေးမဟာ ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်စေတနာကောင်းကောင်း ... ကိုယ်တိုင်က ရောဂါသည်မို့ ... (အသိဉာဏ်က မှုမှန်အနေအထား မှာ မရှိနိုင်သော်လည်းပဲ) အဘိုးကြီးခမျာ ... စိတ်အားငယ်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်း ဆိုတာမျိုးတွေကို ခံစားနေရမှာ အမှန်ပဲလေ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒါ ကိုယ့်ကြောင့် ...။ ပီယက ... အဘိုးကြီးကို လည်း တတ်နိုင်သလောက် ... ချဉ်းကပ်ပြုစု ... စိတ်ဓာတ်မြှင့် တင်ပေးကာ အကြွေးဆပ်ကြည့်မည် ... ဟု ဆုံးဖြတ်ပါသည် ...။

"အေးကွာ ... ကိုယ်လည်း ဒီအဘကို ရက်တရက် မြင် တော့ စိတ်ဝင်တစားနဲ့ သနားခင်မင်မိတာမို့လေ ... ဒါ ညီ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ခဏထိုင်နေ့တုန်း အစ်ကို အဘ နားထိုင်ပြီး စကားပြောကြည့်နေလို့များ ရမလား ..."

"ဘာလဲ ... ညာလဲ"တွေ သိပ်မစဉ်းစားတတ် ...။ စဉ်းစားချင်ပုံ မရှိသော ကောင်ကလေးက ခပ်လွယ်လွယ်ပင် ခေါင်းညိတ်ပါသည် ...။ ဖြစ်ရမယ်လေ ... ခုနက ရှုံ့တွန့်တွန့် ရှိန်တိန်တိန်နှင့် လာအကဲခတ်နေလေတာဟာ ... သူ တာဝန်ယူ ကြည့်ရှုနေသည့် ရောဂါသည်အဘိုးကြီးကို "လူသူ့စိမ်းတစ်ယောက် က ဘာအန္တရာယ်များ ပေးမလို့လဲ ..."ဟု စိုးရိမ်နေတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ...။ အဘိုးကြီးကို ဒီတိုင်းထား,ထားခဲ့ပြီး ... သူက မလှမ်းမကမ်းမှာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်နေလေတာကို ... "အစ်မ တို့ ... အဘိုးတို့ရဲ့ အမျိုးတစ်ယောက်ယောက်ကများ သိသွားမ လား ... သူ့ ... ဆူတော့မလား ..."လို့ ပူပန်ရပုံမျိုးပဲ ...။

ကောင်လေးက ..."ကျွန်တော် ဟိုဆိုင်မှာ ..."ဟု ပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွားသော့ို့ ပြုံးပါသည် ...။

"မုန့်စားမယ် ..."

အဘိုးကြီးက ကောင်လေးကိုရော ပီယကိုပါ ... ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြည့်ဘဲ သူ့ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်လိုက်သည် ...။

"ဟာ ... ဟုတ်လား ... အဘ ... ညီလေး ... အဘ ဒီ မနက် ဘာစားပြီးပြီလဲကွ"

"အစ်မက ... ခဏပဲကြာမှာတဲ့ ... ထမင်းကို သူပြန်လာမှ ကျွေးမယ် ပြောတာပဲ ... ရတယ်တဲ့ ... မနက်စောစော စာ ... ကျွေးထားပြီးပြီတဲ့ ..."

"မုန့်စားမှာ ..."

"သြော် ... သြော် ... ဟုတ်တာပေါ့ ... ဒါဆို ဗိုက်ဆာ တာ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ် ... မုန့်ဆာတာထင်တယ် ... အဘက ဘာစားချင်တာလဲ ..."

"ချောကလက်လေ ... အစစ်နော် ..."

"အား ... ဟုတ်ပါပြီ ... ချောကလက်အစစ်ရယ် ... ပြီး တော့ရော ... အာလူးကြော်တို့ ... ငါးမုန့်ကြော်တို့ရော..."

"အေး ... ပြီးတော့ ... ဘီစကစ် ... ပြီးတော့ ... စပျစ် သီး ... ပြီးရင် အအေးဘူးတွေ ... ပြီးရင်တော့ ..."

ကောင်ကလေးက ..."ဟာ ... အဘိုးကလည်း"ဟု ခင်ပြောလိုက်ချိန်၌ အဘိုးကြီးက "အေး ... တော်ပြီ"ဟု ရယ်သံနှင့် သိုက်လေသည် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါဖြင့် ... အစ်ကိုကို တစ်ခုလောက် ကူညီပါကွာ ... ညီလေး ... အဘ ပြောတာတွေ ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာများ ဝယ်လို့ရနိုင်မလား မသိဘူး ...

"ရပါတယ် ... ရှေ့နားတင် ... Mini Mart တစ်ခုရှိတယ် ... စပျစ်သီးတော့ မပြောတတ်ဘူး ..."

"အေး ... အေး ... ရတာတွေပဲပေါ့ကွာ ... အစ်ကိုကို တစ်ဆိတ်လောက် သွားဝယ်ပေးနိုင်မလား ..."

သူ သွားပြေးဝယ်နေတုန်း ... ဒီအဘိုးကြီးကို ဒီလူ သူ့စိမ်းက ဘာများလုပ်နိုင်မလဲ ... ဘာညာစဉ်းစားမိဟန်မတူသော ကောင်ကလေးမှာ ပီယ လှမ်းပေးသော ပိုက်ဆံကိုယူ၍ ထွက်သွားချေပြီ ...။ ပီယက ကိုယ့်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ရှေ့တူရူသို့သာ ဆက်ငေးနေပြီး ငိုင်တိုင်တိုင်သာ ရှိနေသော အဘိုးကြီးကို ... စကားလက်ဆုံ ကျကြည့်နိုင်ဖို့ ... ကြိုးစားလိုက်သည် ...။

"အဲ ... အဘ ... အဘရဲ့သား ..."

ကျွတ် ...။ ကိုယ့်ရဲ့ စ,စချင်းစကားဟာ ... သူ့သားအကြောင်း ဘယ်လိုမှ မဖြစ်သင့်ဘူး မဟုတ်လား ...။ ညံ့ဖျင်းလိုက်တာ ပီယရယ် ...။ အဘိုးကြီးခမျာ ... သူ့သားရဲ့အဖြစ်အပျက်ကို သိချင်လည်း သိနေမည် ... သိချင်မှလည်း သိပေမည် ...။ ဘယ်လိုပင် ဖြစ်ပစေ ... စိတ်ရောကိုယ်ပါ နေမကောင်းလှသူ

အဘိုးကြီးကို ... သူ့သားအကြောင်းကို သွားအစဆော်ပေးဖို့ မသင့်ဘူးလေ ...။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ရှိန့်ခမျာ သူ့ယောက္ခမ ရောဂါသည်ကြီးကို ဘယ်လိုပြောဆို နားချ ... စိတ်ငြိမ်ထားစေရမလဲမှ ကိုယ်က မသိနိုင်တာ။

"သား ... သား ... အေး ... မရှိတော့ပါဘူး ... အိမ်မှာ မရှိဘူး ... သူကပြောတော့ နိုင်ငံခြား သွားတယ်တဲ့ ... ဟုတ်မလား မသိဘူး ... အိမ်မှာတော့ မရှိတော့ဘူး ... ပျောက်သွားတယ် ..."

အဘိုးကြီးက စဉ်းစဉ်းစားစားနှင့် တစ်လုံးချင်း ပြန်ဖြေလာပါသည်။ ပီယရဲ့ ရင်ထဲမှာတော့ "ဟာ" ခနဲ ဆို့နင့်သွားရပြီး ... အဘိုးကြီးရဲ့ လက်တစ်ဖက်ကို ကိုယ့်လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်ညှစ်ထားလိုက်မိသည်။ သူငယ်ပြန်သလိုလို ... စိတ်အခြေအနေ မမှန်သလိုလို အဘိုးကြီးဟာ ... သိသင့်သလောက်တော့ သူ သိနေနိုင်တာပဲ ...။ ပီယက ... သက်ပြင်းတွေကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်လောက်မှန်းမသိ ဆက်တိုက်ချနေမိတော့သည်။

အဘိုးကြီးက သူ့လက်ကို ကိုင်ဆုပ်ထားသော ပီယရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ငုံ့ပြီးစိုက်ကြည့်နေပါသည် ...။ ခဏကြာတော့ လွတ်နေသည့် နောက်သူ့လက်တစ်ဖက်နှင့် ... အပေါ်မှ ခပ်ဖွဖွ လာထပ်အုပ်လေသည် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြွပ်ကြွပ်အိတ် အကြီးကြီး တစ်လုံးအပြည့်နှင့် ကောင်ကလေး ပြန်ရောက်လာတော့ ... အဘိုးကြီးက ခုနကလို အသိဝင်လာသည့် အနေအထားကနေ ... ပီဘိုကလေးငယ်တစ်ယောက်သဖွယ် ပြန်ဖြစ်သွားပါသည် ...။ အဘိုးကြီးရဲ့ ရောဂါဇစ်မြစ် အခြေအနေကိုတော့ ပီယက မမှန်းနိုင်ပေမဲ့ ... သူ့စိတ်ဟာ လုံးလုံးလျားလျားကြီး ပျက်စီးပြီး ဘာမှမသိနိုင်တော့တာမဟုတ် ... ဆိုတာတော့ မှန်းနိုင်လာသည်။ အဘိုးကြီးဟာ လေးငါးနှစ်သား ကလေးငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့ ပုံမှန်စိတ်မျိုးလောက်တော့ ရှိနေနိုင်သေးတဲ့ သဘောပါပဲ ...။ အားလုံးကို မှတ်မိသိရှိနိုင်သည် ...။ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ လုပ်ရပ်တွေ ... လုပ်ပုံကိုင်ပုံတွေသာ အရွယ်နဲ့မလိုက် ဖြစ်နေရတော့တာလေ ...။

မုန့်တွေစားလိုက် ... စကားတွေပြောလိုက်နှင့် ... တစ်ခဏတွင်းချင်းမှာပင် ... အဘိုးကြီးနှင့် ပီယတို့ အဖွဲ့ကျသွားကြပါ သည် ...။ ငိုင်တိုင်တိုင် တွေငေးငေးနှင့် အဘိုးကြီးသည် ... ဒီလိုတော့လည်း ခပ်သွက်သွက် ရှိလာကာ ... မုန့်မက်သည့် လေးနှစ်သားလေး တစ်ယောက်နှယ် ... ပေါင်းရသင်းရ လွယ်ကူပြီး ... စကားပြောဆိုလို့လည်း ကောင်းလှပါသည် ...။ မုန့်ဝယ်၍ ပို့လာသည့် ပိုက်ဆံကို ... "ငါ့ညီအတွက် ... မုန့်ဘိုးပါကွာ"ဟု ဆိုလိုက်၍ ... အကြိုက်ကျသွားဟန်တူသော ကောင်က

ဆေးကလည်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာ ... သူ့ကမ္ဘာနှင့်သူ ... ပျော်ရွှင်ကျေနပ်လျက် ရှိတော့သည် ...။

အဘိုးကြီးက ပီယနှင့် စကားဆိုနေရတာကို သွက်လက်တက်ကြွနေသလောက် ... ပီယမှာတော့ မပျော်ရွှင်နိုင် ...။ စကားတွေ အများကြီး ပြောမိရလေ ... အဘိုးကြီးနှင့်သူ့သားတို့ရဲ့ ... နှစ်ယောက်တစ်ဘဝအဖြစ်ကို ပိုသိလာရလေ ...။ သူ့သားကို ဘယ်လောက် ပုံအပ်အားကိုးပြီး "မရှိမဖြစ်" ဖြစ်ကြောင်း ပိုသိလာရလေ ...။ ကိုယ့်ရဲ့ပြစ်ချက်ဟာ ပိုပိုကြီးထွားလာပြီး ... "တာဝန်"ဆိုတဲ့ စကားလုံးလေးနှစ်လုံးတည်းက ... မြင့်မိုရ်တောင်မက ... အဆမတန် ကြီးထွားလာလေ ...။

"ဖေဖေ ... ဖေဖေ ..."

အဘိုးကြီးနှင့် ပီယတို့ အဆင်ပြေနေကြခိုက်မှာ ... ခပ်လှမ်းလှမ်းက ခေါ်သံစူးစူးလေးနှင့် ... မိန်းကလေးငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ ပုံရိပ်က မောကြီးပန်းကြီး ... ပြေးပြေးလွှားလွှားပင် ပေါ်လာပါသည် ...။ ဆေးခန်းလေးထဲ သွားရှာပြီး မရှိသဖြင့် ... ဒီဘက်ဆက်ပြေးလာပုံရတဲ့ "ရှိန်"ဟာ ... အခါတိုင်းများကလိုပဲ ... မျက်မှောင်ကုတ်ကုတ်ကြီး တွန့်တက်ကာ ... ဒေါသတစ်ခု ကပ်ငြိနေပြန်တဲ့ မျက်နှာထားမျိုးနှင့်သာ ...။

"ဖေဖေ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ယောက္ခမကို မြင်လိုက်ပြီးချိန်မှာ ... ဘေးနားက ပီယကိုပါ ဆက်တိုက် သတိပြုမိသွားဟန်ရှိတဲ့ ရှိန်က ... ပန်းခြံထဲက ပုဏ္ဏရိုက်ပင်တန်း ပုပုကလေးကို အဝင်ပေါက်တွေ့တဲ့ထိ လှည့်ပတ်လျှောက်မနေတော့ဘဲ ... လွှားခနဲပင် ခုန်ကျော်လိုက်လေသည် ...။

အဲ ... အဲ ... အဲ ...။ ဘုရား ... ဘုရား ...။ ကိုယ့်မလည်း မပေါ့မပါးနဲ့ ကလေးမရယ် ...။ မေ့များမေ့နေလေရော့သလား ...။ မေ့မယ်တော့ မထင်ပါ ...။ သူ့ဒုက္ခနဲ့သူ ဖြစ်နေတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ဒီအချိန်မျိုးမှာ ဒီတစ်ခုကို ... တကယ့်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ကြီးကြီးနဲ့ အမြဲသတိတရ ခေါင်းထဲပဲ ရောက်နေဖြစ်မှာပါ ...။ မမေ့သော်လည်း ... သတိထားပြီး နေနယ်မနေနိုင် ... ဆိုတဲ့ သဘောများလား ...။ ချော်ကျ မှောက်ရက်လဲတို့ ... ဘာတို့နဲ့ ... ဒုက္ခများမှ ခက်ကုန်ပါဦးမယ် ...။

"ရှင်က ဘယ်သူလဲ ..."

ရှိန်က အနားပင် မရောက်ချင်သေး ... အော်ဟစ်ပြီး မေးမြန်းလိုက်ပါသည် ...။ လှုပ်ခတ်မှုများလှတဲ့ ရှိန့်ပုံစံကြောင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှ ကောင်ကလေးလည်း လှမ်းမြင်ကာ အပြေးကလေး ရောက်ရှိလာသည် ...။

"နင်က ဘယ်ရောက်နေတာလဲ ..."

"ဟို ... အစ်မ ... ဟိုမှာလေ ..."

"နင့်ကိုငါ ... ဘာမှာထားသလဲ ... မေမေ့နားက ... တစ်လက်မ တစ်စက္ကန့်မှ မခွာပါနဲ့လို့ သေချာမှာထားတယ် မဟုတ်လား ... ကုန်ကုန်ပြောမယ် ... နင် အိမ်သာတက်ချင်ရင်တောင် အိမ်သာထဲထိ ခေါ်သွားပါလို့မှာထားတယ် မဟုတ်လား ..."

"အဲ ... ဟိုဒင်း ... အစ်မ ... သူက ..."

"ဘယ်လိုလုပ် ဆေးခန်းထဲ မနေဘဲ ... ဒီရောက်နေကြတာလဲ ..."

"အဘိုးက အသက်ရှူကျပ်တယ်တဲ့ ... အပြင်ထွက်မယ်တဲ့ ..."

"မေမေ ပြောတိုင်း နင်က လိုက်နာစရာလား ... မေမေက ..."

"ဒီ ... ဒီလိုပါ ခင်ဗျာ ..."

ရှိန်က ပီယကို အရေးမစိုက်နိုင်အားသေးဘဲ ... သူ့လူသူသာ "တရှူးရှူး" ဒေါသတွေ ထွက်နေရာက ... စကားစဝင်ဖြတ်သော ပီယကို ရုတ်တရက် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လာသည် ...။

"ကျွန်တော်လည်း ပန်းခြံထဲရောက်ရင်းနဲ့ ... ဒီအဘကို မြင်လို့ စိတ်ဝင်တစားနဲ့ စကားလက်ဆုံကျပြီး ခင်မင်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားတာပါ … ဒီက ညီလေးကလည်း … ကျွန်တော့်နဲ့ စကားပြောဆိုနေတုန်း … ဗိုက်ဆာလာလို့ ခဏတဖြုတ် သွားတဲ့သဘော ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် … လှမ်းမြင်နေရပါတယ် … ဟိုဆိုင်ရဲ့အပြင်ဘက်မှာ သွားထိုင်တာပါ … လှမ်းလည်း ကြည့်နေပါတယ် …”

ရှိန်က ပီယကိုတော့ ကောင်ကလေးကို ဟောက်သလို ရှူးရှားနှင့် မပြောပေမဲ့ … သိပ်ကြီးကျေနပ်နိုင်ဟန်တော့လည်း မတူပေ …။ အဘိုးကြီးလက်ထဲက မုန့်အိတ်ကို ပေစောင်းစောင်း နှင့် ကြည့်ရင်း …

“ဒါတွေကကော … ဘာဖြစ်လို့ ရောက်နေရတာလဲ … ရှင် ဝယ်ပေးထားတာတွေလား … ဖေဖေ … အဲဒါတွေ သူ့ကို ပြန်ပေးလိုက်ပါ … ပြန်ကြရအောင် … နင် နောက် တစ်ခါ … ဖေဖေ့ကို အဲသလို အပြင်ထုတ်ပြီး ဘယ်တော့မှ မခေါ်နဲ့ မောင်ဦး … ငါ မကြိုက်ဘူး …”

“အာ … ပြန်မပေးပါနဲ့ ခင်ဗျာ …”

“အို … ဘာကိစ္စ ယူရမှာလဲ … လူသူစိမ်းဆီက …”

“ကျေးဇူးပြုပြီး လက်ခံသွားပါ ခင်ဗျာ … ဒါလေးတွေဟာ ဘာမှ မဖြစ်လောက်ပါဘူး … ပြီးတော့ … တစ်ခုလည်း ပြောခွင့်ပြုပါ … သူစိမ်းဖြစ်ရက် ဝင်စွက်တယ်လည်း မထင်

ပါနဲ့ … အမှန်ကတော့ … အဘအနေနဲ့ အိမ်ခန်းလေး ထဲမှာပဲ အမြဲမနေဘဲ … ခုလို အပြင်လောကမှာ ထွက် နေချင်တာ ကောင်းပါတယ် … သင့်တော်တယ် ထင်ပါ တယ် … အဲဒါလေး တစ်ချက်လည်း ခွင့်ပြုသင့်ပါတယ် ခင်ဗျာ…”

ရှိန်ကဲ သူ့မူပိုင် မျက်မှောင်ကုတ်ကြီးကို ခဏဖြေ၍ … မီယကို မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့် ကြည့်လာသည်။ ခဏအကြာ မှာတော့ သူ့မျက်မှောင်က ပြန်ကုတ်ကျသွားပြီး … ပီယကိုလည်း ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ … သူ့အဘိုးကြီးသူသာ … “ဖေဖေ … ပြန် ပေးလိုက်လေ … ပြန်ပေးလိုက်လေ …”နှင့် … ခပ်ကျိတ်ကျိတ် ခပ်ဆောင့်ဆောင့် ပြောနေလေတော့သည်။

“ဆေးခန်းရှေ့မှာ ဆုံဖူးကြတာကို ပြန်မှတ်မိသွား မလား”ဟု ထင်လိုက်မိသော်လည်း … ရှိန်က မမှတ်မိပေ …။ ပီယမှာ ထိုအဖြစ်ကိုရော … သူများပေးတိုင်းကမ်းတိုင်း … အလ ကားနေရင်း မလိုချင်တတ်သည့် စိတ်ဓာတ်ကလေးကိုရော … သဘောအကျကြီး ကျနေမိပါသည် …။ ခုလို အခြေအနေဆိုး၊ အဖြစ်ဆိုးထဲ ကျရောက်လုလု အနေအထားနှင့် မိန်းကလေးမျိုး ဟာ … အဲဒီလို … ထားအပ်တဲ့မာနနဲ့ အရှက်အကြောက်တရား လေး ရှိနေမှသာ … အရာရာအတွက် …။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် … သူမရဲ့ခပ်ကျိုတ်ကျိုတ် ဆောင့်ဆောင့်ကလေးဟာ … လေးနှစ်သား အသိဉာဏ်နှင့် အဘိုးအိုကိုတော့ ဘယ်လွှမ်းမိုးအောင် နိုင်,နိုင်ပါလိမ့်မလဲ …။ ကလေးဆိုးကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်သော အဘိုးကြီးက ရှိန့်စကားကို မနာခံတဲ့အပြင် … မုန့်ထုပ်တွေ စုထည့်ထားသော ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကြီးကို ခပ်တင်းတင်းပင် ပွေ့ပိုက်လိုက်သေးတဲ့အတွက် … ရှိန့်မျက်နှာကလေးက ညိုမှောင်လို့ သွားပါသည် …။

"မေမေ …"

"နင်ဆိုရင် ငါ့ကို ချောကလက်အစစ် ဘယ်မှာဝယ်ကျွေးလို့လဲ …"

ကြာကြာနေရင် … ပိုပိုဆိုးလာတော့မည့် အခြေအနေကြောင့် … ရှိန့်ရဲ့စိတ်အနှောင့်အယှက်ဟာ … ဒီထက်ဒီပြင်းထန်လာပါလိမ့်တော့မည် …။ ပီယက ဖွတ်ကြီးပင် … "ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး …"ဟု ပြောပြောဆိုဆို ထိုသုံးယောက်ရှေ့က လှည့်ထွက်ကာ ပန်းခြံအပြင်ဘက်၌ ရပ်ခဲ့သော … ကိုယ့်ကားရှိရာသို့ အပြေးတစ်ပိုင်းပင် လှမ်းခဲ့လိုက်ပါတော့သည် …။

"လှည့်မကြည့်ဘူး … နောက်ပြန် ပြန်လှည့်မကြည့်ဘူး …"ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်တင်းပြီး ဆုံးမသော်ငြား … ကားပေါ်တက်ထိုင်ပြီး စက်နှိုးပြီးချိန်မှာ … ပီယရဲ့အကြည့်များက

ပန်းခြံတွင်းမှာ ကျန်ရစ်ကြဆဲ သုံးယောက်ထံ ရောက်သွားမိပါသေးသည် …။

ရှိန်က အဘိုးကြီးဆီကအိတ်ကို အတင်းဆွဲယူပြီး ပန်းခြံတွင်းက ထိုင်ခုံမှာ တင်ထားချန်ရစ်ခဲ့ဖို့ ကြိုးစားနေသည် …။ အဘိုးကြီးက ပြန်ဆွဲလုနေသည် …။

ရောဂါသည်ပေမဲ့ … လေး နှစ်သားဦးနှောက်နဲ့ပေမဲ့ … ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ အားကို ရှိန်က နိုင်အောင်မကျော့နိုင်ပေ …။ (ညာတာပြီး ဖြည်းဖြည်း ချော့ဆွဲတာလည်းပါမည် …။) ကောင်ကလေးကတော့ … ဟိုကြည့် ဒီကြည့်နှင့် ငေါင်းစင်းစင်း …။

ခဏကြာတော့ စိတ်တိုလာဟန် ရှိသည့် အဘိုးကြီးက … ရှိန့်ရဲ့လက်ပြင်နေရာကို "ဖြန်း"ခနဲ တစ်ချက် ပိတ်ရိုက်ပစ်လိုက်လေသည် …။

ပါးစပ်လေး အဟောင်းသားဟအောင် အံ့ဩသွားသော ရှိန်က … သူ ဖိုင်ဆွဲနေသည့် ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကို ချက်ချင်းပင် လက်မှလွှတ်ပေးလိုက်ပါသည်။ အဘိုးကြီးက မြန်မြန်ထက်ထက် ပြန်ဆွဲယူကာ ရင်ဘတ်ထဲမှာ ပွေ့ပိုက်ထားလိုက်သည်။ ဒီနောက်မှာတော့ … သူတို့သုံးယောက်လုံး ပန်းခြံထဲမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်းထွက်သွားကြတာကို လှမ်းမြင်နေရပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ပီယက ကားကို ချက်ချင်းမောင်းမထွက်ဖြစ်သေးဘဲ သူတို့သုံးယောက်ရဲ့ နောက်ကျောတွေကို လိုက်ငေးကြည့်နေမိနိုက် ... အုံ့ညိုသွားသော မျက်နှာကလေး အိုကျကာ ခပ်ငြိမ်ငြိမ်လည်း ဖြစ်သွားသော ရှိန်က ... လမ်းတစ်ဝက်နီးပါးလောက်အရောက်မှာ ... "ဆတ်"ခနဲ လက်တစ်ဖက်မြှောက်တက်လာပြီး ... သူ့ဘာသာသူ ... ခပ်အေးအေးလေး လမ်းလျှောက်နေသည့်ကောင်ကလေး၏ခေါင်းကို "ဒေါက်"ခနဲ ...။

မျှော်လင့်ထားဟန်မရှိတဲ့ ကောင်ကလေးရဲ့ အလန့်တကြား ခေါင်းပွတ်ဟန်ကိုမြင်လျှင် ... ပီယသည် ... အသံထွက်ကာ ... "တဟင်းဟင်း"ပင် ရယ်လိုက်မိပါတော့သည် ...။

လူကြီးတစ်ယောက်ဆီက ... သူ အရိုက်ခံလိုက်ရတော့ ... သူနိုင်တဲ့ သူ့ထက်အငယ်တစ်ယောက်ဆီ ပြန်မဲပစ်လိုက်တာမျိုး ...။

မုဆိုးမကလေးတစ်ယောက်တောင် ဖြစ်နေရပြီဆိုပေမဲ့ ... ရှိန်သည်လည်း အိမ်ကအငယ်မနဲ့ဆို အလွန်ဆုံးမှ တစ်နှစ်နှစ်နှစ်လောက်ပဲ ကြီးဦးမဲ့ ... ကလေးမငယ်ငယ်လေးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ဆဲလေ ...။ အပူအပင်တွေနဲ့ ပိနေရလွန်းလို့သာ မျက်နှာကဖွတ်ရင့်ထော်မှုန်မှိုင်းနေခဲ့တာ ...။ စိတ်ကလေးကတော့ ကလေးသာသာပဲ ရှိနိုင်မည် ...။

ဒီတစ်လောအတွင်း ပီယအဖို့ ... မရယ်မိတော့တာတောင် ... ကြာလှနေပြီ ...။ ရယ်ဖြစ်လိုက်ရတော့ စိတ်လက်အနည်းငယ် ကြည်လင်လန်းဆန်း ပေါ့ပါးသွားသည် ...။

ဓဓ ၆ ဓဓ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၃)

ရှိန်က … အိမ်အပြန်ကို … ပြန်လာနေကျ (ကိုယ့်အိမ်နှင့် ပိုနီးသည့်)လမ်းထိပ်ဘက်ကနေ မဝင်ဘဲ … တ မြှော်တစ်ခေါ်ဝေးသည့် ဟိုဘက်လမ်းဘက်ကနေ ကွေ့ပတ်ရှောင် ပြီး ပြန်လာခဲ့လိုက်ပါသည် …။ အစိက,ကတော့ … ရှိန် အိမ်ပြ လာပြီဆိုတာကို … ဆေးခန်းထဲကနေ … ဟိုသစ္စာဝါကလေး "မောင်ဦး"လှမ်းမမြင်စေချင်၍ပင် …။

လှမ်းမြင်ရင် သူ ဘာလုပ်မလဲ …။ သူ့ရဲ့မတော်ရ ယောက်ကို ပြေးသတိပေးမည် …။ ထိုလူက ထိုက်သင့်သလို တော်သလို … အချိန်မီ ရှောင်တိမ်းထွက်သွားမည် …။ ရှိန် ဖေဖေ့နားသို့ ရောက်ချိန်ကျတော့ … ဖေဖေ့မှာ … မုန့်တွေ

စရာတွေ တစ်ပုံကြီးနဲ့ ဖြစ်နေလိုဖြစ်နေ …။ အင်္ကျီအဝတ်စားသစ် နဲ့ ကြော့မော့လို ကြော့မော့ …။ တစ်ခါခါကျတော့ … စိတ်ဝင် စားစရာ … ပေါက်တတ်ကရ ပစ္စည်းလေးတွေပါ အိမ်ပြန်လက် ဆောင်အဖြစ် ပိုက်ထားလို ပိုက်ထား။

ယောက္ခထီးကိုတော့ … "မယူဖို့ … ထားရစ်ဖို့ …" ပြောလို့လည်း မရ …။ "ဒါတွေ ဘယ်ကရနေသလဲ" လို့ စုံစမ်း ဖို့လည်း မဖြစ်တာမို့ … ကိုယ်နိုင်သည့် မောင်ဦးကိုသာ မေးမြန်းမေး ရပါသည် …။ သို့သော် ကိုယ့်လခကို စားထားသည့် မောင်ဦး ကား … တစ်ဖက်လူထံမှ ကိုယ့်လခထက်ပင် အများကြီးပိုသာဦး မည့် အရာများကို ဖောဖောသီသီ စားထားပြီးပုံတည်း။

"ဘူး"တစ်လုံးဆောင် အိုအောင်မဆင်းရဲ …။ "ဘယ် သူတွေ လာ,လာ ပေး,ပေးနေမှန်း မသိဘူး … ဘယ်တုန်းက ဘယ်လိုလာသွားမှန်း ပေးသွားမှန်း မသိဘူး …"ဟူသည့် ယုတ္တိ မရှိသော အဖြေမျိုးနှင့်သာ မျက်စိမှိတ် "ဘူး"ခံဖွတ်ငြင်းတတ်လေ သည် …။

"ကျွန်တော်လည်း ရောက်လေးမြေးသောက်တာ … အိမ်သာလေး ပြေးတက်တာလောက် ရှိရဦးမှာပေါ့ဗျာ … တစ်ခါ တစ်ခါ အမေကလည်း လှမ်းအော်ခေါ်နိုင်းတတ်သေးတာပဲ … ဧည့်သွန့်နဲ့အမျှ မျက်လုံးပြူးပြီး ထိုင်စောင့်ကြည့်နေနိုင်တာတော့ မဟုတ်ဘူးဗျာ …" ဆိုသော စကားမျိုးကိုပင် ဘောက်ဆတ်ဆတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နဲ့ ပြောလာတတ်ပြီမို့ ... သူမှမကူရင် မဖြစ်တဲ့ကိုယ့်ဘဝ ... ကိုယ်ကပဲ လေသံကိုလျှော့ကာ ... အမေးအမြန်းထူမိမှုကို ရပ်ရ တော့သည်ပင်။

ဒါပေမဲ့ ရှိန်က သိပါသည် ...။ ဒီမုန့်၊ ဒီပစ္စည်း၊ ဒီအဝတ်အစားတွေဟာ ... ဟိုတစ်နေ့က လမ်းထိပ်ပန်းခြံမှာ ခေတ္တဆုံလိုက်ကြဖူးသူထံမှပဲ ... နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ရရှိနေခဲ့တာတွေပဲ မဟုတ်လား ...။

"အဓိပ္ပာယ်မရှိ"ဟု ထင်သဖြင့် ရှိန်က ထိုအဖြစ်ကို နည်းနည်းလေးမှကို မနှစ်မြို့ မကြိုက်နှစ်သက်နိုင်ပေ ...။ တကယ် တော့ ... အဲဒီလို လူရည်သန့် ... လူကောင်းတစ်ယောက်ပုံ ထွက် နေသော လူတစ်ယောက်ဟာ ရှိန့်ယောက်ျားလို ဂီလာနအဘိုးအို တစ်ယောက်ထံမှ ... ဘာဆိုဘာမှ ... အမြတ်ထုတ်နိုင်စရာ မရှိတဲ့ အတွက် ... "ဘာအကျိုးအမြတ်ကို မျှော်ကိုးပြီး ကပ်နေပါလိမ့် ... သင်းရဲ့အကြံအစည်က ဘာများပါလိမ့် ..."လို့ ကုပ်ကပ်ပြီး လိုက် တွေးနေမိတာကိုက အားနာစရာလည်း ကောင်းလှပါပြီ ...။

ဒါ့ပေမဲ့ ... အဓိပ္ပာယ်မရှိတာကတော့ ... အဓိပ္ပာယ် မရှိတာပဲ ...။ "ဒီဘက်ရောက်ရင်းနဲ့ 'ဖျတ်'ခနဲ အမြင်မှာ စိတ် ဝင်တစားနဲ့ ခင်မင်သွားမိလို့" ...ပါတဲ့။ သူပြောသွားဖူးတာလည်း ဟုတ်မယ်ဆိုရင်တော့ ဟုတ်နိုင်လောက်ပါသည် ...။ သို့သော် လည်း ... ဟုတ် ... ဟုတ်ပါစေဦးလေ ...။ ဒီလောက် နေ့စဉ်နဲ့

အမျှ ... အချိန်ကုန်၊ လူပင်ပန်း၊ ပိုက်ဆံကုန်တွေခံပြီး စိတ်ဝင် စား ခင်မင်စရာလား ...။ ရုပ်ရှင်တွေထဲကလို ... သေသွားတဲ့ ကိုယ့်အဖေနဲ့ ရုပ်တူလို့ ... တို့ ...။ ငယ်ငယ်တည်းက ကွဲကွာ သွားကြတဲ့ သားအဖ ... တို့ ...။ အဲဒါမျိုး ဆိုရင်တောင် ... ခု သူ့လောက် အပင်ပန်း အကုန်ကျ ... ခံနိုင်နေပါ့မလား ...။ အဲဒါ မျိုးတွေကလည်း ... ဝတ္ထု ... ရုပ်ရှင်ထဲမှာလောက်ပဲ ရှိတာမဟုတ် လား ...။ ရှိန့်ယောက်ျားဖြစ်သူထံမှလည်း ... ဒါမျိုး "ဇာတ်ဆန်း" တွေ တစ်ခါမှ မကြားဘူးခဲ့ပေါင် ...။

ကြာလာတော့ ရှိန်ကမကြိုက် ...။ မကြိုက်ဘူးဆိုတာ က ဒီလိုလေ ...။ "အချိန်ပိုင်း အရောင်းစာရေးမ"တစ်ယောက် အဖြစ်မဲ့ ကြိုရာတွေ့ရာ အလုပ်တစ်ခုကို ကောက်လုပ်ထားရတဲ့ ရှိန့်အဖို့ ... အလုပ်ကနေ မောကြီးပန်းကြီးနဲ့ အိမ်သို့ ပြန်လာရချိန် မှာ ... ယောက်ျားဖြစ်သူ ရောဂါသည် အဘိုးကြီးကို ... "ဝမ်းပန်း တသာ ... ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ... အဝတ်သစ် အစားသစ်တို့နှင့် ... ချမ်းချမ်း သန့်ပြန့်လို့ ညနေစာပါ စားသောက်ပြီးစီး ..."ဆိုတဲ့ ပုံစံနဲ့ ကြုံလိုက်ရတာ ... အမောမပြေဘဲတော့ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ ...။ (ခေါင်ဦးဟာ ရှိန်နဲ့ဆိုရင် အဲဒီလောက် တက်ကြွကြီးစားလေ့မရှိ ခဲတာ ရှိန်ပဲ အသိဆုံးမို့ ... ဟိုလူပေးကမ်းထားတဲ့ လခဟာ ဘယ်လောက်တောင်ပါလိမ့် ... ဆိုတာ အင်မတန်သံသယဝင်ဖို့ ကောင်းသည် ...။)

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ ... အမောပြေ ... ကျေနပ်ရတာက တစ်ကဏ္ဍ ... အဓိပ္ပာယ်မရှိ ... ငြိမ်တုပ်မှေးပြီး အကျိုးခံစားမနေချင်တာက တစ်ကဏ္ဍ ...။ ကြာကြာနေရင် ဘေးလူက ဘယ်လိုမြင်မလဲ ...။ ခုဆိုရင်ပဲ ... မောင်ဦးနဲ့ သူ့အနမ သူ့မိသားစုတို့ဟာ ဘယ်လိုမြင်နေကြပြီလဲ ...။ ဒီလမ်း ဒီရပ်ကွက်က ရှိန်တို့ရဲ့ ဇာတိချက်မြှုပ်လည်း မဟုတ်ရတာမို့ ... ရှိန်က အတတ်နိုင်ဆုံး ပိပိရိရိနဲ့ အပြောလွှတ်အောင်ပဲ နေချင်မိပါသည် ...။ ကိုယ့်မှာက လည်း ယောက်ျားဖြစ်သူက အနီးမှာ မရှိနိုင်ချိန် ...၊ အဝေးရောက်နေချိန်လေ ...။ ဘာအကြောင်းမှမသိတဲ့ "အရပ်သစ်"၊ "အသိုင်းအဝိုင်းသစ်"က လူတွေရဲ့ အပြောဆိုခံ ... မေးငေါ့အတင်းတုပ်ခံရမှုကိုတော့ မလိုချင်ပါ။

ယောက္ခမဖြစ်သူကလည်း ... ခါတိုင်းလို ... လက်သည်း ခြေသည်းလေး ညှပ်ပေးနေရင်း ...၊ ထမင်းချူးခပ်ကျွေးမွေးနေရင်း ပုံတိုပတ်စလိုမျိုးလေးတွေ ... အပြောပြောနဲ့ ... ကိုယ်လိုရာကို ဆွဲပြောတာမျိုး၊ သိစေချင်တာကို ရှင်းပြတာမျိုးတွေလုပ်လို့ကို မရတော့ပေ ...။ လက်သာသည့် ...၊ အပြုစု အယုယရော ... အကျွေးမွေး အမေးကမ်းမှာရော သာနေဟန်တူသည့် ... ထိုလူစိမ်းထံမှ ... ပစ္စည်းများ မုန့်များ ... လက်မခံသင့်ကြောင်း စကားစလိုက်မိတာနဲ့ ... မကျေမနပ် ဖြစ်ချင်ရတာနဲ့ ...။ ဝူးဝူးဝါးဝါးနဲ့ အပြောမခံတာနဲ့ ...။

ပထမဆုံးအကြိမ်မှာပင် ... ကိုယ့်လက်ပြင်ကို "ဖြန်း"ခနဲ တစ်ချက် အရိုက်ခံထားရပြီး ဖြစ်တာမို့ ... ရှိန်ကလည်း ... ယောက္ခထီးရဲ့ "ကလေးဒေါသ"လို့ အရာကို ခပ်လန့်လန့် ဖြစ်နေမိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဘာပဲပြောပြော ကိုယ်က ဒီအဘိုးကြီးနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း နေ့နေရတာလေ ...။ "ကလေးဒေါသ"နဲ့ "လူကြီးကိုယ်ကြီး"ဆိုတော့ ဘာမှ စဉ်းစားဆင်ခြင်မနေဘဲ ... တစ်ခုခု ထသောင်းကျန်းခဲ့ရင် ရှိန်ပဲ ဒုက္ခရောက်ရမှာ ...။

ပြီးကျ... အရပ်ကိုလည်း "အဖေမဟုတ်... ယောက္ခမ"ဘု အမှန်အတိုင်း ပေးသိထားပြီးပြီဆိုတော့ ... သူ ဝူးဝူးဝါးဝါး သပ်တိုင်း ရှိန်က နိုင်အောင်ပြန်အော်လုပ်ပြောနေရရင် ... ကြားရတဲ့ သူတွေက ဘာထင်မလဲ ...။ ရှိန့်မှာ ... ကလေးစိတ်ကို ဆူချင်သာတာတောင်မှ ခပ်ကျယ်ကျယ် ဆူလို့မဖြစ်နိုင်ပါပေ ...။

ဒါကြောင့် ရှိန်က ဒီနေ့ ကိုယ့်အိမ်သို့ ကိုယ်ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နဲ့ ပြန်လာတာ ...။ "ငါ အပြန်နောက်ကျလို့ ဆေးခန်းပိတ်ချိန် ရောက်သွားရင် ... ဆေးခန်းမှာပဲထားပြီး ဆက်စောင့်မနေနဲ့တော့ ... ငါ့အိမ်မှာပဲ နှစ်ယောက်လုံး လာစောင့်နေ ... အောက်ထပ်က စတိုးဆိုင်မှာ ငါ့သော့အပ်ထားပေးခဲ့မယ် ..."လို့ မနက်ကတည်းက မှာခဲ့ပြီးသားလေ ...။ ရှိန် ... အချိန်တန်လို့မှ ပေါ်မလာရင် မောင်ဦးဟာ ... ဖေဖေ့ကို ဒီတိုက်ခန်းသို့ လိုက်ပို့မှာပဲ ...။ အဲဒီခါကျ ... ရှိန် ပြန်လာမှ ရှောင်တိမ်းထွက်ပြေးသွားလေ့ရှိပုံ

www.burmeseclassic.com

ရသော ... ဟိုလူလည်း ဤအိမ်ထဲ ပါချင်ပါလာမည် ...။ အဲဒီခါကျမှ ... "ဝုန်း" ခနဲထွက်ပြီး သူ့ခိုးဖမ်းပစ်လိုက်ရဦးမည် ...။ ပြောစရာရှိ သူ့ကိုသာ တိုက်ရိုက်ပြော တားမြစ်တာက အကောင်းဆုံး ...။ ရှိန်က အဲဒီလို တွက်ထားပါသည် ...။

အဲဒါကြောင့် ရှိန်က ... စတိုးဆိုင်ကပင် သော့ဝင်တောင်းမနေတော့ဘဲ လှေကားထစ်တွေမှာပဲ ထိုင်စောင့်နေလိုက်ပါတော့သည် ...။

သိပ်တောင် မကြာလိုက်ပါ ... ခဏအကြာမှာ ရှိန့်မျက်ဝန်းထဲ ... ဝတ်စုံတစ်ပွေ့တစ်ပိုက်တွေ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ ... ယောက္ခထီးက ဝင်ရောက်လို့လာသည်။ ဘေးနားမှာတော့ ... ဟိုလူ ...။ မောင်ဦးတော့ မမြင်ပေ ...။ ကြည့်ရတာ ... စတိုးဆိုင်ထဲ ဝင်သွားပြီး သော့သွားတောင်းနေဟန် ရှိပါသည်။

"အာ ..."

လှေကားခြေရင်းထိ ရောက်လာကြသောအခါ ... လှေကားထစ်များရဲ့ တစ်ဝက်လောက်မှာ ထိုင်နေသည့် ရှိန်ကို ... သူတို့ လှမ်းမြင်သွားကြပါသည်။ ဟိုလူက ရှိုးတိုးရှန့်တန့် ...။ ယောက္ခထီးက ... သူ့မုန့်အိတ်ကို ပိုက်လိုက်ရင်း ... ဂျစ်ကန်ကန်။ စတိုးဆိုင်ထဲမှ သော့ယူပြီး ပြေးတက်လိုက်လာသော မောင်ဦးကတော့ ... "ဟာ ... အစ်မ" ဟု ကြောက်လန့်တကြားနှင့် ချော်လဲမလိုပင် ဖြစ်သွားလေသည် ...။

"ရှင့်ကို အိမ်ပေါ်ထိ ခဏကြွပြီး ... ကျွန်မနဲ့ ခဏစကားပြောဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ် ... ဟဲ့ ... မောင်ဦး။ သော့ငါ့ပေး ... ပြီးရင် နင် အိမ်ပြန်လို့ရပြီ ... နင့်အိမ်မှာ ငါက ဘာဖြစ်တယ် ... ညာဖြစ်တယ်နဲ့ ပေါက်ကရလည်း လျှောက်ပြောမထားနဲ့ဦးနော် ... နက်ဖြန်ကျ နင့်အဘိုးကို နင့်ဆီပဲ လာအပ်ရမှာ ... စောင့်နေ ..."

ရှိန်က တိုက်ခန်းတံခါးကို သော့ဖွင့်ကာ ဝင်လိုက်လျှင် ... ဟိုလူက ယောက္ခထီးကိုတွဲကာ လှေကားတက်လာပြီး အိမ်ထဲသို့ လိုက်ဝင်လာပါသည် ...။ ရှိန်ကား ... ကိုယ့်အိမ်ထဲ ကိုယ်ရောက်ပြီးသည်နှင့် ... ဧည့်သည်ဖြစ်သူကို "ထိုင်ပါ ... ဖြုပါ" လည်း မဖိတ်မိ ...။ ယောက္ခထီးဖြစ်သူ ... အိမ်အတွင်းခန်းထဲ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်နှင့် ...

"ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ ... ဒီလိုမျိုးတွေ လိုက်လုပ်နေရတာလဲ ဟင် ... တစ်ခါလည်း မဟုတ် ... နှစ်ခါလည်း မဟုတ် ... နေ့စဉ်နဲ့ရက်ဆက် ... ရှင် ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲ ..."

"နေ့စဉ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ ... ကျွန်တော် တစ်ခါတလေကျ ... အားရင် အားသလို ... တစ်ရက်ခြား လောက် ..."

"အို ... ဒါက အရေးမကြီးပါဘူး ... အဲဒီလို လာအပ်နေရတဲ့ ရှင့်အကြောင်းရင်းက ဘာလဲ ..."

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော် ... အဘကို ... ကိုယ့်မိဘရင်းလိုစိတ်နဲ့ ... မိဘချင်းလည်း ကိုယ်ချင်းစာနာပြီး ..."

"ရှင် ဒီလိုပဲ ပြောမယ်ဆိုတာ သိပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ အဲဒါက အဓိပ္ပာယ်မရှိလှပါဘူးရှင့် ... ရှင့်မှာ ဘယ်လိုစိတ်ထားမျိုးပဲ ဖြစ်နေနေ ... ရှင့်မိရင်းဘရင်းမှ မဟုတ်တာ ... ဘာမှလဲ မတော်ဘူး ... အဲဒီတော့ ရှင် စေတနာရှိချင်ရင် ... တစ်ခါပေါ့ ... နှစ်ခါပေါ့ ... ဒီ့ထက်ပိုလာတော့ ... လူပြောစရာ ဖြစ်မယ်ရှင် ... ပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်လိုမြင်မလဲ ... ရှင် ကုသိုလ်ရေး လုပ်ချင်ရင် ... လိုအပ်နေတဲ့နေရာတွေ အများကြီးရှိတယ် ... ကျွန်မ လမ်းညွှန်ပေးနိုင်တယ် ..."

"ပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်လိုမှ မမြင်ပါဘူး ... ကောင်းတာလုပ်တာပဲ"

"ဒါက ရှင့်စိတ်ထင်လေ ... ကျွန်မတို့ကတော့ ရပ်ကွက်ထဲနေနေတာရှင့် ... ဆင်ခြင်ရမှာပဲ ... ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မပြောပါနဲ့ ... ခုဆို မောင်ဦးတို့ တစ်အိမ်တည်းဘောင် ဘယ်လိုထင်နေကြမယ် မပြောနိုင်ဘူး ..."

"သူတို့ကတော့ ... ကျွန်တော်ဟာ ခင်ဖျားနဲ့ မတည့်တဲ့ ... အဘရဲ့ဆွေမျိုး ... အဘသားနဲ့ဆို ... ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတွေလို့ သိကြပါတယ်"

"ဟင် ... ရှင် ... ရှင် ... ဒါ ... ဒါက ဘာသဘောလဲ ..."

"ခင်ဖျားက ကျွန်တော် အဘဆီ လာနေတာကို ကြိုက်မှပုံ မရတဲ့အခါ ... ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်တို့ ... ရှောင်ပုန်းရတာတို့ ဖြစ်လာတော့မှာမို့ ... ဒီလိုပဲ ပြောထားကြည့်လိုက်တာပါပဲ ..."

ရှိန်က လူစိမ်းကို အံ့အားတသင့် ... စေ့စေ့ဝါကြီး ခပ်ကြာကြာ စိုက်ကြည့်မိနေပါသည် ...။ ဘာသဘောပါလိမ့် ...။ ရှိန်ကတော့ (မတွေးကောင်း တွေးကောင်းပေါ့နော် ...) အဘိုးကြီးကို မမြင်ပြီး ချဉ်းကပ်လာခဲ့တာအထိတော့ထား ...။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ... ရှိန်ကိုပါ မြင်သွားတော့ ... သားအဖထင်ပြီး ဆောင်တောင်အီအီများ ရည်ရွယ်သမှု ... ပါနေမလားလို့ ...။ အဲဒီလိုသာဆိုရင် ရှိန်က အခု အိမ်ပေါ်ထိ ခေါ်တင်မေးမြန်းပြီးတာနဲ့ ယောက္ခမဖြစ်ကြောင်း ... ယောက်ျားဖြစ်သူက နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေသူဖြစ်ကြောင်း ... တွေ့ပါ စကားထဲထည့်ပြောမလို့ ...။

အဘိုးကြီးမှာ သားရှိတဲ့အတွက် ...၊ ရှိန်မှာ လင်ယောက်ျားရှိတဲ့အတွက် ... သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ဦးအနေနဲ့ အမှုလာထောက်ပံ့ ကူညီနေစရာ မလိုကြောင်း ... ရှိန့်ခင်ပွန်းရဲ့ဂုဏ်ကိုလည်း ဖွတ်မြှင့်တင်ပြီး ပြောပြတော့မလို့ ...။ (မခံရယ်လို...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှမ်းပို့ငွေရယ်လို့ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မရဘဲ ... ရှိန်တို့ ဒုက္ခရောက်နေကြတာကျတော့ ရောက်နေတာပေါ့ ...။ သူစိမ်းသိစရာမှ မလိုဘဲ ... အထင်သေး အမြင်သေး ဆန်ဆန် ... သနားနေစရာလည်း မလို ...။)

ခုကျတော့ သူ့ဟာက ... အဘိုးကြီးမှာ သားရှိတာ ... ရှိန့်မှာ ကာမပိုင်ခင်ပွန်းရှိပြီးတာ ကြိုသိပြီးပုံနှင့်ပင်ပါတကား ...။ ဒါဖြင့်လည်း ဘာကြောင့်များ ... လာသနား ... ဝင်စေတနာထား ...။

"ရှင် အဲဒီလို ပြောနိုင်လောက်အောင်ကို ကျွန်မတို့မိသားစုအကြောင်းကို သိပြီးဖြစ်နေရင်လည်း ... သနားနေစရာ ... စေတနာထားနေစရာ အခြေအနေ မဟုတ်တာကိုပါ ... ဆက်သိပေါ့ရှင့် ..."

လူစိမ်းက နှုတ်ပိတ်နေသည် ...။

"ရှင့် နာမည် ..."

"ပီယ ... ပါ ..."

"ဟုတ်ပြီ ... ကိုပီယ ... ကျွန်မနာမည်ကတော့ 'ရှိန်'လို့ ခေါ်ပါတယ် ... ကျွန်မ ခင်ပွန်းကတော့ ... 'ထွန်းထွန်း' တဲ့ရှင့် ... ကျွန်မရဲ့ယောက်ျားမှာ ... သူ့ကိုထောက်ပံ့ပေးကမ်း ကျွေးမွေးထားနိုင်မဲ့ ... သူ့သားကိုထွန်းထွန်း တစ်

ယောက်လုံး ရှိနေမှ ... ငတ်ပြီးတော့လည်း မသေနိုင်ပါဘူး ရှင် ... ခင်မင်လို့ စိတ်ဝင်စားလို့ ကူညီမိတာဆိုရင် လုံလောက်ပါပြီ ... ရပ်ပါတော့ ... ခင်မင်ရာက သနားပြီး 'ငါထောက်ပံ့မှ ဖြစ်တော့မယ် ...'လို့ ထင်လာတာမျိုးမဖြစ်ပါစေနဲ့ ..."

"ဟာ ... ကျွန်တော်က အဲဒီလိုသဘောနဲ့တော့လည်း မဟုတ် ..."

"ဖေဖေက ရောဂါသည်ဆိုတော့ ... ရှင်နဲ့ စကားစမြည်ပြောဆိုကြရင်း ... သူ့စိတ်ထဲ ထင်တာတွေ လျှောက်ပြောရင်လည်း ပြောမိနိုင်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ အဲဒါတွေဟာ ရောဂါသည်တစ်ယောက်ရဲ့ စကားပါ ... အဲဒါကို အတည်ယူပြီး ... ကျွန်မတို့ တစ်မိသားစုလုံးအပေါ် အမြင်နိမ့်နေတာမျိုး ..."

"ဟာ ... မဟုတ် ..."

ရှိန်က သူ ... ဝင်ဖြတ်လို့ မဟုတ်ဘဲ ... ကိုယ့်စကားကိုယ် ဖြတ်ပြီး ရပ်ပစ်လိုက်ပါသည် ...။ ရှိန့်ရဲ့စကားတွေဟာ ... တကယ်ပဲ စိတ်ဝင်တစား ခင်မင်မိသွားသူ ...၊ မိဘချင်း ကိုယ်ချင်းစာနေသူ တစ်ယောက်အပေါ်မှာ ရင့်ကောင်း ရင့်နေမိသည် ...။ ဒါပေမဲ့ ရှိန်က အဲသလိုပဲ ပြောချင်ပါသည် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုလောလောဆယ်မှာ ... ရှိန်တို့မိသားစုဟာ ဒုက္ခရောက်သလို ဖြစ်နေရတဲ့အတွက် ..."အငုံ့စိတ် ... Complex တွေ ရှိန့်မှာ တစ်ပုံကြီး ဝင်နေမိတာမျိုး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည် ...။ သားအရင်းဖြစ်သူက ငွေမပို့နိုင် ဖြစ်နေခိုက်မှာ သားအစားထိုးဝင်ချင်သူတစ်ယောက်က ဝင်ပြီး ငွေကုန်ကြေးကျ ခံပြနေတာမျိုး ... ကိုယ်က ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့ တာဝန်ရော စေတနာပါ ရှိပေမဲ့ ... ချွေးမတစ်ယောက်က လူစိမ်းတစ်ယောက်လောက်တောင် ... ပြည့်စုံအဆင်ပြေအောင် မလုပ်ပေး ...၊ မကျွေးမွေး မပြုစုနိုင်ပါလား ... ဆိုတာမျိုး ...။

အဲဒါမျိုးတွေကို ... ထိုအငုံ့စိတ်နှင့် စဉ်းစားကြည့်လိုက်ရင် ... ဘယ်လောက် ခါးသီးခံပြင်းစရာ ကောင်းထားလိုက်သလဲ ...။

လူမမာအဘိုးကြီးရဲ့ ကောင်းရာကောင်းကျိုးကိုတော့ မကြည့်ဘဲ ... ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အတ္တနဲ့ Complex တွေကိုသာ အနိုင်ပေး ... ရှေ့တန်းတင်ချင်နေရသလား ... လို့ မေးလာခဲ့သူရှိရင်တော့ ... ရှိန်က ဘာပြန်ဖြေရမှန်း သိနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ ...။

"အဲဒါလေးပါပဲ ... အဲဒါလေးပဲ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ဆွေးနွေးကြည့်ချင်တာပါ ... ကျွန်မ စိတ်ထင်တော့ ... ဖေဖေ့လို ရောဂါသည်တစ်ယောက်အနေနဲ့ နောင်အရှည်သဖြင့် ... မရနိုင်မဲ့ ... ခံစားခွင့်တွေ မျှော်လင့်ချက်တွေကို ခပ်ကြာကြာ ဆက်ရနေပြီး ... "ဒါ အပိုင်ပါလား" လို့ ထင်လာနိုင်လောက်တာမျိုးတွေ ... ဒီထက်ဒီ ... မကြုံစေချင်တော့ပါဘူး ... ခု ပြီးခဲ့တဲ့ အစစအရာရာ အတွက်ကတော့ ... ထားလိုက်ပါတော့ ... ရှိစေတော့ ... ရှင့်ကိုလည်း ကျွန်မတို့က အဲဒါတွေအတွက် ... ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ် ရှင် ..."

"ဟိုသင်းပါ ... နောင်အရှည်သဖြင့် ... ဆိုတဲ့ အနေအထားအတွက်လည်းလေ ... ကျွန်တော် ... တစ်ခုခု ဖန်တီးကူညီပေးလို့ရ ..."

"အို ... မဟုတ်တာ ... ဘာဆိုင်သလဲ ..."

"ဒီလိုရှိပါတယ် ... ဒီကညီမ ...'ရှိန်' အနေနဲ့လည်း ဒီအဖေတစ်ယောက်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်နေရတာ ... တာဝန်ယူထားရတာ ... ဘယ်လောက်တာဝန်ကြီးပြီး ... အားထုတ်ပင်ပန်းနေရသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် ရိပ်လည်းရိပ်စားမိတယ် ... မြင်လည်း မြင်နေရပါတယ် ..."

ရှိန်က ဗိုလ် ဆိုသူကို မျက်လုံးပြူးလေးနှင့် ကြည့်နေမိသည် ...။ ဘယ်လိုလူလဲ ...။ ဒီလောက် ပြောနေတာတောင် သူ့အက်ကတော့မလျှော့ ...။ ဘာမှမဆိုင်ဘဲနဲ့ ဝင်ပါ ...ဝင်စီစဉ်ချင်နေလိုက်တာ ... မောင်ဦးတို့ကို သူ ရှိုးတော့မယ်ဆိုသလို ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တကယ်ပဲ ... ဖေဖေတို့ ... ယောက်ျားတို့ရဲ့ အမျိုးများ လာတော်နေရော့သလား ..."လို့တောင် သံသယဝင်ချင်စရာ ...။

"အဲဒါ ... ရှိန်ကို ကျွန်တော်က အကြံလေးတစ်ခုလည်းပဲ ပေးချင်နေလို့ပါလေ ... အစိုးရလူမှုဝန်ထမ်းဌာန လက်အောက်က ... ဘိုးဘွားရိပ်သာတွေအနေနဲ့ ဆိုရင်တော့ ... ရောဂါတစ်ခုခု ကပ်ငြိမနေသူ ... မိမိကိုယ်ကိုယ် ... ကိုယ့်အသိစိတ်နဲ့ တာဝန်ယူ လှုပ်ရှားနိုင်သေးသူ အဘိုးအဘွားမျိုးတွေကိုမှ လက်ခံလေ့ ရှိကြတာမို့ ... အဘလို အနေအထားနဲ့ဆိုရင် သူတို့ကတော့ လက်ခံပေးနိုင်မယ် မထင်ဘူး ...

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ကတော့ ... ဒီလိုလုပ်စေချင်တယ် ... ပုဂ္ဂလိက သာသနာပြု Old aged home လေးတွေလည်း ခုရှိလာပြီလို့ သတင်းကြားထားတယ်လေ ...။ ကျွန်တော် တာဝန်ယူပြီး စုံစမ်းဆက်သွယ်ပြီး ပို့ပေးနိုင်ပါတယ် ... ပြီးတော့ အဘအတွက် လိုအပ်နိုင်တဲ့ ... နေ့စဉ်နဲ့အမျှ သီးသန့်တာဝန်ယူ ပြုစုပေးနိုင်တဲ့ Male Nurse (ယောက်ျားသူနာပြု)တစ်ယောက်ကိုပါ ငှားပေးလိုက်ပြီး ... အဲဒီ Old Aged Home ကိုပဲ နေ့တိုင်းသွားပြီး အလုပ်ဆင်းခိုင်းမယ် ... ဒါမှမဟုတ် ... အဲဒီပုဂ္ဂလိက ... တစ်နိုင် ... လူအိုရုံကလေးတွေမှာ ... အဲဒီလို Male Nurse မျိုး တစ်

ခါတည်း ထားပေးနိုင်မလား ... ရနိုင်မလား ... မေးကြည့်လိုက်မယ် ..."

"ရှင် ... ရှင် ... ရှင် ..."

ရှိန်က ... ကိုယ့်ရှေ့ကလူကို လက်ညှိုးကြီးနှင့်ထိုးကာ "တရှင်ရှင်"နှင့် ဘာဆက်ပြောရတော့မှန်းတောင် မသိဖြစ်နေမိပါတော့သည် ...။ ကြည့်စမ်း ... သူ့သဘောသူဆောင် ...။ အမိုင်အနိုင်ကြီးတို ဝင်စီစဉ်နေလိုက်တာ ...! ကာယကံရှင် ... တာဝန်ရှိသူ သားနဲ့ ချွေးမ နှစ်ယောက်လုံး ရှိနေပါသေးလား ... ဆိုတာပင် 'ခေါင်းထဲထည့်ပုံမရ ...။ သူနဲ့ ဘာမှမဆိုင်တဲ့ ... သူတစ်ပါးအိမ်က ... သူများတကာရဲ့အဖေ(ယောက္ခမ)ဖြစ်သူကို သားသမီးတို့ရဲ့ လက်ထဲက အတင်းဆွဲထုတ်ပြီး ... ဘိုးဘွားရိပ်သာခင်ပို့ပစ်ဦးမတဲ့ ...။ ကြံကြီးစည်ရာ ... အံ့သြထိတ်လန့်စရာ ...။

ထင်သလို ဝင်ခြယ်လှယ်ချင်နေတဲ့ သူ့အကြံက ... အဘိုးကြီးရဲ့သား ဝေးတစ်မြေမှာ သက်စွန့်ဆံဖျား ရောက်ရှိနေတုန်း ... ကျန်ရစ်တဲ့ ချွေးမဖြစ်သူကို ... မြောင်းထဲတွန်းချပစ်ချင်သည့် အကြံအစည်မျိုးပဲ။ သားမရှိတုန်းမှာ ချွေးမက ... "တာဝန်ကြီးလို့"ဆိုပြီး ယောက္ခမကို ... ဘိုးဘွားရိပ်သာ ... ပို့ပစ်ရမတဲ့ ...။ ဘုရား ... ဘုရား ...။

"ရှင် ... ရှင် ... အခုထွက်သွား ... ကျွန်မ မျက်စိရှေ့မှောက်ကိုရော ... ဖေဖေ့ဆီကိုရော ... ရှင် နောက်ထပ်တစ်ခါ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်တော့မှ ပေါ်မလာခဲ့နဲ့တော့ ... နောက်တစ်ခါဆိုရင် ရှင် ကျွန်မကို အဆိုးမဆိုနဲ့တော့ ... ရှင့်ကို ... သူများတော ရဲ့အဖော်ကို ... သူများလက်ထဲက ဆွဲထုတ်မယ် ... ခြိမ်းခြောက်မှုနဲ့ ရဲတိုင်မယ် ...

သွား ... သွား ... သွား ... ဘုရား ... ဘုရား ... ကိုယ့်ယောကျ်ားတစ်ယောက် ကိုယ့်ရှေ့မှာ မားမားကြီး မြဲနေနိုင်တော့ချိန်မို့ ... ဒီလိုစကားမျိုး အပြောခံရတာ သူ့ဘာ ခုနေရှိနေရင် ... ရှင့် ဒီလိုစကားမျိုး လာပြော နေနေ ... ဒီလမ်းထဲတောင် ဖြတ်လျှောက်ခွင့်ရမှာ မဟုတ် ဘူး ..."

မဟုတ်တရုတ် အကြံအစည်တွေကို လာတင်ပြ ပြီး ... စိတ်အားထက်သန် တက်ကြွလျက်ရှိသော ... ထိုလူ့မျ နှာက ... စိတ်ဆင်းရဲသွားရပုံနှင့် ညှိမှောင်ညှိုးလျှော်လို့ သွား သည်။ မြီးလျှင်တော့ ... ဘာမှ ဆက်ပြောမနေတော့ဘဲ ... စကားကို ချက်ချင်းလက်ခံကာ အိမ်ထဲမှ ပြန်ထွက် ... လှေ မှ ဆင်းချသွားပါလေတော့သည် ...။

ဘယ်လိုလူပါလိမ့် ...။ အရှုံးများလား ...။ ပြည့်ပြ စုံစုံ ကြွယ်ကြွယ်ဝဝနှင့် အမျိုးကောင်းသား တစ်ယောက်ရဲ့ ဟ ယန်အပြည့် ရှိနေပါသော်လည်း ... ယဉ်ယဉ်ကလေးများ ဦးမှော ပျက်နေရှာတာလား ...။ "အဖေရှုံး ..."၊ မိဘရှုံး ..."တို့ ဘာ

လေ ...။ လူကောင်းဆို ... ဒီလိုအကုန်အကျခံ အတင်းလိုက်ပတ် သက်ပြီးမှ ... သူများအဖေကို သူများတွေရဲ့လက်ထဲက ဆွဲထုတ် သွားချင်တာမျိုး ... အတင်းဝင် ကြံစည်ချင်နေပါ့မလား ...။

"ထပ်မပတ်သက်ပါနဲ့တော့" လို့ ဘယ်လောက်ပဲ ပြောလိုက်ပြောလိုက် ... လာမပတ်သက်နေဦးမဲ့ ပုံမျိုးပါပဲ ...။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့နော် ... ကိုယ့်မှာလည်း ... ယောက္ခမနဲ့ကိုယ် ... နှစ်ယောက်အတွက် စားဝတ်နေရေးပြဿနာ ...၊ မွေးဖွားလာရဦး မဲ့ ကလေးအတွက် မီးဖွားစရိတ်ဆိုတာမျိုးတွေ လိုအပ်နေသေးချိန် မို့ ... နေ့စဉ်နဲ့အမျှ မျက်စိဒေါက်ထောက် ထိုင်စောင့်ကြည့်နေ ကာ ... "အရှုံးရှန်" က ကာကွယ်တာမျိုးတွေ လုပ်နိုင်ဦးမှာမဟုတ်။ မနည်း ရှာထားရတဲ့ အလုပ်တစ်ခုက သွားလုပ်နေရဦးမှာ။

ခက်လိုက်တာနော် ...။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ ...။ ဆေးသာ သေလိုက်ချင်မိပါရဲ့ ...။ အဟုတ် ...။

ဓဓ § ဓဓ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့တော့ အဖြစ်မှန်တွေအားလုံးကို ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုက်တော့မည် ... ဟု ဗီယက ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည် ...။ နို့မို့ဆိုရင် ... ကိုယ့်ရဲ့ တာဝန်ကျေလိုမှု ...၊ အကြွေးဆပ်လိုမှု ... လှုလှုချင်း စာနာထောက်ထားချင်မှုတွေဟာ ... ယောက္ခမနဲ့ ချွေးမ ... နှစ်ယောက်တစ်ဘဝပဲ ဖြစ်နေရသည့် ... မုဆိုးမကလေးတစ်ယောက်အတွက် ... သို့လော သို့လောနှင့် ဇဝေဇဝါ နိုင်ချင်နေလောက်စရာ ...။

သူမလေး ပြောနေတာလည်း ဟုတ်လည်း ဟုတ်တာပဲ ...။ ဘာမှ မဆိုင်သည့် လူစိမ်းတစ်ယောက်ဟာ ... သူ့ကိစ္စထဲမှာ ဒီလောက် လာပါနေစရာ အကြောင်းကို မရှိဘူးလေ ... ဟုတ်တာပေါ့ ...။ ကိုယ်ကကျတော့ ... "ကိုယ့်ကြောင့် ... အဘမှာ သားတစ်ယောက် ပျောက်ဆုံးသွားရတာ ...၊ မိန်းကလေးမှာ ... နေရင်းထိုင်ရင်း ယောင်ယောင်ရွယ်ရွယ်နဲ့ မုဆိုးမ ဖြစ်သွားရရှာပြီး ... စားဝတ်နေရေးမှာပင် အခက်အခဲ ဖြစ်နေပုံရတာ ..." ဒါတွေ သိထားသူဆိုတော့ ... ကိုယ့်အပြစ်ကြွေး ကိုယ်ချေပြီး ... လူပြမိသကြည့်ဖို့ အားတက်သရောတွေ ဖြစ်နေတာ ...။

ဒါကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကြိုသိမထားရတော့ (အဘကတော့ ထားတော့) မိန်းကလေးမှာ သို့လော ဤလောနဲ့ ... ဘယ်လက်ခံထားချင်ပါ့မလဲ ...။ "ဘာမှမဆိုင်ဘဲ ဒီလောက်ထိရောက်ဖက် ခြယ်လှယ်ချင်ရသလား" လို့ မြင်ကိုမြင်မည် ...။ အနေခက်တဲ့ ခုတ်မလွှတ်တာပင် ကံကောင်း ...။

ဒီတော့ကာ ... ကိုယ့် အပြစ်ကို အရှိအရှိအတိုင်း ဝန်မခံရဲဘဲ ဒီတိုင်းကြီး ဆက်လှုပ်ရှား နေဖို့က မဖြစ်နိုင်တော့ပြီ ...။ ကိုယ့်ဘက်က မတရားနိုင်တော့ပြီ... ဟု ဗီယက အဆုံးသတ်လာမိပါပြီ ...။

ကိုယ်ကကျတော့ ... ယောက်ျားကလည်း မရှိတော့ ...။ အိမ်ဝန်ကလည်း တစ်ဖက် ...၊ ဒါကြားထဲမှာ ရောဂါသည်ယောက္ခမကြီးကိုလည်း ကြည့်နေရသေး ... အားကိုးကူညီနိုင်လောက်တဲ့ ဆွေမျိုးညာတိလည်း ရှိပုံမရ ...။ ဆိုတာတွေ အားလုံးကို သိပြီးသူ ... ဆိုတော့ ... ဒီမိန်းကလေး ... တစ်နေ့ ဆေးရုံတက်ကလေး ရှိခဲ့ရင် ... ဒီအဘကို ဘယ်နားမှာ ချန်ရစ်ခဲ့မလဲ ...။ ဘယ်သူ ဆက်ကြည့်ရှုပေးထားမလဲ ... ဆိုတာမျိုးကအစ ... ဟိုး ... ရှေ့ရေးတွေကို ကြိုတင်ပြီး ... လှမ်းတွက်ထားနေမိပြီ ...။ ဒါကြောင့်လည်း စိတ်ချလက်ချ မျက်နှာလွှဲခဲ့လို့ရနိုင်အောင် ခုကတည်းက အခြေတကျ တစ်ခုခု စီမံပေးချင်မိတာပါ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်အပြစ်တော့ ကိုယ်ဝန်မခံသေးဘဲ … စေတနာတွေကအရင် ရှေ့လောနေမိလိုက်တော့ … ကြားရတဲ့သူမှာ … ဘယ်နှာခံသာမလဲ …။ "သူ့ယောကျ်ားသာ … သူ့ရှေ့မှာမားမားမတ်မတ်ကြီး ရှိနေခဲ့ရင် … ဒီလိုစကားမျိုးတွေ လာပြောရဲမှာမဟုတ်ဘူး …"ဆိုတဲ့ သူမလေးရဲ့ စကားတစ်ခွန်းဟာ ပီယကို သုံးလေးရက်လောက် အိပ်မပျော်နိုင်စေခဲ့ …။ အတွေးသမားပီပီ ခေါင်းထဲမှာလိုတာတွေထက် ပိုတွေးပြီး ဆက်စပ်စဉ်းစားချင်စရာတွေ အများကြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည် …။

ပီယလို … စေတနာရှေ့ကျူးနေမိသူတစ်ယောက်က … အဘိုးကြီးကိစ္စကို အတင်းဝင်စီစဉ်ချင်တာမျိုးနှင့် … ဒီလိုစကားတွေ ပြောထွက်ခဲ့တာကမှ တော်ပါသေး …။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်၊ အားကိုးရာမဲ့မဲ့နှင့် … တစ်ယောက်တည်းကျန်ရစ်တဲ့ မုဆိုးမကလေးကို … တခြား ဘယ်သူ ဘယ်ဝါတွေကရော ဘယ်လိုစကားမျိုးတွေများ … ပေါ်တင်ကြီး … လှိုင်လှိုင်ကြီး … ပြောထွက်ရက်ကြဦးမှာပါလိမ့် …။ စဉ်းစားကြည့်မိရင် ကိုယ့်အပြစ်ရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ လူ့မှုရေးအရ မပြေလည်မှုကိစ္စတွေက … မပြီးနိုင်တော့လောက်အောင်ပင် အများကြီးမှ … အများကြီးရယ် …။

ဒီတော့ ဝန်မခံရဲတာတွေ … နှုတ်ဆွံ့တာတွေ … "အပြစ်"ကို တွေးကြောက်တာတွေ … မျက်နှာပူတာတွေအားလုံးသားချိတ် …။ ဒီနေ့တော့ဖြင့် ဖွင့်ဟကာ ဝန်ခံလိုက်တော့မည်ဟု

သက သဘောပိုက်ထားသည် …။ သူမလေးဆီက …"ပေါ်မလာနဲ့တော့ …"ဟူသည့် စကားကို မလိုက်နာနိုင်သော ပီယဟာ … အရင်ကလို … ညနေစောင်း … နေ့လယ်စောင်းတွေ အလုပ်ကအလစ်ထွက်ပြီး … နေ့တိုင်း … ရောက်ဖြစ်နေခဲ့ခြင်းမျိုးကိုတော့ လုပ်မိအောင် ဆင်ခြင်ခဲ့ပါသည် …။

တစ်ပတ်မှ … နှစ်ခါလောက် …၊ သုံးခါလောက် …။ မောင်ဦးကိုလည်း … ပြောစရာရှိတာ … ပေးစရာရှိတာ အကုန်ကြားပေးကမ်းထားပြီး … "ငါမလာတဲ့ နေ့ရက်တွေမှာ … ငါ လာကြည့်နေသလိုပဲ သေချာဂရုစိုက် … နောက်မှပြန်သိရပြီး ငါ … စိတ်တိုင်းမကျစရာမျိုး တစ်ခုမှ မရှိမိစေနဲ့ …"ဟု သေသေချာချာ ခြိမ်းခြောက်မှာကြား … အပ်နှံထားသည် …။ အဘကိုလည်း "နှစ်ရက်ခြားမှတစ်ခါ မျှော်ဖို့ …။ အဘ ခုလိုနေထိုင်စားသောက် မှန့်စားနေဖို့ အလုပ်သွားလုပ်လိုက်ဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း …" နားလည်အောင် ချော့မော့ထားခဲ့သည် …။ အဆင်ပြေပါသည် …။ အဘရော မောင်ဦးပါ … ပီယရဲ့စကားကို အတော်ကြီးကို နားထောင်လက်ခံကြပါသည် …။

ပီယဘက်က လက်လျှော့ထွက်ခွာမသွားသေးတာ …၊ နေ့တိုင်းမဟုတ်တော့တောင် ရက်ခြားလောက်တော့ လာရောက်ပြီး တမ်းကြည့်ရှုနေဆဲဖြစ်တာ … ရှိန်လည်း သိတော့သိနေမှာပါ …။ ဒါပေမဲ့ သူ့မလည်း သူ့အလုပ်ကတစ်ဖက် …၊ အဘကို မောင်ဦး

www.burmeseclassic.com

နဲ့/ဒီလိုမှ မထားခဲ့ရရင်လည်း မဖြစ်နိုင်တော့တာ တစ်ချက်နဲ့... သိသိကြီးနဲ့ ... ဘာမှမလုပ်နိုင်၊ ထပ်မပြောနိုင်တော့ဘဲ ... ငြိမ်ခံနေခဲ့ရတာပဲ ဖြစ်မှာပါ ...။

ပီယက ဒီလိုလည်း စဉ်းစားထားသေးသည်။ အခု ရှိန်လုပ်နေရတဲ့ အလုပ်ဟာလည်း... အိမ်နဲ့က မဝေးလှဘူး ဆိုတာတောင် ... ဘတ်စ်ကားသုံးမှတ်တိုင်လောက်တော့ စီးရပြီး ... လခရတာနဲ့ ... အသွားအပြန် စရိတ်နဲ့ ... ပင်ပန်းရတာနဲ့ပင် ကာမိပုံမရ ...။ အစောကြီး သွားစရာလည်းမလို ... ညမိုးချုပ်စရာလည်း မလိုဘဲ ... မနက်(၁၀)နာရီလောက်မှသွား ... ညနေစောစောပြန် ... အချိန်ပိုင်း အလုပ်မျိုးမို့ ... ရှိန်လည်း ကြိတ်မှိတ်လုပ်နေရပုံပင် ...။

သို့သော် ... ထိုအလုပ်သည်လည်း ... နောက်များမကြာမီ ကာလတိုအတွင်း ... အကောင်အထည်ပေါ်လာတော့မည့်... ရှိန့်ရဲ့ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့ဆိုရင် ... ဆက်လုပ်ဖို့ အဆင်ပြေနိုင်တော့မှာမဟုတ် ...။ ရှိန့်ဘက်က ပြေချင်ရင်တောင် အလုပ်ရှင်ဘက်က ပြေချင်မှ ပြေတော့မည်ပေါ့။

ဒီတော့ ပီယက ... ကိုယ့်အပြစ် ... ကိုယ့်နောက်ကြောင်းကို ဖွင့်ဝန်ခံပြီးတာနဲ့ ... ရှိန့်ကို ... အသွားအပြန် ဖယ်ရီပါ စီစဉ်ပေးနိုင်သည့် ... ကိုယ့်အလုပ်တွင်းက တစ်နေရာရာမှာ... ခန့်ထားပေးလိုက်ဖို့ကို တင်ပြမည် ...။ ရှိန့်ဘာသာ လုပ်နိုင်တယ်

ဆိုရင် ... မမွေးခင်တစ်ရက်အထိပဲ အလုပ်ဆင်းရင် ဆင်းလေ ...။ ကိစ္စမရှိ ...။ ဒီလိုဆိုရင် ... ရှိန့်အတွက် အများကြီး အဆင်ပြေနိုင်သည်ပေါ့ ...။ ဒီအထိလောက်ကိုတော့ ... ဘာမှမဆိုင်သည့်လူစိမ်းအနေနှင့် ဘယ်လိုမှ ဝင်မစီစဉ်သင့်တော့ဘူးလေ ...။ ရှင်းရှင်းနဲ့ ရိုင်းရိုင်းပြောရရင် ..."အလျှော်အစား"ပုံစံ အနေအထားနဲ့ဆိုရင်တော့ ... လက်ခံရမည့်သူမှာလည်း ခံသာမည် ...။

နိုမိုဆိုရင်တော့ ... "ရှိန်"လား ...။ အင်မတန်လေးစားစရာကောင်းသော စိတ်ဓာတ်မာနကလေးနှင့် ကလေးမဟာ ... "သေရင်သေသွားပစေ"ဆိုတာမျိုး ... သူတစ်စိမ်းရဲ့ မဆီမဆိုင် အကူအညီကိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်သင့်ခံမည် မထင်ပေ ...။

ပီယက ဒီနေ့တော့ ခါတိုင်းလို ... ရှိန် အလုပ်က ပြန်မရောက်နိုင်သေးခင်မှာ ... ကိုယ့်အလုပ်ထဲက ခဏသစ်ထွက်လာပြီး လာတွေ့လိုက်တာမျိုး မလုပ်တော့ဘဲ ... တမင်ကို ... ညနေ ... ရှိန် အလုပ်ကပြန်ရောက်ပြီးနှင့်ချိန်လောက်ကို မှန်းကာ... သူတို့တိုက်ခန်းလေးသို့ပဲ တိုက်ရိုက်တန်းလာခဲ့လိုက်ပါသည် ...။

တိုက်ခန်းတံခါးကို အသာခေါက်လိုက်တော့ ... လာဖွင့်သူမှာ ... "ရှိန်"။

"ဩော် ... ရှင်ကိုး ... အတော်ပဲ ...ကျွန်မလည်း ရှင့်ကို ပြောစရာရှိနေတယ်"

www.burmeseclassic.com

ပီယက ရှိန် သွက်သွက်လက်လက် ဖွင့်ပေးလိုက်သော တံခါးမှ တိုက်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ...။ ဧည့်ခန်းထဲမှာတင် ... ညနေစာ ထမင်းစားနေဟန်တူတဲ့ အဘိုးကြီးက ... ဝင်လာသည့် ပီယကို အမြင်မှာ ... "ဗူး"ခနဲ တစ်ချက်အော်ဟစ်ကာ ... ပီယရဲ့ ကုလားထိုင်မှာပဲ အတင်းတိုးကပ်လာထိုင်ချလေသည် ...။ ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်ပြီး ... ရှိန့် မျက်မှောင်တွေ ပိုကုတ်သွားသယောင်ရှိသည် ...။

"ကဲ ... မေးပြီးသားကိုပဲ ထပ်မေးပါမယ် ... ရှင် ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မတို့ကို ချဉ်းကပ်နေသလဲ ..."

"ဝန်ခံပါတော့မည်"ဟု ဆုံးဖြတ်လာပြီးဖြစ်ပေမဲ့ ... ရုတ်တရက်မို့ ပီယမှာ ... အဆင်ပြေပြေ စကားတစ်ခွန်းကို ချက်ချင်းရှာမရ ...။ ရှိန်ကလည်း ပီယရဲ့အဖြေကို စောင့်နေပါ ...။ ခေါင်းကို တစ်ချက်ဆတ်ထည့်လိုက်ရင်း ... သူမ့ဘာသာပင် ...

"မိဘချင်း ကိုယ်ချင်းစာနာလို့ ... သနားလို့ ... ကြည့်ရှုချင်တာ ... ဒါပဲ ရှင်ဖြေမယ် မဟုတ်လား ... ဒါဆို ... ဒါက ဘာလဲ ... ရှင် ဒါဘာသဘောလဲ"

ကိုယ့်မျက်စိရှေ့သို့ ဖတ်ခနဲ ရှိန့်ရဲ့ လက်ကလေးတစ်ဖက် ရောက်ရှိလာပါသည်။ လက်ထဲမှာတော့ ... Obimin ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင် အားတိုးဆေးပုလင်းလေး ... နှင့် ...။ ပီယက သက်ပြင်းချကာ ... စိတ်ထဲမှ "ကျွတ်"ခနဲ တစ်ချက်မြည်

တမ်းလိုက်သည် ...။ စွာစွာ ... စွာစွာနှင့် သူသိ သူတတ် ... ပုံစံရှိသော်လည်း ... တမတတ် ပေမတတ်နှင့် အသိဉာဏ်ပညာအင်းမဲ့သော ... မောင်ဦးရဲ့အမေ ... ဟိုမိန်းမကြီးကို ပုံစားအားတိုးမိတာက် ... ပီယရဲ့ အမှားပေါ့ ...။

ရှိန် တစ်ယောက် သူ့ကိုယ်ဝန်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ... ဘာဆရာဝန်မှလည်း ဆက်မပြ ...၊ လိုအပ်တဲ့ ဆေးဝါးတွေ ကိုသောက်ဖို့ .... သွေးစစ်ဆေးတိုးလုပ်ဖို့တွေလည်း ဦးနှောက်ထဲရှိပုံတောင် မရတဲ့အခါ ... ဘေးကနေ လိုက်သိနေပြီး ... မနေနိုင်မထိုင်နိုင်တဲ့ ပီယကပဲ ကြံမိကြံရာ ... ကြံမိခြင်းပေါ့ ...။

မောင်ဦးတို့ သားအမိနှစ်ယောက်ဟာ ... ဒေသန္တရဆေးပေးခန်းမှာ အလုပ်လုပ်သည့် သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းနှင့် ... ညစောင့်တွေမို့ ... ဆေးခန်းက အလကားပေးသည့် ... "မိန်းမဆေး"များကို ရှိန် သောက်ရန် လက်ဆောင်ပြန်ပေးခြင်း ... ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းမျိုးကို ... ကိုယ်ပဲ ဇာတ်ညွှန်းရေး ...၊ ကိုယ်ပဲသင်ကြား ဒါရိုက်တာလုပ် ...။ သို့သော် ... သရုပ်ဆောင်များက ကိုယ်နဲ့ အမီကပ်ပါ မလာနိုင်သည့် ... တုံးတာ ညံ့ဖျင်းသူတွေဖြစ်နေကြတာကတော့ ... ကိုယ့်ကံပင် ...။

ပီယက ဆေးပုလင်းလေးကို မျက်နှာသေကလေးနှင့်ဆက်ကြည့်နေမိဆဲမှာ ရှိန်ကတော့ တစ်ကိုယ်လုံးဝင် တုန်တက်လာအောင် ဒေါသတွေ တချောင်းချောင်းနှင့် ပြောလာကာ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပြော ... ပြောတော့ ... ရှင် ဘယ်သူလဲ ... ဘယ်လို အကြံအစည်တွေ ရှိနေတဲ့လူလဲ ... ဘာ့အတွက်ကြောင့် ဘာမှ အမြတ်ပြန်ထုတ်နိုင်စရာ မမြင်လောက်တဲ့ ကျွန်မတို့ သမီးယောက္ခမနှစ်ယောက်ကို ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး ချဉ်းကပ်လာခဲ့သလဲ ... ရှင် အမှန်အတိုင်း ပြောပါတော့ ...

ဒီဆေးပုလင်းလိုဟာမျိုးဟာ ... မောင်ဦးတို့သားအမိက ကျွန်မကို လက်ဆောင်ပေးစရာလား ... ဒီလောက်ဈေးကြီးတဲ့ ဆေးမျိုးကိုရော ... ဒေသန္တရဆေးခန်းမှာ အလကားဝေမလား ... ကုမ္ပဏီတွေက ပေးဝေခဲ့ရင်တောင် ... ဒီလို ပုလင်းကြီးမျိုးကို မဝေဘူး ... Sample ပုလင်းလေးသေးသေးလေးတွေပဲ ဝေတတ်တာ ကျွန်မ သိတယ် ... လူကို နလပိန်းတုံးမကြီးလို့ ထင်မနေနဲ့ ... အရင်က နလပိန်းတုံး ဖြစ်ခဲ့မိရင်တောင် ... ခုချိန်တော့ ... ဒီလောက်ကြီး မအ,တော့ပါဘူး ... မိသားစုထဲမှာ အလိုလိုနေရင်း ရှေ့ရောက်လာရတယ် ...။ ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်မှာ အချိန်ပိုင်း ဝင်လုပ်နေရတယ် ... ဒီလောက်နဲ့တင် ... ဒါတွေ ကျွန်မ တွက်တတ်လာလိမ့်မယ် ဆိုတာ ... ရှင်သိဖို့ ကောင်းပါပြီ ...

ပြီးတော့ ... အရေးအကြီးဆုံးအချက် ... ဒီဆေးဟာ ဘာဆေးလဲ ... ဘာ့အတွက်ဆေးလဲဆိုတာ ... ရှင် သိကို

သိတယ် ... မလိမ်နဲ့ ... ကျွန်မ ဘာလို့ အဲဒီဆေးကိုသောက်ရမလဲ ... သောက်သင့်သလဲ ... ဆိုတာ ... ရှင် ဘယ်နှယ်လုပ် သိနေသလဲ ... ကျွန်မ စဉ်းစားလို့မရဘူး ... ဒါပေမဲ့ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကို ... မောင်ဦးအမေ သိမထားသေးဘူး ... တော်သေးတာ တစ်ခုက မောင်ဦးရဲ့အမေဟာ ဒီဆေးကို ခုထက်ထိ ဘာဆေးမှန်းကို မသိသေးဘူး ... နို့မို့ လူတကာ မသိသေးတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို သူစိမ်းယောကျ်ားတစ်ယောက်က သိနေပြီး ... ဒီဆေးမျိုးကို ကျွန်မကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်သာလူတကာသိကုန်ရင် ... ကိုယ့်မျက်နှာကိုယ် ဓားနဲ့လှီးပြီး သေပစ်လိုက်ဖို့ပဲ ကောင်းတော့မယ် ..."

"ကျွန်တော် ..."

ရှိန်နဲ့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာလေးဟာ ... ပီယဆီမှ ထွက်ပေါ်လာတော့မည့် စကားတစ်ခွန်းအတွက် စိတ်ဝင်စားခြင်းကြီးစွာနှင့် ... အရှေ့ဘက်သို့တောင်မှ ငုံ့ကိုင်းလို့ နေပါသည် ...။ ပီယမှာ ရှိန်နဲ့ရဲ့စိတ်အားထက်သန်လွန်းမှုကို ယောကျ်ားတစ်ယောက်တန်မဲ့နှင့် ရင်မဆိုင်ရဲလောက်အောင်ပင် ဖြစ်ရကာ ... ကိုယ့်ရဲ့နံဘေးမှာ လာပူးကပ်ထိုင်နေသည့် အဘိုးကြီးဘက်သို့ပဲ လှည့်ကြည့်ထားမိရင်းက တစ်လုံးချင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း ... ခပ်တိုးတိုး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“အဘရဲ့သား ... ရှိန်ရဲ့ခင်ပွန်းကို ဒုက္ခရောက်သွားစေအောင် မရည်ရွယ်ဘဲ လုပ်လိုက်မိသလို ဖြစ်သွားတဲ့ တရားခံအစစ်ဟာ ... ကျွန်တော်ပါ ...”

“ဟင် ... ရှင်က ... (---)ကုမ္ပဏီကလား ...”

“နောက်ဆုံး တရားခံဟာ အဲဒီကုမ္ပဏီကလူလို့ ရှိန်တို့သိခဲ့ကြရတာလား ... ကျွန်တော်က အဲဒီကုမ္ပဏီကတော့ မဟုတ်ပါဘူး ...”

“ဒါဖြင့် ရှင်အပြစ်က ဘာရှိရမှာလဲ ...(---)ကုမ္ပဏီကသာ ကိုထွန်းထွန်းကို လိမ်ညာခဲ့တာပဲ ... တကယ်လည်းအလုပ်မရှိဘဲနဲ့ ... လိမ်ညာပြီး ပွဲစားခယူ ...”

“မဟုတ်သေးဘူးလေ ... ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက ... ကိုထွန်းထွန်း ဆုံးပါးသွားခဲ့ရတဲ့ Car Accident အမှုမှာ...”

“ဘာ ... ရှင် ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ ... အမယ်လေး ... ဖွ ... ဖွ ... နမိတ်မရှိ ... နမာမရှိ... ဘုရား... ဘုရား ...”

“လွန်ခဲ့တဲ့ လေးလလောက်က ကိုထွန်းထွန်း ... ကားတိုက်မှုဖြစ် ...”

“ဖြစ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ ... ကားတိုက်မှု မဟုတ်ပါဘူး ... ဖွဟဲ့ ... ဖွဟဲ့ ... လွဲပါစေ ... ကားလမ်းမကြီးပေါ်မှာ ချော်

လဲကျခဲ့တာပဲဟာ ... ရှင်နော် ... ရှင် ... ရှင် ထင်ရာမြင်ရာတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့ ... ကျွန်မ သည်းညည်းခံမှာ မဟုတ်ဘူး ... ကျွန်မမှာ ယောက်ျားရှိတယ် ... အခုနိုင်ငံခြားသွား အလုပ်လုပ်နေတယ် ...”

သူ့ယောက္ခမဖြစ်သူဘက်ကို စိုးရိမ်တကြီးလှည့်ကြည့်ရင်း ... ရှိန်က ဒေါသတွေ တအားထွက်လာပုံရပါသည် ...။ ပီယလည်း အဘိုးကြီးရှိနေသည်ဆိုတာကို သိသော်လည်း ... “ရောဂါသည်တစ်ယောက်” ဆိုတာကို မေ့လျော့ပြီး ... အဘိုးကြီးကိုပါ တစ်ခါတည်း ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုက်သလို ဖြစ်သွားရင်လည်း ... ပြီးတာပဲ ... ဟု ယူဆလိုက်မိတာ ...။ ခုမှ မှားမှန်းသိသည် ...။

ရှိန်ဟာ ဒီပြင်လူတွေ အားလုံးကို “အဟန့်ကောင်းအောင်”၊ “လူရှိသေ ရှင်ရှိသေဖြစ်အောင် ...”၊ “ယောက်ျားရှိသေးသည် ... နိုင်ငံခြားမှာ ...”ဟု လိမ်ထားခဲ့သလိုမျိုး ... အဘိုးကြီးကိုကျတော့ ... “အားငယ်လွမ်းဆွတ်ပြီး ရောဂါတွေမိုသည်းမလာအောင်” ... “ဖေဖေ့သားရှိတယ် ... နိုင်ငံခြားမှာ ...”ဟု ပြောထားခဲ့ရပုံ ... ရတာကို ...။ ရှိန့်တစ်ယောက် ကြိုးစားပမ်းစား နားချထားရပုံ ရတာကို ပီယက ဖျက်ဆီးမိပြန်ပြီ ...။

ပီယက အဘိုးကြီး မမြင်သာအောင် ... မျက်စိရိပ် မျက်နှာကဲတို့နှင့်ပဲ ... “ကျွန်တော် တရားခံပါ ... ရှိ ...”ဟု ပါးစပ်လှုပ်ရုံလှုပ်ကာ ထပ်ဖြေလိုက်ပါသည် ...။ ပီယက တမင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသံမထွက်စေတော့သော်လည်း ... ဒေါ်အကြီးအကျယ် ပွနေသည့် ရှိန်ကတော့ အသံကျယ်ကျယ်လောင်လောင်နှင့်ပင် ...

"ရှင် ဘယ်လိုလူလဲ ... ဘာဖြစ်လို့ သူများယောကျ်ားကို အဲဒီလိုကြီး လိုက်ပြောနေတာလဲ ... ရူးနေလား... ရှင် ..."

"ဘာတွေပြောနေကြတာလဲ ... သူပြောနေတာ ... ငါ့သား လေး မရှိတော့တာကို ပြောနေတာပဲမဟုတ်လား ... ဟုတ် တယ် ... ဟုတ်တယ် ... အဲဒီသားအစား သူရောက်လာ တာလေ ... ဟုတ်တယ် ... သူပြောတာ အမှန်ပဲ ... ငါ့ သားလေးက မရှိတော့ဘူး ... ငါ့သားလေးက သေသွား ပြီ ... ငါ့သားက ကားတိုက်ခံရပြီး သေသွားပြီ ... အီး ..."

ရုတ်တရက်မှာ အဘိုးကြီးက ချုံးပွဲချ ငိုချလိုက်ပါ သည် ...။ ပီယမှာ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိတွေ ဖြစ်သွားရပြီး ... ဒေါသလျှံတွေ တညီးညီးဖြစ်နေခဲ့သော ရှိန်လည်း "ဟာ" ခနဲ စကားရပ်သွားပါသည် ...။

"ငါ့သားက သေပြီ ... လူတိုင်းသိတယ် ... သူသာလျှောက် ညာထားတာ ... ငါ့ကိုလည်း ညာထားတယ် ... လူတကာ ကို နိုင်ငံခြားမှာလို့ လျှောက်ညာနေတယ် ..."

ရှိန်က အဘိုးကြီးကိုပြေးပြီး ဖက်လိုက်သည်။ အဘိုး ကြီးက ရှိန်ကို ပြန်တွန်းထုတ်လိုက်ပြီး အဖက်မခံပေ ...။ ရှိန် မျက်နှာမှာ အခုတင်ပဲ ပေါက်ကွဲထွက်တော့မည့်နှယ် ... နီရဲတင်းမာ

ပြီး ... အကြောတွေအားလုံး ပြန့်ဆန့်လာသည် ...။ ပီယကလည်း တုံ့ယှာက်လှည့်လာသော အဘိုးကြီးကို အလိုက်သင့် ထိန်းဖက် လိုက်မိချိန်တွင် အဘိုးကြီးကလည်း ... ပီယကိုကျတော့ လက် သင့်ခံပြီး ပီယရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကြားသို့ပင် ... တိုးဝင်လိုက်သေး လေသည် ...။

ရှိန်က ရုတ်တရက် အရူးမလေးတစ်ယောက်လို ပေါက်ကွဲသွားပါသည်။ ဘာတွေမှန်းမသိ ဗလုံးဗထွေး ... ရူးရူး ဝါးဝါး အော်ဟစ်ကာ ... အဘိုးကြီး၏ ကျောပြင်ပေါ်မှ ပီယရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို အားကုန်သုံး ... ကုတ်ဆွဲပြီး ဆွဲခွာပစ်လေသည် ...။ အမှန်ကတော့ ပုံမှန်ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ အင်အားနဲ့သာဆို ရင် ... ရှိန့်အနေနဲ့ ဘယ်လိုမှ နိုင်အောင်ဆွဲခွာပစ်လို့ ရနိုင်မှာ မဟုတ်ပါ ...။ ပီယက လျှော့ပေးလိုက်သဖြင့်သာ ... အဘိုးကြီးက ပီယထံမှ ... ရှိန်ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ နောက်ပြန် နောက်ပြန် ခြေလှမ်းကန်ကန်နှင့် ပါသွားရှာလေသည် ...။

အဘိုးကြီး လွတ်မြောက်သွားသလို ရှိပြီးလျှင် ရှိန် က ... ဟိုဒီဝေ့ဝဲရှာဖွေကာ ... ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်က ခပ်ထူထူ စွမ်းစာအုပ် တစ်အုပ်ကို ပြေးယူလိုက်သည် ...။ ပြီးလျှင်တော့ ... ရုတ်ချည်းပင် ပီယကို ပြန်ခုန်အုပ်လိုက်သလိုရှိကာ ... လက်ထဲက စွမ်းစာအုပ်ထူနှင့် ... ဘယ်နေရာထိထိ ... မှီရာအကုန်ရဲ့ ... အရှစ် ရိုက်ပုတ်ပစ်နေတော့ရင်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သွား ... သွား ... ခုထွက်သွား ... ဘာလို့သေရမှာလဲ မသေဘူး ... ကျွန်မမှာ ... လက်ထပ်ထားတဲ့ခင်ပွန်း ရှိ တယ် ... ကိုယ့်ယောကျ်ား ကိုယ်ရှိတယ် ... ကျွန်မမုဆိုးမ မဟုတ်ဘူး ... ရှင် အခုထွက်သွား ... သွား ... လို့ ပြော နေတာ မကြားဘူးလား ..."

အသားကုန် ပေါက်ကွဲထွက်နေသော ရှိန့်ပုံစံလေးကို ကြည့်ကာ ပီယမှာ တစ်မျိုးကြီး ခံစားလိုက်ရပါသည် ...။ အင်အား ရှိသရွေ့ ရိုက်ပုတ်နေတော့တာရှေ့တွကလည်း ... ကိုယ့်အသားပေါ် သို့ ကျနေပေမဲ့ ပီယမှာ ဘာမှမသိသယောင်ယောင် ... မခံစား သယောင်ယောင် ...။ အဘိုးကြီးကတော့ ပီယနဲ့ ရှိန်တို့နှစ်ယောက် ရဲ့ ရန်ဖြစ်နေကြသလို ဟန်ပန်ပုံစံတွေကို ခပ်ငေးငေးကြီး ကြည့်နေလေသည် ...။

သူ ရိုက်နေသမျှ ... ရှောင်ပင်မရှောင်ဘဲ ... ငြိမ် ပေ ... ပြီး ရပ်ခံနေတာ ရှိန် ရိပ်မိသွားတော့ ... ခြေကုန်လက် ပန်းကျသွားသလိုဟန်နှင့် သူ့ရဲ့အရိုက်အပုတ်တို့ကို ရပ်တန့် လိုက်သည် ...။

"ရှင် သွားပါတော့ ... ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ယုံယုံကြည်ကြည် မှတ်သွားပေးပါ ... ကျွန်မမှာ ယောကျ်ားရှိပါတယ် ... မသေသေးပါဘူး ... အနိုက်အတာန့် အဆင်မပြေသေး

အဆက်သွယ် ပြတ်နေရပေမဲ့ ... ကိုထွန်းထွန်း ရှိနေပါ သေးတယ် ... သူ မသေပါဘူး ..."

ပီယက ရှိန့်ကို မကြည့်ရက်နိုင်တော့ဘွာ ... အမြန် ဆုံး ကျောခိုင်းလှည့်ပြန်လာခဲ့မိတော့သည် ...။

ဇဇ § ဇဇ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၄)

"အေး ... ပီယ ... လာဟေ့ ... ထိုင် ..."

ကိုသီဟက ပီယကို မြင်လိုက်သဖြင့် ပါးစပ်မှလှမ်း အော်ပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည် ...။ လူကတော့ ပီယထံ လှည့် မကြည့် ... မလာအားသေးပေ ...။ မီးဖိုခန်းအတွင်းမှာ ကိုသီ ရဲ့ ... တရှဲရှဲ ... တချွမ်းချွမ်း ကြော်လှော်ချက်ပြုတ်သံများနှင့် လှုပ်ရှား လှုပ်ရှားနေလေသည်။ ပီယကို အိမ်တံခါး လာဖွင့်ပေးပြီး ပီယနောက် က လိုက်ပါလာသော ... မမကေသွယ်က ... သူ့ယောက်ျား သွင်ပြင်ကြောင့် ... ရှက်အမ်းအမ်း မျက်နှာနှင့် ...

"ပြောမရပါဘူး ပီယရယ် ... မင်းအစ်ကိုက ဘယ်လို ဘယ်လို ယောက်ျားကြီးတန်မဲ့ အချက်အပြုတ်မှာ သိ

ဝါသနာထုံနေတယ် မပြောတတ်ဘူး ... ဒီလောက်အလုပ် များတဲ့သူ ... အလုပ်ပိတ်ရက်ကလေး တစ်ရက်တလေ အိမ်မှာ နေရတာ ... နားနားနေနေ ... နေပါလား ... မဟုတ်ပါဘူး ... ခုတော့ ... ဒါ သူ့ရဲ့ အပန်းဖြေနည်းပဲတဲ့ လေ ... လူမြင်လို့တောင် မကောင်းဘူး ... ကြည့် ..."

"လွှတ်ထားလိုက်ပေါ့ မမကေသွယ်ရဲ့ ... ကိုသီဟက ဒီလိုဝါသနာပါနေတော့ မမကေသွယ် ပါးစပ်ရိုတာပေါ့ ... သူက ဘယ်လိုယောက်ျားကြီးလည်းဆိုရင် ... အဖေတူသား ကြီးလေ ... ဖေဖေလည်း အဲဒီလိုပဲ ... သူကိုယ်တိုင် မီးဖို ထဲ ဝင်,ဝင်ပြီး စီမံချက်ပြုတ်ရတာ အင်မတန် ဝါသနာပါ တယ် ... မေမေနဲ့ဆို အဲဒီကိစ္စနဲ့ တကျက်ကျက်ပဲ ..."

"ဟော့ကောင် ပီယ ... မင်းအစ်မ ကေသွယ်က ... မေမေ့ လို မဟုတ်ပါဘူး ... မေမေက သူကိုယ်တိုင်ကလည်း အချက်အပြုတ်ကောင်းဆိုတော့ ... ဖြိုင်ဘက်ပေါ်တာကို မကျေနပ်နိုင်တာမျိုး ... မင်းအစ်မကတော့ ... လူလာမှ ဒီလို မကြိုက်ယောင် ပြတာကွ ... ငါတို့ချည်းဆို ... ငါ မချက်ရင်တောင် ... ပစ္စည်းကောင်းတွေ ဝယ်,ဝယ်ပြီး မချက်,ချက်ချင်အောင် ဆွယ်တော့တာ ... ပြီးရင် သူ ချည်းစားပစ်တာ ... ငါမှ မချက်နိုင်ရင်လည်း ... သူ့ လက်ရာက လွှတ်ညံ့တာကိုးကွ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမကေသွယ်က ... "အောင်မာ ... ကြည့်ပါလား ..." ဟု အော်ဟစ်လိုက်ပါသည်။ ကိုသီဟက တဟားဟား ရယ်ရင်း ... မမကေသွယ် မမြင်အောင် (သို့သော် ... မြင်ချင်လည်း မြင်မှာပါ ...) နောက်ကိုယ်ကို ဗီယဘက်သို့ နောက်ပြန်ချိုးလိမ် ... လှည့်ကြည့်လိုက်ရင် ... မျက်စိတစ်ဖက်ကို မှိတ်ပြလိုက်ကာ ...

"အစ်မဖြစ်သူက ဖွတ်ချီးသလောက် ... ညီမကျတော့ ... အံ့ဩစရာဗျာ ... စာတွေကျက်ရင်းတစ်ဖက်နဲ့ ဘယ်လိုများ အချက်အပြုတ် ဝါသနာပါပြီး လာကောင်းနေတယ် မပြော တတ်ပါဘူး ..."

ကိုယ့်ကို စ,လိုက်ပြန်ပြီမှန်း သိသဖြင့် ဗီယက မမ ကေသွယ်ကို မသိမသာ ခိုးကြည့်လိုက်မိရင်း ... "လုပ်ပြန်ပြီ" ဟု စိတ်ထဲမှ ကျိတ်ညည်းလိုက်မိပါသည် ...။ ကိုသီဟနှင့် ... မမ ကေသွယ်ရဲ့ အမေကြီးတို့ဟာ ... လိုက်လည်းလိုက်တဲ့ သမက်နှင့် ယောက္ခမ ဖြစ်တော့သည် ...။ ဗီယက မမကေသွယ်ကို အားနာ သွားရပေမဲ့ မမကေသွယ်ကတော့ တကယ်ပဲ မမြင်တာလား ... မမြင်ချင်ယောင်ပဲ ဆောင်လိုက်တာလား ... မသိဘဲ ... ဘာမှ ဖြစ်သည့် ပုံစံလေးနှင့်သာ ...

"ဒါပေါ့ ... လူဆိုတာ ... ကိုယ့်ကုသိုလ်နှင့်ကိုယ်လာတာ ... ကေသွယ်တို့ကတော့ ... နေ့စဉ်လိုအပ်လို့သာ လုပ်ချင်လုပ် နေရမယ် ... ဝါသနာကတော့ မပါဘူး ... စိတ်ချ ...

တော့လည်း ... မိုးနတ်မင်းက ကြည့်မနေနိုင်တော့ ... ကိုယ်အပျိုတုန်းကလည်း နှယ်နဲ့လို ညီမတစ်ယောက်ရှိနေ တယ် ... အိမ်ထောင်ကျတော့လည်း ... ကိုသီဟလိုလူမျိုး နဲ့မှ ... သိပ်ဟန်ကျတာပဲ ..."

"ဒါပေါ့ ... လက်ခံပါတယ် ... ဗီယလည်း ခုထိတော့ ကံ ကောင်းနေဆဲပါပဲ ... ဖေဖေရော မေမေပါ အဖြိုင်ရှိတယ် လေ ... ဟော့ကောင် ... မင်းအိမ်ထောင်ကျသွားပြီးရင် ကော ... ကေသွယ့်လို ဆက်ကံကောင်းမနေချင်ဘူးလား ..."

မမကေသွယ် ခမျာ ... ကိုသီဟက သူ့ခါးရှေ့ ဒိုက်ရှေ့မှာ စည်းနှောင်ထားသော ခါးစည်းအဝတ် Apron ကို ဆွဲဖြုတ်ပြီး ... လုံးထွေးယူကာ မမကေသွယ်ရဲ့ မျက်နှာတည့် တည့်ဆီသို့ ... ပစ်ပေါက်ကျီစယ်လိုက်ခြင်းကို ... လိုက်ဖမ်းနေရ သဖြင့် ... သူ့ဘာသာသူ အလုပ်ရှုပ် ဗျာများလို့ သွားရပါသည်။ ဗီယက ထိုအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ... မမကေသွယ်ရဲ့ အလစ်မှာ အစ်ကိုဖြစ်သူကို လက်သီးတစ်လုံး ထောင်ပြရင်း ... အံကြိတ်ပြီးပါ ကြည့်နေလိုက်သည် ...။

ကိုသီဟက "တဟားဟား" ရယ်ရင်း ဗီယရဲ့ ပခုံးကို သာပုတ်ကာ ... ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ထမင်းစားခန်းထဲမှ ဧည့် ခန်းဘက်ဆီသို့ ပြန်ထွက်လာကြလေသည် ...။ မမကေသွယ်ခမျာ တော့ ... "စားလို့အရသာရှိတာနဲ့ ... သူ့လက်တို့ကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီးလို ... ချစ်မှုချန်ခဲ့သမျှ လိုက်သိမ်းရတာနဲ့ ကာကိုမကာမိပါ ဘူး ..."ဟု တဖျစ်တောက်တောက် ညည်းညူရင်း မီးဖိုထဲမှာ ကျန်ရစ်ရလေသည် ...။

"အားမကျဘူးလား ..."

ရယ်ရွှင်ရိပ် မကုန်သေးသည့် သီဟက ပီယကို ထပ်စ,လိုက်သည်။ အမှန်ပြောရရင် ...ကိုသီဟတို့ ဇနီးမောင်နှံရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ပုံစံကိုရော ... ကိုယ့်မိဘနှစ်ပါးတို့ရဲ့ အိမ်ထောင် သည်ဘဝတွေကိုရော ... ပီယက အင်မတန်မှ အားကျကာ နှစ် မြိုက်လှပါသည်။ ကိုယ့်အလှည့် ဆိုတာကို ရောက်လာခဲ့ရင်လည်း ... နီးစပ်စွ ... ကြုံတွေ့ရမည့်ပုံစံက အဲသလိုလေးပဲ... ဖြစ်နေစေချင် သည်။

ပျော်တတ်သည့် ယောက်ျားတွေက ... အမြဲမထိတထိ အနိုင်ယူကာ စနောက်ကျီစယ်နေ ...။ နားလည်တတ်သည့် မိန်းမ တွေကလည်း ... စိတ်ညစ်ရာ စိတ်ကုန်စရာ ဆိုတာမျိုး တွေ့လာ ခဲ့ရင်တောင် ... နစ်နစ်နာနာကြီး မဟုတ်လှတဲ့ ညည်းတွားသတိ ပေးခြင်းမျိုးတွေနှင့်ပဲ ... အခြေအနေတွေကို ... ပျော်ရွှင်စရာဘက် သို့ အမြဲ ဆွဲယူတတ်ကြနေ ...။

မေမေရော ကိုသီဟပါ ယောက်ျားကောင်းတွေချည်း ဖြစ်ကြတာလည်း ပါသလို ... မေမေရော မမကေသွယ်ပါ ... နား လည်မှုပေးတတ်သည့် မိန်းမတွေ ဖြစ်နေကြတာလည်း ပါမှာပေါ့ ...။

သူတို့စုံတွဲတွေ ကြည့်ရတာ ... စိတ်ညစ်ဖို့ထက် ... ပျော်ဖို့သာ ကောင်းသော ...၊ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အသစ်အဆန်းတွေချည်း ဖြစ်ကာ ... မကုန်နိုင်တော့သော ... ဟန်လုပ်ရန်ဖြစ်နေမှုလေးတွေနဲ့ ပဲ ... လောကကြီးက အဆင်ပြေလို့ နေသည် ...။

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သတိပေးစရာ ... ကျော်နပ်စရာ ... နားမလည်စရာ ... အင်တင်တာင်ကိစ္စတွေ ရှိလာကြပြီ ဆိုရင်လည်း ... ဖြစ်နေကျ ဟန်ဆောင်ရန်ဖြစ်စကား တွေထဲမှာပဲ ထိုအချက်တွေကို မသိမသာ ညှပ်ထည့်သွားကြကာ ... တစ်ခါတည်း အဆင်ပြေအောင် ညှိဖြစ်လိုက်ကြတတ်သည် ... ဟု အားလုံး ပီယက မြင်နေနိုင်ပါသည်။

အဲဒီလို အမေမျိုး ရှိခဲ့တဲ့ သီဟဟာ ... အဲဒီလိုမိန်းမ မျိုးကိုမှ ပြန်ရခဲ့တာ ... ကံကောင်းမှုတစ်ခုလား ...။ အဲဒီလိုမိန်းမ မျိုး မဖြစ်,ဖြစ်လာအောင် ... နှစ်ရှည်စီမံကိန်းနှင့် ... မသိမသာ သိုသလို လမ်းကြောင်းချ ပုံသွင်းယူခဲ့တာမျိုးလား ...။ ကံကောင်း တာလား ...၊ ကာယကံရှင်က တော်တာလား။

"ဟော့ကောင် ... အမယ် ... ငိုင်တိုင်တိုင်နဲ့ ... ဘာလဲ ... အားကျသလားလို့ မေးလိုက်ရုံနဲ့ အရှိက်ထိစရာ ကိစ္စမျိုး တွေ ရှိနေပြီလား ..."

"မဟုတ်ပါဘူး ကိုသီဟရာ ..."

"ဒါဆို ဘာလဲ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟိုအရင်တစ်ခါ ပြောထားဖူးတဲ့ ကျွန်တော့်ကားတိုက်မှု တစ်ခုဟာ ..."

သီဟက ပီယကို ထူးဆန်းလှသလို ကြည့်လိုက်မိသည်။ ပီယဟာ သီဟနှင့် ပုံစံအချိုးအချိတ် စိတ်ဓာတ်တို့မတူလှတာတော့ အမှန်ပါပဲ ...။ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စမှာ ... မိန်းကလေးဖြစ်တဲ့ ဂီတတောင် ... ပြီးသွားခဲ့ပြီလေ ...။

"သွားဖွင့်ဝန်ခံ ... ကျန်ရစ်တဲ့ မိသားစုမှာ လိုအပ်မယ်ထင်တာတွေကို မျက်နှာအောက်ချ ဒူးထောက်တောင်းပန်ပြီး လုပ်ပေး ... အဲဒီလို မလုပ်လိုက်ဘူးလား ... မပြီးသေးဘူးလား ... ဂီတတောင် ..."

"လုပ်ပါတယ် ... ဒူးထောက်မိတာလောက်ထိ မဟုတ်ပေမဲ့လည်း လုပ်တော့လုပ်ပါတယ် ... ဂီတနဲ့တော့ မနှိုင်းနဲ့လေ ကိုသီဟ ... သူက ကားမောင်းခဲ့သူမှ မဟုတ်ဘဲ ... ဘာတာဝန်မှ မရှိတဲ့အတွက် ... ဘာတာဝန်မှလည်း ပြန်မယူဘဲ ... အချိန်တစ်ခု ကြာသွားပြီးရင် ... အဲဒီအဖြစ်အပျက်ဟာ ... သူ့အတွက် မေ့ကို မေ့ပျောက်လိုက်နိုင်တဲ့ အရာပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့ ... ဒါ ပုံမှန်ပဲဟာ ..."

သီဟက ပီယကို မျက်မှောင်ကုတ်ကြီးနှင့် ကြည့်လိုက်တာ ...

"တကယ် ဆုံးရှုံးလိုက်ရတဲ့ ကာယကံရှင်တွေကို ကိုယ်ချင်းမစာပြောတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ ... ဒါပေမဲ့ ဖြစ်ပြီးသွားခဲ့ပြီလေ ... မင်းလည်း တမင်ရည်ရွယ်ချက်ကြီး အငြိုးကြီးနဲ့ လုပ်ခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ ... တစ်ခုဆိုးသွားတာက ကားကို မောင်းပြေးလာခဲ့မိတယ်လေ ... ဒါပေမဲ့လည်း ဂီတကိုငါ သေချာမေးကြည့်တော့ ... မင်းတို့ကားနဲ့ လုံးဝ ထိတောင်မထိလိုက်မိတာ သေချာတယ်တဲ့ ... ဖြစ်တာက မင်းကိုရှောင်ရင်းနဲ့ ချော်လဲတယ် ... အဲဒီမှာ နောက်ကကား၊ ဘေးကား တစ်ခုခုနဲ့ မလွတ်နိုင် ဖြစ်သွားတယ် ... ဒီလိုဆိုတော့ ... မင်း ရပ်မပေးခဲ့တာတော့ ဆိုးတာပေါ့ ...

ဒါပေမဲ့ ... ကိုယ့်ဘက်ကိုယ် ဘက်လိုက်ပြီး ပြန်တွေးရရင် ... ကိုယ်နဲ့ 'ဒုန်း'ခနဲ မတိုက်မိလို့ ... ဆက်မောင်းသွားမိတာ ... ဆိုးတော့ ဆိုးပေမဲ့ ... သိပ်အဆိုးကြီးတော့လည်း မဟုတ်ဘူး ... မင်းအနေနဲ့လည်း ... ဝန်ခံတယ် ... တာဝန်တစ်ခုခု ပြန်သိတယ် ... ဆိုတာတွေပြီးရင် ... ဂီတလောက် အချိန်မမြန်နိုင်ရင်တောင် ... အချိန်အတိုင်းအတာ တစ်ခုမှာတော့ ပုံမှန် ပြန်ဖြေသင့်တာပေါ့ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်ထိထိရောက်ရောက် ရင်တိုက်မိကြသူတွေတောင်ကွာ ... တစ်ခါ မတော်တဆ ဖြစ်မိတဲ့ ဖြစ်ရပ်ကို တစ်သက်တာလုံး ပိုက်ထွေးသွားကြလို့လား ..."

"အင်း ... ဘယ်လိုပြောမလဲ ... အခြေအနေက အဲဒီလောက်ကလေး ရိုးရိုးစင်းစင်းလေးတော့လည်း မဟုတ်ဘူးဗျ ..."

"ဘာတွေ ရှုပ်ထွေးနေလို့လဲ ..."

"အခု ... ကျန်ရစ်တဲ့ မိန်းမက ... သူ့ယောကျ်ားဟာ အဲဒီ Car Accident မှာ မသေဘူးတဲ့ ... ခုထိ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးတယ်တဲ့ ... နိုင်ငံခြားမှာပါတဲ့ ... အဆက်အသွယ် ပြတ်နေသလို ရှိနေကြလို့သာ လူတွေက သူ့ကိုသို့လော သို့သော ထင်စရာဖြစ်ရင် ဖြစ်မယ် ... တကယ်ပါ ... သူ မုဆိုးမ,မဟုတ်ရပါဘူးတဲ့ ... ကဲ ..."

သီဟပင် အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားပါသည်။ နောက်ဖေးမှာ ရှင်းလင်းသိမ်းဆည်းပြီး အိမ်ရှေ့ ပြန်ထွက်လာသော မမကေသွယ်က ... ပိယရဲ့ နံဘေးက ခုံတစ်ခုံမှာ လာဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ... ကြားလိုက်ရသလောက် နားစွန်နားဖျားနှင့်ပင် ...

"ဟယ် ... ဒါဖြင့် ဘာခက်နေတာလဲ ... မသေဘူးဆိုတော့ ပိုတောင် ကောင်းတာပေါ့ ..."

ကိုသီဟလည်း အခုမှ ... အူကြောင်ကြောင် အခြေအနေကနေ လွတ်မြောက်ကာ ...

"အေး ... ဟုတ်သားပဲ ... တော်လိုက်တဲ့ ငါ့မိန်းမပါလား ... ဟုတ်သားပဲ ပိယရ ... သေတယ်မှတ်လို့ ဒုက္ခရောက်နေရတာ ... မသေဘူးဆိုတော့ ပြီးပြီလေ"

"မဟုတ်သေးဘူးလေ ... သေတယ်လေ အမှန်က ... အမှန်စင်စစ်က တကယ်သေသွားပြီတာကို ... မသေသေးဘူးလို့ ... စွတ်မှိတ် မျက်စိမှိတ် ခံယူနေတာက ကြောက်စရာ ... ထိတ်စရာလိုလိုကြီး ဖြစ်မနေပေဘူးလား ..."

"နေပါဦးကွ ... အမှန်စင်စစ်က တကယ်သေတယ်ဆိုတာကိုရော ဘယ်သူက ပြောသလဲ ... မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သေချာသလဲ ... အမှန်စင်စင်က တကယ်မသေတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ..."

"ဟာ ... အဲဒီတုန်းက ... အဲဒီနားတစ်ဝိုက်မှာရှိတဲ့ မျက်မြင်သက်သေတွေက ပြောတာပဲ ... အဲဒီကိစ္စပြီးတော့ ... လေးငါးရက်လောက် အကြာမှာပဲ ကျွန်တော် ပြန်သွားပြီး စုံစမ်းခဲ့သေးတာလေ ... ပြီးတော့ ... အခု သူ့နံဘေးမှာ သူ့ယောကျ်ား မရှိတော့တာက သက်သေလေ ... စုံစမ်းပြီးပြီ ... အဲဒီလူ မရှိတော့တာ အဲဒီကားတိုက်မှု ဖြစ်ပြီးလောက်နဲ့ ... ကွက်တိပဲ ... ကွဲသွားတာမျိုး ဆိုရင်လည်း ... ယောက္ခမအဖေကြီးက ဈေးမဆီမှာ ကျန်နေမလား ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မျက်မြင်သက်သေ ဆိုတာက တကယ်မျက်စိနဲ့မမြင်ဘဲ_ အကြောင်းကို အမြင်လုပ်ပစ်ကြတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်ကွာ_ တကယ် မြင်လိုက်ကြရတယ် ဆိုရင်တောင် ... မင်းက နောက်လေးငါးရက်ကြာမှ သွားစုံစမ်းတာ ... "ဒီအရေ့မှာ ဖြစ်သွားတဲ့ ကားတိုက်မှု" လို့ပဲ ပြောတာ ... ဘယ်သူဘယ်ဝါ ပါ ... နာမည်အတိအကျ ... ဓာတ်ပုံနဲ့ ဘာနဲ့ ရုပ်အတိအကျမှ မဟုတ်တာ ... မင်း စုံစမ်းတဲ့အတွဲနဲ့ ... သူတို့ မျက်စိနဲ့ မြင်လိုက်ရတယ်ဆိုတဲ့ အတွဲနဲ့ ... လူချင်းလွဲနေနိုင်သေးတယ် ...။ ဖြစ်နိုင်တာပဲ ...။ ယောကျ်ားသေသွားတဲ့ မိန်းမကတော့ မသေဘူးလို့ ပြောပါ့မလား ... သူ့နံဘေးမှာ သူ့ယောကျ်ား ရုတ်တရက် ပျောက်သွားတယ်ဆိုတာလည်း ... တကယ်ပဲ နိုင်ငံခြား သွားနေရတာမျိုး ဖြစ်နိုင်တာပဲ ..."

"ဟာ ... ကိုသီဟက ဘာဖြစ်လို့ ... မသေဘူးဆိုတဲ့ဘက်ထဲ နိုင်နိုင်မာမာရပ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခံငြင်းနေရတာလဲ_"

"ဟ ... အဲဒါက ပိုကောင်းတာကိုးကွ ... လူတိုင်း အဲလိုပဲ ဖြစ်စေချင်ကြမှာပေါ့ ... မင်းပယောဂနဲ့ လူတစ်ယောက် မသေခဲ့ဖူးဘူး ဆိုတာက ... သေခဲ့မိတယ် ဆိုတာထက်တော့ ငါ့အတွက် ပိုကောင်းတယ်လေ ... မင်းကရော_

မသေရင် ပိုကောင်းမဲ့ကိစ္စကို ဘာဖြစ်လို့ ... 'သေကိုသေတယ်' ဆိုတဲ့ဘက်ကပဲ ဖွတ်ရပ်တည်နေရတာလဲ ... မင်းကမှ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ"

"သေတယ်လို့ ... ကျွန်တော်က သေချာနေတာကိုးဗျ ..."

"နေ ... ငါကြားသိရသလောက်နဲ့ကတော့ သေမှမသေချာတော့တာ ..."

"နေကြပါဦး ... သေတယ် ... မသေဘူး ဆိုတာတော့ ... တိတိကျကျ စုံစမ်းယူမယ်ဆိုရင် အသိသာကြီးပါ ... လူတစ်ယောက်လုံး သေတာကို ပါးစပ်ပြောလေးနဲ့ မသေဘူး လုပ်ထားလို့လည်း မရပါဘူး ... အလွယ်ဆုံးကတော့ ခု သူတို့နေတဲ့ ရပ်ကွက်က အသစ်မို့ ဘာမှမသိကြဘူးဆိုရင် ... အရင်နေခဲ့တဲ့ ရပ်ကွက်ဟောင်းထဲ ပြန်စုံစမ်းကြည့်လိုက်ရင် ... အသုဘတစ်ခု ဖြစ်သွားလား မဖြစ်သွားဘူးလား ... လူတိုင်းက သိနိုင်တာပဲ ... ရပ်ကွက်ထဲ ပြန်မယူလာဘဲ ... ဆေးရုံကနေ ရေခဲတိုက်ကနေ တန်းချတယ်ဆိုရင်တောင် ရပ်ကွက်ကတော့ လိုက်ပို့ဖူးမယ် ... ရက်လည်ကိစ္စတွေ ဘာတွေ ရှိမယ် ..."

"အေးလေ ... ပီယရာ ... လုပ်စမ်းပါ ... မင်းက ညာရှိကို ဆည်းကပ်စမ်းပါ ..."

www.burmeseclassic.com

မမကေသွယ်က သူ့စကားရှည်ကြီးအဆုံး သူ့ကို လှမ်းပြောင်ပြန်သော ယောက်ျားဖြစ်သူကို ချက်စောင်းအသာရှယ် လိုက်သည်။

ခုမှ တကယ် အကြောင်းကြောင်း ဖြစ်ရတာက ... ဖြစ်လေသည်။ မမကေသွယ် ပြောသွားတဲ့ အလွယ်ဆုံး ... ဆိုတာမျိုးကို ပီယလည်း စဉ်းစားခဲ့မယ် ဆိုရင်တော့ လုပ်ဖြစ်ခဲ့ သိလာ ... အကြိုရလာနိုင်တာပါပဲ ...။ ဒါပေမဲ့ စဉ်းမှ မစဉ်းစား ခဲ့တာ ...။ "မသေဘူးလား" ဆိုတာ တစ်ခုကို ခေါင်းထဲတောင် မရှိခဲ့တာ ...။ "သေမသေဆိုတာတစ်ခု အရင်တိကျ သေချာဖို့" ဆိုတာ ... ဦးနှောက်ရဲ့ ဘယ်ထောင့်တစ်နေရာမှာမှ ... မပေါ် ပေါက်ခဲ့တဲ့ အတွေးမျိုး ...။ ဟုတ်သားပဲ ...။ ခုလိုဆိုတော့လည်း ဟုတ်တော့ ဟုတ်သားပဲ ...။

"ဒါပေမဲ့ ... အဲဒီကလူက လဲကျကျန်ရစ် ... ကားတွေက ပြိုလာ ... ဆိုတာကြီးကို နောက်ဆုံးမြင်ကွင်းအဖြစ် မြင် လိုက်ရပြီး ... သူကလည်း မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ..."

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ပီယရဲ့ ... လောကကြီးမှာ ... ထူးထူး ခြားခြားကိစ္စတွေတို့ ... အသက်ကို ဘာဏ်မစောင့်တောင် နတ်ဝင်မတာတို့ ... မယုံမရှိနဲ့ ... မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်ရတာ တွေ ဖြစ်သွားကြတာ အများကြီးပဲ ... မမ ကြားဖူးတဲ့ဟာ တစ်ခုဆို ... ပီယ ဓာတ်လမ်းနဲ့ ဆင်ရင်တောင် ဆင်မယ်_

ပီယက ကားတိုက်ထားပြီး လူသေထားတယ်ဆိုတော့ ... မမက မမကြားဖူးတဲ့ ကားတိုက်ပြီး လူမသေတဲ့ အဖြစ် ဆန်းတစ်ခုကို ပြောကို ပြောပြမနေတော့တာ ... ရှိဖူးတယ် ... အဆန်းတကြယ်တွေဟာလေ ... သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်ချင် လည်း ဖြစ်နေကြတာပဲ ...

မမ အသိမိတ်ဆွေရဲ့ အသိထဲကပေါ့ ... မမနဲ့ တိုက်ရိုက်သိကြသူတွေတော့ မဟုတ်ပါဘူး ... သူတို့လည်း လင်မယားနှစ်ယောက်ပဲတဲ့ ... သူတို့လည်း အဲဒီလိုပဲ ... ကားကတိုက်ရတာ မဟုတ်ဘူး ... သူတို့ဘာသာ လမ်းဖြတ် ပြေးကူးရင်း ချော်လဲကြတယ်ဆိုလား ... သူတို့က ကားကို ဝင်တိုက်ကြတာတဲ့ ... လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ... ကား အောက်ကို ရောက်သွားကြတာ ... မိန်းမက ရှေ့ဘီးရဲ့ရှေ့မှာ ပဲတဲ့ ... ယောက်ျားက ဘယ်လိုက ဘယ်လို ရှေ့ဘီးနဲ့ နောက်ဘီးကြား ခလယ်အောက်ကိုတောင် ရောက်တယ် မပြောတတ်ဘူး ... ဆန့်ဆန့်ကလေးတွေတဲ့ ...

အဲဒီမှာနော် ... ကံကြမ္မာဆန်းကြယ်ကြပုံ ပြောပါ တယ် ... မသေကြဘူးတဲ့ရှင် ... ကားမောင်းတဲ့ ကားဆရာ ဆိုတာ ... တုန်နေတာတဲ့ ... ပြီးကျတော့ ကားတံခါးဖွင့် ပြီး အောက်ဆင်းလိုက်တာ ... တစ်ခါတည်း ဒူးညွှတ်ကျ သွားပြီး နဖူးနဲ့ လမ်းမနဲ့ ဆောင့်မိတာ ... နဖူးကွဲသတဲ့ ...

www.burmeseclassic.com

မိန်းကလေးကလည်း သတိလစ်သတဲ့ ... ရှေ့ဘီးနဲ့နောက်ဘီးကြား အလျားလိုက်ကလေး ခေါင်းဝင်နေတဲ့ ယောက်ျားလေးဖြစ်သူကတော့ ဘာမှမဖြစ်ရဘဲ ... ဒီတိုင်း ပြန်ထလာနိုင်တယ်တဲ့ ... ကဲ ... မထူးဆန်းဘူးလား ပီယရယ် ... မမရဲ့ အသိဆိုတာ ... အဲဒီကိစ္စကို လူမြင်တိုင်း ပြန်ပြောမဆုံးဘူး ...

လူတစ်ယောက်ဆိုမှာ "သေဖို့ကံ"ဆိုတာ ပါပြီဆိုရင် ... ကိုယ့်အိမ်ခန်းထဲ တံခါးပိတ် ထိုင်နေလည်း ရှောင်လွဲလို့ မရသလို ...မပါသေးဘူး ဆိုရင်လည်း ကားဘီးလေးလုံးကြားထဲ ခေါင်းဝင်ပြီး လဲကျသွားတာတောင် ... မသေဘူး ... မကြိတ်မိဘူးရယ်လို့ပဲ ... တဲ့ ..."

ပီယမှာ ရုတ်တရက် ... ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပင် ... ဘာမှန်း ညာမှန်း ဘာဖြစ်လို့ မေးမိမှန်း မသေချာလိုက်ဘဲ ... "မမ အသိရဲ့ အသိဆင်မယားဆိုတာ ဘယ်သူတွေတဲ့တဲ့ ..."ဟု မေးလိုက်မိပါသည် ...။ ပီယရဲ့ အမေးအဆုံးမှာ ကိုသီဟကလည်း အတွေးပေါက်ကာ ...

"အေး ... ဟုတ်တယ် ... ကောသွယ့် အသိဆီ ဖုန်းဆက်မေးကြည့်ပါဦး ... ဟုတ်သော်ရှိ ... မဟုတ်သော်ရှိ ... ဖုန်းလေးတစ်ချက် ဆက်မေးရတာပဲ ... မဟုတ်လည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး ..."

ကိုသီဟက သူ့ညီ ပီယရဲ့ ခံစားချက် ရင့်သန်လှမှုကို အခွင့်သိပြီးမို့ ... "မဟုတ်လည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး ..."ဟူသော စကားကို ကြိုတင်စကားခံ ထည့်ပြောထားလိုက်သော်လည်း ... မကောသွယ် တစ်ယောက် ... ဖုန်းထဆက် ... မေးမြန်းကြည့်သောအခါတွင် ... "ကံကြမ္မာထူးဆန်းလှသော လင်မယားနှစ်ဦး..." ဆိုသူများမှာ "ကိုထွန်းထွန်းနှင့် ရိုရို"ဟု သိခဲ့ရပါတော့သည် ...။

"ကဲ ... အရှင်းကြီးပဲ ... ရှင်းသွားပြီ ... အစောကတည်းကသာ ... ကောသွယ်က ဒီဇာတ်လမ်းကို ကြားကြားလာချင်းကတည်းကသာ ဖွင့်ပြောပြမိခဲ့ရင် ... ကိစ္စကဒီလောက်ထိတောင် မရှုပ်ဘူး ... ခုတော့ ကောသွယ်က မင်းကို အားနာလို့မပြော ...။ အေးလေ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... ဘယ်အချိန်မှ ရှင်းရှင်း ... ရှင်းတယ်ဆိုရင် ပြီးတာပဲ ... ဟား ဟား ဟား ဟား ..."

ကိုသီဟက ဝမ်းသာအားရနှင့်ပင် ... သူ့ရဲ့လိုက်ခေါင်းသံပါသော ရယ်သံကြီးနှင့် ရယ်ချလိုက်ပါတော့သည် ...။ ပီယမှာတော့ သီဟလို စိတ်ရှင်းလင်း ... ဝင်းပသွားသည့်မျက်နှာထားမျိုးနှင့် ချက်ချင်းကြီး ဖြစ်မနေနိုင်သေး။ သူ့အသိဖြစ်သူနှင့် တွေ့တုန်း ဆုံတုန်း ... ဖုန်းစကားဆက်ပြောနေသေးသည့် မမကောသွယ်ကို ကြည့်ကာ ... ချီတုံချတုံ ... လိုလို ဆွက်ဖြစ်နေမိသေးသည် ...။

www.burmeseclassic.com

"ဟော့ကောင် ... မင်းက ဘာဆက်ဖြစ်နေသေးတာလဲ ..."

"ကျွန်တော် ... မမကေသွယ်ရဲ့အသိနဲ့ ဖုန်းပြောကြည့်လိုက်လို့များ ရမလား မသိဘူးနော် ..."

"ရတာကတော့ ရမှာပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ဘာအတွက်လဲ ..."

"ဟိုလင်မယားနှစ်ယောက်လုံးနဲ့ သိတယ်ဆိုတော့လေ ... အဲဒီလင်မယားနှစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်းတွေပေါ့ ... တစ်ခုခုကို သေသေချာချာ ဂယနဏလေး ဘာတွေများ သိဦးမလဲလို့ ... ကျွန်တော်တို့ သိထားသင့်တဲ့ဟာမျိုး ဘာများဆက်ရှိနေနိုင်ဦးမလဲလို့ ..."

ကိုသီဟက အရယ်ရှစ်ကို ချက်ချင်းဖျောက်ကာ ... ပီယရဲ့ပခုံးကို လှမ်းဖက်လိုက်ပြီး ခပ်ကျယ်ကျယ်တစ်ချက် ဆုတ်ညှစ်လိုက်သည် ...။

"မင်းရဲ့တာဝန်က သူ့ယောက်ျားဟာ မင်းပယောဂနဲ့ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်ရှိသော် ... အဲဒီအတွက် ... သူ့ဘက်က တောင်းခံလာသည်ဖြစ်စေ ... မတောင်းခံသည်ဖြစ်စေ ... မင်း ဝင်ပြီး တာဝန်သိပြချင်တာမျိုး ... လူမှုကြွေးကျေချင်တာမျိုး ... ဘာမဆိုလုပ်လို့ရတာယ် ... လုပ်ခွင့်ရှိတယ်ကွာ ... စေတနာအလျှောက်ကောင်းတာ လုပ်မှာပဲ ...

ဒါပေမဲ့ သူ့ယောက်ျားဟာ မင်းကြောင့် ဘာမှမဖြစ်ဖူးဘူးဆိုရင်တော့ ... အခု ... သူတို့ဘာသာ ဘာဖြစ်နေနေ ... ဘာကြီးပဲ ဖြစ်နေနေနော် ပီယ ... မင်းမှာဘာတာဝန်မှ မရှိဘူး ... စေတနာအလျှောက်ပါလို့ ပြောလို့လည်း မရဘူး ... သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ... မင်း သိထားသင့်တဲ့ အကြောင်းအရာ ... ဆိုတာလည်း ဘာမှမရှိဘူး ...

ခုချိန်ကစပြီး ... မင်း အဲဒီအိမ် ... အဲဒီလမ်းဘက်ကို ခြေချဖို့တောင်မှ မလိုတော့ဘူးကွာ ... ကာယကံရှင်က ဝင်လ်ကမ်းပါ ဆိုရင်တောင် ကိုယ့်ဘက်က စရှောင်ရမှာတော့မယ် ... ခု မင်းဟာက ကာယကံရှင်ကလည်း မင်းကို ခါးခါးသီးသီးကို ငြင်းထုတ်ပစ်နေတဲ့ဟာ ... တစ်မြေရပ်ခြားသွားအလုပ်လုပ်နေတဲ့ သူများယောက်ျားကိုလည်း "သေလူ" စာရင်းထဲ အတင်းသွားသွင်းမိလိုမိ ... မဖွဲ့ဘူးကွ ...။ ရပ်လိုက်တော့ ... ပြီးပြီ ... ဘာမှဆက်လုပ်ဖို့ မလိုတော့ဘူး ... မင်းဟာ အခု ဂီတနဲ့ တစ်သဘောတည်း ဖြစ်သွားပြီ ... ဂီတနဲ့ပဲ ပြန်နိုင်းရတော့မယ် ... နည်းနည်းကြာရင် ... ဂီတ မေ့နိုင်သလိုပဲ မင်းလည်း မေ့လိုက်တော့ ..."

သီဟရဲ့ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေနိုင်တဲ့ အခ်ခုခုကို မမြင်ချင်သည်မို့ ... ပီယက သီဟကို ပြုံ့မကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါ ...။ စိတ်ထိန်းရမှာပေါ့ ...။ အင်း ... အဲဒီစကားလုံးက အကောင်းဆုံး ...။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ထိန်းရမည် ...။ ဒါပဲရှိတာပေါ့ ...။

ဧ § ဧ

ကိုသီဟ ပြောသလို ... "မင်း အဲဒီအိမ် ... အဲဒီလမ်းထဲ ခြေချဖို့တောင် မလိုတော့ဘူးကွာ ..." ဆိုသလို ... ပီယကလည်း ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် အမှန်ဖင် ဆုံးမနိုင်ကွပ်ကာ ... ဘယ်လိုမှ ထပ်အပတ်အသက် မလုပ်တော့ဘဲ ရပ်တန့်ငြိမ်သက် နေလိုက်ပါသည် ...။ လူကမသွားတော့ဘဲ ထိန်းလိုက်ဖို့ လွယ်ကူပေမဲ့ ... စိတ်တစ်ခုကတော့ ... အဟုတ်ကို မလွယ်လှပါချေ ...။ လူမရောက်ပေမဲ့ စိတ်ရောက်နေတော့တာက ... နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဆိုသလိုပင် ...။

ကိုယ့်ကို ခင်တွယ်အားကိုးလှဟန်ရှိသော "အဘ" ကိုလည်း သတိရသည် ...။ ကိုယ့်ကို တစ်စက်မှ မလိုလား ... မနှစ်သက်ခဲ့သော "ရှိန်" ကိုလည်း သတိရသည် ...။ ပီယရဲ့ စိတ်ထဲမှာ အားမလို အားမရနှင့် မတင်မကျ ရှိနေရတာက ... "တကယ်တော့ ရှိန့်ခင်ပွန်းလောင်းကို ထွန်းထွန်း တစ်ယောက် နိုင်ငံ

ခြားမှာ တကယ်ပဲ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေခြင်း ... ရှိမနေခြင်းဟာ ဒီအချိန်မှာ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ ဒီနှစ်ယောက်နဲ့ ... သိပ်ကြီးမသက်ဆိုင် ... မပတ်သက်လှပါဘူး ..." ဆိုတာကိုပင် ...။

ဆိုလိုတာကတော့ ... အဘနဲ့ ရှိန်တို့ ခုဖြစ်နေကြတဲ့ ဒုက္ခဆိုတာမျိုးတွေဟာ ... ကိုထွန်းထွန်း တစ်ယောက် သေသေ ... မသေသေ ... ကြုံတဲ့သူတွေကတော့ ကြုံနေရတာပင် ...။ ခုလို မသေသေးဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရတော့ ... "ရှိန်ဟာ အရွယ်လေး ငယ်ငယ်နဲ့ မုဆိုးမတစ်ယောက် ဖြစ်မနေပါလား ..." လို့ ခိုင်းကလေးအကြာ တွေးပြီး စိတ်ချမ်းသာ ပေးနိုင်တာကလွဲလို့ ဘာများ တိုးတက်ပြောင်းလဲသွားခဲ့လို့ပါလဲ ...။

ဒီအတွေးဟာ အတော်လွန်လွန်းပြီး ... ကိုထွန်းထွန်းဆိုတဲ့သူကို စော်ကားမော်ကား နိုင်မိသည့် အတွေးမျိုးတော့ ဆန်ကောင်း ဆန်နေနိုင်ပါရဲ့ ...။ သို့သော် ...။

ကိုသီဟသာ သိရင်တော့ ... "ဒီလောကကြီးထဲမှာ ဒုက္ခလှိုမ့်ရောက်နေကြတဲ့သူတွေ တစ်ပုံကြီးကွာ ... မင်းမှာ လျှုချင် ဒါန်းချင် စေတနာသဒ္ဓါတရားတွေ သိပ်ထက်သန်နေရင် ... မိဘမဲ့ကျောင်းတွေ ... ဆေးရုံတွေ ... ဒုက္ခသည်စခန်းတွေ ကြိုက်တာ သွားချေ ..." လို့ ခပ်မာမာ ပြောတော့မှာ အမှန်ပင် ...။

လူမရောက်ပေမဲ့ စိတ်ရောက်လွန်းလို့လာတော့မသိ။ အဘနဲ့ ရှိန်တို့ ... တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆိုသလိုပင် ... အလှူပွဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုမှာ ဆုံမိကြပါတော့သည် ...။ အလှူ့ရှင်က အမှန်က ကိုသီဟရဲ့သူငယ်ချင်း ...။ သို့သော် ပီယနှင့်ဆိုလည်း ... ငယ်ငယ်က ကားတွေပြိုင်ခဲ့ ဖိုက်ခဲ့ကြစဉ်က ... ဆော်ဒါသဘောမျိုးတွေပဲ ဖြစ်ကာ ... ပြောရမယ်ဆိုရင် ... အငယ်မင်္ဂလာနှင့်စောင်မှ သူငယ်ချင်းကြီး ဆက်ဖြစ်နေသေးသော အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ပင် ...။

သူတို့အိမ်က ဘုန်းကြီးဆွမ်းကပ်ပွဲကို ပီယ ရောက်ခဲ့တော့ ... မမျှော်လင့်ဘဲ ... ရှိန်နှင့် ဆုံခဲ့ရတာ ...။ ရှိန်ကား ... ထိုအစ်ကိုကြီးရဲ့ မိန်းမဖြစ်သူ ဦးစီးပြီး ဖွင့်လှစ်ထားသော ... ကုမ္ပဏီနှင့် အရောင်းဆိုင်တွဲရက် ... အလုပ်မှာ ... အရောင်းစာရေးမ ဝင်လုပ်နေခဲ့တာတဲ့လေ ...။

ပီယ ထိုအလှူသို့ ရောက်သွားချိန်မှာ ... နေ့လယ်ထမင်းစားချိန် အတော်လွန်မြောက်၍ ... အလှူလာပရိသတ်ပင် စဲစပြုနေပါပြီ ...။ အိမ်ထဲသို့ ဝင်ဝင်လိုက်ချင်း ... စားပွဲပုလေး တစ်ခုမှာ ကိုယ့်ဘက်ကျောပေးထိုင်နေသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို မြင်ရုံနှင့် ပီယက "ရှိန်"မှန်း တန်းသိပါသည် ...။ ထိုစားပွဲမှာ အလှူ့အစ်မဖြစ်သူလည်း ထိုင်နေကာ ... ရှိန်က ထိုအစ်မကို စကားတွေ ပြောလို့နေသည် ...။

ပီယက ရှိန်နဲ့ အလှူ့အစ်မကလွဲရင် လူရှင်းသော ထိုစားပွဲသို့ပဲ တမင်တန်းသွားကာ ... ဝင်ထိုင်ချလိုက်ပါသည် ...။ အလှူ့အစ်မကတော့ ... "ဩော်"ဟု နှုတ်ဆက်ဝမ်းသာကာ ...

ရှိန်ကတော့ မျက်လုံးပြူးကလေးနှင့် လက်ညှိုးတညွှန်ညွှန်နှင့် ... "ရှင်"ဟု အသံထွက်လာ၏ ...။

"ဩော် ... ရှိန်နဲ့ သိကြသလား ..."

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ ..."

"ဟော့ ... ဒီမှာပဲ ပြင်ပါဟော့ ... နောက်ကျလိုက်တာဟယ် ... မင်းအစ်ကိုတောင် ဘုန်းကြီးတွေ ပြန်ပို့တဲ့ကားနဲ့ ခဏလိုက်သွားလေရဲ့ ... စားရင်းနဲ့ စောင့်နေဦးလေ ... ဒီမှာလေ ... ဒါကတော့ ရှိန်တဲ့ ... အစ်မတို့ဆိုင်ကပေါ့ ... သိပ်အားကိုးရတာ မောင်ပီယရယ် ... ရှိန် ... ဒါကတော့ မောင်ပီယ ... အဲလေ ... ငါ့နယ် ... သိပြီးကြပါပြီဆိုမှ ထပ်မိတ်ဆက်ပေးနေမိသေးတယ် ... ကြောင်ပါ့ဟယ် ... ကဲ ... ကဲ ... စားကြ ... စားကြ ..."

ရှိန်က ... တစ်မျိုးသော မျက်နှာကလေးနှင့် ပြုံးပြနေ သည့် ပီယဘက် "ဆတ်"ခနဲလှည့်ကာ ...

"ကျွန်မယောက်ျားဆီက အဆက်အသွယ်ရပြီ ... အခု သူ သင်္ဘောတက်သွားရပြီတဲ့ ..."

ပီယမှာ ဘာပြန်ပြောလိုက်ရမည် မသိ ...။ အိမ်ရှင် အစ်မကသာ ...

"ရှိန်ကတော့ဟော့ ... လူတကာကို ဒီအကြောင်း ကြွားရမှ ... အေးပေါ့ဟဲ့ ... သင်္ဘောသားကတော်ကြီး ဖြစ်နေမှ ..."

www.burmeseclassic.com

"ကြွားတာ မဟုတ်ပါဘူး အစ်မရယ် ... အဖမ်းခံနေရလိုက် ... ဟိုပြေး ဒီပြေးနဲ့ အခြေတကျ မရှိလိုက်ဆိုတာထက်စာရင် ... သင်္ဘောပေါ် တက်သွားနိုင်ပြီ ... ဆိုတာကိုပဲ စိတ်ချမ်းသာလွန်းလို့ပါ ... သင်္ဘောသားကတော်ကြီးလို့ ကြွားဝါရအောင်လည်း ... ပိုက်ဆံကတော့ တစ်ပြားမှပိုနိုင်ဦးမှာ မဟုတ်ပါဘူး အစ်မရယ် ..."

သို့သော် ... ရှိန့် မျက်နှာလေးက ဝမ်းသာကြည်လင်လို့နေပါသည် ...။

"ဝမ်းသာလို့ စ,တာပါ ရှိန်ရဲ့ ... ကိုယ့်မှာလည်း ရှေ့လျှောက် မွေးရဖွားရဦးမှာ ... ကုန်ကျရဦးမှာနဲ့ ... အဖေလုပ်သူက အလုပ်လေး သေချာသွားတော့ ... စိတ်ချမ်းသာစရာ ကောင်းတာပေါ့ ... အဲဒါကို ဆိုလိုတာ ... ကလေးက ကံကောင်းတာပေါ့"

စားပွဲပုလေးမှာ ကျုံ့ကျုံ့လေး ထိုင်နေသည့် ရှိန့်ကို ပီယက မျက်ဝန်းထောင့်စွန်းမှနေပြီး မြင်နေရပါသည်။ မမြင်ရခင်ကာလတိုတစ်ခု အတွင်းမှာ ရှိန့်ရဲ့ ကိုယ်ဝန်က အတော်ကလေးကို သိသာလာပါသည်။ ကိုယ်ဝန်က ကြီးထွားလွန်းလို့တော့ မဟုတ်ပါ ...။ ဒီချိန်ထိ ဗိုက်ဖုံးအင်္ကျီဆန်ဆန်မျိုးကို မဝတ်ဆင်သေးဘဲ ... ရိုးရိုးသာမန်ကိုယ်တိ ... ခါးတင်အင်္ကျီလေးနှင့်သာ

ဒီ ... ရှိန်နဲ့ ရှိန့်ရဲ့ ဗိုက်ပူပူကလေးက ... ဘာပုံမျိုးပေါက်နေမှန်းကိုမသိ ...။ လူတစ်ကိုယ်လုံးက သွယ်လျနေပြီး ဗိုက်ကျမှ ... ဘောလုံးငယ်ငယ်တစ်ခု လာမှောက်ကပ်ထားသကဲ့သို့ ရှိသည် ...။

"ဘယ်နှလ ရပြီတုန်း ... အာလ်ထရာဆောင်း ရိုက်ပြီးပြီလား ..."

"ချိုချိုတို့ကပြောတော့ ခြောက်လကျော်မှ ... ဘာလေးလဲဆိုတာ သိရမယ်တဲ့ ... မသိချင်လှပါဘူး အစ်မရယ် ... ရပါတယ် ... နေပါစေ ..."

"ဟဲ့ ... ဘယ်ဟုတ်မလဲ ... အာလ်ထရာဆောင်းဆိုတာ ... ဘာလေးလဲသိဖို့ တစ်ခုတည်းအတွက် ရိုက်ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ ... ဘာအမှားအယွင်းများ ရှိမလဲ ... ပုံမှန်မှဖြစ်ရဲ့လား ဆိုတာအတွက်လည်း ရိုက်ရတယ် ကြားဖူးပါတယ် ... အစ်မတုန်းကတော့ ... စပြီး သွားသွားပြချင်း တစ်ခါ ...၊ ခြောက်လကျော်တော့တစ်ခါ ... မွေးခါနီးဆဲဆဲတစ်ခါ သုံးခါလောက် ရိုက်ရတာ မှတ်မိတယ် ... ခု ရှိန်က ဘယ်သူနဲ့ ပြတာလဲ ..."

"ဒီလိုပါပဲ အစ်မရယ် ..."

ပီယလိုပင် နောက်ကျမှ ရောက်လာသည့် ဧည့်သည် ... ဦး ဝင်လာသဖြင့် ... အိမ်ရှင်အစ်မကြီးက ... "ခဏနော် ...

www.burmeseclassic.com

ရှိန်ရေ … မောင်ပီယရေ … မင်း အစ်ကိုကြီးက လာရင်စောင့်ခိုင်းထားဦးလို့ မှာခဲ့တယ်နော် …”စသဖြင့် ပြောကာ စားပွဲကူးသွားပါတော့သည်။

ဒီအရွယ်ထိ လူပျိုကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခါနီးဆဲဆဲ ပီယဟာ … မိန်းမကိစ္စ …၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်တို့ ကလေးကိစ္စတို့ … ဘာဘာညာညာကို အတွေ့အကြုံမရှိ၊ မကြားဖူး၊ မဆွေးနွေးဖူးလှတာ အမှန်ပါ …။ ရှိန့်ကို ဆေးပုလင်းပေးချင်တုန်းကပင် … ကလေးအဖေ ဖြစ်နေပြီဖြစ်တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို လှည့်ပတ်ချဉ်းကပ်ခဲ့ရတာ။

သို့သော် … တစ်ခုတော့ဖြင့် ပီယက ကျိန်းသေသိသည်။ မိန်းမသားချင်းလည်းဖြစ်၊ အလုပ်ရှင်နဲ့ အလုပ်သမားရယ်လို့ စည်းခြားမထားဘဲ တန်းတူ ခင်မင်ရှာ ဆက်ဆံတတ်ဟန်လည်းရှိတဲ့ အစ်မ … ပင် မသိနိုင်တဲ့ အချက်ကို … ပီယက သိလိုက်သိသည် …။ ရှိန်ဟာ သူ့ကိုယ်ဝန်အတွက် … ဘယ်သားဖွားမီးယပ်ဆရာဝန်တစ်ယောက်ယောက်ကိုမှ ပြမနေပါ …။ ပြီးကျတော့ … အာလ်ထရာဆောင်း သွားမရိုက်တာသည်လည်း ကလေးရဲ့ ဒီဇကို “ဘာလေးလဲ”ဆိုတာ သိမနေချင်တော့သည့်အတွက်ကြောင့်တော့ဖြင့် မဖြစ်နိုင်ပါ …။

“စမ်းသာပါတယ် ရှိန် …”

ပီယနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ချိန်မှာတော့ … ခုနက အစ်မရှိနေသော အချိန်တုန်းကလောက် … သက်သောင့်သက်သာဟန် မရှိတော့တဲ့ ရှိန်က … ပီယရဲ့စကားကြောင့် … သူ့မှုပိုင်မျက်မှောင်ကုတ်ကြီးနှင့် …

“ဘာကိုလဲ …”

“ရှိန့် ခင်ပွန်း … သင်္ဘောတက်သွားရတယ်ဆိုတဲ့ အတွက်ပါ … ဘာလိုင်းလဲ”

“ရှင် မယုံပြန်ဘူးလား …(—–)ရှင့် … မယုံလိုက်မေးကြည့်”

“ဟာ … အဲဒီလိုသဘော မဟုတ်ပါဘူး … ယုံပါတယ် … မေးကြည့်တာ သက်သက်ပါ … (—–)က လိုင်းကောင်းလို့တော့ ကြားဖူးပါတယ် … ကောင်းတာပေါ့ …”

“ဟုတ်တယ် … ကောင်းတယ်တဲ့ … သူလည်းပြောပါတယ် … ကျွန်မတို့ ဖုန်းပြောလိုက်ရတာလေ … အသိအစ်မတစ်ယောက်အိမ်မှာ … အချိန်အတိအကျနဲ့ လာစောင့်နေပါဆိုလို့ သွားစောင့်နေခဲ့တာ … ဖုန်းပြောလိုက်ရတယ် … အဲဒီအစ်မရဲ့ ယောက်ျားနဲ့လည်း အတူတူပဲ … တက်သွားရတာ … ခု ကျွန်မတို့အိမ်အောက်ထပ်က စတိုးဆိုင်ရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကို ပေးလိုက်တယ် … နောက်ဆို သူ့အဆင်ပြေပြေ … ဖေဖေနဲ့ပါ ဖုန်းပြောနိုင်တာပေါ့ …”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိန့်ရဲ့ပုံစံမှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကိုသူ့ ယောက်ျား ရဲ့ သတင်းတစ်ခု ပြောပြနေသော အိမ်ထောင်သည် မိန်းကလေးရဲ့ ပုံစံထက် အရုပ်သစ်တစ်ရုပ်ရတော့မည်ဖြစ်သော ... "မေမေက မုန့်ဝယ်လာမယ်တဲ့"ဟု သတင်း ကြိုကြားထားသော ကလေးတစ် ယောက် ... ရဲ့ ... ပြန်ကြွားပြနေပုံမျိုးနှင့်သာ တူနေသည်။

"အဘလည်းသိရင် ဝမ်းသာမှာပေါ့ ... စကားပြောရရင် ပိုလို့တောင်မှ ဝမ်းသာမယ်ထင်တယ် ..."

ရှိန့်ပုံစံလေးက တစ်မျိုးကလေး ဖြစ်သွားသည်။ တစ်ခုခုကို စဉ်းစားခန်းဝင်သွားပုံရသည်။ ပီယမှာ ပထမတော့ "အဘများ ဘာများဖြစ်လို့လဲ"လို့ ထိတ်သွားရပေမဲ့ ... တစ်ခုခု သာဖြစ်ရင် ... "အဆင်ပြေရင် မေမေနဲ့ပါ ဖုန်းပြောနိုင်တာပေါ့" ဟူသော စကားမျိုးကို ဘယ်ပြောပါ့မလဲ ... ဟု ပြန်တွေးကာ လွှတ်ခနဲ မေးချမိတော့မည့် စိတ်ကို ပြန်ထိန်းလိုက်ပါသည်။ စပ်စုပတ်သက်ချင်တာ ကြိုက်ပုံမရတဲ့ သူငယ်မဆိုမှာ ... ဒီလောက် လေး မေးမိတာသည်လည်း အပြစ်ကြီးလို ထ,ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမည် လေ။

ဘယ်နည်းနဲ့မဆို အဘမှာ ... လိုအပ်ချက်တွေ ... စိတ်တိုင်းမကျချင်စရာတွေ တစ်ပုံကြီးနှင့် ကြုံနေရရှာတော့မည် ဆိုတာကိုတော့ ပီယက ကိုယ့်ဘာသာပဲ ရိပ်မိနိုင်ပြီးသားပဲလေ။

စိတ်ကားပုပ်ယုတ်တယ် မဟုတ်ပေမဲ့ ... ခပ်ထုံထုံ ခပ်ဖျင်းဖျင်း ခပ်ဖျင်းဖျင်းတွေသာ ဖြစ်ကြတဲ့ မောင်ဦးတို့ သားအမိဟာ ... ရှိန့်ရဲ့ ပေးစာကမ်းစာ ဩဇာအာဏာတစ်ခုတည်းလောက်နဲ့တော့ ... အဘကို မျက်နှာတစ်ချက် မပျက်ရအောင် ... လိုလေသေးမရှိရ အောင် ပြုစုနိုင်ကြသူတွေ မဟုတ်မှန်း ပီယက သိရှိပြီးခဲ့သားပဲ ...။

သူတို့ရဲ့ ပညာစွမ်း၊ ဉာဏ်စွမ်း၊ လုံ့လစွမ်းလောက်နဲ့ အစ်သက်မမျှော်မှန်းနိုင်တဲ့ ထောက်ပံ့မှု လခသဘောမျိုးကို ပီယ က ပေးထား၊ ဖို့ထားနိုင်လို့သာလျှင် ... အဘိုးကြီးကို မျက်လုံး မှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်စောင့်ကြည့်တော့မတတ် ... ပီယရဲ့ အာဏာ အည်ပြီး ... အငြိုအငြင် မခံရဲကြလေတာ ...။ ရှိန့်မှာတော့ သူ ဆိုကလွဲရင် ရွေးစရာလမ်းစက မရှိ ...။ မကျေနပ်စရာ ရှိလည်း နှုတ်ခမ်းကိုက်ပြီးသာ မျိုသိပ်မှိတ်ကြိတ်နေရမှာပင် ...။

ပီယမှာတော့ ရွေးစရာလမ်းတွေ တစ်ပုံကြီး ရှိနေ တာ ... သူတို့သားအမိ သိအောင် တစ်စထက်တစ်စ ပြ,ပြထားလေ တော့ ... သူတို့ဟာ သူတို့အလုပ်ပြုတ်ကြမှာကို ရှိန့်ထက်မှာ ကြောက် ...။ ပီယထက်မှာသာ ကြောက်ကြသူတွေ ...။ ပီယကလည်း ရှိန့်လို နှုတ်ခမ်းကိုက် မျိုချနေတာမှ မဟုတ်တာ ...။ အဘိုးကြီး ဆီမှ Complaint ကြားတာ၊ သွင်ပြင်ဟန်ပန်က ကျေနပ်ပုံပေါ်ကြ ဟာ မမြင်တာနဲ့ ချက်ချင်း ဆူပူ အရေးယူတော့တာကိုး ...။

www.burmeseclassic.com

ခုတော့ ... ဒီအဖြစ်က ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီ ...။ မောင်ဦးတို့ဟာ ခုလောက်ဆို ပေါ်နေကျ လခ ပေါ်မလာတာ ...။ ဆူနေကျ လူပေါ်မလာတာနဲ့ဘဲ ... သူတို့ရဲ့ အပျင်းအဖျင်း တံခွန်တွေကို ဘယ်လောက်တောင်များ လွှင့်ထူနေကြတော့မှာပါလိမ့် ...။

မောင်ဦးတို့ အပိုင်းပြီးရင်တော့ ကာယကံရှင် အဘိုးကြီးအပိုင်း ...။ စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ ချို့တဲ့နေတဲ့ ရောဂါသည် တစ်ယောက်ဟာ စွဲမိစွဲရာသဘောနဲ့ ပီယကိုမှ ... နှစ်သက်ချစ်ခင်နေမိတော့တာမျိုး ... မရှိဘူးဘဲ ထားလိုက်ဦး ... ပီယထံမှာ ပါလာတတ်သော ... ပစ္စည်း၊ အစားအသောက်၊ အဝတ်အထည် ဆိုတာမျိုးတွေကိုတော့ ကလေးစိတ်လေးနဲ့ ... မျှော်လင့် စောင့်စားနေမိရှာမည် ...။ ဖိစီးချုံးနှိမ်ပြီး ပြောချင်တာမျိုး မဟုတ်ရပါ ...။ လောလောဆယ် အခြေအနေမှာတော့ ... အဘိုးကြီးရဲ့ သားသည်လည်းကောင်း ... ရှိန်သည်လည်းကောင်း ... ပီယ လောက်တော့ အဘိုးကြီး ပျော်လောက်အောင် ဘယ်သူမျှ ဖြည့်တင်းပေးနိုင်ကြဦးမလဲ ...။

ရှိန့်မှာ အဘိုးကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပီယကို မေး လိုက်ရရင် ကောင်းမလား ... ဆိုတာမျိုး ... တစ်ခုခုတော့ ရှိနေ ရပါသည် ...။ သို့သော် မပြောဖြစ်တော့ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် မုံဟာန်ကလည်း အသိသာကြီးပင် ပြန်ဖြစ်သွားတာမို့ ... ပီယ လည်း ... မေးကြည့်မနေတော့ပေ ...။

"အစ်မရေ ... ဒါဖြင့် ကျွန်မ ပြန်တော့မယ် ..." ရှိန်က ပီယကိုဘာမှ မပြောဘဲ ... နံဘေးမှ ဖြတ်သွားသည့် အိမ်ရှင်အစ်မကိုသာ လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"အေး ... အေး ... နင် ထွက်တော့မယ်ဆိုလည်း ကိုပြောရမယ်နော် ရှိန်ရေ ...။ တစ်လ နှစ်လတော့ ကို ပြောပေး ... အစ်မက ရှေ့လျှောက် ခရီးတွေ တချောင်းချောင်း ထွက်ရတော့မှာ ... ဆိုင်ကို သိပ်ပြန်လှည့်ကြည့်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ... ကိုတော့ပြော ကြားလား ..."

"အစ်မရယ် ... မွေးမဲ့လကို ပြောထားပြီးပြီပဲ ... အဲဒီလ ဆန်းထိ ဆင်းပါမယ်ဆို ..."

"အေး ... ပြီးရော ... အေး ... အေး ... ဖြည်းဖြည်း ပြန် ..."

စိတ်ထိန်းရခြင်းများစွာတို့တွင် ... "ပြန်လိုက်ပို့ပေး ရမလား ... တစ်ယောက်တည်း ဘတ်စ်နဲ့ ပြန်မှာ ဖြစ်ရဲ့လား ..." ဆိုတာမျိုး ထုတ်ဖော်ပြီး မမေးဖြစ်လိုက်ဖို့ စိတ်ကို နိုင်အောင် ထိန်းရမည့်အပြင် ... "ဘတ်စ်ကားတွေက ဒီအချိန်ကြီးတောင် ချစ်လိုက်တာကွာ ... ကျွတ် ..." စသဖြင့် တစ်ယောက်တည်း အတွေးတွေနှင့် ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်မကျန်ရစ်ဖို့ကိုလည်း စိတ်ကို ငြိမ်အောင် ထိန်းရပေမည်။

www.burmeseclassic.com

ရှိန်ကတော့ဖြင့် ... ပီယကို ... မာန်ကလေးလုပ်၍ပင် တစ်ချက်လောက်ငဲ့လို့ နှုတ်မဆက် ...။ အင်္ကျီကျုပ်ကျွဲအောက်က လုံ့ဗိုက်ကလေးပေါ် လက်တင်ရင်း ... အေးအေးဆေးဆေးပင် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည် ...။

ဖဖ ၅ ဖဖ

"ပီယရေ ... မင်း ဒီနေ့ အလုပ်အားတယ်ဆိုရင် ... မေမေနဲ့ စကားလေးဘာလေး ပြောကြရအောင် ... စောထိုင်ပါဦးလားကွယ်"

အလုပ်အားရက်မို့ ... "ဒီနေ့တော့ ... အာကို လမ်းထဲကပဲ ဖြတ်ကြည့်ပြီးတော့ပဲဖြစ်ဖြစ် ... တစ်ခေါက်လောက်သွားချောင်းကြည့်လိုက်ဦးမှ ..." ဟု စိတ်ထဲ တွေးထားမိသည့် ပီယမှာ ... အမေဖြစ်သူရဲ့ စကားအဆန်းကြောင့် ... အံ့အားတသင့်နှင့်ပင် ... "ဟုတ်ကဲ့" လိုက်,လိုက်ရပါသည်။

မေမေ့ မျက်နှာထားကလည်း တစ်မျိုးပဲ ... လွှမ်းတဲ့ လေးငါးခြောက်လလောက်တုန်းက ...

"ပီယရေ ... အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်ဆိုလည်း ...တော့ဟယ် ... မုန်းစရာကြီး ... မိဘအိမ်မှာပဲ တကပ်ကပ်နဲ့ ... လူပျိုကြီး လုပ်တော့မဲ့ဟာကြီးများလား မသိပါဘူးတော် ..."လို့ ပြောခဲ့တုန်းက ရုပ်မျိုးနဲ့လည်း သိပ်တော့ မတူလှပါဘူး ...။ ဒါပေမဲ့ ... အိမ်ထောင်ရေးအကြောင်း ပြောချင်လို့ပဲ ဖြစ်ဖို့များပါသည် ...။ "လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီး"ဆိုတာကို တစ်စက်မှ အားပေး ... မနှစ်မြို့တဲ့ မေမေက ... သူ့သားတော်မောင် ပီယကို "လူပျိုကြီး"တစ်ယောက် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်သွားပြီး ... တစ်အိမ်လုံး အတည် ... ဆက်ဖြစ်နေမှာကိုတော့ ... အတော်စိုးရိမ်နေသည့်ပုံပင် ...။

"ဘာလဲ မေမေ ... လူပျိုကြီး မလုပ်ရေး ... ကိစ္စလား ..."

မေမေ့ မျက်နှာ 'ကွက်'ခနဲ ပျက်ကာ ... တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်သွားသည်။ ပြီးလျှင်တော့ ဒေါသလည်း နည်းနည်းထွက်လာသလိုလို ... မျက်နှာပြင် အနေအထားက ... ခပ်နီနီနှင့် ခပ်တင်းတင်းဖြစ်လို့လာလေသည်။

ဟာ ...။ ဘာပါလိမ့် ...။ မေမေနှင့်ဆိုရင်တောင် (ချစ်ခင်နုပ်စရာတွေ့ကြရင်တောင်) ဒေါသထွက် ရန်ဖြစ်ကြ ... ဘာမျိုးထက် ... အပြန်အလှန် စကားနိုင်လုကြရင်း ...၊ ဖြေဖျော်ကြ ... ရှင်းလိုက်ကြ ... ဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ပဲ ပြီးသွားတတ်တဲ့ မေမေ့မှာ ... ပီယ တစ်သက်လုံး ဒေါသအမျက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွက်လောက်စရာ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ အကြောင်းရင်းရယ်လို့ကို သိ
မတွေ့ဖူးခဲ့သလိုပါ ...။ ဒေါ်သမထွက်တတ်ဆို ... ခပ်ငယ်ငယ်
ပီယတို့ သီဟတို့ ... မိုက်ရူးရဲစိတ်တွေနှင့် ကားချင်း ပြိုင်ခဲ့
လို့ ... လူမထိပေမဲ့ ... ကားမှာ အစင်းလိုက်ကြီး ဖြစ်လာတ
တာမျိုး ... ဆိုရင်တောင် မေမေ့ဆီမှာ ... ဆိုဆုံးမရုံကိုသာ တွေ့
ရပြီး ... ဒေါ်သကို မတွေ့ရ။

"ထိုင်ပါ ... ပီယ ... နောက်တီးနောက်ရွတ် လုပ်ပစ်မ
လည်း စိတ်မကူးနဲ့ ... ဖုံးကွယ်လှည့်ပတ်ဖို့လည်း မ
စားနဲ့ ... မေမေ မေးချင်တာကို တိတိကျကျနဲ့ မှန်မှ
ဖြေစမ်းပါ ..."

"ဟာ ... ဘာတွေလဲ ..."

"မင်း ... အခု ... ကိုယ်ဝန်ကျန်ခဲ့တဲ့ မုဆိုးမတစ်ယော
နဲ့ ကြိုက်နေတယ်ဆို ..."

"ဟာ ..."

ပီယမှာ ထခုန်မိတော့မတတ် ဖြစ်သွားရပြီး ...
ကိုယ်တိုင်လည်း မေမေ့လို မျက်နှာနီရဲပြီး ... တင်းလာရပါသည်

"မေမေ့ကို ဘယ်သူက ဘာလာပြောထားလို့လဲ ..."

"ပြောတဲ့သူက အရေးမကြီးဘူး ပီယ ... အဲဒီသတင်း
ဟုတ်မဟုတ် မှန်မမှန် ... မင်း ပါးစပ်က ကြားရဖို့
အရေးကြီးတယ် ..."

"ပြောတဲ့လူလည်း အရေးကြီးတာပေါ့ ... ဟုတ်မှ မဟုတ်
တဲ့ကိစ္စကို ... မဟုတ်တာကြီးတစ်ခုကို မေမေ့ နားထဲ
အရောက် လာထည့်တဲ့သူကို ကျွန်တော် ပြန်သိရဖို့လောက်
အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ရှိဦးမလား ..."

"ဒါဖြင့် အဲဒီသတင်းက မဟုတ်ဘူးပေါ့ ... သား ငြင်းဆို
တယ်ပေါ့ ... မေမေ ဒီလို ယူဆလို့ရမလား ..."

"ငြင်းတာမှ အကြောင်းနှစ်ချက်နဲ့ကို ငြင်းတယ် ...
နံပါတ်တစ် အဲဒီ မေမေ ကြားတဲ့ မိန်းကလေးဆိုတာသည် ...
မုဆိုးမ မဟုတ်ဘူး ..."

မေမေ့ မျက်လုံးတွေ ပြူးထွက်သွားသည်။ ဘာတွေ
လည်း ဆက်တွေးကုန်ပြီမသိ ...။ ပီယကတော့ ... မေမေ့ကို
ပြောထားသူ ... ဘယ်သူဖြစ်မလဲ ... ဆိုတဲ့ စာရင်းက ...
သီဟကို ဖွတ်ထုတ်လိုက်သည် ...။ ကိုသီဟ ... ဆိုရင်
သတင်းထဲမှာ "မုဆိုးမ"ဟု ထည့်တိုင်မှာ မဟုတ် ...။ ဒါဆို
ဘယ်သူ ကျန်သလဲ ...။ ဂီတ ... လား ...။

"မေမေ့ကို ပြောတာ ... ဂီတပဲ မဟုတ်လား ... မဟုတ်
တမ်းတရားတွေ လျှောက်လျှောက်ပြောချင်တတ်တဲ့ ကောင်
မလေး၊ သားနဲ့တော့ တွေ့ဦးမယ် ..."

"ကိုယ့်ညီမလေးကို လျှောက်အပြစ်ဆိုမနေပါနဲ့ ... ဒုတိယ
အချက်ကိုသာ ပြောပါ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နောက်တစ်ချက်က သားနဲ့သူ ... အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ဘူး ... သား သူ့ကို ကြိုက်မနေဘူး ...

မေမေက သက်ပြင်းလုံးကြီးတစ်ခုကို 'ဂွူး' အသံကျယ်ကျယ် ထွက်ပြီး မှုတ်ထုတ်လိုက်ပါသည်။

"တော်ပါသေးရဲ့ ... ဒါဆို ပြီးပြီ ... မေမေက ပီယ ယုံတယ် ... ပီယက မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောလာရင် ... အဲ မဟုတ်လို့ဘဲ ... အင်း ... စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာ ... တော်ပါသေးရဲ့ ..."

"ဒါပေမဲ့ မေမေ ..."

မေမေက ပီယကို "ဘာတုံး" ဟူသည့် အကြည့် ကြည့်လာသည်။ မေမေ့ရဲ့ မျက်ဝန်းအကြည့်တွေဟာ ခုနက လောက် ဒေါသရှေ့မ်း ခက်ထန်မနေတော့ပါ ...။ "မေမေ ပီယကို ယုံတယ် ... ပီယက မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောရင် အဲ မဟုတ်လို့ဘဲ ..." ဟူသော စကားအတွက် ... ပီယက မေမေ့ ကျေးဇူးတင်နေမိသည် ...။ မေမေက လူတစ်ယောက်ရဲ့ အညှ သိသည်။ အဲဒီလူကို သူ ဘယ်လို ကိုင်ရင် ... သူ့စည်းဘော တွင်းသို့ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ခေါင်းလျှိုဝင်ပြီး ညြဖနာခံနေ သလဲ ... သူ သိသည်။ ပီယကိုတော့ မေမေက စကားတစ်ခွ နှင့် ချည်နှောင်ပစ်လိုက်လေပြီ ...။

"သူနဲ့ သားနဲ့ ခင်မင်မှုတော့ ရှိကြပါတယ် ... ခင်မင် တယ် သိကျွမ်းတယ် ဆိုတာလည်း အရင်ကတည်းက သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးနဲ့ ပတ်သက်မှု ရှိဖူးတယ် လေ ... အဲဒီလိုပါ ... အဲဒါကြောင့် အခု သူတို့ အကူအညီ လိုနေတယ်လို့ ထင်ရတဲ့ အချိန်မှာ ဝင်ကူညီတာ ..."

"သားက သူတို့ကို ... သားရဲ့ ကားနဲ့ တိုက်မိတယ်လို့ ထင်နေတာဆို"

ပီယက အလိမ်အညာစကားလည်း မဖြစ်ရအောင် ... မေမေလည်း နာခံသာပြီး စိတ်ချလက်ချ ရှိနိုင်အောင် ... ဟိုး အရင်တုန်းကတည်းက အသိလိုလို၊ ဘာလိုလိုနဲ့ ဆွယ်ပြောဖို့ ကြိုးစားကြည့်ပါသော်လည်း မေမေက ပီယရဲ့ စကားကို ဖြတ်ပိတ် လိုက်ပါသည်။ သေချာပြီ ... ပြန်ပြောသူကတော့ ... ညီမငယ် ဝီတာ ... ပင်။

"သူတို့က ကိုဖြိုးကြီးတို့ လင်မယားနဲ့လည်း အသိတွေမေ့ မေမေရဲ့ ... သား သူတို့ကို ကူညီတယ်ဆိုတာကလည်း သားရဲ့ ကားနဲ့ သူတို့ကို တိုက်မိတာ မတိုက်မိတာထက် ... မကင်းရာမကင်းကြောင်း အသိအသိုင်းအဝိုင်းတွေကဲ့ ကပဲလည်း ဖြစ်နေတာနဲ့လေ ...

သူ့ယောက်ျားက အခု မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရှိဘူး ... (---)လိုင်းမှာ သင်္ဘောလိုက်သွားရတာပါ ... ဒီမှာ အဲဒီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိန်းကလေးက မွေးခါနီးဆဲဆဲ ... အဲဒီလူရဲ့ အဖေကြီးတော့ သူငယ်ပြန်သလိုလိုနဲ့ ... အစောင့်တစ်ယောက်ယောက်တော့ တကောက်ကောက်လိုနေတဲ့ အခြေအနေ_။ ဒါတွေကို ကူညီချင်နေတာပါ ... ဒါပါပဲ ...”

မမေက ... “ဪ ...”ဟု သံရှည်တစ်ချက် ဆွဲကာ ညည်းညူသလိုလို ဘာလိုလို ရှိလိုက်ပြီးမှ ...

“အင်း ... အဲဒီလိုတွေလား ... အေးလေ ... ပီယကို မမေ ယုံပါတယ်ဆိုရင် ကိစ္စအားလုံးက ပြီးပါပြီ ... သားအနေနဲ့ ဘာမှ ထပ်ရှင်းပြနေဖို့ မလိုတော့ပါဘူး ... သားအနေနဲ့ လှူမှုရေး ကျေပွန်ချင်တာရှိရင်လည်း ကျေပွန်ပေးလိုက်ပါ_ မမေ မတားတော့ဘူး ... သားလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး ယောကျာ်းကောင်းတစ်ယောက်ပဲ ...”

မမေ့ စကားက ပီယရဲ့ နားထင်နေရာလောက်ကို မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သလို ... “ဒိန်း”ခနဲ သွေးဆောင့်တိုးကာ_ လူက ခေါင်းကိုက်ချင်ချင်ပင် ဖြစ်သွားရသည် ...။

“မနေ့က အဲဒီကလေးမ ဒီအိမ်ကို ဖုန်းဆက်လာတယ်_”

“ဗျာ ...”

ပီယမှာ အလန့်တကြားကြီး ဖြစ်သွားရတော့သည်_။ ရှိန် ...။ ရှိန်က ပီယရဲ့ အိမ်သို့ ဖုန်းဆက်လာသည်ဆိုလျှင်တော့ ကိစ္စသည် သာမန် အေးဆေး အလာပသလ္လာပ ကိစ္စမျိုး မဟုတ်

နိုင်တော့ပြီ ...။ အဘ ... အဘများ ဘာများဖြစ် ...။ နို့မို့ဆိုရင်တော့ အလှူအိမ်မှာ တွေ့ကြတာကိုပင် ... “ပြန်ဦးမယ်” တစ်ခွန်းလောက် နှုတ်ဆက်ဖို့ ဝန်လေးသော ...။ လမ်းမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆုံမိကြလျှင်တောင် ခေါ်ပြောနှုတ်ဆက်ဖို့ မသေချာသော “ရှိန်”လို မိန်းကလေးက ... ပီယထံ ဘာမှ ဖုန်းလှမ်းဆက်နေစရာ ...အကြောင်းကို မရှိပေ။

“ဘာတဲ့လဲ မမေ ... ဘာများဖြစ်လို့တဲ့လဲ ... ရှိန်က လှမ်းဆက်နိုင်တယ် ဆိုတော့ ... အဘများ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားတာမျိုးများလား ... ဘာတဲ့လဲ ... ဘာမှာသွားသေးလဲ ...”

မမေ့ ပုံစံက ပီယရဲ့ မျက်ကလဲဆန်ပြာ ... ဖြူးပြူးပျာပျာနိုင်လှဟန်ကို မကြိုက်လှပုံ ... “ဘယ်လိုလဲကွယ်”ဟု ပြောချင်လှပုံ ရှိနေပေမဲ့ ... “ပီယကို မမေ ယုံတယ် ...”ဟု ပြောထားပြီးသား မမေက ... သူ့သားပီယကို ထပ်ပြီး ဝင်ရောက်ချယ်လှယ်တားဆီးချင်တာမျိုးတွေ ... မပြုလုပ်တော့မည့် မမေသာ ဖြစ်ပါသည် ...။

“အဘိုးကြီးက သားကို တွေ့ချင်တယ်လို့ချည်း ပြော,ပြောနေသတဲ့ ...”

မမေက စကားကို ခဏရပ်ပြီး စိုက်ကြည့်နေခိုက် ... ပီယက ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒီမိန်းကလေးဟာ ... သူ့ခင်ပွန်းသည် မရှိခိုက်မှာ တခြားဘယ်သူစိမ်းယောက်ျားလေးကိုမှ ... သူတို့အပေါ် မပြောနှင့် သူတို့အိမ်ရာပရဝုဏ် အနီးတစ်ဝိုက်မှာတောင်မှ မရှိစေချင်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုးပါ မေမေ ... သူ့ကိစ္စရှိလို့ အဘိုးကြီးကို အကြောင်းပြပြီး ... တစ်ဖက်သားကို ခေါ်ယူတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ပါဘူး ... ခုလို အိမ်ထိ ဖုန်းဆက်လာတာကိုတောင်မှ သား အရမ်းအံ့သြတာ။ အဲဒီလို ဆက်လာမဲ့ မိန်းမမျိုးကို မဟုတ်ဘူး ... အဘ အခြေအနေက တော်တော်များ ဆိုးသလားမသိဘူး ... ဒီတိုင်းဆို ..."

"အေးပေါ့လေ ... သူ့ယောက်ျားနဲ့ဝါ သိကျွမ်းကြတဲ့ မိတ်ဆွေအနေနဲ့ဆိုရင်တော့ မိတ်ဆွေတို့ ဝတ္တရား သွား ကျေချင်ကျေပါ ... မေမေ ဘာမှ မပြောဘူး"

အဲဒီလောက်နှင့်ပင် ... ပီယက ... ရှိန်တို့ရဲ့ အိမ်သို့ ထပြေးချင်နေမိပါပြီ ...။ ရိပ်မိသလား ... မရိပ်မိဘူးလား မဆိုနိုင်သည့် မေမေက တခြားစကားစမြည်များ ဆက်ပြောနေသေး သဖြင့် ... စိတ်မပါ လက်မပါနှင့် "အင်း" "အဲ" လိုက်ကာ ငြိမ်နားထောင်ပေးနေရသေးသည် ...။ အဲဒါကြောင့် ... "တော်ပါပြီ ... ရပ်တန်းအရပ်လိုက်ပါပြီ" ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသား ပီယပဲ ... "ဒီနေ့ ... လမ်းထဲကပဲ တစ်ခေါက်လောက် ဖြတ်ချောင်းကြည့်ဦးမှ"

အလိုလိုနေရင်း တွေးနေမိတော့တာကိုး ...။ စိတ်စိတ်ချင်း ဆက်သွယ်နေကြတာမျိုးလားမသိ ...။

"အဘိုးကြီးဆီ သွားကြည့်မလို့လား ..."

မေမေက သူ့ရဲ့ ရောက်တတ်ရာရာတွေကို ဖြတ်ပြီး ပီယကို တစ်ချက်မေးပါသည်။ ပီယကား ဟန်မျှပင် မဆောင်နိုင် ...။

"ဒီနေ့လည်း အားနေတော့ ... တစ်ချက်လောက် ပြေးကြည့်လိုက်မလားလို့ ... တော်ကြာ ..."

မေမေက ခေါင်းကိုပဲ တဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြလိုက်သည်။ ပီယက ချက်ချင်းပင် ... မေမေ့ ရှေ့မှ ထရပ်ကာ ... ကားသော့ကို ကောက်ကိုင်လိုက်လေသည် ...။

ဓဓ § ဓဓ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၅)

ပီယနှင့် အဘိုးကြီးတို့ အပြန်အလှန် ခပ်တင်းတင်းကြီးတွေ ဖက်ကာ ... အဘိုးကြီးထံမှ ... ဝမ်းပန်းတနည်း ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုသံကြီးတွေ ထွက်ပေါ်နေတာကို ရှိန်က ခပ်ငေးငေးကလေး ထိုင်ကြည့်နေလေသည် ...။ အဘိုးကြီးဟာ ပီယနဲ့ မတွေ့ဖြစ်ကြတဲ့ ကြားကာလအတွင်းမှာ ... အတော်ကြီးလည်း ပိန်သွားသည် ...။ ညှဉ်းသိုးသိုးနှင့် မသန့်မရှင်း ညစ်တီးညစ်ပတ်ဟန်လည်း ပေါက်လာသည် ...။ မျက်လုံးတွေ ရီဝေမှုန်မှိုင်းကာ လူမမာစစ်စစ်ရုပ်ကြီးနှင့် ပိုတူလာသည် ...။ ရောဂါသည်တစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း ... အသားဖြူဖြူနှင့် ကြည့်ကောင်းဆဲရုပ်ရည်တို့လည်း တစ်ခါတည်း စုပ်စမြုပ်စ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည် ...။

"ကျွန်မ ... ဖေဖေ့ကို ရှင်လောက် ကြည့်နိုင် ... ထားနိုင်ခဲ့ဖို့ ကောင်းတာ ... ကျွန်မ တာဝန်မကျေသလို ခံစားရတယ်"

"ဒီလိုတော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ ... ရှိန်ရယ် ..."

"ဟုတ်တယ် ... ဖေဖေက သူ့သားမဟုတ်တဲ့ တခြားတစ်ယောက်ကို ပြောင်းလဲ တွယ်တာမိရမယ်ဆိုရင် ... အဲဒါ ကျွန်မ ဖြစ်နိုင်ဖို့ပဲ ကောင်းတယ် ... ခုတော့ ... ကြားထဲက သူစိမ်းတစ်ယောက် ဝင်ဖြစ်နေတာ ... ကျွန်မအတွက်တော့ အင်မတန် ရှက်စရာကောင်းတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်နေတယ် ..."

"အခြေအနေက မတူခဲ့ဘူးလေ ..."

"တူအောင် ကျွန်မ လုပ်နိုင်ရမှာပေါ့ ... ရှေ့လျှောက်တော့ မရှုရအောင် လုပ်မယ်"

ဖွဲ့မာန်နဲ့ စိတ်မာတော်တို့ကတော့ ... အပေါ်သို့ချည်း လွှင့်ထုကာ အလျှော့ပေးချင်ပုံကိုမရ ...။ သူမကလေးဘက် ဖြန့်ပါကိုပါရမည် ... ဆိုသော အဘိုးကြီးကဖြင့် ပီယကိုစိတင်းတင်းဆုပ်ဖက်ကာ ... "သူ့ကို ပစ်မထားဖို့အကြောင်း၊ ခဏခဏ လာဖို့အကြောင်း၊ ပီယကိုပဲ ယုံကြည်ပြီး ပီယကိုသာ တွေ့ချင်နေတာမို့ ပီယရှိမှ ဖြစ်မည်ဆိုတဲ့အကြောင်း၊ နေမကောင်းကြောင်း ..." များကိုချည်း တတွင်တွင် ပြောနေလေတော့သည် ...။

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါတော့ တကယ်ပဲ ... ဖေဖေက အစာလည်းမစား၊ ညလည်း ကောင်းကောင်းကို မအိပ်တော့ဘဲ ငုတ်တုတ်ထထိုင်နေတော့တာ ... ကြာလာရင် ဒုက္ခများတော့မယ်လေ ... အဲဒါနဲ့ ..."

"ဒီထက် စောစောလောက်က အကြောင်းကြားဖို့ ကောင်းပါတယ် ရှိန်ရယ် ... ကျွန်တော့်ကို အားနာနေစရာ မရှိပါဘူး ..."

"ကျွန်မ ... ဖေဖေ့သားနဲ့ အဆက်အသွယ် ရဖို့ စောင့်နေသေးလို့ပါ ..."

ပီယက နားမလည်စွာနှင့် လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

"စိတ်မရှိပါနဲ့ ... ကျွန်မကို တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်လှချည်လို့ရှင် ထင်ချင်လည်း ထင်ပါ ... ရှင့်ကို အကူအညီတောင်းလိုက်ရင် ... အချိန်မရွေး ထလာကူညီမဲ့သူဆိုတာလည်း ယုံကြည်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက 'အမြင်'တွေကို ကြည့်ရပါသေးတယ် ..."

"အမြင် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ပထမဆုံးကတော့ ... ဖေဖေ့သားဖြစ်တဲ့ ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူရဲ့ 'အမြင်'ပါ ...။ သူ့အမြင်ကတော့ အရေးအကြီးဆုံးပဲ ... ပြီးရင်တော့ ဒီပြင် ... အိမ်နီးပါးချင်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ မိတ်ဆွေတွေရဲ့ အမြင်ပါ ... သူ့ဆီက ရှင်းလင်းတဲ့ အမြင်တစ်ခု ရပြီးရင်တော့ ... ဒီပြင်လူတိုင်းရဲ့ အမြင်တွေကိုပါ လိုက်ဦးစားပေးမနေနိုင်တော့ပါဘူး"

ပီယက အဘိုးကြီးကို ဆွဲခေါ်ကာ ကုလားထိုင်တစ်လုံးမှာ အတူဝင်ထိုင်ရင်း ... "ဘယ်လို မိန်းကလေးမျိုးပါလိမ့် ..."ဟု စဉ်းစားနေဖြစ်သည် ...။ စပ်တောင့်တောင့် ... ဆိပ်ပြတ်ပြတ်နှင့် ဘယ်လိုစကားပြောဟန်မျိုးလည်း မသိတဲ့ ... မိန်းကလေးဟာ ... သူ့စိတ်ထဲရှိတာတွေကို အပွင့်လင်းဆုံး ဖွင့်ပြောတတ်သူမို့ ... သူကလေးရဲ့ ပုံစံဟာ အများနဲ့ မတူနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရတာလား ...။

ဒါပေမဲ့ ပီယနဲ့ စကားပြောဆိုဖြစ်ကြတဲ့အထဲမှာတော့ ဒီတစ်ခါဟာ ... အပျော့ပျောင်းဆုံးနဲ့ ပုံမှန်အဆန်ဆုံး ... အနီးစပ်ဆုံးလို့ ဆိုရမည်ပင် ...။ ရင်းရင်းနှီးနှီးကြီး ဆက်ဆံဟန် မပေါက်သေးပေမဲ့ ပြေပြေလည်လည် သဘောကို ဆောင်ချင်သည့်ပုံကိုတော့ တွေ့ရသည်။

"အမြဲတမ်းကြီး မဟုတ်ပေမဲ့ ... တစ်ခါတစ်ခါလောက်တော့ ပေါ်လာပေးလို့ ရနိုင်မလားရှင် ..."

ဟင်း ဟင်း ဟင်း ...။ အမှန်မှန်ကတော့ ... သူက အကူအညီ တောင်းသူ၊ ပီယက အချိန်ကုန် ငွေကုန်နှင့် ဆက်လက်အကူအညီပေးရမည့်သူ ...။ သို့သော် ... သူကပဲ လိုက်လျှောခွင့်ပြုပေးနေရသူအသွင်ကို ဆောင်ကာ ... ခွင့်ပြုတာတောင်မှ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကန့်အသတ် အချုပ်အချယ်နှင့် ...။ ဟင်း ဟင်း ...။ ဒါပေမဲ့လည်း ငြင်းစရာမရှိပါလေ ...။ ကိုယ်ဟာ ... ငြင်းဆန်တွန်းလှန်အော်ထုတ်နေချိန်တုန်းကတောင်မှ ... ဖွတ် ... ပေကျော်ကာကူညီနေခဲ့ဖူးသူပဲ ...။

"ရပါတယ် ..."

"ဒါက ဒီလိုလေ ... ကိုထွန်းထွန်းဆီကနေ အောက်ထပ်အိမ်ကို ဖုန်းလာတယ်ရှင့် ... ဖေဖေကတော့ ... ထမင်းမစား၊ မအိပ်နဲ့ ဖြစ်နေတာ ... ဖုန်းဆင်းမပြောနိုင်လိုက်ပါဘူး ... ကျွန်မနဲ့ပဲ ပြောလိုက်ရတယ် ..."

ရှိန့် မျက်လုံးလေးတွေ ဝင်းလဲ့ ... တောက်ပြောင်လာပြန်တာ ပီယက ရိပ်မိလိုက်ရပြန်သည်။ "ထောင့်တောင့်တောင့်" ဟန်လည်း နည်းနည်းပိုပျောက်ကာ ... ကြွားတော့မည့် ကလေးငယ်ဟန် ... ပြန်ပေါက်လာသည်။

"ကျွန်မ ခင်ပွန်းကို ရှင့်အကြောင်းရော ... ဖေဖေ့အကြောင်းပါ ထည့်ပြောလိုက်ပါတယ် ... ကျွန်မ ခင်ပွန်းထနားလည်တတ်ပါတယ် ... ရှင့်ကို လာခွင့်ပြုပါတယ် ..."

ဩော် ... ဩော် ...။ ပီယမှာ ... "အောင်မာ ... သူတို့ဘက်ကပဲ လာခွင့်ပြုရတယ် ရှိသေး ..."ဟု တွေးမိရမည့်အစား ... "ဘယ်လိုစကားပြောမှန်း မသိဘူး ..."ဟု ရယ်ချင်စိတ်တို့သာ ဖြစ်ထွန်းနေသည် ...။

"သူ့အဖေရဲ့ ကောင်းရာကောင်းကျိုးကို လိုလားပြီးစေတနာထားမဲ့သူဖြစ်တဲ့အတွက် ... ရှင့်ကို ကျေးဇူးတင်ရကြောင်း ... သေသေချာချာ အထပ်ထပ်ပြောပေးဖို့ ... ကိုထွန်းထွန်းက ကျွန်မကို မှာသွားပါတယ်ရှင် ..."

"ကောင်းပါပြီ ... ကောင်းပါပြီ ... လာခွင့်ပြုလိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်ကလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... နောက်တစ်ခါ သူ့ဆီက ဖုန်းလာရင် ... ပြောပေးပါမယ် ..."

ရွဲ့ပြီး စလို့လည်း စမှန်းမသိ ...။ ပီယက ... နှုတ်ခမ်းကိုက်ကာ ကျိတ်ရယ်လိုက်မိသည်။

"အရေးကြီးတာက ... ရှင် မပြန်ခင် ... ထမင်းလေးဝင်အောင် ကျွေးပေးသွားပါလား ..."

"ဟား ဟား ဟား ... ကောင်းပါပြီ ... ကောင်းပါပြီ ..."

ဒီတစ်ခါတော့ ကျိတ်ရယ်မနေနိုင်တော့ ...။ သူ့ပုံစံဟာ ပီယကို သူတို့ဘက်က အခကြေးငွေပေးကာ ငှားရမ်းထိုက်ပြီဖြစ်သော ယောကျ်ားသူနာပြု (Male Nurse) တစ်ယောက်ကို စကားပြောပုံမျိုးနှင့်သာ သိပ်တူနေသည်။

"အဘ ... ထမင်းစားကြမယ် ... ဟုတ်ပြီလား ..."

"ဟင့်အင်း ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ ... ဘာဟင်းအင်းလဲ ... စားမယ်ဗျာ ... ကျွန်တော်လည်း ဗိုက်ဆာပြီ"

ရှိန်တစ်ယောက် မျက်လုံးပြူးသွားသည် ...။ သူတို့အိမ်မှာ ပီယအတွက်တော့ဖြင့် ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးရန် အဆင်ပြေပြေ တစ်ခုခု ရှိပုံမရ။

"ဟိုကောင်လေးကို သွားဝယ်ခိုင်းမယ် ..."

"ဩော် ... ဟုတ်ပြီ မှတ်မိပြီ ... ကြည့်ပါဦး ... အဘက တကယ်မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတာပဲ ... ကျွန်တော်တောင် မေ့နေတာ ... ဟိုတစ်ခါ ကျွန်တော် လာတုန်းက ... မောင်ဦး သွားပြေးဝယ်ပေးပြီး ... ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စားကြတဲ့ဟာလေ ... အဲဒါ စားမှာမဟုတ်လား ... ဘဲပေါင်းဖက်ထုပ်လေ ... အိုကေ ... ကြိုက်တယ် ... စားကြမယ် ..."

အနားနားကနေ ပီယရဲ့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံ၊ ပြောပုံဆိုပုံကို ကိုတအုပ်လေးထုတ် ... မှတ်တော့မတတ် ... မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး ငေးလာနေသည့် ရှိန်ကို ... ပီယက ... "မောင်ဦးများ ခေါ်လိုက်လို့ရမလား ..."ဟု မေးလိုက်ပါသည်။

"မောင်ဦးက ဒီနေ့ မရှိဘူး ... ရပါတယ် ... ကျွန်မ သွားဝယ်လိုက်မယ် ... ဆိုင်နေရာ ကျွန်မ သိပါတယ် ... မြင်

ဖူးတယ် ... ဖေဖေကို အဲဒါမျိုးတွေ တစ်ခါတလေလောက်တော့ ဝယ်ကျွေးရကောင်းမှန်းသာ မသိခဲ့တာပါ ..."

"ရတယ် ... ရတယ် ... မောင်ဦး မရှိရင် ကျွန်တော်ပဲ သွားဝယ်လိုက်ပါ့မယ် ... ကားနဲ့သွားလိုက်ရင် တကယ်ကို နီးနီးလေးပဲ ... ရှိန်ကသာ ..."

ပီယက ... ရှိန့်ရဲ့ မပေါ့မပါးကို ရည်ရွယ်ပြောဆိုသော်လည်း အားနာသဖြင့် စကားရပ်လိုက်ပါသည်။ ဒီနေ့တော့ ရှိန်ဟာ လူမြင်ရဆိုးသည့် ခါးတိုအင်္ကျီကျပ်နှင့် မဟုတ်တော့ ...။ သူ့ယောက်ျားရဲ့ အင်္ကျီလား ... ဘာလားမသိသည့် ... ယောက်ျားရှပ် ကြီးကြီးပွပွ တစ်ထည်ရဲ့ အောက်မှာ ... ဗိုက်နေ ... တာသာ အဆင်ပြေပြေ ဖြစ်နေပြီး ကျန်တစ်ကိုယ်လုံးကတော့ ... ာက်မတတ် ဖြစ်နေသည်။

"ကိစ္စမရှိဘူး ... ဘဲပေါင်းဖက်ထုပ်နှစ်ခွက်တော့ ကျွန်မ ဝယ်ကျွေးနိုင်ပါတယ် ... ရှင့်ဖို့ပါ တစ်ခွက်ဝယ်လာခဲ့မယ်"

အင်း ...။ ကိုယ်က မပေါ့မပါးကို အားနာတာ ...။ ... သူ့မှာ ပိုက်ဆံမရှိ ... ဟု ကိုယ်က အထင်သေးစွာဖြင့် ... ... သတိုင် ပြေးဝယ်လိုက်မည် ... ဟု ပြောနေသည်ပဲ ထင်နေ ... ည်။ ခက်လေစွ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝယ်သင့်တာတတော့ သုံးခွက်လောက် ဝယ်ပြီး ခင်ဗျား ပါ တစ်ခွက်သွောက်ထားသင့်တာပဲ ..."

"ဘာကြောင့်လဲ ..."

"ဘာကြောင့်ရမှာလဲ ... ခင်ဗျားလည်း အားရှိဖို့လိုတာပဲ"

ဆက်ပြောလိုက်ချင်တာကတော့ ... "ဘဲပေါင်းဆီ ချက်တို့ ... ဘဲပေါင်းဖက်ထုပ်တို့လိုမျိုးထဲမှာ ပါနေကျအဂ္ဂဆ ဘဲ့ပေါင်းတုံးလောက်မျိုး ခပ်ကြီးကြီးကို ... ခင်ဗျား ... ရှိုးရှိုး ထမင်းစားချိန်မျိုးမှာ ... တစ်ခါမှကို ထည့်မစားဖူးဘူး မဟုတ် လား ...။ စားဖို့စိတ်ကူးကိုလည်း မရှိခဲ့ဖူးဘူး မဟုတ်လား ..." ဟူ၍ပင် ...။ အဲဒီလိုသာ ပြောလိုက်လို့ကတော့ ... သူ့ယောကျ်ား ခွင့်ပြုပြုမပြုပြု ... ရှိန်ဟာ ပီယကို သူတို့အိမ်ပေါ်ကနေ ... ရိုက် တောင်ချမလား ... မပြောနိုင်ပေ ...။

အား ...။ မပြောနိုင်ပေ ... မဟုတ် ...။ ပြောနိုင် တယ် ... ပြောနိုင်တယ် ... ရိုက်ကိုချမှာပဲ ...။ နောက်ဆုံး ဒီအိမ် မှာ တွေ့ဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ နေ့ကလည်း ရှိန်ဟာ ... ပီယကို သူ့အိမ် ပေါ်ကနေ ... ရိုက်ချခဲ့သေးတာပဲ မဟုတ်လား ... ဟား ဟား ...။

ရှိန်တစ်ယောက် ဘဲပေါင်းသွားဝယ်နေခိုက်မှာ ... ပီယနှင့် အဘတို့ ... အိုရိဂါမီ ... အရုပ်ခေါက်တမ်း ကစားကြသည် လေးငါးနှစ်သားလောက် အသိဉာဏ်နှင့်ပေမဲ့ ... အဘိုးကြီးဟာ ပီယ ခေါက်ချိုးပေးသော ... ငှက်ရုပ်၊ ကြွက်ရုပ်တို့ကို ...

အတော်ကြီး နီးစပ်ပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး သေသပ်အောင် လိုက် ခေါက်ပြနိုင်ကြောင်း အံ့သြဖွယ်ပင် တွေ့ရလေသည် ...။ ပီယ နှင့် အဘတို့ ညှော်ခန်းကြမ်းပြင်မှာ ထိုင်ချပြီး သတင်းစာတွေ အနယ်တွေနှင့် အိုရီဂါမီအရုပ် ခေါက်နေကြတာ ... ရှိန် ပြန် ရောက်လာတော့ ... ညှော်ခန်းတစ်ခုလုံး ... စက္ကူတွေ အရုပ်တွေ နှင့် ဖွာကျဲလို့နေသည် ...။

ရှိန်က ရုတ်တရက် မျက်လုံးတွေ တောက်ပြောင် လာ လူပုံစံကလည်း တက်ကြွရွှင်လန်းလာပြီဖြစ်သော သူ့ယောကျ်ား ဖြစ်သူကို အံ့သြတကြီး ကြည့်ကာ ...

"ကျွန်မလည်း အဲဒီအရုပ်လုပ်နည်းတွေ သင်ရမယ် ..."

ရှိန့်ကြည့်ရတာ ပီယ ဘာလုပ်လုပ် ... အတုခိုးပြီး အကြပ်လိုက်လုပ်တော့မည့်ပုံရှိသည်။ သူမလေးရဲ့ ယောကျ်ားက ဒီသလိုများ မှာကြားသွားလေသလားလို့ "သူ့လုပ်နည်းလုပ်ဟန် တွေ ... ငါ အားလုံး အတုခိုးသင်ယူပြီးရင် ... သူ မလိုလောက် တော့ရင် ... ပြန်နှင်ထုတ်ပစ်မယ် ..." ဟု တေးထားချင်တာမျိုး များလား ...။ ဒါပေမဲ့ ... ပီယနှင့် အဘတို့ကို မုန့်ပွဲတွေ ပြင်ဆင် ကျွေးမွေးသောအခါ ... သူမပါ ... ပန်းကန်တစ်ပန်းကန်နှင့် ဝင်လှမ်းလှမ်းမှာ လာထိုင်စားနေသည့်အတွက် ... ပီယက ရှိန့်ရဲ့ ကြွေအရုကို ဒီတစ်ခါမှာ မရယ်ချင်တော့ဘဲ သနားနေမိတော့ သည် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲသလို ... ကလေးဆန်ဆန်နှင့် ... သူတစ်ပါး
အမိန့်အကြံတွေကို နားထောင်လက်ခံရခြင်းမှာ အကျင့်ပါနေ
တာလား ...။ ဒါမှမဟုတ် ... သူ့ယောက်ျားကပဲ ပီယ ဘာ
ပြော ... လက်ခံလိုက်နာလိုက်ပါ ... ဟု ... မှာထားသလား ...
ဒါမှမဟုတ် ... စားခဲ့လှဟန်ရှိတဲ့ ဘဲပေါင်းကို ... မြင်လိုက်တ
သူမပါ စားချင်စိတ် တကယ်ပဲ ရှိသွားခဲ့လို့လား ...။

"နိုင်ငံခြားဘဏ်အကြောင်းတွေ ဘာတွေများ သိသ
ဟင် ..."

ရုတ်တရက် ... ရှိန့်ထံမှ မေးခွန်းတစ်ခု ထွက်
သည်။

"ခင်ဗျာ"

"အာ ... ဘာမှ မဟုတ်ဘူး ... ဘာမှ မဟုတ်ဘူး ... ဘ
မဟုတ်တော့ပါဘူး"

"ဘာမှ မဟုတ်တာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ... တစ်ခုခု
ပြောလိုက်တာပဲဟာ ... ကျွန်တော် ကြားလိုက်သလောက်
နိုင်ငံခြားဘဏ်လို့ ဆိုလိုက်သလားလို့ ... ဘာလဲ
မြို့ထဲက MFTB ကို ပြောတာလား ... ဘာသိချင်
လဲ ..."

"ရှိန်က "ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ... ရတယ် ...
ရတယ် ..."ချည်း တွင်တွင်ငြင်းကာ ... သူ့ဘဲပေါင်းပန်းကန်ဆီ

အာရုံစွတ်ပို့ထားတော့သည်။ ဒါပေမဲ့ ပီယကတော့ ... ကိုယ်ဘာ
သာပဲ ဟိုဟိုဒီဒီ ဆက်စပ်တွေးဝိုက်နေလည်းယူကာ ...

"ရှိန်က ကိုထွန်းထွန်းဆီက ... ပိုက်ဆံပို့တော့မှာကို
မြို့ထားချင်နေပုံရတယ် ... အချင်းချင်းတွေ ... ဝမ်းသာ
ရအောင် ပြောရမှာပေါ့ ... ဘာလဲ ... မုန့်ဝယ်ကျွေးခိုင်း
မှာ ကြောက်တာလား ... ဒီဘဲပေါင်းတစ်ခွက်နဲ့ ချေဆိုလည်း
ချေပါတယ်ဗျာ ... မြို့တော့မထားပါနဲ့ ... ဘဏ်မှာ
အကောင့်အဲသစ် ဖွင့်ချင်တာများ ရှိလို့လား ...

ရှိန် အဲကူအညီ လိုတယ်ဆိုရင် ... FE ဘဏ်ကို
သွားနေကျ ကျွန်တော်တို့ရုံးက ... လက်ထောက်စာရင်းကိုင်
ကောင်မလေး ဘဏ်သွားတုန်း ... မိတ်ဆက်ပြီး ထည့်ပေး
လိုက်လို့ ရပါတယ် ... သူ အစအဆုံး ကူညီပေးလိမ့်မယ် ...
အားမနာနဲ့ ..."

"မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်မက ယောင်ပြီး ပြောမိတာ ...
အစ်မဖြူတို့ကို အကူအညီ တောင်းကြည့်မယ်လို့ ... ဆုံး
ဖြတ်ထားပြီးသားပါ ..."

"ကိုဖြိုးကြီး မိန်းမကို ပြောတာမှတ်လား ... သူမှ မရှိတာ ...
ခရီးထွက်သွားတယ် မဟုတ်ဘူးလား ..."

ရှိန်က ပီယကို မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် ကြည့်လာပြန်
သည် ...။

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်မဘာသာ လုပ်လိုက်လည်း ... ဘာမှတော့ မခက်ဘူးမှတ်လား"

"ခက်တာကတော့ မခက်လောက်ပါဘူး"

ဘဏ်စာအုပ်အသစ် စဖွင့်သည်နှင့် "FEC"ထည့်ရမည့်အကြောင်း ... ပြောပြလိုက်ရင်ကောင်းမလား ...။ မကောင်းဘူး လား ...။ မပြောလိုက်လို့ ... ဟိုကျမှ လှည့်ပြန်လာရပြီး ... နှစ်ခေါက်စာ ပင်ပန်းနေရမလား ...။ ပြောလိုက်ပြန်မှ ... သူ့နှိမ်တယ်ပဲ ထင်ဦးမလား ...။

"ကိုထွန်းထွန်းက (---)လိုင်းနဲ့ အဆင်ပြေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား ... ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ ... ဝမ်းသာပါတယ် ..."

သူ့ယောကျ်ားအကြောင်း ... စကားထဲ ထည့်ပြောကာ ဝမ်းသာပြလိုက်တော့မှပင် ...

"ကျွန်မ ... ဘာဆက်လုပ်ရမယ်မှန်း မတတ်တော့ရင်တော့ ပြောပါ့မယ် ..."

ပီယက ရုံးလိပ်စာကကတ်ပြားလေးနှင့် ရုံးဖုန်းနံပါတ်ကို လှမ်းပေးထားလိုက်သည် ...။ စားသောက်ပြီးစီးသွားကြသော ပန်းကန်တွေကို သယ်ဆောင်ကာ ရှိန်တစ်ယောက် နောက်ဘက်ထဲ ဝင်သွားကြချိန်မှာတော့ ပီယက ... အဘိုးကြီးကို ... ယခင်ကလိုပဲ ... "ဘယ်လိုနေ ... ဘယ်လိုထိုင် ... ဘယ်လိုစား ..."

အသေးစိတ် ပြန်ညွှန်ကြား ... သင်ပြပြောဆိုနေရရုံမက ...။ ပီယလည်း ပျောက်မသွားတော့ဘဲ မကြာမကြာ ပေါ်လာတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ... ကတိတွေ အထပ်ထပ် ပေးနေရလေသည် ...။

အဘိုးကြီးက ... ကလေးတွေလိုပင် ... ဆုပေး ... ဒဏ်ပေးစံနစ်နှင့် ... ပီယက တစ်ခု လိုက်လျောရင် ... အဘက တစ်ခု ပြန်လုပ်ပေးရမည် ... ဆိုတာမျိုး သင်ကြားလို့ရသည့် အနေအထားမှာတော့ ရှိသည် ...။ စကားလည်း နားထောင်တတ်ပါသည် ...။

"အဘနော် ... အရေးကြီးတာက ... အဲဒီရှိန်လည်း ... အဘာသမီးပဲ ... ချစ်ရမယ် ... အားကိုးရမယ် ... ယုံကြည်ရမယ် ... သူ့ပြောစကား နားထောင်ရမယ် ... အဲဒီလိုလုပ်မှ ကိုထွန်းထွန်းက ကြိုက်မှာပေါ့ ..."

"မူး ... မူး ..."

ပီယကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ဆိုလိုက်တဲ့ အဲဒီ"မူး" နှစ်လုံးက "ပီယကိုပဲ ပိုတယ် ... လိုတယ် ..." ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပင် ...။

"ဟုတ်ပါပြီ ... ဒါပေမဲ့ ... ရှိန်ကိုလည်းပဲ ... ကျွန်တော့်လိုပဲ ... ချစ်ရမယ် ... အားကိုးရမယ် ... ယုံကြည်ရမယ် ... နားထောင်ရမယ် ... သဘောတူလား ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိန်တစ်ယောက် ... အခန်းထဲကနေ ... ချောင်းကြည့်ပြီး မိုးနှားဆောင်နေလေတာ ... ပီယက ရိပ်မိနေတော့ ... ကျိတ်ပြီး ပြုံးရပြန်သည် ...။

၈၈ § ၈၈

"အခု သူပဲ ... ကီစွအဝကို ... ဖိုလိုကူညီလိုက် ... ဒီလိုကူညီလိုက် ... ကိုယ်တိုင် ကူညီပေးတဲ့အခါပေး ... သူတပည့် လက်အောက်ငယ်သားတွေကို လွှတ်တန်လွှတ်ပေး ... တော်တော်အားကိုးရပြီး ကျေးဇူးတင်စရာကောင်းတဲ့သူပါ အစ်မရယ် ...

အရင်ကတော့လေ ... ကိုယ့်ယောကျ်ားကို သူက သေသေလေး ကြေသလေး သတင်းများတွေနဲ့ ဆိုတော့ ... ရှိန်လည်း ဘယ်လိုမှ စိတ်ထိန်းလို့ကို မရဘူး ... သူ့မျက်နှာမြင်တာနဲ့ အရမ်းဒေါသက ထွက်လာတာပဲ ... ခုတော့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ခင်ကိုခင်လာတာပါ ... သူကလည်း အရင်ကတော့ သူ့တာဝန်မကင်းဘူး ထင်ပြီး အထင်မှားနဲ့ အတင်း အကြွေးလာဆပ်နေပုံပါ ... ဒါပေမဲ့ ခုတော့ ...

ရှိန့်ယောကျ်ားကို သံယောဇဉ် ဖြစ်သွားပုံကိုရတာ ... တကယ် ရှားတယ် ... ယောကျ်ားကလည်းလေ ... သူ့ကို ချစ်ဘာ ... အားကိုးတာများ ... ရှိန်တောင် မနာလိုဖြစ်ချင်ရပါတယ် ..."

"အင်း ..."

အစ်မဖြူက ရှိန့်စကားအဆုံးမှာ ... ထောက်ခံသလိုလို သက်ပြင်းသံလိုလို ... ဘာမှန်းမသဲကွဲသည့် အသံတစ်ခုကို ထုတ်ဖြစ်လိုက်ပါသည် ...။ ဖြူတို့ ကိုဖြိုးတို့လင်မယားအနေနဲ့က ပီယနဲ့ဆိုရင် မိတ်ဆွေတွေပဲ ဖြစ်နေကြတာမို့ ... ဒီကိစ္စအပြောရတော့ အနည်းငယ်ကျပ်သည် ...။ ကိုယ့်အနေနဲ့ကျတော့လည်း ... ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ... ကိုယ့်ဆိုင်က အလုပ်သမားဝန်ထမ်းတစ်ယောက်မှာ ... လူမှုရေး လိုအပ်ချက်တွေ ထစ်ပုံကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရတာကို သိသည် ...။ သို့သော် ... ကိုယ်လည်း အမြဲတစေ ... တစ်စိုက်မတ်မတ်ကြီးတော့ အကူညီ ပေးမနေနိုင်။ ကိုယ့်မှာက လိုအပ်ချက်တွေ ရှိနေနိုင်တဲ့ ဝန်ထမ်းဆိုတာမျိုးက သူ့တစ်ယောက်တည်းလည်း မဟုတ်ပါ ...။

စေတနာ မရှိဘူးလားဆိုတော့ ရှိမိပါသည်။ ကိုယ်ချင်းစာ တရားလေးနှင့် မစဉ်းစားပေးဘူးလား ... ဆိုရင်လည်း တတ်နိုင်သလောက်တော့ လူတွေရဲ့ နေထိုင်မှုပုံစံ အနေအထားအရ ... "သူ့ဘဝ ... ကိုယ့်ဘဝ" ဆိုတဲ့ စည်းခြားပြီးသား အမှု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးကို ထားလည်ထားနိုင်မှလည်း ... နေပျော်နိုင်လောက်မည်ပေါ့ ... ဟု အစ်မဖြူက ထင်နေမိတော့သည်။

ဖြူ့အနေနှင့်ဆို ... အတတ်နိုင်ဆုံးအဖြစ် ... ဘာလုပ်လိမ့်မလဲ ...။ ကလေးမီးဖွားကာနီးအထိ အလုပ်ဆင်းဦးမည်။ မွေးမဲ့လကျမှ အလုပ်ထွက်လိုပါသည် ...။ ဆိုခြင်းကို ခွင့်ပြုထားသည် ...။ အလုပ်ထွက်ကာနီးကျ ကိုယ်က တတ်နိုင်သလောက် ကူညီပေးလိုက်မည် ...။ အဲဒီအချိန်မှာ သိပ်ကြီးစေတနာပေါက်လာရင် သူ့မွေးဖွားစရိတ်ကို အစမှအဆုံး ကိုယ်ပဲ တာဝန်ယူဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ဦးမည် ...။

နိဂုံးမှစ ... အမြဲတစေ ... တစိုက်မတ်မတ် လိုက်မကူညီဖြစ်နိုင်သည့်အတွက် ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စေတနာနည်းလှချည့် ... ကိုယ်ချင်းစာတရား လက်ကိုင်မထားတတ်လှချည့်ဟု ... ဖြူက မည်သည့်အခါမျှ မြင်မိမည် မဟုတ်ပါချေ ...။ ဒါကို ဖြူက ... ပီယကိုလည်း သဘောပေါက်စေချင်မိသည်။ ဒါပေမဲ့လည်း ... ဘယ်လို သွားဖွင့်ပြောရမှာလဲ ... သူ့စေတနာနှင့်သူ ... စွမ်းစွမ်းတမံဖြစ်နေသည့် သူ့ကို ... တားဆီးပိတ်ပင်ပစ်ရာ ကျပြီး ကိုယ်ပဲ ပြဿနာဖြစ်ရဦးမည့်အလုပ်မျိုးကျတော့လည်း ဖြူကမလုပ်ချင်ပြန် ...။ ဖြူကား နောက်ဆုံးကျ ... ကိုယ့်အတွက်ပဲ ကိုယ်ပြန်ထည့်စဉ်းစားနေမိတော့သည့် ... ပုထုဇဉ် သာမန်လူသားတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်တော့သည်လေ ...။

ဒီအကြောင်းတွေကို ... ယောက်ျားဖြစ်သူ ... ကိုဖြိုးကြီးနှင့် ဆွေးနွေးဖြစ်ဖူးကြတာကိုလည်း ဖြူ့ခေါင်းထဲက မထွက်ပါ။ ဖြူကား ... ကိုယ့်ဆိုင်က အလုပ်သမားဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်သူ ရှိန်နဲ့ ပတ်သက်နေသူ ဖြစ်ပေမဲ့ ... ဒီကိစ္စကြီးမှာ အေးလူ့အနေပဲထားပါ ...။ ယောက်ျားဖြစ်တဲ့ ကိုဖြိုးကြီးကတော့ "ငါလည်း အေးလူ" ဟု လုပ်ချင်လို့ မရနိုင်ပြီ။ ပီယရဲ့အစ်ကိုသီဟရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းလည်းဖြစ်သည်။ ပီယနဲ့ သီဟတို့ရဲ့ မိဘများနှင့်ဆိုလည်း ... ကိုယ့်မိကိုယ့်ဖလို ... ဦးလေးသားချင်း အဒေါ်ရင်းချာတွေလို ... ငယ်ကတည်းက စားအိမ်သောက်အိမ်ဖြစ် ...။ တစ်ခုခုဆို ပြန်လှကြည့် ... ပါဝင်ပေးနေရမည့်သူ ဖြစ်နေလေတော့တာ။

"ဆေးခန်း လိုက်ပို့တယ် ... ဆိုတာ အထိတော့ ကောင်းပါ့မလားဟဲ့"

ဖြူ့ခေါင်းထဲ တရစပ် ... ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေတဲ့ အတွေးစိတ်များက ... အမေးစကားအဖြစ် ... နှုတ်ဖျားမှ ထွက်ဖြစ်အောင် ထွက်သွားပါသည်။ ဖြူ့ရဲ့ မေးလိုက်ပုံကြောင့် ... ရှိန်မှာ တွန့်ခနဲပင် ဖြစ်သွားကာ ...

"မဟုတ်ပါဘူး ... ရှိန့်ကို အဲဒီ ဒေါက်တာနွယ်နီနဲ့ ပြဖြစ်အောင်ဆက်ပြဖို့ ... အရမ်းတိုက်တွန်းတာတော့ မဟုတ်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာက ဆေးခန်းလိုက်ပို့ပေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာ မဟုတ်ဘူးလေ ... သူ့အမျိုး ဒေါက်တာနွယ်နီ့ဆီ ခဏလာရင်း ... ဆုံမိတာပါ"

ရှိန်ကား အရိုးခံ ...။ အစ်မဖြူမှာသာ စိတ်ညစ်ရလေသည်။ ရှိန်က အရိုးခံဆိုလို့ ... ပီယကကျတော့ မရိုးသူဟု ဆိုချင်မိတာလည်း မဟုတ်ရပါ ...။ အဲသည်လို အတွေးမျိုး ထည့်တွေးမိရင် ... ရိုးရိုးတန်းတန်း ... ရိုးရိုးသားသား ... အကူအညီလိုအပ်နေသူနှင့် ကူညီသူ ... သာမန်မိတ်ဆွေနှစ်ဦးကြားမှာ ... ကိုယ့်အတွေးက ... ဝင်ငရဲကြီးနေရမှာလည်း ဖြူက ကြောက်ရွံ့မိသေးသည် ...။

နှစ်ယောက်စလုံးကတော့ အရိုးခံတွေချည်းလေ ... ဒါပေမဲ့ ဘယ်လို ခေါ်မလဲ ...။

မြန်မာ့လူမှုရေးစနစ် ...၊ အသိုင်းအဝိုင်း ပုံစံအကြောင်းကိုသာ ဖြူက ရမယ်ရှာ ... လွှဲချရပါတော့မည်။ ကုမ္ပဏီနှင့် အရောင်းဆိုင် တွဲရက်ဖွင့်ထားသည်မို့ ... နိုင်ငံရပ်ခြား တော်တော်များများကို လှည့်လည်ရောက်ရှိဖူးနေတဲ့ ဖြူက ... 'လူမျိုး' ကွဲသွားတာနဲ့ 'လူမှုရေးစနစ် သတ်မှတ်ပုံစံ' တွေ ကွဲပြားသွားကြတာကို တော်တော်ကြီး သိရှိခံစားဖူးနေသူ ဖြစ်ပါသည် ...။ မြန်မာ့လူမှုရေးစနစ်နဲ့ ... တခြားကမ္ဘာ့နိုင်ငံ အသီးသီးရဲ့ လူမှုရေးစနစ်သတ်မှတ်ပုံစံများဟာ မတူ ...။ တိတိကျကျ ပြောရရင် ... အနောက်နိုင်ငံများနဲ့ ... အာရှနိုင်ငံများပင် မတူ ...။

ဥပမာ ... တစ်ခုလေးပဲ ပြောရရင် ... အနောက်နိုင်ငံများမှာ အိမ်တစ်အိမ်က လင်မယားစုံတွဲက ပွဲလုပ်လို့ ...၊ ဖိတ်လို့ ... နောက်ထပ်မိတ်ဆွေလင်မယားစုံတွဲတစ်တွဲက ကြွရောက်ကြရရင် ... အိမ်ရှင်ယောက်ျားဟာ ကြွလာတဲ့ စုံတွဲထဲက ဇနီးမဖြစ်သူရဲ့ ပခုံးလေးကို အသာဖက်ကာ ... လက်ကလေးကို လှမ်းဆွဲနှုတ်ဆက်ကာ ... လူမှုရေးကျေပွန်မှုအပြည့်အဝနှင့် ဧည့်ခံကြိုဆိုရသည်။ အင်မတန် တင့်တယ်ကာ လူကြီးလူကောင်းဆန်လှသည်။ မြန်မာ့အသိုင်းအဝိုင်း ... မြန်မာ့လူမှုရေးစနစ်မှာ ဒါမျိုးရမလား ...။ တင့်တယ်လှနေ့ရှိပါ့မလား ...။

အဲသလိုပါပင် ...။ အသုဘပွဲအခမ်းအနား တစ်ခုရှိပြီဆိုလည်း ကျန်ရစ်သူ မုဆိုးမကို ပွဲလာယောက်ျားသားဆွေမျိုးမိတ်ဆွေ၊ သူငယ်ချင်း ... အသိအကျွမ်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ... ဘယ်သူကမှ ဒီမှာ မဖက် ...။ ဘယ်လောက် သနားကရုဏာ ... ကိုယ်ချင်းစာ စိတ်ရှိရှိ ...။ ဖေးမကူညီလိုစိတ်ရှိရှိ ... အသားချင်း ... ထိကြ လို့ပင်မရ ...။ ဟိုမှာတော့ ... အဲသလို ဖက်လိုက်ကာ ပခုံးလေး တစ်ချက်လောက် သပ်ပေးလိုက်တာသည်ပင် ... သူတို့အတွက် အထိရောက်ဆုံးသော ... ခံစားချက်ပြမှုပင် ဖြစ်တော့သည် ...။

ဒါမျိုးတွေကို ပီယကို ဖြူက သိစေချင်နေတာ ... သိတာတော့ ဟုတ်မထင်ပါ ...။ သတိမထားမိတာမျိုးပေါ့ ...။ အဲဒါကြောင့် စကားလုံး လှလှပပလေးတွေနဲ့ ဘယ်လို သတိပေး

www.burmeseclassic.com

ရမလဲ မသိတာ ...။ "မြန်မာ့လူမှုရေးစနစ် သတ်မှတ်ပုံစံ" တွေထဲမှာ ... ယောက်ျားဖြစ်သူ ခရီးဝေးသွားနေသည့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ... အသိအကျွမ်း ယောက်ျားသားတစ်ယောက်က ... စေတနာအပြည့် ... စိတ်ထားရှင်းရှင်းနှင့် ... တစိုက်မတ်မတ် အစစအရာရာ လိုက်လံကူညီပေးနေတတ်သည့် ... အစဉ်အလာမျိုး ... ဖြူက သိပ်မကြားဖူးလှပေ ...။ အရေးအကြောင်း မရှိရင် ... အိမ်သို့ အိမ်တိုင်ရာရောက်သွားလည် ... စားသောက်လိုသမျှ ကူညီပေးခဲ့ ... ကြတာမျိုးလည်း ... မမြင်ဖူးလှပေ ...။

ဘယ်သူရော ... ကြားဖူး၊ မြင်ဖူး၊ ကြုံဖူးသလဲ ...။ မြန်မာ့လူမှုရေး ... ဆိုတာက ဒီလို မဟုတ်လား ...။ အကူအညီလိုနေနိုင်တာကို မသိမဟုတ်၊ သိကြပေမဲ့ ... ရှောင်တတ်ကြတာပဲ မဟုတ်လား ...။ တကယ်တမ်း အကူအညီ တအားလိုအပ်နေပြီဆိုရင်တောင် မိန်းမသားချင်းသာ ဝိုင်းဝန်းစေလိုက်တတ်ကြတာ မဟုတ်လား ... ယောက်ျားသနာ အကူအညီမျိုးပဲ လိုနေခဲ့ရင်တောင် မိန်းမတစ်ယောက်ယောက်က ဦးဆောင်ကာ သူ့ရဲ့မောင်အစ်ကို၊ ခင်ပွန်းတို့ကို ထိုမိန်းမနဲ့ နှစ်ယောက်တွဲ ကူညီစေခိုင်းရတာမျိုး မဟုတ်လား ...။ အဲဒါ အစဉ်အလာကြီးပဲ ဖြစ်နေခဲ့ပြီ မဟုတ်လား ...။

တကယ်တော့ ဒေါက်တာနွယ်နီဟာ ... ပီယနဲ့ အမျိုးမတော်လှတာလည်း ဖြူက သိသည်။ သီဟာရဲ့ ခယ်မလေး

အဖို့ ... ပီယက တတ်နိုင်သရွေ့ပင် ရှောင်တိမ်းပြေးနေတတ်ကြောင်းလည်း ဖြူက သိသည်။ ဒီတော့ ဘယ်မလဲ ... ခရီးသွားနေလွဲဆုံစရာကိစ္စ ...။

ရှိန်ဆိုသည့် မိန်းကလေးဟာ ... ပစ္စည်းတစ်ခုကို ... သူမကြိုက်ကြိုက်အောင်၊ အရောင်းမထွက်ထွက်အောင် ... အားလှည့်ပတ် ပြောဆို ရောင်းဝယ်တတ်နေတာလေးတစ်ခု တွေ့ရင် ... တခြား ဘယ်နေရာမှာမှ ... ဘာတစ်ခုကိုမှ ... ထဲထဲဝင်ဝင် မသိ ...။ လူရာမဝင်ဆန့် ...။ မလုပ်တတ်မကိုင်တတ် ...။ နည်းနည်းညံ့ညံ့လေးလိုလို ဖြစ်နေတတ်တာ ... ဖြူ သိနေသလို ... မြင်နေသလို ... ပီယလည်း သိနေမြင်နေမည်လေ ...။ ဒီတော့ ... မျက်စိရှေ့မှောက်အောက်မှာ မြင်မြင်သမျှဟာ ... အဲဒီ "အစဉ်အလာ သတ်မှတ်ချက်နဲ့ အသိုင်းအဝိုင်း" ဆိုတာကိုသာ ထည့်မတွက်ဘူးဆိုတော့ရင် ... ကိုယ်ချင်းစာစိတ်နဲ့ ဝင်ပါလိုက်ချင် စရာကြီး ...။

အင်း ...။ ကိုယ်လည်း မပါနိုင် ...။ သူများပါနေတော့လည်း မသင့်တော်လှဘူးဆိုတာ မြင်နေ သိနေ ...။ ဖြူ့အဖြစ်ကိုက ဒီလိုတာပါ ...။

"ဒေါက်တာနွယ်နီက ... ကိုပီယနဲ့ အမျိုးဆိုတော့ ... ရှိန် သွားသွားပြနေတာ ... ပိုက်ဆံတစ်ခါမှ မပေးရဘူး ...။ အာလ်ထရာဆောင်းဖိုးတောင်မှ မပေးရဘူး ..."

"ဒါနဲ့ ဘာလေးလဲ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မိန်းကလေး ဖြစ်နေတယ် ... အစ်မဖြူရေ ... ရှိန်က
တော့ မကြိုက်ပါဘူး ... ရှိန်က ဘဝကို ခေါင်ကျကျ ဖြ
ကျကျ ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ ... သားပဲ လိုချင်တယ် ... သမီးမိန်း
ကလေးဆိုရင် ... ရှိန်တို့မှာ မပြေလည်နိုင်စရာတွေ ရှိ
အခါ ... သားထက် ရင်ဆိုင်ရခက်မယ်လို့ ရှိန်က ထင်
တယ် ... ကိုပီယကတော့ ... သူ့မှာ ညီမငယ်လေး
ဂီတဆိုတာ ရှိနေတော့ ... မိန်းကလေးဖြစ်တာ ပိုကောင်း
တာပေါ့ ... ချည်း လုပ်နေတယ် ..."

"ဒါနဲ့ ... ရှိန့်ယောကျ်ားရော သိပြီးပြီလား ..."

"ကိုယ်ဝန်ရှာစ ဆက်သွယ် ဖုန်းဆက်လို့မရဘူးတဲ့ အစ်မရဲ့
သူက လှမ်းဆက်မှရတာ ... အာလ်ဂျာဆောင်းရိုက်ပြီး
တည်းကတော့ မဆက်သေးပါဘူး ... သူတို့ ကမ်း
ရိုးဆိုတဲ့ လိပ်စာဆီတော့ စာထည့်ထားတယ် ..."

"အင်း ..."

"ကိုထွန်းထွန်း တစ်ခါဖုန်းဆက်တုန်းကတော့ ... ကိုပီယ
စကားပြောဖြစ်လိုက်ကြသေးတယ် ... ကိုထွန်းထွန်းကလည်း
သူ့အမေကြီးကိစ္စနဲ့ ကိုပီယကို သိပ်ကျေးဇူးတင်တာ
သူ့မိန်းမ ရှိန်က ကိုပီယလောက် သူ့အမေအပေါ်
အလိုက်တသိ မကောင်းနိုင်ဘူးဆိုတာ ... သူ သိတ
ထင်ပါရဲ့"

"အင်း ..."

တရားလို ... တရားခံကော ... ဘေးနှစ်ဖက်က
အမျိုးသားချင်းအသိုင်းအဝိုင်းပါ ... ဝိုင်းကြေနေကြပါရက် ...
ကြားထဲက ကျောက်ကြီးလုပ်ရမဲ့အရေးကလည်း လွယ်လှတာတော့
မဟုတ်ချေ ...။ ခက်လှတာ ... ခက်လှတာ ...။ စကားလုံးရွေးချယ်
တတ်မှုအားနည်းလှတဲ့ ဖြူမှာ ... ကိုယ့်ယောကျ်ားဖြစ်သူ
ကြီးနှင့် အားရပါးရကြီးတွေ ပြောကြသလိုမျိုးတော့ သူ
တစ်ပါးအပေါ် ပြန်ပြောချင်လို့ ဘယ်ရပါ့မလဲ ...။ ပီယကိုသို
ပြောနဲ့ ... ကိုယ့်စကားနာခံမှ ... ကိုယ့်လက်အောက်ငယ်သား
ထမ်းကလေးမျိုးကိုတောင် ... နားဝင်ပီယံ ဖြစ်လောက်စေမဲ့
စကားလုံး ခပ်ကောင်းကောင်းမျိုး ... ဖြူက မရွေးချယ်တတ်သေး
ချေ ...။

ကြာကြာနေတော့ ... အစ်မဖြူရဲ့ အီလည်လည်မျက်
နှာထားတစ်မျိုးကို ရှိန်က ရိပ်မိလို့ လာရပါတော့သည်။ ထိုမျက်
နှာထားဟာ ... ရှိန့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မြင်ဖူးနေကျ မျက်နှာထား
တွေ ...ရဲ့ ပထမရှေ့ပြေး မျက်နှာထား ...။ ဒီလောကကြီးထဲ
... ရှိန်လည်း ... အတတ်နိုင်ဆုံး ကောင်းမယ်ထင်သလို နေ
ခဲ့ပါရက်နဲ့ ... ဒီထက် ဘယ်လို ... ထပ်မံပီပြားကျင့်ကြံရ
မလဲ ... ရှိန်တ မသိတတ်နိုင်တော့ချေ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီရပ်ကွက် အသစ်လေးထဲ ပြောင်းလာခါစက _ "အိမ်ထောင်ရှိပါသည် ... လင်ယောကျ်ားက ဝေးတစ်မြေမှာပါ _" ဆိုတာကို အပြည့်အဝ အယုံအကြည် ရှိခဲ့ကြပုံမရသော ... လူထု ပရိသတ်သည် ... ရှိန်တစ်ယောက် ... သိသိသာသာကလေး _ ကိုယ်ဝန်ကလေးနှင့် ဖြစ်လာသောအခါကျတော့ ... သူတို့ပဲ "ဟင်_ ဟယ်" ဖြစ်ကြကာ ... အလုပ်မရှိ အလုပ်ရှာ ... ထိုကိုယ်ဝန်ဟာ ဘယ်နှလလောက် ရှိပြီလဲ ... ဆိုတာကို စုံစမ်းစပ်စုကြရ _။

တရားဝင်ခင်ပွန်းတစ်ယောက် သက်ရှိထင်ရှားကြီး ရှိပါသေးလျက် အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း "မုဆိုးမ" ဟု ဝိုင်းအထင်ခံရတာကတော့ ဘယ်ဘဝက ဝဋ်ကြွေးမျိုးလည်း _ ရှိန်လည်း မပြောတတ်ချေ ...။ ဒါဆိုရင်လည်း ... သူတို့အထင်ရှိနေတဲ့ မုဆိုးမ(မဟုတ်)ကလေးဟာ ကိုယ်ဝန်လေး ကျန်ခဲ့ပါသည်_ ဆိုရင် ... ဝိုင်းသနားကြပါတော့လား ...။ ခုဟာက မသနား _ ကိုယ်ချင်းမစာချင်ကြသည်တော့ မဟုတ်ပါ ...။ အရေးကြုံရင် "ဝိုင်း" ပါမယ် ဆိုသူများသည် ... အရင်ဦးစွာ ပထမကတော့ စပ်စုအတင်းတုပ်လိုက်ချင်သေးသည် ... ဆိုသည့်လူတွေချည်း _။

"ရှိန့်ကိုယ်ဝန်က ဘယ်နှလလဲ" လို့ သိချင်သူများ ဟာ ... "တကယ်ပဲ နိုင်ငံခြားထွက်သွားတဲ့ ခင်ပွန်းယောကျ်ားနဲ့ ရရှိထားလိုက်တာလား" ... ဆိုတဲ့ အင်မတန် စော်ကားမော်ကား ဆန်သော အတွေးမျိုးနဲ့ဆိုတာ ရှိန်က မသိဘဲ နေမလား ...။ သူ

တို့ကတော့ သူတို့ရဲ့အတွေးနဲ့ လုပ်ရပ်ဟာ အတော်ကြီး လူမဆန် သလို ဖြစ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ဂဃနဏ တွေးမိချင်မှ တွေးမိကြပါ လိမ့်မည် ...။ သာမန် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ...၊ စပ်စုရိုး စပ်စုစဉ် ...၊ သိချင်ရိုးသိချင်စဉ် ...။ ဤမျှလောက်သာ ရိုးရိုးပဲ သဘောပိုက် ကြမည်ဖြစ်လျက် ... ရင်နဲ့အမျှ နင့်နေအောင် အရှက်တကွဲ ခံစား ရသူကတော့ "ရှိန်"။

အဲဒါကြောင့်မို့လည်း ရှိန်ဟာ ... "ကိုပိုယ" ဆိုတဲ့ သူတစ်ယောက်ကို ... ကိုယ့်အတွက် အကျိုးများနိုင်မဲ့သူမျိုးမှန်း သိသိကြီးနဲ့ ... ခင်စရာမင်စရာကောင်းသော လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်ပဲမှန်း သိသိကြီးနဲ့ ... တစ်စက်ကလေးမှ ခင်မင် အားကိုးစိတ် မဝင်မိအောင် ဆန့်ကျင်နေထိုင်ခဲ့ရခြင်းပင် ...။

သို့ပေမဲ့ ကိုယ်က ဖယ်ခွာချင်ပေမဲ့ ... ယောကျ်ားထီးဖြစ်သူကတော့ "အသည်းစွဲ" ကို ဖြစ်နေပြီ ... ဆိုတဲ့အခါ ... ရောဂါသည်ကို ပြန် ငဲ့ရမယ်ဆိုရင် ... ကံကြမ္မာကို ဘယ်လိုရှောင်ခွာချင်လို့ ရနိုင်မလဲ ...။

ရှိန်လည်း ပုထုဇဉ်လူသားလေ ...။ လူဆိုတာ ... တစ်စုံတစ်ရာကို မစားဘူး ... မမြည်းဘူးလို့ ... အရသာမသိခင် မှာ ... "မကြိုက်ဘူး" ရယ်လို့ မျက်စိမှိတ် ဖွင့်ငြင်းနိုင်သော်လည်း ... စားဖူး၊ မြည်းဖူး၊ အရသာသိဖူးပြီးရင်တော့ ... တပ်မက်စိတ်၊ ဆက်လက်လိုလားစိတ် ...၊ ရရင်ကောင်းတယ် ... ဆိုတဲ့စိတ်မျိုး တွေ ... ကိုယ့်စိတ်ထဲ ပေါ်မလာဘူးလို့ အာမခံနိုင်ကြသူရှိသလား ...။

www.burmeseclassic.com

လိုအပ်နေချိန်မှာ ရရှိလာတဲ့ အကူအညီဟာ — ရှိန့်အဖို့တော့ နတ်သုဒ္ဓါထက်တောင် ... ပိုတပ်မက်စရာကောင်းသည့် ... စားဖူးသွားသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တည်း ...။ အရသာသိပြီးမှ ရှောင်နိုင်ဖို့ဆိုတာကတော့ ပိုကို ပိုခက်တာနော် ...။ ခုချိန်မှာတော့ ... ကိုယ်က ရှောင်နိုင်ဖို့ခက်တာထက် ... ရှိန်ရော — ကိုထွန်းထွန်းပါ ... "မရှောင်တော့ဘူးကွာ ... ဘာဖြစ်သေးလဲ —" ရယ်လို့ ဖွတ်ကြီး စွတ်ဆုံးဖြတ်ပစ်လိုက်ကြတာပင် ...။

မကြာခင်ကာလမှာ ... ရှိန်က မွေးရဖွားရတော့မည် ...။ တရားရိပ်မှာ အေးရာရှာချင်သော ဒေါ်ဒေါ်ကိုပါ [illegible] မျှခံနိုင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိသေးပေမဲ့ ... ဒေါ်ဒေါ်ဟာ ခုချိန်မှာ ယောဂီဝတ်နှင့်တောင် မဟုတ်တော့ ...။ ဝတ်ကြောင်ကိုအပြီးဖြတ်လိုက်ပြီဖြစ်သော ... မယ်သီလတစ်ပါး ဖြစ်နေခဲ့ပြီ ...။ စဉ်းစားကြည့်ကြပါ ... မယ်သီလဘဝ ရောက်နေပြီဖြစ်တဲ့ တရားရှင်တစ်ယောက်ကို ... လူထွက်ခဲ့ဟု ခိုင်းရမလား ...။ ဒါမှမဟုတ် အဲဒီ သီလရှင်ဝတ်စုံကြီးနဲ့ပဲ ... လူမမာအဘိုးကြီးနှင့် တစ်အိမ်တည်း လာနေကာ ... စောင့်ရှောက်ပေး ... ဟု မွတ်ပူဆာရမှာလား —။

ရှိန်တို့လိုပဲ အရင်းအချာ ဆွေမျိုးမရှိလှသော — ကိုထွန်းထွန်းရဲ့ သွေးဝေးဝေး ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကလည်း — အတင်းတပ်၊ သက်ပြင်းချ စုတ်သပ်ဖို့လောက်က လွဲရင် ... ဒီ အဘိုးကြီးကို တစ်လကိုးသီတင်းခန့်လောက် ... အိမ်ပေါ်ခေါ်တင်

ပြုစုစောင့်ရှောက် ... တာဝန်ယူထားပေးဖို့ဆိုတာ ... သူတို့မှာ ... ဖြစ်နိုင် ... အဆင်ပြေကြပုံမရ ...။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်လည်း မတင်လိုပါ ...။ အဘိုးကြီးရဲ့ သားအရင်းအချာဖြစ်တဲ့ ...၊ ရှိန့်ဗိုက်ထဲက ကလေးရဲ့ဖခင်ရင်းဖြစ်တဲ့ ကိုထွန်းထွန်းကတောင်မှ ... ရန်ကုန်သို့ အမြန်ဆုံးပြန်ပြေးလာပြီး ... တာဝန်ယူဖို့ မဖြစ်နိုင်သေးတဲ့ဟာ ...။

ဒီလကုန်လောက်ကစပြီး ... သူတို့သင်္ဘောဟာ သူ မြေမြေက သင်္ဘောတက်လိုက်သည့် ဆိပ်ကမ်းမြို့က ခွာရတော့မှာ ... ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင် ပင်လယ်ပြင်ထဲပဲ ရှိနေရတော့မှာ ...။ ရှိန် မွေးဖွားနေချိန်၌လည်း ကမ်းမကပ်နိုင် ...။ အဲဒီထက်စောပြီး ကမ်းကပ်ခဲ့သည်လည်း ရှိစေဦး ...။ ရောက်ရာဆိပ်ကမ်းမြို့က နေ ... အမြန်ဆုံး ခုံးစိုင်းပြန်ပြေးချ ... လာနိုင်ဖို့ဆိုတာ လွယ်မှတ်လို့ ...။

ရှိန်က ကိုထွန်းထွန်းရဲ့ အကြံဉာဏ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုပဲ လက်သင့်ခံခဲ့တာပါ ...။ ကိုထွန်းထွန်း ခမျာမှာလည်း ... သူ့ရဲ့မူလဘူတ အစီအစဉ်နဲ့ မျှော်လင့်ထားမှုတွေထဲမှာ ... သူ အလိမ်ခံရကာ ... လေးငါးလလောက် ဒုက္ခရောက်နေဖို့ ... ဗိုက် ခံပြန်မပို့နိုင်တဲ့အပြင် သူ့အတွက် ထပ်ကုန်နေရဖို့မပါခဲ့သလို ... ရှိန်မှာ ကိုယ်ဝန်တစ်ခုနှင့် ကျန်နေရစ်ခဲ့ဖို့လည်း မပါခဲ့ဘူးလေ ...။ အဲဒီနှစ်ခုစလုံးဟာ မျှော်လင့်မထားဘဲ ဖြစ်လာရတာ ...။ ကြိုတင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်ဆင်တွက်ချက် စီစဉ်ထားခဲ့ဖို့ အချိန်မရ ... အတွေးမရှိ ... အထူးသဖြင့်ကတော့ ငွေရေးကြေးရေး ဒုက္ခရောက်ရတာထက် ... ရှိန် ဆေးရုံတက်လိုက်ရလို့ ... အဘိုးကြီးတစ်ယောက်တည်း ဖြစ် ကျန်ရစ်ရမည့် အဖြစ်ဟာ ... ကြိုတွေး ကြိုမြင်ထားကောင်းစရာ လား ...။ ဒါပေမဲ့ ခုတော့ ကြုံရတော့မည် ...။

အောက်ထပ်က စတိုးဆိုင်ကရော ... လမ်းထဲက တချို့တလေကပါ ... "မောင်ဦးတို့ သားအမိကို ... သာ အိမ်ပေါ် တင်ထားခဲ့ ... အရပ်ကလည်း စိုင်းကြည့်ပေးကြပါမည် ..." ဟု တော့ အာမခံကြသား ...။ သို့သော် ... ရှိန်ကိုယ်တိုင် မနက်အစောင် ဆင်း ညနေကျပြန်လာ အဖြစ်မျိုးနှင့်ပင် ... (ပီယလိုလူမျိုးရဲ့ ကူညီနေမှုမပါတော့တဲ့အခါ) ယောက္ခထီးမှာ ဘယ်လောက်ချုံးချုံး ကျ ... စုတ်ပြတ်သတ် ... လူရုပ်ပင် သေချာမပေါ်တော့ဘဲ ... ကျန်းမာရေးလည်း ချို့တဲ့သွားခဲ့ရသလဲ ...။ ရှိန်က ကိုယ်တွေ့ ... ဒါတောင် ... ရှိန်က ညနေဘက် အိမ်ပြန်ရောက်လာသေးတာ။

အရေးကြုံရင်တော့ ကြည့်မနေတတ်ကြတာ ... ဝိုင်းကြ ဝန်းကြတတ်တာ ... ချစ်စရာ မြန်မာ့ဓလေ့တစ်ခုပါ ...။ သို့သော် ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်နှင့်လည်း ပြန်ကိုယ်ချင်းစာကြည့်ရ လျှင် ... "အချိန်ဖြစ်ဖြစ် ... ငွေဖြစ်ဖြစ် ... လူအင်အားပဲဖြစ်ဖြစ် ..." သူများထံ မျှဝေနိုင်ဖို့ရာ ... ကိုယ့်မှာ ပိုလာမှသာ ... ဖြစ်မည် လေ ...။ မဟုတ်ဘူးလား ...။

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ... ပြီးရင် ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင်မိသားစု အရေးအတာတို့ကို ဦးစားပေးပြီးမှသာလျှင် ... သူများရေး သူ များတာကို လှည့်ကြည့်နိုင်မည် ...။ မျှဝေနိုင်မည် ...။ ဝိုင်းဝန်း နိုင်မည် ...။ ရှိန် စိုးရိမ်တာက ... သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း "အချိန်၊ ငွေ၊ လူအင်အား" အများကြီး ပိုနေကြပုံမရတဲ့ ... ရှိန် တို့ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားများဟာ တစ်ယောက်တစ်လှည့် ... တစ်ယောက်တစ်ချိန် ဆိုလျှင်တောင် ... ရှိန့်ယောက္ခထီးမှာ ... ကြားမှာ လစ်ဟာနေရမှာ စိုးသည် ...။

ပထမ သူ့သားမရှိတော့ ...။ ဒုတိယ ရှိန်ပါမရှိ တော့ဘဲ ... သူ အားမကိုး မခင်တွယ်သေးသည့် လူစိမ်းများနှင့် ချည်း ရင်ဆိုင်လိုက်ရလျှင် ...၊ ထိုလူစိမ်းများကတောင်မှ အချိန် ပြည့် မရှိနိုင်လျှင် ... စိတ်အခြေအနေ မပြည့်ဝရှာတဲ့ အဘိုးကြီး ရဲ့ "မလုံခြုံနိုင်မှု" ဟာ အထွတ်အထိပ်ဆီသို့ ရောက်သွားပေတော့ မပေါ့ ...။

တစ်ဖက်က စိတ်ချုံးချုံးကျနေချိန်မှာ လူကလည်း မောင်ဦးတို့သားအမိ လက်ချက်နှင့်ပဲ ထပ်ချုံးကျရဦးမှာလည်း သေချာနေသေးသည် ...။ ဒါ မောင်ဦးတို့ အပေါ်မှာလည်း ကောင်းပြော၊ အပြစ်ချ၊ ရိုးမယ်ဖွဲ့လို့ မရနိုင်ပါ ...။ လူတစ် ယောက်ဟာ နောက်ထပ် လူတစ်ယောက်အပေါ်မှာ အပြည့်အဝကြီး တာဝန်မွန် သိတတ်နေနိုင်ဖို့က စိတ်ဓာတ်အပြင်၊ ပညာ၊ ဉာဏ်ရည် သည်တို့ ပြည့်ဝနေနိုင်ဖို့လည်း လိုကိုလိုနေသေးတာမျိုးကိုး ...။

www.burmeseclassic.com

ရှိန့်မှာ ရွေးချယ်စရာလမ်း သိပ်မရှိတော့ပါ ... ကိုပီယနုဇ်သာဆိုရင် ... ဒီမပြေလည်မှုအားလုံးဟာ သူ့ဟာနဲ့သူ ပြီးပြည့်စုံ ပြေလည်သွားကြမှာ ဆိုတာပဲ ရှိန် သိသည် ... ဒီတော့ ရှိန်ကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်မနေတော့ဘဲ ကိုထွန်းထွန်းကိုပါ ဆွဲထည့်ရွေးချယ်ခိုင်းလိုက်သည် ...။ ရှိန်သည်ကား ... "ရှိန်" ပင် ဖြစ်သည်လေ ...။ စတိုးဆိုင်လေးထဲမှာ ဖုန်းဆင်းပြောနေရခိုက် ... အခက်အခဲပေါင်းရဲ့ကို တင်ပြပြီး ... ကိုပီယ ဆိုသူကို ... ပဲ ရွေးချယ်တော့မည်ဆိုရင် ... နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာတော့မည့် ... သတင်းပလင်း။ အတင်းအဖျင်းပေါင်းစုံကိုပါ တင်ပြရင်း ... ကိုထွန်းထွန်းကိုလည်း ရွေးချယ်ခိုင်းသည် ...။ စတိုးဆိုင်ကလူ တွေက တစ်ဆင့် ... ရပ်ကွက်ကိုပါ သိကြားစေလိုက်သည်။

"ကိုပီယကို အကူအညီ တောင်းလိုက်ပါတော့ ..." တဲ့ ...။ ကိုထွန်းထွန်းရဲ့ ... ရွေးချယ်မှုစစ်စစ်ကြီးပါ ...။ ရှိန်က တော့ "မျက်နှာထား" တစ်မျိုးတွေကို ရင်ဆိုင်ရမည်ပေါ့လေ ... ဒါပါပဲ ...။

ဒါပေမဲ့ ... အဲဒီလို မျက်နှာထားမျိုးကို ရှိန်က ... ရှိန်ကို နားလည်ကိုယ်ချင်းစာပေးတတ်သူ ... ရှိန့်အပေါ် စိတ် ကောင်းထားကာ ကူညီတတ်လေ့ရှိသူ ... အစ်မဖြူတို့လို လူမျိုး ဆီမှာတော့ မမြင်ချင်မိပါလေ ...။ သို့သော် ... ဘယ်တတ်နိုင် မလဲ ...။ အစ်မဖြူဆီမှာလည်း အတိအကျ မဟုတ်တောင် အရိပ်အယောင် သမ်းလာပြီ ...။ ပထမရှေ့ပြေးမျိုး ဖြစ်လာပြီ ...။

"ရှိန့်ကြောင့်တော့ ... 'သဘောသားမိန်းမတွေဟာ' ဆိုတဲ့ ငါးခုံးမတစ်ကောင်ကြောင့် ဝါးလုံးရှည်နဲ့ သိမ်းကျုံးယမ်း တတ်တဲ့ စကားမျိုးတွေ ထွက်မလာစေရပါဘူး ... အစ်မ ဖြူရယ် ... ဒါတော့ စိတ်ချပါ ..."

"အယ် ... ငါကလည်း ... အဲဒီလိုကြီးတော့လည်း ...",

"သူက အသက်နဲ့ရင်းပြီး ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင် ပင်လယ် မြင်ထဲ ရောက်နေတုန်း ... ရှိန်က လူပြောစရာဖြစ်အောင် နေရင် ... ရှိန့်လောက် ယုတ်မာတဲ့သူ ရှိတော့မှာ မဟုတ် ဘူး ... ဒါပေမဲ့ ... ရှိန်တို့နှစ်ယောက်စလုံးဟာ 'ယောက်ျား ဖောင်စီး ... မိန်းမမီးနေ ...' ဆိုတဲ့ စကားပုံနဲ့ နှစ်ယောက် လုံး ကိုက်ညီနေရတဲ့ အချိန်ကြီးမှာ ... လူပြောစရာမဖြစ် ဘဲ ... ငိုင်းပြောကြမယ် ဆိုရင်တော့ ... ပြောတဲ့သူတွေ လောက် ရက်စက်တဲ့သူလည်း ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ..."

အစ်မဖြူ ခမျာ ... ရင်ဘတ်ကလေး ဖိရင်း ... "ရက်စက်ရာလည်း မကျအောင် ... ငါ ဘယ်လိုများလုပ်ရပါ့ ..." ဟု အပြေမပေါ်နိုင်အောင်ကို ရှိရလေသည် ...။

ဓဓ ၆ ဓဓ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှိန့်ယောကျ်ားတော့ ... ဆုံးသွားပြီတဲ့ မောင်ပီယရေ..."

မနက်စောစောစီးစီး ဝင်ရောက်လာသော ဖုန်းသံတစ်ခုကို နားထောင်လိုက်ရ အပြီးမှာ ... ပီယက ခေတ္တမျှအကြောင်ကြောင်ကြီး ဆက်ဖြစ်နေမိသေးသည် ...။ ဖုန်းဆက်လာသူကတော့ ကိုမြို့ကြီးရဲ့မိန်းမ ... မဖြူပါ ...။

"ရှိန့်ယောကျ်ား ဆုံးသွားပြီ ... မောင်ပီယ ..."

မဖြူက သူ့စကားကို ပီယ မကြားလိုက်သေးသလို အထင်နှင့် နောက်တစ်ခွန်း ထပ်ပြောလိုက်သည် ...။

"မဟုတ်ဘူးလေ ... အမှန်က ဆုံးတယ်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးလေ ... မဆုံးသေးဘူး ... နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေတယ်ဆိုတာကမှ အမှန်ပါ ... ကျွန်တော်နဲ့တောင် ဖုန်းနဲ့ စကားပြောဖြစ်လိုက်သေးတာ"

"ဟယ် ... နင်ကလည်း ... အဲဒါတွေအားလုံး အစ်မလည်း သိပြီးသားလေ ... အခု အစ်မပြောနေတာက ... ရှိန့်ဆီက ... အစ်မဆီ ... ခုလေးတင်ပဲ ... ဖုန်းလာတယ် ... သူ့ယောကျ်ား ဆုံးသွားပြီတဲ့ ... သူတို့ သင်္ဘောနဲ့ ရေနံတင်သင်္ဘောတစ်စီးတို့ တိုက်မိကြတာ ... ထွန်းထွန်းတို့ပါတဲ့

သင်္ဘောက ပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ပြီး နစ်တယ်တဲ့ ... သင်္ဘောသား ဆယ့်တစ်ယောက် ပျောက်သွားတဲ့ အထဲမှာ မြန်မာသင်္ဘောသား(၃)ယောက် ပါတယ်တဲ့ ... သူ့ယောကျ်ားလည်း ပါတယ်ပြောတယ် ..."

"ဗျာ ..."

အူကြောင်ကြောင် ပီယမှာ ... ခုမှ အိပ်ရာက လန့်နိုးရသလိုဖြစ်ကာ ... ထိတ်လန့်တကြားကြီး ထအော်လိုက်မိပါသည် ...။ ရှိန် ... ရှိန် ... ပြီးတော့ ... အဘ ...။

"ကျွန်တော် အခုပဲ ... ရှိန်တို့ဆီ သွားလိုက်မယ် အစ်မ ..."

"အေး ... အစ်မလည်း လာခဲ့မယ် ... အရင်ဆုံးကတော့ သတင်းက တိကျသလားဆိုတာ တစ်ချက်လိုတယ်ဟယ် ... ကျန်တာတွေက နောက်မှ"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ ..."

ဖုန်းချလိုက်ပြီးချိန်မှာ ပီယက ကံကြမ္မာဆိုတာကြီးရဲ့ ဘာမှန်းမသိတဲ့ ထူးဆန်းမှုကို ... နင့်နင့်သီးသီးပဲ ခံစားနေမိပါသည်။ ကားဘီးလေးလုံးစလုံးရဲ့ကြား ... ကားအောက်သို့ရောက်သွားခဲ့တာတောင်မှ ... သေနေ့မစေ့လို့ ... လူတကာ ပါးစပ်များမှာ ပြောစမှတ် ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ... ကိုထွန်းထွန်းဟာ ... သူ့သေခြင်းတရားက ... ကားလမ်းမကြီးပေါ်မှာ မဟုတ်ဘဲ ... ပင်လယ်ပြင်ထဲမှာပဲ ဖြစ်နေခဲ့လို့လား ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိန်ဟာ ဒီသတင်းကို … ကိုထွန်းထွန်းနှင့်အတူ သင်္ဘောစာက်သွားကြသည်ဆိုသော လူတစ်ယောက်ရဲ့ မိန်းမထံမှ … ရခဲ့ခြင်းပဲ ဖြစ်မည် …။ သိလိုက်ရချိန်မှာ … ရှိန်တစ်ယောက် ဘယ်လိုများ ဖြစ်သွားလိမ့်မလဲ …။ ကိုယ်ဝန်ကလည်း အတော်ကြီး လရင့်နေပြီဖြစ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာ … သွေးတွေ အားတွေများ … ရုတ်တရက် ဆောင့်တိုးလို့ …။

အစ်မဖြူဆီ လှမ်းဖုန်းဆက်နိုင်သေးတယ်ဆိုတော့ … အခြေအနေက အဆိုးဝါးကြီးတော့ ဖြစ်မနေလောက်ဘူးနဲ့ တူပါရဲ့ …။

သူနဲ့ တစ်ရက်ခြားလောက် တွေ့ဆုံဖြစ်နေကြပါသော်လည်း …၊ တစ်စထက်တစ်စ … ပို့ပိုရင်းနှီးလို့ … မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေလို ခင်မင်ပြေလည်လာပါသော်လည်း … သူ့ယောက်ျား ရဲ့သတင်းအတွက် … အနီးစပ်ဆုံးတစ်ယောက် "အားကိုးရာ"ကို ရှိန်က ပီယကို မရွေးချယ် …။ အစ်မဖြူကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့သည် တဲ့လေ …။

ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ …။ ဘယ်သူ့ကိုပဲ ရွေးချယ် ရွေးချယ် … ပီယ အနေနဲ့ကတော့ … အဘအတွက်ကော …၊ ရှိန့်အတွက်ကော … ကိုယ်လုပ်ပေးနိုင်မှာတွေကို ခေါင်းထဲမှာ အကွက်ချကာ တစ်ခုချင်း စီစဉ်ရေးဆွဲနေမိပြီ …။ မြန်မာနိုင်ငံ သင်္ဘောသားရုံးမှာ စုံစမ်းရမည် …။ စင်ကာပူက … ဌာနေရုံး

ဆိုတာကို ဖုက်စ်နဲ့ဖြစ်ဖြစ် … E. mail ပို့လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် … လှမ်းစုံစမ်းရမည် …။

ဟုတ်တယ် … မှန်တယ် … ဆိုရင် ဆက်လုပ်သင့်တာက တစ်မျိုး …။ သေဆုံးစာရင်း အကြောင်းကြားကာ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတွေဆိုတော့ … ဒီမှာပဲ ဆွမ်းသွပ်တာတွေ ရက်လည်တာတွေ … ဆက်တိုက်လုပ်ရမည် …။ မတိကျသေးပါ ဆိုရင်တော့ … အသက်ပါသည်ဖြစ်စေ … ပြန်ပါမလာတော့သည်ဖြစ် … ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်မတွေ့မချင်း … ရှိန်က … ဆွမ်းမသွပ် … ရက်မလည်ဘဲ စောင့်ချင်စိတ် ရှိရင်ရှိနေဦးမှာပေါ့ …။

ဒီကြားထဲ ရက်တွေမှာ … အဘရဲ့ ကျန်းမာရေး …၊ ရှိန့်ရဲ့ ကျန်းမာရေး …။ နောက်ပိုင်း … မီးဖွားရက်နှင့် ကပ်သွားသည့် နောက်ဆက်တွဲများကတော့ … အစကတည်းက တိုင်ပင်ထားကြသလိုပဲ … ဆက်စခန်းသွားကြရုံ …။ အဲ … ပိုလာရတော့မှာက … အဲဒီကာလတွေကို လွန်မြောက်သွားတဲ့ နောက်ဆက်တွဲ … ဆက်တိုက်ကာလများ …။

အစကတော့ … မီးဖွားပြီးစဉ်နဲ့ မီးတွက်ပြီး … ရှိန် အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး … ကလေးနဲ့ရော … အဘိုးကြီးနဲ့ပါ … ရှိန်တစ်ယောက်တည်းနဲ့ နေလို့ဖြစ် … အခြေကျပြီးသည်အထိ …။ ဟု ကိုယ့်ရဲ့ ဝင်ကူညီမှု ပေးရမဲ့ အချိန်ကာလ အတိုင်းအတာကို သတ်မှတ်ထားခဲ့ကြပြီးသားလေ …။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုထွန်းထွန်းရဲ့ သဘော်တစ်ခေါက်ကာလက (၉) လကြာမြင့်မည်ဆိုတော့ ... ထိုကိုးလပြီးရင် ... ရန်ကုန်ကို တစ်ခေါက်ပြန်ဝင်လာနိုင်ပြီ ...။ ဒီကြားတည်းမှာလည်း ... ဒီမှာက "အလုပ်"(Job)နှင့် ထွက်သွားသည်မို့ ဘဏ့်အကောင့်ဖွင့် ... အခွန်ဆောင်ငွေ ပို့ပေးနိုင်ရင် ... မီးဖွားပြီးချိန် မီးထွက်ပြီးချိန် လောက်မှာ ရှိန်လည်း အလုပ်ပြန်ဝင်နေစရာ မလိုတော့လောက်အောင် ပြည့်စုံသင့်သလောက် ပြည့်စုံနေလောက်ပြီ ...။ ကိုထွန်းထွန်း ပြန်မရောက်ခင်စပ်ကြား ... သူလှမ်းပို့မည့် လစာငွေနှင့် လိပ်ပတ်လည် ... အဆင်ပြေနေနိုင်သွားလောက်ပြီ ... ဟု တွက်ထားကြတာလေ။

ခုတော့ ... တကယ်ပဲ ... သတင်းက တိကျမှန်ကန်ပါပြီ ... ဆိုရင် ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ ...။

"မြန်မာ့အသိုင်းအဝိုင်းရဲ့ သတ်မှတ်ချက်က အဲသလိုအနေအထားနဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ... မိတ်ဆွေဖြစ်ဖြစ် ... သူငယ်ချင်းဖြစ်ဖြစ် ... နောက်ဆုံး ယောကျ်ားရဲ့အမျိုးပဲဖြစ်နေပစေဦး ... သူစိမ်းယောကျ်ားတစ်ယောက်က ထိထိရောက်ရောက် မကူညီထိုက်သလိုလို ဘာလိုလို ... မောင်ပီယရဲ့ ...။ မိန်းမချင်းတွေကသာ ဝိုင်းဝန်းကြရမှာလိုလို ... ခက်တာက အစ်မကိုယ်တိုင်က ... မင်းလောက်တော့ ...

မိတ်ဆွေကောင်း ... အသိအကျွမ်းကောင်း ... အလုပ်ရှင်ကောင်း ပီသနိုင်မယ် မဟုတ်ဘူး ... ဒါပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြတာ ... အတော်တော့ ခက်နေတာပဲဟယ် ..."

ဆိုတဲ့ အစ်မ,မဖြူ ကိုယ်တိုင် ... ခုလိုကျတော့ ဒီ သဆီကိုပဲ လှမ်းအကြောင်းကြား ဆက်သွယ် ... ထပ်အကူအညီ တောင်းရသတဲ့ ...။ သူ့ယောကျ်ားလည်း ရှိရှိကြီး ... သူ့ယောကျ်ား ိုယ်တိုင်က ကျေးဇူးတင်စွာ ခွင့်ပြုလျက်ကြီးနှင့်ပင် ... မြန်မာ သိုင်းအဝိုင်းရဲ့ သတ်မှတ်ချက်နဲ့ မကိုက်ညီသလိုလို ရှိခဲ့ရတဲ့ ထိထိရောက်ရောက် ကူညီနိုင်မှု ..."ကိစ္စဟာ ... ခုလို ... သူ့ ာကျ်ားတစ်ယောက် မရှိပြန်တော့ဘူး ... ဆိုရင်ကော ...။

ပီယ ရှိန့်အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားချိန်မှာ ... အစ်မဖြူ ကြိုတင်ပြီး ရောက်နှင့်နေခဲ့ပြီ ...။ လမ်းထဲက၊ ရပ်ကွက်ထဲ တချို့တလေတွေလည်း ရောက်နေကြသည် ...။ ကိုထွန်းထွန်း ်အတူ သဘော်တက်သွားသည်ဆိုသော လူတစ်ယောက်၏ ဇနီး ည် အစ်မကြီးတစ်ယောက်ပါ ရောက်နေပြီး ထိုအစ်မကြီးရဲ့ ာကျ်ားကတော့ ... အသေအပျောက်ထဲမပါ ... ကယ်ဆယ်ရေး ာမှ လွတ်ကယ်သည့်အဖွဲ့နှင့် ပြန်လည်လိုက်ပါလာနိုင်ပြီ ... အစ်မကြီးဆီကို လှမ်းအကြောင်းကြားသူမှာလည်း ထိုသူ သိရလေသည် ...။

www.burmeseclassic.com

ရှိန်က ... သူ့လက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော အစ်မဖြူရဲ့ နံဘေးမှာ ကပ်ထိုင်နေပြီး ... ပီယ ဝင်လာတော့ မျက်လွှာတစ်ချက် ပင့်လှန်မော့ကြည့်ကာ ချက်ချင်း ... မျက်ဝန်း ပြန်လွှဲသွားသည် ...။ ရှိန့်ရဲ့မူပိုင် မျက်မှောင်ကုတ်ကုတ်ကြီးမှာ ဒီကနေ့မှာ ပိုပြီးထင်ရှားနက်ရှိုင်းနေတာကလွဲရင် ... ရှိန့်မျက်နှာ မှာ ငိုယိုထားသည့် လက္ခဏာမျိုး မတွေ့ရပါချေ ...။ လိုအပ် ထက် တင်းထန်သလို ဖြစ်နေသည်မို့ ... ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေ ထက် ... ဒေါသထွက် နာကျင်နေပုံနှင့်သာ တူနေသည်။

သူ့တိုက်ခန်းထဲ ... လူစိမ်းတွေ ခပ်များများ ရုံးစုစု ဖြစ်နေသည်မို့ ... သူလည်း ရောယောင်တည်ငြိမ် လူကြီးဆန်ပြနေရပုံရသည့် အဘကတော့ ... ပီယကို မြင်မြင်ချင်း အနားသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ရပ်ကွက်ထဲမှ တစ်ယောက်က ပီယရော အဘပါ အတူဝင်ထိုင်သာဖို့ ... သူ့နေရာကနေ ပေးလိုက်လေသည်။

ပီယက သေဘေးမှ လွတ်မြောက်လာသည်ဆို တစ်ယောက်ရဲ့ ဇနီးသည် အစ်မကြီးထံသို့ ချဉ်းကပ်လိုက်ရင်း ခပ်တိုးတိုး ...

"အစ်မ ... သတင်းက ... အပြောင်းအလဲ တစ်ခု မျှော်လင့်ဖို့များ ဖြစ်နိုင်ဦးမလား ..."

"ပေါက်ကွဲပြီး ... သင်္ဘောနစ်တယ် ဆိုတာကတော့ သေချာတယ်လေ ... ကျွန်မယောကျ်ားကိုတော့ ... အနီးဆုံး ဆိပ်ကမ်းမြို့ကနေ ... စင်ကာပူကို ပြန်ပို့ပေးကြမယ်တဲ့ ... အဲဒီကမှတစ်ဆင့် ရန်ကုန် ပြန်လာရမယ် ... ဒီအပတ်ထဲ လောက်ပဲ ပြန်ရောက်ဖြစ်မယ် ... ကြားပါတယ် ..."

"အခုဟာက ကိုထွန်းထွန်းကရော ... ပျောက်ဆုံးစာရင်း လား ... သေဆုံးစာရင်းလား ..."

"အဲ ... ပျောက်ဆုံးစာရင်း ဝေါ်ရမှာပေါ့ ... အလောင်း ပြန်ရှာမတွေ့တော့တဲ့သဘော ပြောတယ် ..."

"မဟုတ်သေးဘူးလေ ... အစ်မ ... ပြန်ရှာမတွေ့သေးဘူး ဆိုရင် အလောင်းမဟုတ်ဘဲနဲ့ ... သက်ရှိထင်ရှားတော့ ရှိ နေဦးမယ် ... ဒါဝေမဲ့ ... ပင်လယ်ပြင် တစ်နေရာရာမှာ ဆိုတဲ့ သဘောကော ..."

အစ်မကြီးက တစ်မျက်နှာလုံး ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့နှင့် ... လေသံကိုလည်း ပိုမိုနှိမ့်ချပြီး တိုးသက်စေလိုက်ကာ ...

"ထွန်းထွန်းက ကံကောင်းတာတဲ့ အတွေ့အကြုံ ရှိဖူးတယ် မဟုတ်လား ... အဲဒီတော့ ကျွန်မက ယောကျ်ားကို သေသေ ချာချာကို မေးတယ် ... မသေနိုင်သေးဘဲ ... သူ့ကလေး ဆက်ရှိနေဦးမယ် ... ဆိုရင် ... သူ့မိန်းမကို သေပြီလို့ အကြောင်းမကြားချင်သေးဘူး ... တစ်မျိုးပြောထားဦးမယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုတော့ ... ယောက်ျားက သူကိုယ်တိုင် မျက်စိနဲ့ ... မြင်တွေ့ကွက်သွားတာကို ... အဲ ... အဲ ... သေသွားတာကို နောက်ဆုံးမြင်လိုက်ရပြီးမှ ... ရှာမတွေ့ကြတော့တာတဲ့"

ပီယက ရှိန့်ဘက် တစ်ချက်နိုးကြည့် အကဲခတ်လိုက်သည်။ ရှိန်ကား နံဘေးနားကနေ ဘာတွေမှန်းမသိ ... တတွတ်တွတ် တရစပ် ပြောလျက်ရှိသော မဖြူရဲ့ စကားသံတွေကို ကြားလေသလား ... မကြားလေသလား မသိ ...။ ခေါင်းမညိတ် ခေါင်းမခါ ...၊ တုံ့ပြန်မှု ပြန်မပေးဘဲ ခပ်တင်းတင်း မျက်နှာကြီးနှင့်သာ ငြိမ်သက်နေလေသည်။

"နောက်ဆက်တွဲတွေကို မြန်မာသဘောသားရုံးမှာ စုံစမ်းလို့တော့ ရနိုင်မှာပေါ့နော် ..."

"ရမယ် ... ရလိမ့်မယ် ...အခု ဆုံးသွားတယ်လို့ပြောတဲ့ မြန်မာသုံးယောက်မှာ ... ထွန်းထွန်းက လွဲရင် ကျန်နှစ်ယောက်က 'စီဒီစီ' ကိုင်ပြီး ဒီက ထွက်ကြတာပဲ ... ဒီက ဆက်လက်လှုပ်ရှား စုံစမ်းပြီး အာမခံကြေးကိစ္စတွေ ... ကုမ္ပဏီက အလျော်ပေးဖို့ကိစ္စတွေ ... လူကြီးတွေ တာဝန်ရှိသူတွေက ဆက်လုပ်ပေးကြဦးမှာပါ ... တစ်ခုပဲရှိတာ ... ကျွန်မယောက်ျားနဲ့ ထွန်းထွန်းသာ ... Job နဲ့ထွက်ပြီး ... တက်ကြတာဆိုတော့ ... အင်း ... ပြောရရင် ... တရားမဝင်သဘောမျိုးတော့ ရှိလိမ့်မယ် ..."

"ရုံးချုပ်ဆိုတာကို ဆက်သွယ်ချင်ရင်ကော ..."

"လိပ်စာတော့ ... ရှိန့်ဆီမှာလည်း ရှိပါတယ် ... e-mail လိုချင်ရင် ... ကျွန်မဆီမှာ ရှိတယ် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ ... တစ်ဆိတ်လောက် ..."

အစ်မကြီးက ... e-mail ပို့ဖြစ်ရင် ... သူ့ယောက်ျား ပင်ကာပူ ပြန်ရောက်လာမဲ့ရက် ... ရန်ကုန်ပြန်ရောက်လာမဲ့ရက်တွေပါ ထည့်မေးပေးဖို့ ပီယကို အကူအညီတောင်းပါသည် ...။ ပီယက ကိုယ့်ရုံးသို့ လှမ်းဖုန်းဆက်ပြီး ... ရုံးကကောင်လေးတွေကို ... ထည့်ရိုက်ရမည့် စာသားအတိအကျရွတ်ပြကာ ... e-mail နိုက်ပို့ခိုင်းလိုက်သည် ...။

"မောင်ပီယရေ ... ဒီမှာ ... ရှိန်က ... ဆွမ်းမသွပ် ရက်မလည်ချင်သေးဘူးတဲ့ ... အဲဒါ ... အရပ်ထဲက လူကြီးတွေနဲ့ ပြောဆိုနေကြတာ ..."

"ဟုတ်သားပဲ ... မသွပ်နဲ့ဦးပေါ့ ..."

အစ်မဖြူက ပီယကို မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့် ကြည့်သည် ...။

"ပျောက်ဆုံးစာရင်းထဲပဲ ထည့်ထားသေးရင်တော့ ... ဒီလိုပဲ ... အချိန်ယူပြီး စောင့်တတ်ကြတာတွေ ရှိနေတာပဲလေ ... သေမှုမသေချာသေးတာ ... အခု e-mail တော့ ရိုက်နှိပ်ထားပြီးပြီ ... ဒီနေ့ထဲမှာပဲ အကြောင်းပြန်ကြားချက်တော့

www.burmeseclassic.com

ရမယ်ထင်ပါတယ် ... တိကျသေချာမယ်လို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူးနော် ... တစ်ခုခုတော့ အကြောင်းပြန်ပါလိမ့်မယ်လို့ သာ ပြောတာ ... သက်ဆိုင်တဲ့ ကာယကံရှင်က မသေချာသေးဘဲနဲ့တော့ ... ဘယ်ဆွမ်းသွပ်မလဲ ... မဟုတ်တာ...”

“တိကျသေချာလောက်ပါပြီ”ဟု ပြောထားသော အစ်မကြီးနဲ့တကွ ... အားလုံးက ဝိယကို စိုင်းကြည့်နေကြပါသည်။ နံရံတစ်ချပ်ကို စူးစူးကြီး မျက်နှာပြုထားသည့် ရှိန်ကလည်း ... တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လို့ လာသည်။ ဝိယက ရှိန်ကို ... နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ်တော့ မျက်ရည်ကျ ... ငိုဖြစ်လိုက်စေချင်သည် ...။ မျက်ရည်ကျ ငိုယိုပစ်လိုက်တာက ... ခေါင်းကိုက်တာ နာခေါင်းပိတ်တာ ... စတဲ့ ဆိုးကျိုးတွေတော့ ရှိနိုင်ပေမဲ့ ... ပေါ့သွားတတ်သည် ... ဟု သူများ ပြောတာတွေ ကြားဖူးသည်လေ။ ကိုယ်တွေ့တော့ မဟုတ် ...။ ဒါပေမဲ့ ... အပြောများကြသည်ဆိုတော့ ... ဟုတ်ချင်ဟုတ်မှာပေါ့ ...။ ရှိန်ကို ခံစားချက်တွေ ... မလျော့တောင် ပေါ့သွားစေချင်သည် ...။

ခုချိန်မှာ အဘထက် ... ပိုအရေးကြီးတာက ရှိန်ပင် ...။ အဘကား ဘာမှမသိရသေး၍ ... အဘကို ခံစားရဖို့ မရသေး ...။ ရုပ်တည်တည် ညှိုးညှိုးတွေနှင့် လူတွေအတော်များနေသဖြင့်သာ ... သူလည်း အနေရကျပ်၊ မလုံမခြုံ ဖြစ်နေဟန် ...။

ရှိန်ကတော့ ... အားလုံးသော ပြဿနာတွေ ... ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတွေ အသူ့ခေါင်းပေါ်မှာ ...။ အသိဉာဏ်ရှိစွာ တွေးခေါ်မြော်မြင်တတ်နေသူ တစ်ယောက်အဖို့ ... ဒီအချိန်ဟာ ရှူးတောင်ရှူးထွက်သွားနိုင်တဲ့ အနေအထားမျိုး မဟုတ်လား ...။

“ဆရာဝန်တစ်ယောက်ယောက် လိုမလား ... ခေါ်ပေးရမလား ...”

ဝိယ လှမ်းမေးလိုက်တော့ ... မဖြေကြပင် ...။ ဒါပေမဲ့ ဝိယကို ခပ်စူးစူး ဆက်ကြည့်နေခဲ့ဖြစ်တဲ့ ရှိန်သာ ...

“မလိုဘူး ... ကျွန်မ ညနေကျ ... ခေါက်တာနှယ်နီနဲ့ ရက်ချိန်းရှိနေတာပဲ ... တစ်ခုခုဆိုရင် ညနေကျမှ ပြောပြပြီး ဆေးတောင်းလိုက်မယ် ...”

တကယ်တမ်း ငယ်ထိပ်သွေးဆောင့်ပြီး သွေးတက်သွားမယ်ဆိုရင် ညနေကျမှ ဆေးတောင်းလိုက်မယ် ... ဆိုတာက ဖြစ်ပါ့မလား ... ဟု မေးလိုက်ချင်သော်လည်း ... ဝိယက ... အမှာထပ်မပြောဖြစ်တော့ဘဲ ... ကိုယ့်ရဲ့ ဂရုတစိုက် အလေးပေးကို လာစောင့်နေဟန်ရှိသည့် အဘကိုသာလှည့်ပြီး ...

“အဘ ... ဘာစားပြီးပြီလဲ ... ဗိုက်ဆာလား ... တစ်ခုခု စားမလား”

“ဝူး ...”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနေရအထိုင်ရ ကျဉ်းကျပ်နေဟန်ရှိသည် အဘိုးကြီးက ခုမှ ထွက်ပေါက်တွေ့သွားသလို ... ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်ထောက်ခံလိုက်လေသည်။

ဖဲ § ဖဲ

အခန်း(၆)

"ပထမ သေတယ် ... နောက် မသေဘူး ဖြစ်တယ် ... ခုထပ် သေတယ်ဖြစ်တယ် ..."

ဒေါက်တာနွယ်နီက ပီယကို စိတ်ခပ်ရှုပ်ရှုပ်မျက်နှာကလေးနှင့် ကြည့်လာပါသည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်ရှုပ်ထွေးနေရသူဖြစ်သည့် ပီယက ဒေါက်တာနွယ်နီကို ရင်ဆိုင်ပြီး ပြန်ကြည့်မနေတော့ဘဲ ... "အဲဒီအတိုင်းပဲ" ... ဟုသာ စကားပြန်လိုက်သည်။ ဒေါက်တာနွယ်နီလည်း ဘာဆက်ပြောရမလဲတောင် မသိတော့ချေ ...။

"သူ့ယောက်ျားကလည်း ကျွန်တော်နဲ့ ဖုန်းစကားပြောလိုက်ရတုန်းက ... သူ့အလောင်းကိုရော ... သူ့မိန်းမကိုပါ ကြည့်ရှုပေးဖို့ အပ်ထားတာရှိတယ် မနွယ်နီရယ် ... အဲ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒါ ... ဟို ... ပဌမသေတယ်ဖြစ်ပြီး နောက်မသေသေးဘူး ထပ်ဖြစ်တဲ့ကြားမှာ အဆက်အသွယ်ရတဲ့ ကာလကပေါ့ ...။ သူ ပြန်မလာနိုင်သေးခင် ကူညီပေးဖို့ တောင်းပန်ထားခဲ့တာ ... ခုတော့ သူက လုံးဝကို ပြန်မလာနိုင်တော့ဘူး ဆိုတော့ ...”

“အေးပေါ့လေ ... သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့လည်း ... သွားလေသူ့မျက်နှာကြည့်ပြီး ...ကိုပီယမှာ တာဝန်တွေရှိနေသလို လိုပေါ့ ...”

အဲဒီ ကိုထွန်းထွန်း ဆိုသူကို ဖြူသလား ... မည်းသလား ...၊ ပုသလား ... ရှည်သလား ... သိဖို့ဝေးစွ ... ဓာတ်ပုံထဲမှာပင် မမြင်ဘူးသော ပီယ အဖို့ ... နှယ်နီ့ရဲ့ ပင်ကိုယ်အရိုးခံ ... “စကားထောက်”က လူကို တစ်မျိုးတော့ ဖြစ်သွားစေပါသည် ...။ ဒါပေမဲ့ ... လူဆိုတာက လူလေ ...။

လူဆိုတာတွေဟာ ... ကိုယ့်စိတ်ထဲထင်ရာ ... ရှိရာတွေကို ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အဟုတ်ကြီးလိုလိုနဲ့ လျှောက်ပြောထားမိကြပြီးရင် ... ကိုယ့်စကားကို သူများယုံကြည်စေဖို့ ... မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြဖို့ ... အထပ်ထပ် အခါခါ ... ထပ်ပြောနေကြရရင်း ... “ဆယ်ခါပြောတော့ အတည်ဖြစ် ...”ဆိုသလို ... ကြာကြာနေတော့ ကိုယ့်စကားကို ကိုယ်ပါပြန်ယုံကြည်လာတတ်ကြတဲ့ ... သတ္တဝါအမျိုးအစားတွေပင် ...။

ပီယလည်း ... အခု အဲဒီလိုလူထဲမှာ ပါနေပြီ ...။ အမှန်စင်စစ်က ... ကိုယ့်ဘာသာ ဒီအဘိုးကြီးနှင့် ဒီမိန်းကလေးတို့ကို သွားရောက်ချဉ်းကပ်ခဲ့စဉ်က ... ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်သာ တစ်ကဏ္ဍ ...။ အဲဒီကတည်းက ဒီကိုထွန်းထွန်း ဆိုသည့်လူကို ... စာရင်းထဲက ကိုယ့်ဘာသာ အထင်မှား ဖျောက်ထုတ်ပြီးသားမို့ ... “သူငယ်ချင်းက အပ်ထားလို့ တာဝန်ရှိနေရပါတယ် ...” ဆိုတာသည် ... လူကြားကောင်းစေဖို့ စကားသက်သက်သာ ဖြစ်ခဲ့တာ ...။

အဲဒီစကားကို ပီယက ဒေါက်တာနှယ်နီ့ထံမှာ ... ကိုယ့်ရုံးမှာ၊ အိမ်မှာ၊ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာ ... ဘယ်နေရာမှာ ကိုယ် ဘယ်လို လျှောက်သုံးခဲ့သလဲ ... ကိုယ့်ဘာသာပင် မမှတ်မိတော့ဘဲ ... ခုတော့ ... “ကိုယ့်စကား ကိုယ်ပြန်ယုံ”နေသည့် အဆင့်လောက်ကို ... ကိုယ်တော့ ရောက်ရှိနေနိုင်ပြီဆိုတာ ပီယ သိသည်။

တကယ်တမ်းက ... ရှိန်တို့ လင်မယားစုံတွဲနှင့် ပီယတို့ စတင်ပတ်သက်ခဲ့ကြရပုံကို ... နှယ်နီရဲ့အစ်မ ကေသွယ်ကတော့ အရင်းအတိုင်းပင် သိထားပါလျက် ... နှယ်နီ့ကျ သိနေတာ တစ်မျိုး ...။ ညီအစ်မရင်း နှစ်ယောက်ကြားမှာပင် ရှေ့စကားနောက်စကား မညီသလို ဖြစ်နေရတာ ...။ သူတို့နှစ်ယောက် ကြည့်ရတာ ... သူများတကာ သူစိမ်းတွေရဲ့ အကြောင်းကို ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားစပ် စကားလုပ် ပြောနေရတာ ဝါသနာမပါသူများမို့ ... တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ... ဒီအကြောင်းတွေ မပြောဖြစ်ကြတော့ ထင်ပါသည် ...။ တော်ပါသေးရဲ့ ...။

"သူက သတ္တိတော့ ရှိပုံရပါတယ် ... ကိုပီယရဲ့ ... နှယ်နီ့ဆီ ရက်ချိန်းရှိတိုင်း လာနေရတာပဲ ... ခုဆိုရင် Due Date က ကပ်လာပြီဆိုတော့ ... တစ်ပတ်ကို နှစ်ခါလာခိုင်းထားတယ် ... လာပါတယ် ... ပုံမှန်ပဲ ... နှယ်နီတောင် ဗဟို အမျိုးသမီးဆေးရုံကြီးမှာပဲ မွေးဖို့အကြောင်းနဲ့ ... နှယ်နီ အားလုံး တာဝန်ယူတယ် ... နှယ်နီ ကိုယ်တိုင်ပဲ မီးဖွားပေးမယ်လို့ ပြောထားသေးတယ် ..."

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ ... မနှယ်နီ"

"ဪ ... ကိုပီယကလည်း မလိုပါဘူး ... ဒီလိုပဲ ဆက်စပ်နေကြရတဲ့ဟာ ... သူက ကိုပီယနဲ့ မကင်းရာမကင်းကြောင်း ... ဖြစ်သလို နှယ်နီကလည်း စပ်ရင်အမျိုးတော်သလိုလိုမို့ ... ကြားထဲက ကိုပီယကို ခံပြီးတွက်ရရင် ... နှယ်နီနဲ့ သူနဲ့လည်း မကင်းရာ မကင်းကြောင်း သဘောမျိုးပဲပေါ့ ..."

မိန်းကလေးက စကားတော့ နည်းတယ် ... ကိုပီယနဲ့လည်း ဒီကြားထဲမှာ ... နှယ်နီ့ဆီ လိုက်အပ်ပေးရင်း ... ဆေးခန်းကို လမ်းကြုံလို့ ဝင်လာရင်း ... နှယ်နီနဲ့ ဆုံဖြစ်

နေကြပေမဲ့ ... စကားက ပြန်မစပ်မိကြတော့လေ ... နှယ်နီဖြင့် ... ဒီကြားကာလမှာ သူ့ယောကျ်ား ပြန်မသေတော့ဘူးဆိုတာ သိတောင်မသိလိုက်ဘူး ... တောက်လျှောက် မုဆိုးမကလေးပဲ ထင်နေခဲ့တာ ..."

"ကျွန်တော် မပြောမိဘူး ထင်တယ် ..."

"သူ့ပုံစံ ကြည့်ရတာ ... ခုမှ ... မကြာမီရက်ပိုင်းကလေးကမှ မုဆိုးမ ပြန်ဖြစ်သွားပြန်တဲ့ သူနဲ့လည်း မတူပါဘူး ... ခပ်တည်တည်ပါပဲ ... ကောင်းတယ် ... အဲဒီလို ရဲရင့်သတ္တိ ရှိနေနိုင်တော့ ... ရှေ့ဆက်ရဦးမဲ့ သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ... တွေ့ကြုံလာရဦးမှာတွေကို ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းနိုင်တဲ့ ခွန်အားမျိုး ... သူ့မှာ ကောင်းကောင်းကြီး တည်ဆောက်ယူလို့ ရနိုင်တာပေါ့ ... အသက်လေးက ငယ်ငယ်လေး ရှိသေးတာ ... အဲဒီလို ခွန်အားမျိုးက အမြဲဖြည့်နေနိုင်ပါမှ ..."

နှယ်နီက ပီယနှင့် စကားပြောနေကြရင်း ... "ကိုပီယ ငါ့ဆီ ဘာများပြောစရာရှိလို့ ... ငါ့ဆေးခန်းကို ရောက်လာပါလိမ့် ..." ဆိုတာ ... စဉ်းစားနေမိပါသည် ...။ နှယ်နီက ဒီဆေးခန်းမှာ ညနေ(၄)နာရီကနေ (၆)နာရီအထိ ထိုင်ရမှာဖြစ်ပြီး (၆)နာရီကျော်တာနဲ့ (၆)နာရီခွဲစမည့် နောက်ဆေးခန်းတစ်ခုကို သွားရမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီမှာက ... "မိုးတွစေ"အချိန် ဖြစ်နေတာရယ် ... ဆေးခန်းကလည်း ဆေးခန်းကြီး မဟုတ်လှတာရယ်ကြောင့် နှယ်နီ့မှာ ... လူနာကျဲပါး ရှင်းလင်းတတ်သော ဆေးခန်းမျိုး ဖြစ်ပါသည် ...။ ဒါကြောင့်မို့လည်း ပီယအဖို့ ... အားနာမနေရဘဲ အချိန်နည်းနည်းကြာကြာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း လာစကားပြောလို့ ရနိုင်နေသော နေရာမို့ ... ဒီကိုပဲ ရောက်လာတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ...။ ဒါပေမဲ့ ... ပြောချင်တာက ဘာလဲ ...။ အဲဒါကို နှယ်နီက မရိပ်စားမိနိုင်သေးချေ ...။

ရှိန့် အကြောင်းတွေ လာပြောပြပြီး ... ဝိဂရုစိုက်ပေးဖို့ ... ထပ်လာအပ်တာတော့ ဖြစ်နိုင်ပါသည် ...။ ဒါပေမဲ့ ပြီးပြီလေ ...။ "သူ့ယောက်ျားက ခုမှဆုံးသွားတာ ..."ဆိုတာရယ် "ကိုပီယကို သူ့ယောက်ျားက အထပ်ထပ် အပ်မှာထားခဲ့သည် ..." ဆိုတာရယ် ...။ နှယ်နီကလည်း "ဘယ်လို ဂရုစိုက်ပေးနေတာ ... မွေးဖွားဖို့ ဘယ်လိုစီစဉ်ပေးထားတာ ..."ဆိုတာရယ် ...။ ဒါတွေကိုပဲ ပြောနေကြတာ နှစ်ခါပြန် ... သုံးခါနီးပါးလောက် ဖြစ်သွားပြီလေ ...။

နှယ်နီဆေးခန်းကို ရောက်စက စုထိုင်ပြီး စောင့်နေကြသော လူနာငါးယောက် ခြောက်ယောက်လောက် ကြည့်ပေးပြီး အားလုံးအပြီးမှာ ပီယက ဝင်လာပြီး စကားစပြောခဲ့သည်။

ပြီးတာနဲ့ တစ်ယောက်ဝင်လာရင် ... သူ အခန်းပြင် ထထွက်ပေးပြီး ပြန်ဝင်လာ ...။ နောက်ခဏကြာကြာမှာ နောက်တစ်ယောက် ရောက်လာပြန်ရင် သူ ထထွက်ပေး ... ပြန်ဝင်လာ ...။ အဲဒီလို ဝင်ချည်ထွက်ချည်ဖြစ်ပြီး ... ဒါတွေချည်းပဲ ပြန်ပြန်ပြောနေကြတာ ... ခဏကြာရင် နှယ်နီ့ပင် ဒီဆေးခန်းမှာ ... လူနာတွေ ချိန်စေလို့ ... နောက်ထပ်တစ်ခု (၆)နာရီခွဲကနေ (၉)နာရီ ... ဆေးခန်းကို ကူးရတော့မည် ...။ ကိုပီယရဲ့ စကားပြောဆိုမှုတွေက မပြီးပြတ်နိုင်သေးဘူးလား ...။

"ခဏထပ်စောင့်ပြီးမှ ... နောက်ထပ် လူနာသစ်မရောက်လာတော့ဘူးဆိုရင် ... နှယ်နီတောင် ... နောက်ဆေးခန်း တစ်ခုကို ကူးတော့မှာ"

နောက်ဆုံးတော့ နှယ်နီက ... လက်မှာပတ်ထားသော နာရီကလေးကို တမင်မြှောက်ကြည့်ကာ ... စကားဆိုလိုက်ရပါသည်။ များသောအားဖြင့် ဒီဆေးခန်းက လူရှင်းတတ်လေ့ရှိတာမို့ နှယ်နီက စောစောပြန်ဖြစ်ပြီး အချိန်ရရင် ... အိမ်ပြန်မြေးပြီး ညစာထမင်းလေး ကမန်းကတန်း ဝင်စားလိုက်လေ့ ရှိပါသည်။ အလာတုန်းကလည်း ... ဆေးရုံကနေ တန်းလာရတာမို့ ... ဒီဆေးခန်းက တိုက်တတ်သော ကော်ဖီတစ်ခွက်ကလွဲရင် ... နှယ်နီ့ ဗိုက်ထဲ ... ညနေနောက်ပိုင်း ... ဘာအစာမှ မရှိရဘူးလေ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီဆေးခန်းမှာ လူနာမပြတ်လို့ (၆)နာရီခွဲကာနီးမှ နောက်တစ်ခုထဲ ဝရန်းသုန်းကား ကူးရရင်တော့ နွယ်နီလည်း ညကိုးနာရီကျော် ... အိမ်ပြန်ရောက်မှ ညစာကို စိတ်မပါလက်မပါ ဟုတ်တိပတ်တိ မရှိလှဘဲ ... စားဖြစ်ရတာပေါ့လေ ...။ အဲဒါကြောင့်မို့ နွယ်နီက အချိန်ရရင်တော့ အိမ်ပြန်ကာ ထမင်းလေး ပြေးစားလိုက်ချင်သေးသည် ...။ ခါတိုင်းတော့ ... အတွေ့အကြုံအရ နွယ်နီက ဒီလောက် လူနာခြားသွားရင် ... ဆက်စောင့်မနေတော့ဘဲ အိမ်ပြန်လိုက်တော့တာပါပဲ ...။

"ဩော် ... ပြန်တောင် ပြန်ရတော့မလား ... ဒီမှာ ပြီးပြီလား ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြီးသလောက်ပဲ ဆိုပါတော့ ..."

"ဩော် ... ဒီနေ့တော့ ... ရှိန်ကို မတွေ့ဘူးနော် ... သူဖြရမဲ့ ရက်ချိန်းမဟုတ်ဘူးနဲ့ တူတယ် ..."

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ် ... ဒါပေမဲ့ သူက ... ဒီနေ့ဒီကို လာဖြစ်ချင်မှ လာဖြစ်မယ်တဲ့ ... နောက်ပိုင်းလည်း အဆင်ပြေ ပြေသလို ... အလျင်းသင့်၊ သင့်သလို ... ဒီဆေးခန်းနဲ့ ဟိုနောက်တစ်ဆေးခန်းကို လာချင်တဲ့ဆီ လာပါရစေတဲ့ ... အလုပ်ထဲက တန်းလာဖို့ အဆင်ပြေရင် ဒီကို ... ဒါမှမဟုတ် ... အိမ်ပြန်ပြီးမှ ... သူ့ယောက္ခမကြီးကို ပြုစုလုပ်ကိုင်ပေးပြီးမှ ... အဘိုးကြီးအိပ်မှ ပြန်ထွက်လာရရင် ...

ဒီက အပြန် သွားရမဲ့ ... ညဘက် ဟိုတစ်ဆေးခန်းရှိတဲ့ နေရာကိုပဲ လာလိုက်တော့မယ်တဲ့ ..."

နွယ်နီက ပြောပြောဆိုဆို ... သိမ်းဆည်းစရာရှိသည့် ကိုယ့်ပစ္စည်းကလေးတွေကို ကောက်ထည့်သိမ်းဆည်းပြီး ... ကိုယ့်အိတ်ကို ကိုင်ဆွဲကာ ကားဆီပြန်လိုက်ပို့ပေးမည့် ... ဆေးခန်းအကူ ကလေးမလေးထံ ... လက်ဆွဲအိတ်ကို လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။ နွယ်နီ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်လျှင် ပီယကလည်း ခပ်မြန်မြန် လိုက်ထရပ်ပြီး ... နွယ်နီ့ကားဆီအထိ လမ်းလျှောက်အသွားကို ဘေးမှ ကပ်လိုက်လာပါသည်။ နွယ်နီ့စိတ်ထဲ ..."ဘယ်လိုလဲ" ဟုပင် ရယ်ချင်လာသည်။ လုပ်ပုံက ... ကြည့်ဦး ...။ ဆေးခန်းပိုင်ရှင်အစ်မနှင့် ... ဆေးခန်းအကူ မိန်းကလေးများ ...၊ ဆေးရောင်းကောင်တာမှ ... ကောင်မလေးများပင် ... သူတို့ရဲ့ "ဖေဒီ ဒေါက်တာ အပျိုကြီး ..."ကို စနောက်ချင်စိတ်တို့နှင့် ပြုံးစိစိ မိုးကြောင်နိုးဖုက်တွေ အကဲခတ်ကုန်ကြပြီ ...။

"နွယ်နီက အိမ်ပြန်ပြီး ထမင်းပြန်စားဦးမှာ ကိုပီယ ... အိမ်လိုက်ပြီး ထမင်းစားပါဦးလား ... Pot Luck ပေါ့ ... ရှိတာလေးနဲ့ပဲ ..."

"အာ ... တော်ပြီခင်ဗျ ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ... မစားတော့ပါဘူး"

"ပြောစရာများ ... ဘာများ ကျန်ဦးမလဲ ... လို့ပါ ..."

www.burmeseclassic.com

"အာ ... မကျန်ပါဘူး ... မကျန်ပါဘူး ... နောက်ဆေးခန်း တစ်ခုဆိုတာကကော ... ဘယ်နေရာမှာများလဲ ..."

နွယ်နီ့ မျက်နှာလေးတွေ မြင့်တက်သွားရသည် နောက်တစ်ခုအထိပါ လိုက်လာပြီး ... ဒီလိုပဲ ထွက်ချည်ဝင်ချည် နဲ့ ... ဒါ,ဒါတွေပဲ ... ပြောပြီးသားတွေကို ထပ်,ထပ်ပြောနေဦး မလို့လား ...။ နောက်ဆေးခန်းတစ်ခုကတော့ ... ဆေးခန်းကြီး လည်း ဖြစ်တာရယ် ...၊ ညဦးပိုင်းချိန်မျိုးလည်း ဖြစ်တာရယ်နှင့် ဒီဆေးခန်းထက် လူစည်ကား ... လူနာဦးရေ များပြားကာ အဲသလို အဝင်အထွက် ပြုလုပ်နေဖို့ သိပ်မလွယ်လှပါချေ လူမြင်လည်း ကောင်းမှာမဟုတ် ... အဲသလို လုပ်နေချိန်ကိုလည်း ရမှာမဟုတ် ...။ ပြောစရာ တကယ်ရှိသေးရင် ညကိုးနာရီကျော် မှ လာပြန်စောင့်နေတာကတော့ အကောင်းဆုံးပင် ...။

အို့သော် ... နွယ်နီက ... လိပ်စာမပြောချင်ရာ မဖိတ်ခေါ်ချင်ရာ ... မိတ်ဆွေကောင်း မပီသရာ ကျနေမှာစိုး သည်မို့ ..."(---)လမ်း အလယ်ဘလောက်ပါ၊ ... (-----)တဲ့ သိလား မသိဘူး ... အကြီးကြီးပဲလေ ..."ဟု ပြောလိုက်ရပါ သည် ...။ ပီယက နွယ်နီ့စကားကြောင့် မျက်မှောင်နှစ်ခု ဖျတ်ခနဲ ကုတ်ကာ ..."ဟင် ... ဝေးလိုက်တာ"တဲ့ ...။

"မဝေးလှဘူးလေ ... ကိုပီယရဲ့ ... နွယ်နီ့အိမ်နဲ့ဆို ဒီ လာရတာနဲ့ အတူတူလောက်ပါပဲ ... ဒီနေရာနဲ့ ဟိုနေရာ

သာ ဝေးသလိုရှိတာ ... နွယ်နီ့အိမ်ကတော့ ... နှစ်ခုစလုံး ရဲ့ ကြားခလယ်နေရာလောက်မှာ ... ရှိ ..."

တစ်ခုတစ်ခုကို စဉ်းစားမိသွားသပြင့် ... နွယ်နီက ... ကိုယ့်စကားကို ဖျတ်ခနဲ ရပ်တန့်ပစ်လိုက်သည်။ "(---)လမ်း အလယ်ဘလောက်"ဟာ နွယ်နီတို့အိမ်နှင့် မဝေးပေမဲ့ ... တစ် ယောက်ယောက်ရဲ့ အိမ်နဲ့ဆိုရင်တော့ ... ဝေးကို ဝေးနေတာပေါ့ ... ဟုတ်သားပေါ့ ...။ ထိုတစ်ခုကို စဉ်းစားမိလိုက်သည် ဆိုလျှင်ပဲ ... နွယ်နီက ... ဒီနေ့ညနေ ဒီဆေးခန်းကိုလာပြီး ... အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ကော: ထိုင်ပြောနေခဲ့သော ... ကိုပီယရဲ့ လုပ်ရပ်ကိုလည်း တစ် ဆက်တည်း ... ဆက်ပြီး ... သိရှိသဘောပေါက်သွားပါတော့သည်။

ကိုပီယဟာ ... ဒီနေ့ညနေ ... ပြန်ပြဖို့ ရက်ချိန်းရှိ တဲ့ ရှိန့်ကို နွယ်နီ့ဆေးခန်းကို ပြောစရာရှိလို့ လာသလိုလိုနဲ့ ... လာထိုင်စောင့်နေခဲ့တာလား ...။ ဟုတ်ရဲ့လား ...။ ရှိန့်ယောက်ျား တကယ်ဆုံးပါးသွားပြီးတဲ့နောက် ... နောက်ဆက်တွဲကိစ္စများ ...။ အတိုးကြီးကို တနည်းတစ်ဖုံနဲ့ အသိပေးဖို့ ... ပိုမိုပြုစောင့်ရှောက် ရှုစိုက်ဖို့ကိစ္စများကို ... ကိုပီယပဲ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ လိုက်လုပ်ပေးနေ ရပြန်တယ်ဆို ...။ ဒီလိုဆို ... အဲဒီမိန်းကလေးတို့အိမ်သို့ ရက် ခြားလောက်တော့ ... ကိုပီယ အနေနဲ့ ရောက်ဖြစ်နေမည်သာဖြစ် ရာ ... အပြင်နေရာ ... ဆေးခန်းလိုဟာမျိုးကြီးမှာ ... ထပ်လာ စောင့်နေစရာ ... ဘာလို့မလဲ ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ ... ဒီမှာ မတွေ့ရင် ... ဟိုပဲ ... လိုက်တွေ့ပြန်ဦးမလို သဘောထားကလည်း ရှိနေတယ်လေ ...။ ဘယ်လိုပါလိမ့် ...။ နွယ်နီ့အဖို့ စဉ်းစားစရာကလည်း ပိုလာရပြန်ပါပြီ ...။ သူ့အလုပ်ကအပြန် ဒီဆေးခန်းကလေးဆီ တန်းဝင်လာလိုက်ရင် ... အချိန်ကိုက်လည်းဖြစ် ...၊ နီးလည်းနီး ... အဆင်လည်းပြေနေနိုင်ပါရက် ...၊ ခါတိုင်းလည်း တောက်လျှောက် အဲဒီလိုချည်းပဲ ပြသလာခဲ့ပါရက် ...၊ ခုကျမှ ... အလုပ်ကနေ အိမ်တစ်ခါပြန် ... သူ့အဘိုးကြီးအိပ်ပြီးမှ ပိုဝေးတဲ့ ဟိုဆေးခန်းတစ်ခုထံ လိုက်ပြဦးမည် ... ဆိုတဲ့ ... ဟိုမိန်းကလေးရဲ့ လုပ်ရပ်ကရော ... ဘယ်လိုပါလိမ့် ...။

အစကတော့ ... "ဩော် ... သူ အဆင်ပြေသလိုပေါ့ ... အလုပ်က စောစောပြန်လို့ မရတော့လို့များလား ..."ပဲ ... ဒီလိုပဲ တွက်မိခဲ့တာ ... ခုတော့ ကိုပီယရဲ့ လုပ်ပုံအချိုးအချိတ်နဲ့ဆိုရင် ... "ဘာလဲဟ"ဟု မြန်မြန် တွေးကြည့်ရတော့မလိုပင်တည်း ...။ ဘာတွေလဲ ... သိချင်လာပြီ ...။

"ကိုပီယ ... နွယ်နီ အိမ်ပြန်ပြီး ထမင်းမစားဖြစ်တော့ဘူး ... ဒီမြို့ထဲမှာပဲ တစ်ခုခုစားလိုက်တော့မလို့လေ ... လာပါ ... ကိုပီယကိုလည်း ဖိတ်ခေါ်ပါတယ် ... နွယ်နီတို့ ညစာစားရင်း စကားလေး ဘာလေး ဆက်ပြောကြတာပေါ့ ... ပြီးရင် နွယ်နီက ဟိုဆေးခန်းကို တန်းသွားလိုက်မယ် ...

ရှိနိုင်တွေ့စရာ အကြောင်းရှိသေးရင် ... ကိုပီယလည်း အဲဒီအထိ ဆက်လိုက်ရင် လိုက်ခဲ့ပေါ့ ... တွေ့စရာအကြောင်း မရှိလည်း ... နွယ်နီရဲ့ နောက်ဆေးခန်းတစ်ခုနေရာကို ... ကိုပီယ ထပ်သိထားတာပေါ့ ... လူနာတွေ ဘာတွေ ညွှန်ပေးနိုင်တာပေါ့ ... နော ... လာပါ ... လုပ်ပါ"

ဒီတစ်ခါတော့ ပီယက ... နွယ်နီ့ စကားကို ငြင်းဆန်မနေတော့ဘဲ ... နွယ်နီ့ကားနောက်က သူ့ကားကို မောင်းကာ ... ကပ်လိုက်ပါလာပါသည်။ Chinese Restaurant တစ်ခုမှာ ... နာရီဝက်လောက် အတူညစာစားသောက် ... ရှေးဟောင်းများပြင်းဖြစ်တွေပြောဆို ... နောက်ပြောင်နေဖြစ်ကြကာ ... အစ်ကိုရဲ့ညီနဲ့ ... အစ်မရဲ့ညီမ ... ဟိုဘက် ဒီဘက် ဆွေမျိုးတွေ ဆိုတာမျိုးထက် ... တန်းတူရည်တူ ရွယ်တူသူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်း ... အပေါင်းမိတ်ဆွေတွေလို တစ်ထိုင်တည်း ရင်းနှီးမှု တိုးတက်မိသွားလျှင် ... နွယ်နီက ပီယထံမှ သိလိုဖွယ်ရာ အဖြာဖြာကို အစ်အောက်ညှစ်ထုတ်ယူရဲ ... သွားချေပြီ ...။

"သူက သိပ်ထိန်းသိမ်းချင်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုး မနွယ်နီရဲ့ ... အခုဆို သူ့ယောကျ်ားကိစ္စတွေ လိုက်ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ရော ... အဘအတွက်ပါ ... ကျွန်တော့်ဆီက အကူအညီကို မယူဘူး မဟုတ်ဘူး ဆက်ယူတယ် ... မယူဘဲလို့ တင်းနိုင်တဲ့အနေအထားလည်း ရှိမှ မရှိရာတာလေ ...

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ ... ကျွန်တော်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ဆုံ၊ စကား လက်ဆုံကျနေဖြစ်ဖို့ကိုတော့ သူ ရှောင်လိုက်ပြီး ... တွေ့ ကို ထွက်မတွေ့တော့တာ ...

အိမ်သွားရင် ရှိတယ်ဆိုတာ သိတယ် ... အခန်းထဲ က ထွက်မလာဘူး ... ဆိုင်သွားရင် အလုပ်ကိစ္စရှိမှ လှစ် ခနဲ မြင်ရတယ် ... မရှိရင် ဆိုင်ခန်းနောက်ဘက်ထဲက ထွက်မလာဘူး ... အဘိုးကြီးကိစ္စကတော့ ကျွန်တော့်ကို သူ ဘာမှပြန်လှည့်ကြည့်စရာ မလိုတာ သူ သိတယ် ... တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းနေစရာကို ဘာမှမရှိဘူး ... သူ့ယောက်ျား အတွက် တချို့ကိစ္စတွေပေါ့နော် ... ကုမ္ပဏီက အလျော် ရမလားလို့တို့ ... ဒီကသဘော်သားရုံးက ဘယ်လိုဆုံးဖြတ် မလဲ ... ဆိုတာတို့ ... e-mail တွေ ပို့ပို့ပြီး ကျွန်တော်က ဆက်ဆောင်ရွက်ပေးနေသေးတာလေ ...

အဲဒီအတွက် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းစရာ လိုလာရင်တောင် ကျွန်တော့်မှာ သူ့ဆိုင်ရှင် မဖြူ ဆိုတာနဲ့ပဲ ညှိရသလို ဖြစ် နေတယ် ... အဲဒီ မဖြူ ဆိုတာကလည်း ... ကျွန်တော့် လည်း အစောကတည်းက သိကျွမ်းတဲ့ မိတ်ဆွေတွေပါ ... ပြောဆိုလို့ ရပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ ဘာခေါ်မလဲ ... ကျွန် တော့်အနေနဲ့က ကာယကံရှင်နဲ့ ပြောဆိုနေကြဖို့တော့ လိုတယ်လေ ... သူ့ယောက်ျားကိစ္စတွေကတော့ အ...

သဖြင့် တော့တော့ဆိုင်ဆိုင် ... ပြောကြရမယ် ...။ အဘိုးကြီး ကိစ္စတွေလည်း မျက်စိမှိတ် စိတ်ချတယ်ဆိုပေမဲ့ ... ကျွန် တော်က သူ့စိမ်းပဲ ...။ တကယ့် ဆွေမျိုးသားချင်းကို ပြော ပြချင်တာ ... အသိပေးထားချင်တာ ... တိုင်ပင်အကြံ တောင်းချင်တာမျိုးတွေ ရှိကိုရှိရဦးမှာပေါ့ ... အဲဒါပဲ ...”

“ဟင် ... ဘယ်လိုကြီးလဲ ...”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ ... အဲဒီလိုကြီးပဲ ... မြန်မာ့လူမှုစနစ်ကျင့် အခြေအနေနဲ့ သတ်မှတ်ချက် ဆိုတာတွေက ... အဲဒီလို ဘာမှန်းမသိ တစ်မျိုးကြီးတွေ ဖြစ်နေရအောင်ကို တော်တော် တန်ခိုးကြီး အရာရောက်နေသလား ...”

တကယ်တော့ ... နွယ်နီ ဆိုလိုချင်သည့် ... “ဟင် ... ဘယ်လိုကြီးလဲ” ဆိုသည်မှာ ... ရှိန့်တစ်ယောက်တည်းကို ဆိုလို ချင်တာမဟုတ် ... နွယ်နီ့မျက်စိရှေ့မှောက်အောက်က ကိုပီယ အတွက် အာမေဍိတ်မျိုးလည်း ဖြစ်ပါသည် ...။ ကိုပီယဟာက “ဘယ်လိုကြီးပါလိမ့် ...”။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက “ကြည့်ပေးပါ ကွာ ...”ဟု အပ်သွားတိုင်းရော ... ဒီလောက်ထိ ကာယကံရှင် မိန်းကလေးက သိသိသာသာကြီး ရှောင်နေပြီဖြစ်တဲ့ ကိစ္စကို ... အတင်း ဆက်ဝင်ပါနေစရာလား ...။ ကောင်မလေးကရော ... ဘိုယ့်မှာ အကူအညီက မယူမဖြစ် အခြေအနေနဲ့ ရှိနေဆိုရင် ... ဒီလောက်ထိ မျက်နှာဖျက်အောင် လုပ်စရာလား ...။ လုပ်သူက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်တာကိုကော ... ခံတဲ့သူက ငြိမ်ခံနေတဲ့ပြင် ... သူ့ဘက်က တောင် ခယယနဲ့ ဆေးခန်းထိ လိုက်စောင့်ဖမ်းချင်ရတဲ့ အဖြစ် မျိုးထိပင် ... ရောက်စရာလား ...။

နှယ်နီက ကိုယ့်အစ်မဖြစ်သူ ကေသွယ်ရဲ့ ယေကျာ ကြီးများ မျက်နှာတွေကိုသာ ဖြေးမြင်သည် ...။ အမယ်လေး ... ဝင်မပါမှ ထင်တယ် ...။ တစ်ခုခု ဆိုလို့ကတော့ ကိုယ်ဝန်ကျန်ခဲ့ တဲ့ မုဆိုးမကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ကျန်းမာရေးကိစ္စမှာ မိန်းမသား ဆရာဝန်ပီပီ ကိုယ်ချင်းစာ ဝင်ကူမိတာကလွဲရင် နှယ်နီ ဘာမှ မသိဘူးပဲ ... လုပ်ပဲစ်ရမှာပါပဲ ...။

"ဟုတ်ပြီ ... ဟုတ်ပြီ ... ကိုစိုယကိစ္စတွေတော့ နှယ်နီ လည်း တိတိကျကျ ဘာမှမသိလှဘူးလေ ... ဒါပေမဲ့ အခု နှယ်နီ စဉ်းစားလိုက်မိတာ တစ်ချက်ကတော့ ... ကလေးမ ကို (---)လမ်းက ဆေးခန်းထိ ညဘက်ကြီး တစ်ယောက် တည်း လာပြချင် ပြနေမှာ ... အဆင်မပြေဘူး ... မပြနဲ့ ... အရင်ကအချိန် ... အရင်ကဆေးခန်းကိုပဲ လာပြလာလို့ ပြောလိုက်မယ် ... ကိုပီယလည်း ဟိုဘက်ကို ဒီနေ့မလိုက် ချင် မလိုက်ခဲ့နဲ့တော့ ... အဲဒီမှာက လူသိပ်ရှုပ်ပါတယ် ... ဒီကြားတည်းမှာ တွေ့စရာကိစ္စရှိပြီး ... သူ့အိမ်သွားတာ တောင် မတွေ့ရသေးဘူးဆိုရင် ... သောကြာနေ့ ဟိုဆေး ခန်းကိုပဲ လာလိုက်ပါ ..."

နှယ်နီ ဝင်ပါနိုင်သမျှ ... လုပ်ပေးနိုင်သမျှကတော့ ... ဒါ အစွမ်းကုန်။ ထင်မိထင်ရာ ... ကောင်းမယ်ထင်တာတွေကို ... စိတ်ထဲပေါ်တိုင်း လျှောက်လုပ်နေမိဟန်တူတဲ့ ... ကလေးမလေးရဲ့ တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဖက်လောက် ဖြစ်ရမယ် ဆိုရင်တော့ ... "ဘယ်လိုမနေနဲ့ ... ဘယ်လိုနေ ..." ဆိုတာမျိုးကအစ ... နှယ်နီ လည်း သင်ပြပေးချင်စရာတွေ ရှိတာပေါ့ ...။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့် လည်း အဲဒီနေရာမျိုး ဘယ်သူကမှ လာခန့်အပ်နေတာမှ မဟုတ် တာ ...။ အတင်းဝင် စေတနာရှိချင်နေမိရင် ... ဘယ်လောက် ရှုပ်ပျက်လိုက်သလဲ ... ကိုပီယနဲ့တင် လက်တွေ့လေတွယ်။

"ကလေးက သူ့လနဲ့ ... နှယ်နီတို့ ဆေးပညာမှာတော့ Week နဲ့ ပြောကြတယ် ... သူ့အပတ်နဲ့ သူ့အရွယ် သူ့ Size နဲ့ သိပ်အံမဝင်ဘူး ဖြစ်နေတယ် ... သိပ်သေးကွေး နေတာပဲ ... အမေက ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ကျန်းကျန်းမာမာ နဲ့ လှုပ်ရှားစားသောက်နိုင်တဲ့ သားဦးကလေးပဲ ... သူ့အမေ အရပ်အမောင်းလည်း ကောင်းရက်နဲ့ ... ကလေးက တော် တော်ကလေးကို ပိစိဖြစ်နေတယ် ... အမေကလည်း တစ် ပတ်နဲ့တစ်ပတ် ... ဝိတ်ကိုတက်မလာဘူး ... ကြည့်လုပ် ဦး ..."

နှယ်နီကား ... ဒီလိုစကားမျိုးတွေဟာ ... ကလေးမ နှင့် ဘာမှမသက်ဆိုင်သော (လော်လော်ဆယ်တော့ ... ပိုပ်ထိန်းသူ

www.burmeseclassic.com

လိုလို) သူစိမ်းယောက်ျားကြီး ပီယကို ပြောလို့ရရဲ့လား ... ပြော ထိုက်ရဲ့လား ... သေချာမစဥ်းစားမိရသေးခင်မှာ ... "ကြည့်လုပ်ဦး" ဟုပင် ထည့်ပြောလိုက်မိပြန်လေပြီ ...။

ဖဖ ၅ ဖဖ

"ကိုထွန်းထွန်း ... ကိုထွန်းထွန်း ... ကိုထွန်းထွန်း ..."

ထဘီနီသူနာပြုဆရာမလေးရဲ့ ခေါ်သံက လေးငါး ခြောက်ခွန်း ဆက်တိုက်ဆိုသလို ဖြစ်လာပြီး ... စိတ်မရှည်သံနှင့် အသံက ပိုကျယ် ... ပိုပြောလာသည် ...။ ဘေးနားက ... ထရော် လီတွန်းပေးသည့် အလုပ်သမား ကောင်လေးတစ်ယောက်က လည်း ... "ကိုထွန်းထွန်းတဲ့ဗျို့ ... မရှိဘူးလား ..."ဟု အာပြဲပြဲ နှင့် ဝင်အော်ပေးလိုက်လေသည် ...။

ဗဟိုအမျိုးသမီးဆေးရုံကြီးရဲ့ မွေးခန်းအဝမှာ ငုတ် တုတ်မတ်တတ် စောင့်နေကြသူတွေ ... တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့် ...။ မေးငေါ့ ... "ရှိသလား"မေး ... တွေ ဖြစ် ကုန်ကြပါသည်။ သူနာပြုဆရာမကလေးက ... "အပြင်မှာ ... မရှိန်တို့အိမ်က တစ်ယောက်မှ မရှိကြဘူးလား ..."ဟု ကျိုးအော်

ထည့်လိုက်တော့မှပင် ... ကိုယ်တိုင်လည်း ဟိုကြည့် ဒီကြည့်လိုက် လုပ်နေမိသော ပီယက ...

"မရှိန် ... မရှိန် ... အဲ ... မရှိန် ဆိုတာ ... ရှိန်ပဲ ... အဲ ... အဲ ... ကျွန်တော်ကိုများ ခေါ်နေသလား မသိဘူး ..."

မျှော်တော်အောနှင့် စိတ်မောနေကြသူတွေ အားလုံး ဆီမှ ရယ်သံများ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ နဂိုက စိတ်တိုလာဟန်ရှိသော ဆရာမကလေးက ... ထိုရယ်သံ များကြောင့် သူပါ ... ရယ်ဟဟ ဖြစ်လာရင်းက ...

"အိပ်များ ပျော်နေသလား ... နားများ လေးနေသလား မသိပါဘူး ... ခေါ်နေရတာ ... အခါတစ်ရာလောက်တောင် ရှိနေပြီပဲဟာ ... လာ ... လာ ... ကိုထွန်းထွန်းနော် ..."

"မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျ ... ကျွန်တော် ... ပီယ ..."

ရယ်တော့မလို ဖြစ်နေသော ဆရာမကလေး ချက် ချင်း ဒေါသတွေ ပြန်ထွက်သွားကာ ...

"အလုပ်များရတဲ့အထဲ ... လာနောက်မနေနဲ့ ... ဒီမှာအရေး ကြီးလို့ ခေါ်နေတာ ... ကဲ ... ကဲ ... ကြားကြားသမျှ... မရှိန်တို့အိမ်က မရှိန်ယောက်ျား ကိုထွန်းထွန်း ... မရှိဘူး လား ... ဗျို့ ..."

"ဆရာမ ... ကျွန်တော်က ကိုထွန်းထွန်းတော့ မဟုတ်ပါ ဘူး ... ဒါပေမဲ့ ရှိန်တို့အိမ်ကပါ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါဖြင့် ... စောစောက အဲဒီလို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောပေးပါလား ... ဘယ်လိုလူလဲ မသိပါဘူး ... အကြောင်းကြောင်းနဲ့တော့ ... မရှိန်တို့ အိမ်ကနေစဉ် ... ဘာတော်လဲ ..."

"ဘာမှတော့ မတော်ဘူး ..."

ပီယက နံဘေးနံဘိကို ခပ်လျှမ်းလျှမ်း မျက်စိရှေ့ဝဲကြည့်ပြီးမှ ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။ ဆရာမလေးမှာ ... ဒီအကြောင်းကြောင်းနဲ့ စကားဖက်ပြောပြီး ဆက်ဒေါသထွက်နေရရင် အချိန်ကုန် အလုပ်ပင်နေးမှာကိုပဲ တွေးမိသွားတော့သည့်ပုံနှင့် ... ခါတိုင်းလို ... အလုပ်ရှုပ် ... အရေးကြီးနေရင်း အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ဆူပူနေမိတာမျိုးပင် ဆက်မလုပ်တော့ဘဲ ...

"ဘာတော်လဲလို့ မေးတာက အရေးကြီးလို့ ... ဘာမှမတော်ဘဲ တာဝန်ယူမဲ့သူ၊ အိမ်ကလူဆိုလည်းရတယ် ... လာပါ ... ဒီမှာ ... ကျွန်မ ပြောမယ် ... မရှိန်က မွေးပြီ ... မိန်းကလေး ... အမေက အခြေအနေ ကောင်းတယ် ... အထဲမှာ လုပ်စရာရှိတာ ... ဒေါက်တာနွယ်နီက ဆက်လုပ်ပေးနေတယ် ... ကလေးက အခြေအနေ မကောင်းဘူး ..."

"ခင်ဗျာ ..."

"လစေ့ပေမဲ့ ... ပေါင်မပြည့်ဘူး ... သိပ်သေးနေတယ် ... ဒီပုံအတိုင်းနဲ့ ... အပြင်မှာ ဒီတိုင်းထားလို့ မရနိုင်ဘူး ...

ဒီဆေးရုံကြီးနဲ့တွဲရက် မွေးကင်းစ လူနာဆောင်မှာ ... ဆေးရုံပြန်တင်ပြီး ဖန်ပေါင်းချောင်နဲ့ထားမှ ရမယ် ... ပြောတာ နားလည်တယ်နော် ..."

"ဗျာ ... ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ ..."

"ဒီမှာ ... ဆရာမတစ်ယောက် ... ကလေးချီပြီး ... လိုက်ပို့ပေးမယ် ... ဆေးရုံတင်ဖို့ လိုက်လုပ်ပေးမယ် ... ရှင်က နောက်က လိုက်သွားပေးပါ ... ဟိုမှာ ဆေးတွေ ဘာတွေ ဝယ်စရာရှိရင် ဝယ်ပေးရမယ် ... အဲဒီက တာဝန်ကျဆရာဝန်နဲ့တွေ့ပြီး လုပ်စရာရှိတာတွေ ဆက်လုပ်ပေးပါနော် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ ... ဒါဆို ... ဒီမှာကရော ..."

"ဒီမှာ ... မရှိန်က ဘာမှမဖြစ်နိုင်ဘူးလေ ... အားလုံးပြီးစီးရင် ဒီအထဲမှာပဲ ခဏထားလိမ့်မယ် ... ပြီးရင် အခန်းယူထားသေးလား ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... (---)မှာပါ ..."

"ဒါဆို အဲဒီအခန်းကို စီစဉ်ပြီး ပို့ပေးထားကြလိမ့်မယ် ... အရေးကြီးနေတာက ... ကလေးလေ ... ဟော ... ထွက်လာပြီ ... လိုက်သွား ... လိုက်သွား ..."

ပီယမှာ ... အနီဝတ်ဆရာမလေး နောက်တစ်ယောက်နောက်သို့ပဲ ပြေးလိုက်ခဲ့ရတော့ကာ ... လမ်းမှာတော့ ... ပြုံးနှင့်နေသည် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အား ... အစ်မဖြူ ... ရှိန့်ဆီ လာတာလား ..."

"အေး ... ဟုတ်တယ်လေ ... မောင်ပီယကရော ... ပြန်ပြီလား ..."

"မပြန်ဘူး ... ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ ... ကလေးက ... ဆရာမကလေးဆီမှာ ... ဆေးရုံဆက်တင်ရမယ်တဲ့ ... ရှိန်တစ်ယောက်တည်း မွေးခန်းထဲမှာ ထားရစ်ခဲ့ရတယ် ... အစ်မ အဲဒီပဲ သွားလိုက်ပေါ့ ... Second Floor မှာလေ ... အစ်မ သိတယ်မဟုတ်လား ... ကျွန်တော်တော့ ကလေးနောက် လိုက်ရဦးမယ် ... သွား ... သွား ... ဟိုမှာ တစ်ယောက်တည်း ..."

အစ်မဖြူမှာ ... ချွေးသံရွှဲရွှဲ ... မျက်လုံးပြူးပြူးနှင့် ဗျာများနေသည့် ပီယကို ... ကြည့်ရင်း ... "အေးပါဟယ်" ဟုသော စကားကို သက်ပြင်းသံကြီးနှင့် ရောပြီးပြောလိုက်ရပါသည်။

ပီယ ခမျာလည်း သားဖွားဆေးရုံကြီးရဲ့ အနောက်ဘက်အဆောင်က ... မွေးကင်းစကလေး လူနာဆောင်သို့ ဆင်း ပြေးခဲ့ရပြီး ... တာဝန်ကျဆရာဝန်မ ဝယ်ခိုင်းသော ... ဆေးများ ပြေးဝယ်ပေးရ ...၊ ကလေးပီစိတွေရဲ့လက်ထဲ ပိုက်နှင့်ဆေးသွင်းဖို့ ... သင့်တော်လောက်မည့် ကမ္ဘာ့အသေးဆုံး အပ်ဆိုဒ်အရွယ်ကို ... လှည့်ပတ်ကာ လိုက်ရှာဝယ်ရ ...၊ ကလေးကို ခေါ်ယူသွားပြီး ပြုစုကုသနေမှုများကိုတော့ ပီယက မြင်ခွင့်မရှိတော့ပါ ...

ဆေးရုံရဲ့ အောက်ထပ်ကလည်း ထိုကလေးမျိုးတွေရဲ့ အမေများ ဆေးရုံဆက်တက်နေဖို့ လူနာဆောင်ဆိုတော့ ... ပီယက ဝင်နေနေခွင့်မရှိ ...။ ဆေးရုံဆောင် အပြင်ဘက်မှာပဲ မတ်တတ်ရပ်စောင့်နေရသည်။

ပီယမှာ ရှိန်ကိုလည်း တစ်ဖက်ကပူ ...။ အခြေအနေ ကောင်းတယ် ဆိုရပေမဲ့ သူ့ကလေးသတင်းကြားရင် စိတ်ညစ်ပြီး သွေးတိုးနေဦးမလားလို့ ...။ (ဒါပေမဲ့ ရှိန်ကတော့ ရဲရင့်ကာ သတ္တိရှိတတ်လေ့တော့ ရှိပါသည် ...။) ကလေးအတွက်လည်း တစ်ဖက်ကပူ ...။ ဆရာမလေးက မွေ့ချီပြီး ဒီလိုကလေးမျိုး အပြင်လေထုမှာ ကြာကြာမထားချင်ဘဲ ... ဖန်ပေါင်းချောင်ထဲ မြန်မြန်ရောက်ချင်လို့ ... ခပ်သုတ်သုတ် ပြေးစဉ်က ... ပီယလည်း နောက်က ပြေးလိုက်ပြီး လိုက်ချောင်းတော့ ... ကလေးလေးက တကယ့်ကို မြင်ပင်မမြင်တော့လောက်အောင် သေးကွေးနေတော့တာမျိုးလေး ...။ ကြာကြာမှ အသက်ရှင်ပါ့မလားဆိုတာ အင်မတန် စိတ်ပူစရာကောင်းသည် ...။

အိမ်မှာကျန်ခဲ့တဲ့ အဘကလည်း တစ်ဖက် ...။ ဒီမနက် ဗိုက်နာလာသည့် ရှိန့်ကို ဆေးရုံပို့ဖို့ စီစဉ်ကြတော့ ... ရှိန်က ... ပီယထံ တစ်ယောက်ယောက်ကို ဖုန်းဆက်ခိုင်းကာ ... အဘကို လာစောင့်ပေးဖို့ ခေါ်ယူခဲ့ပါသည် ...။ ဆေးရုံကို အတူစီနဲ့ သွားမယ်ဆိုလို့ "အဖော်ဘယ်သူပါလဲ" မေးကြည့်

www.burmeseclassic.com

တော့ ... ဘာမှ အတွေ့အကြုံ ရှိကြပုံမရတဲ့ အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် နဲ့ ကလေးမလေး တစ်ယောက်တဲ့ ...။ အနည်းဆုံး မောင်ဦးရဲ့ အမေလောက်ဆိုရင်တောင် နည်းနည်းထုံပေမဲ့ ... ဆေးရုံဆေးခန်း ကိစ္စတွေ ကြားဖူးနားဝရှိတာမို့ ... တော်သေးသည်ဟု ဖွတ်မျက်စိ မှိတ်လို့ ရရင်ရဦးမည် ...။

လက်လုပ်လက်စား ... ရုံးဝန်ထမ်း ဆိုတာမျိုးတွေ ချည်းသာ နေထိုင်ကြသည့် ဒီလိုရပ်ကွက်မျိုးမှာ ... မနက်ခင်း ရုံးချိန်၊ အလုပ်ချိန်ကြီး ... အားလပ်နေသည့်၊ ကူညီလိုက်ပါနိုင် သည့်သူမျိုး မရှိနိုင်လောက်တာ ... ပီယက သဘောပေါက်ပါ သည်။ အားလုံးဟာ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ကိုယ်ချည်း ...။ မမျှနိုင်သူ ချည်း ...။

ဒီတော့ အားလပ်လိုက်ပါနိုင်သည့် သူဆိုရင် ... အလုပ် ထွက်လုပ်ဖို့ ... ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေဖို့ အသုံးမကျလောက် သည့်သူ ... ဘာမှမသိသည့် ... အဖြစ်မရှိတွေချည်းပေါ့ ...။

ပီယက ရှိန့်နောက်ပဲ လိုက်မည်ဆိုတော့ ... အသ ကတစ်မှောက် ... ရှိန်က တစ်မှောက် ...။ "အစ်မဖြူ ဆေးရုံလာ ပေးပါလိမ့်မယ်" ... ဟု မျက်မှောင်ကုတ်ကုတ် ...၊ ခပ်တင်းတင်း နှင့် ပြောသော ရှိန့်ပုံစံမှာ ... အရင်ချိန်တွေက သည်းခံနိုင်သလောက် ဒီတစ်ခါတော့ ပီယ စိတ်ထဲ ကြိမ်လုံးနှင့်တောင် ရိုက်လိုက်ချင် မိလေသည် ...။

ခုလို သူ့အစ်မဖြူက အရောက်နောက်ကျနေပြီး ... အလေးက စိတ်ပူစဖွယ် အခြေအနေနှင့် ဆေးရုံတက်ရ တင်ရဖို့ ကိစ္စတွေ အရေးပေါ် ဖြစ်လာတော့ ... ပီယသာ ဆေးရုံကိုဖွတ် လိုက်မလာရင် ... သူက မွေးခန်းထဲကနေ တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုဖြေရှင်းဦးမလို့လဲ မသိ ...။ မနက်ကတော့ ... ဖွတ်လိုက် သည့် ပီယကိုပဲ သူက ... "အဘအတွက်မဲ့ မငဲ့သလိုလို ..." အလိုလိုနဲ့ ... စိတ်လှုပ်ရှားနေသေးသည် ...။

အဘိုးကြီးကို အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ချန်ရစ်ရ အဆုံးကိစ္စသာ မရှိရင် ... ဒီမနက် ပီယကို သူ ... ဖုန်းတောင် ဆက်ပေါ်နေလိမ့်မည် မထင် ...။ အရင်အခါတွေ မျက်နှာချင်း ဆိုင်ရအောင် ရှောင်နေသလိုမျိုး တိတ်တိတ်လေး ဆေးရုံထွက် လာပြီး ... မလုပ်တတ်သူတွေ၊ အဆင်မပြေသူတွေ ...၊ အချိန်မီ ရောက်မလာသူတွေနှင့် ... ပစ်လက်စတ် ဖြစ်နေသော အခြေ အနေတစ်ခုကို သူ ဖွတ်ပင် ရင်ဆိုင်နေလိမ့်တော့မည်လေ။

ဘာမှမဟုတ် ...။ ဘယ်သူ့မှာမှ အပြစ်မရှိ ...။ ဘယ်သူ့မှ အပြစ်ပြောမနေချင် ...။ ပီယကိုက ဝင်ကြီးတယ်ပဲ ထားလိုက်ပါတော့ ...။ အိမ်စောင့်ကျန်ပေးကြမည့် အဒေါ်ကြီးတစ် ယောက်၊ ကလေးမလေး၊ တစ်ယောက်တို့နှင့် ... မနေနိုင်ချင်ဘူး ... ဖွတ်ကမ်းနေသည့် အထဲကိုကျတော့ ... သူ သိပ်စိုးမိမင် သည့် အောက်ထပ်က စကြီးဆိုင်ထဲ ... "ဘာလုပ်လုပ် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြိုက်တဲ့ [illegible] မင်္ဂလာဆောင် [illegible] သွားခဲ့ရ

ပြီး [illegible] ။ ကား [illegible]

[illegible] ဆိုးဆိုင်ထဲက [illegible]

သူ [illegible] အိပ်ခဲ့ရ [illegible]

ရင် [illegible] ။ [illegible]

ပီယ "ပြန်လိုက် [illegible] ခဲ့ရပါတယ် [illegible]

ကာ ... မျက်စိထဲ မြင်ယောင် [illegible] ဖြစ်သည့် [illegible]

ကြီး [illegible] ပြီးလေး

နှင့် [illegible] တယ် [illegible] ... " [illegible]

[illegible]

လိုက် [illegible]

[illegible]

[illegible] ... [illegible]

" [illegible]

... [illegible] တယ်

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ...

... [illegible] " ... [illegible]

"[illegible] ကောင်းပါတယ် ... [illegible] မကောင်းဘူး

ခင်ဗျ ... [illegible] တယ် [illegible] ... [illegible]

[illegible] စာရင်း [illegible] ... ပေးပါ" ...

[illegible] ခင်ဗျာ [illegible]

[illegible] ပြန်လာလို့ [illegible] ... "

"[illegible] ရှိပါတယ် [illegible] ... [illegible]

[illegible] အတိုင်း [illegible]

ပါ [illegible] ... အရေးကြီး [illegible]

လာရင် နည်းနည်းဆိုးနိုင်တယ် ... [illegible]

[illegible] ..."

"[illegible] ခင်ဗျာ ... [illegible]

စိတ် [illegible] ဖြစ်နေရပြီ" [illegible]

"[illegible] ... အတိုင်းကြီး [illegible] ကိုယ် [illegible] တစ် [illegible]

လုံး ပိုင်းထိန်းရ ... ထိန်းရပေါ့ ... ကိုဗိယရဲ့ ဖုန်းနံပါတ် [illegible]

[illegible] ... "

"[illegible] ခင်ဗျာ [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ...

[illegible]

www.burmeseclassic.com

တော့ ... ကလေးကလည်း ... အရေးပေါ် ဆေးပြေးရှာ လိုက်ဝယ်ပေးရတာတို့ ... ဘာတို့နဲ့ ... ရှိလာတော့ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... စိတ်ချပါ ... ဟော ... မောင်ဦးတို့ သားအမိလည်း ရောက်လာကြပါပြီ ... သူတို့ အပေါ်တက်ပြီးရင် ... နဂိုက ရှိန့်နောက်လိုက်လာမယ်ဆိုတဲ့ ဒေါ်ကျေးတို့ သားအမိကို အဘေး စောင့်နိုင်းထားတာ ... သူတို့ကမောင်ဦးတို့လာရင် ကောပြန်မယ်တဲ့လေ ... စုမပြန်နဲ့ ... လေးယောက်လုံး ဆက်စောင့်ပေးနေပါလို့ ... ပြောထားလိုက်ပါ့မယ် ..."

ဝိယက ... ကလေးအတွက် ဘာများလိုနိုင်ဦးမလဲ ... ဟု ကလေးဆောင်ထဲက တာဝန်ကျ ဆရာမတစ်ယောက်ကို မေးကြည့်လိုက်ပါသည်။ "စလောလောဆယ်တော့ မလိုသေးဘူး ..." ဟု ဆိုသည်မို့ ... ဝိယက လူကြီးဆောင်ဘက် ကောပြန်ကူးလာခဲ့လေသည်။

"ဒီမှာ မောင်ဝိယရယ် ... ရှိန်လေ ... ဒီလိုမိုက်ဆဲခန်းမျိုး မလိုပါဘူးချည်း၊ ခွတ်ပြောနေတယ် ... အစ်မက ဂိယ်နဲ့ မဆိုင်ဘူး ... ငါမိုက်ဆဲချေလိုက်လည်း ဖြစ်တယ်လို့ ပြောထားရတယ်ဟော့ ... ဒီမှာနေရလည်း ဒီတစ်ညပါပဲ ... မနက်ပြန်ကပြီ၊ ... ကလေးလေးတက်နေရတဲ့ မွေးကင်းမ

လူနာဆောင်ဘက် ပြောင်းရမလိုလို ... လာပြောသွားတယ် ... အဲဒါကြောင့် ဒီတစ်ညပါ မအိပ်ချင်ဘူး ... သူ့မှာ ဖြစ်နေတာ ...

လိုသေးလို့ ဒီမှာပဲ ထားတာပေါ့ဟဲ့ ... ကိုယ့်မလည်း မွေးဖွားထားရတဲ့ဟာ ... ရိုးရိုးမွေးဆိုပေမဲ့လည်း ... ချုပ်ထားပြုထားရတာ သွေးတွေ အများကြီး ထွက်ကုန်ထားရတာ ရှိသေးတာပဲ ..."

မနက်ကတော့ ရှိန့်ကို ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်လိုက်ချင်သေးသည့် ဝိယက ခုတော့လည်း ဘာမှပြောဆို ... စိတ်ပျက်မနေချင်တော့ပြီ ...။ ရှိန့်ကြည့်ရတာ မျက်မှောင်ကုတ်က သူ့မူပိုင်ဖြစ်ပေမဲ့ ... ဒီတစ်ချီမှာတော့ ခေါင်းပါကိုက်နေပုံရသည်။ သူ့မျက်နှာက မာန်နှင့် တင်းပုံမျိုးထက် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးနှင့် မအီမလည် ဖြစ်နေပုံဖြစ်သည် ...။

"ခေါင်းကိုက်နေတာလား ..."

ရှိန်က ဝိယရဲ့အမေးကို ပြန်မဖြေဘဲ ... "မဖေ့ဆီ ပြန်တော့လေ" ဟုသာ ပြန်ပြောပါသည်။

"ဇတိုးဆိုင်ကို ပြန်ဆက်လိုက်ပြီးပြီ ... အဘက စိတ်ပူရတယ် ... စားသောက်ပြီး အိပ်ပျော်နေပြီ ... ကလေးက စောင့်နေပို့ လူလိုနေဦးမှာ ... ပြန်လို့ မဖြစ်သေးဘူး ...

www.burmeseclassic.com

ခုတော့ ဒီဘက်ခေါ်ထား လာကြည့်တာ ... ဟိုမှာပဲ ဖြ[illegible]
ပေးနေရမယ် ... အမေဝါ ကလေးဆောင်ဘက် [illegible]

နေရမယ် ဆိုရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့ ... ဟိုပြေးဒီ[illegible]
ဗျာများမနေရတော့ဘူး ... ခုတော့ ... ရှိနံကရော ဘာ[illegible]
စားသောက်လို့ ရပြီတဲ့လေ ...
ခုနကတော့ တိုက်လို့ရတယ်ဆိုလို့ ဟောလစ်တ[illegible]

အစ်မ ဝယ်တိုက်ထားပြီးပြီ ... စားသောက်ဖို့ကတော့ [illegible]
ဒီရက်ပိုက်ကုစုမှ ... ညနေလောက်ကျမှ ဆရာဝန်မက [illegible]
ပြောမလဲ မသိဘူး ... နေ ... နေ ... မောင်ပီယရဲ့ [illegible]
မင်းမလည်း ကလေးကိစ္စ ... အဘိုးကြီးကိစ္စ ... [illegible]
ယောက်တော့ အစ်မတာဝန်ပဲ လုံးလုံးထားလိုက်တော့ [illegible]
စိတ်မပူနဲ့တော့ ...

ပီယက ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း [illegible]

"ဒါဆို ကလေးဆောင်ဘက် ပြန်ကူးလိုက်တော့မယ် [illegible]
အဲဒီရှေ့မှာပဲ တစ်နေကုန်ရှိမယ် သိလား ... အစ်[illegible]

ဒီမှာ တစ်ခုခုဆိုလည်း ကျွန်တော့် Hand Phone ဝ[illegible]
ဆက်ပေးပါ ... ညနေကျ ခဏလောက် ပျောက်သွား[illegible]
အဘကို တစ်ချက်သွားကြည့်မှာ ... သိလား ... နို[illegible]
ရင်တော့ ဟိုအဆောင်ရှေ့မှာပဲ ရှိမယ် ..."

[illegible] ရှိနေ [illegible] ခေါင်း[illegible] ...။ အစ်မဖြူက
[illegible] ပါးစပ်[illegible] ကိုယ့်နှုတ်ခမ်း
[illegible] ကိုယ်ပြန်ပိတ်ပြီး ဆိတ်ဆိတ်ပဲ နေလိုက်သည် ။

၈၈ § ၈၈

ပီယ အိမ်ထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည့်အခါ ... အိမ်
ထဲမှာ လူတော်တော်စုနေတာကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့ရှိလိုက်ရပါသည်။
အလုပ်အသွားအပြန် နောက်ကျတတ်သည့် [illegible]သည်လည်း
ကောင်း ... သို့ ကျူရှင်ကိစ္စများနှင့် ပြန်မလာသည့် ဂီတသည်
[illegible] ရောက်နေကြကာ ...
ထပ်မံအားဖြည့်ထားသူများကတော့ ကိုသီဟတို့ [illegible]နှံပင် ...။
[illegible] ... [illegible] ကိုကိုကြီး
[illegible] ကိုကို [illegible] ကိုယ့်
[illegible] ရှင်း
လင်းနေတဲ့ ... လူမိုက်ကြီးနဲ့မှ မတွေ့[illegible]ပဲ ... အဘ
[illegible] ... အိမ်ထောင်
[illegible] ...
ကိုကိုကြီးထက် [illegible] ..."

www.burmeseclassic.com

ပီယကို လှမ်းမြင်လိုက်တာနဲ့ ဂီတက လှမ်းပြီး စကားနှာ ထိုးလိုက်ပါသည်။ ပီယက "ကောင်မလေး" ဟု ပြန် အော်ကာ ... "ကိုသီဟ ... ခဏနေဦး ... ကျွန်တော် ရေမြေချို လိုက်ချင်လို့ ..." ဟုပါ တစ်ဆက်တည်း လှမ်းခွင့်တောင်းလိုက် သည်။

"ခုပဲပြန်ရောက် ခုပဲ ရေမျိုးနဲ့ဦးလေ ... သားရဲ့ ..."

မေမေက ပီယကို လှမ်းပြောလိုက်ပြီးမှ ... ပီယရဲ့ အင်္ကျီတွင် ... အစက်တွေ သွားသလို ဟန်အမူအရာကို အထဲ ခတ်ကြည့်ရှုလိုက်ကာ ..."

"အပြင်ပြန်ထွက်ဦးမလို့လား ... သားက ..."

"ဟုတ်ကဲ့ မေမေ ... ရေချိုးထမင်းစားလိုက်ဦးမလားလို့ ... ပြီးမှပါ ..."

"ထမင်းပါ စားသွားမယ်ဆိုတော့ တော်သေးတာပေါ့ ... တစ်ချို့နေတွေ ထမင်းတောင် မိုက်ထဲဝင်တော့ပုံ မပေါ်ဘူး ဂီတက ကိုကိုများ အဟာရသိပ္ပံပေါက်တဲ့ ဓာတ်ခွဲဖြစ်သွား ပြီလားလို့ ..."

မေမေက ဂီတကို လက်ဖြင့်တစ်ချက် လှမ်းရိုက် ကာ တားဆီးလိုက်ပြီး မေမေကတော့ ... "ဂီတ" ဟု အသံထွက် လှမ်းဟန့်လိုက်ကာ ... ပီယကိုတော့ ...

"လာ့ထိုင်လိုက်ဦး ပီယ ... သီဟတို့ပါ ရောက်နေတုန်း ... မိသားစုစုံညီတုန်း ... ပြောစရာရှိတာလေးတွေ ... မိသားစု တိုင်ပင်ဆွေးနွေးတဲ့သဘော ပြောလိုက်ကြမယ် ..."

ပီယက သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို သူကြီးတွေမသိအောင် ကျိတ်ချကာ ... ဧည့်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်ထိုင်လိုက်ရပါတော့သည်။ အမှန်ကတော့ ကနေ့ညနေဟာ ပီယ အတွက် အတော်ရေးကြီး သည့် ညနေမျိုးပါ ...။ ဆေးရုံမှာ ကလေးလေးက ... အစိတ်သွား သည့် အရိပ်အယောင်ရှိကာ ... မိုက်ကြီးမောင်းလာပြီး ... ဝမ်း သဘောမျိုးလည်း ပြန်မထွက်နိုင်တော့တာရို့ ... သားဖွားဆေးရုံနှင့် တွဲရက် မွေးကင်းစဆောင်မှာ ... ဆက်ထားလို့ ရတော့တဲ့ ... ကလေးဆေးရုံကြီး ခွဲစိတ်ဆောင်သို့ ဒီနေ့ နေ့လယ်ကပဲ ပြောင်း ရွှေ့လိုက်ရပါသည်။

ဒီလောက် ပုံမှန်ကလေးထက်တောင် သေးနေသည့် ပိစိကွေးလေး ...ရက်သားလေးသာ ရှိသေးဖြစ်သော ကလေးတစ် ယောက်ကို ဘယ်လို သွားခွဲစိတ်နေလို့ ရနိုင်၊ အောင်မြင်နိုင်ပါ မည်နည်း။ ကလေးရဲ့ အခြေအနေက ... ဒီကနေ့ညဦးပိုင်းလောက် တင် နောက်ဆုံးအချိန်လောက်အဖြစ် မှန်းထားရို့ ... ဆရာဝန် ကြီးများက ပြောကြားလိုက်ကြပါသည်။

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ညဦးပိုင်းမှာ ... ကလေးဆေးရုံကြီး ကနေ အိမ်သို့ပြန်ကိုပြန်ရတော့မည် ... ရှိန်အပါးမှာ ပီယက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

... [illegible] ရှိနေမိုလို့ [illegible] ရှိန်မလို့ [illegible]
[illegible] ကျည်ပြီး [illegible] ပေးလို့ [illegible]
"ဘူးပေါ် [illegible] ဦးဆိုင်း [illegible] သူ့ [illegible]
[illegible] ကားဆိုကူအညီမျိုးက [illegible]
[illegible] သူ့ [illegible]
[illegible] တစ်ညအောက် [illegible]
[illegible] ... [illegible]
:မိဝ ... [illegible]
[illegible] တစ်ကြိမ် [illegible]
... [illegible]
[illegible]

ပီယ စိတ်ထားတာက ... [illegible]
[illegible] ... [illegible] တော့ [illegible]
[illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible]
မနိဝရာဇ ... [illegible]

အနေ အတိအကျ [illegible] ရှိန်ကို [illegible]
[illegible] လေးရဲ့ နောက်ဆုံး [illegible]
[illegible]

[illegible] ဖြစ်သွားပြီးသွားခဲ့ရင်တော့ ... ရှိန်ကိုပေါ်
[illegible] အတိုတိုပဲ [illegible] တောင့်ချင်
[illegible] ပြီးမှ ကိုယ့်
[illegible] ... [illegible] မှန်းထားခဲ့သော်ငြား ...
... [illegible] ... [illegible] ထမင်းစား
[illegible] ... [illegible] " ဆိုတဲ့
[illegible] ရတော့မည်
ပွဲပင် ...။ [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] မိသားစုဝင်တိုင်းရဲ့
[illegible] ဖြစ်ကုန်
[illegible] ... [illegible] ...
[illegible] ပေါ်နေသည့်
[illegible] အတပ်သိ
... [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... ပီယ
[illegible] ... [illegible] ပြန် ...
... ရှိန်တို့ [illegible] ... [illegible] သည် ...။
ဒီအချက်ဟာ မိသားစု [illegible]
... [illegible] ဖြစ်တော့မည် ... [illegible] သည့် အနေ
အထားအဖြစ် မိဘများက သတ်မှတ် [illegible] ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝီယ ... မင်းမေမေကတော့ ... သူ့ကို ပီယက စကားကုန်ပြော ကတိပေးပြီးပြီ ... သူ့သားကို သူ ယုံတယ်ချည်းလုပ်နေတယ် ... ဒါပေမဲ့ မင်းအမေက မင်းကို ယုံမဲ့သာ ယုံတာ ... ခုလို မိသားစုတွေအားလုံးဆုံပြီး စကားပြောလိုက်ကြတဲ့အခါ ... ဟိုလူသိထားတာက ဟိုလိုတစ်မျိုး ... ဒီလူနဲ့ကျတော့ ဒီလိုတစ်လွဲ ... အကွဲကွဲအပြားပြားတွေဖြစ်နေတာကို မေမေ တွေ့လာရတယ် ... စကားမညီဘူးပေါ့ကွာ ... သဘောကတော့ ...

အဲဒီတော့ မေမေ သိချင်တာက ... မင်းအမေဟာမင်းကို ဆက်ယုံထားလို့ ရသေးလား ...၊ ဟိုတစ်မျိုးဒီတစ်မျိုး ဖြစ်နေတဲ့ စကားတွေကို မင်းအနေနဲ့ ဘယ်လိုများအားလုံး တစ်ညီတည်း တစ်မျိုးတည်းဖြစ်အောင် အသိပေးချင်သလဲ ...။ ဒါတွေအပြင် ... အခုတလော ... လောလောဆယ်ကာလလေးမှာ ... ခုနက မင်းညီမ ဂီတာ ပြောသလို ... "ဘာတွေဗျာများ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသလဲ မသိတဲ့"ဆိုတဲ့ မင်းရဲ့ပုံစံတွေ အရှုံးအရှိတ်တွေရော ... ဘယ်တော့လောက် ရပ်တန့်မလဲ ... အဲဒါကလေးတွေ မေမေကို ... မင်း ... ယောက်ျားကောင်းနဲ့ ရှင်းပြကွာ ..."

ပီယမှာ ... ဘယ်ကစပြောရမလဲ မသိနိုင်ပါ ...။ မေမေက ရိုပ်မိပုံနှင့် ...

"မေမေပဲ မေးမယ်ကွာ ... နံပါတ်တစ် ... အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့ ယောက်ျားလုပ်တဲ့သူက သေပြီလား ... မသေသေးဘူးလား ..."

"သေသွားပါပြီ မေမေ ..."

"မသေသေးဘူး"ဟု သိထားကြသော ... ဂီတာ၊ မေမေနှင့် ကိုသီဟတို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားတွေ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ သူ့ညီမထံမှတစ်ဆင့် သိလာရကာ "သေပါပြီ"ဟု ဖြန့်ထားပြောထားဟန်ရှိသည့် မမကေသွယ်ကတော့ ပီယကို အားနာနာနှင့် ရစ်ဆိုင်ကြည့်တဲ့ မျက်ဝန်းလွှဲထားလေသည် ...။

"သား ... ဟိုတစ်ခါ မေမေ့ကို ပြောတော့ ..."

"အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ သေသွားတာပါ ... သိပ်တောင် မကြာသေးပါဘူး ... သူ အလုပ်လုပ်တဲ့ သင်္ဘောပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ပြီး ... မြန်မာသင်္ဘောသား(၃)ယောက် ပါသွားတာပါ ..."

"အင်း ... အဲဒီတော့ နံမှတ်စ်ခါ ... တကယ့်မုဆိုးမကလေးပေါ့ ..."

"ဟုတ်ပါတယ် မေမေ ..."

"အခုလောလောဆယ်က ..."

"မီးဖွားနေပါတယ် ... ခုတော့ ကလေးရော အမေပါ ... ကလေးဆေးရုံကြီးကို ရောက်သွားကြပါပြီ ... ကလေးလေးက ဗိုက်ထဲမှာနောက်ဆုံးပဲတဲ့ ... ဆုံးတော့မှာပါ ..."

www.burmeseclassic.com

[illegible] ကလေးတွေရဲ့ [illegible] ကျွန်ုပ်တို့ [illegible] မရှိပေမဲ့ [illegible] မမ [illegible] တစ်မျိုးကြီး [illegible] ဖြစ်ကုန်ကြပါသည်။ ဂီတကတော့ သူ့လက်သည်းရှည်တွေကို တစ်ချောင်းချင်း ကိုက်ဖြတ်ပစ်နေကာ ... စိတ်လှုပ်ရှားနေပြီဆိုတာကို ထိန်းချုပ်ထားရဟန် ရှိလေသည်။

"ဒီမတိုင်ခင် [illegible] ... [illegible] လိုက်ပြီး [illegible] ရှာခဲ့တယ်"

"အဲဒီအချိန်ကပဲ သူ့ [illegible] သိရတာပါ ... သေချာတိကျမှု ရှိ၊ မရှိ ဆိုရမှာပေါ့ ... [illegible] ပြန်ရချိန် အဲဒီမှာ [illegible] ... [illegible] ခရီးတိုနဲ့ ဒီမြန်မာပြည် [illegible] ... [illegible] မြန်မာမှု ဆိုတော့ [illegible] ကျေးဇူး နှစ်[illegible] ... [illegible] အဲဒါတွေ အားလုံး လိုက်လှမ်းပေးနေခဲ့ပါတယ် [illegible]"

ဒီပြင် မြန်မာနစ်ယောက်က ရပ်အလော်င်းလည်း ပြန်ရလာတယ် ... ဒီကနေ သဘော်သားလက်မှတ် ကိုင်ထွက်တဲ့ ... တရားဝင် သဘော်သားတွေလည်း ဖြစ်နေပေါ့ [illegible] ကျေးဇူးရှိကြောင်း ဒီအရုံးက လိုက်လုပ်ပေးတယ် ... ဒီမြန်မာနိုင်ငံကလည်း အသက်အာမခံ ကြေးတွေ အမြည်ရကြပါလိမ့်မယ် ... [illegible] ...

[illegible] ပြန်ရှာမတွေ့ခဲ့တဲ့ [illegible] ကုမ္ပဏီကလည်း [illegible] နဲ့ [illegible] ... [illegible] တစ်ချင်တယ် ... [illegible] မြန်မာရုံး အနေနဲ့ကလည်း ကရုဏာရှိမေ့ [illegible] မခံနိုင် [illegible] ... [illegible] မရနိုင်ဘူး ... သူတို့တက်သွားရတဲ့ သဘော်ဆိုတာကို [illegible] ... [illegible] (—) လိုင်းကပဲ [illegible] ...

"[illegible]" လို့ခေါ်တဲ့ [illegible] ရလိုက်တာ ဖြစ်နေတယ် ... [illegible] သဘောပဲ ဖြစ်နေ [illegible] ... အဲဒါလေးတွေ [illegible] မျိုး [illegible] နိုင်မလားလို့ ... လိုက်ကြိုးစားပေး နေရပါတယ် [illegible]"

"အင်း ... အဲဒါတွေ ... အခုဟာတွေ သသး[illegible] စင်လုပ်ကိုင် ပေးနေတယ် ဆိုတဲ့အခါ ... ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့ [illegible] တွေ ဝင်လှုပ်ပေးနေခဲ့ရတာပေါ့ ... အဲဒါဘာကြောင့်လဲ ..."

"မေမေ ... ဧရာဂါသည် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်နဲ့ ... [illegible] မသိနားမလည် ... [illegible] ကြေးလည်း မပြည့်စုံတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့မှာ ... အဲဒီလို လူတစ်ယောက် ယောက်တော့ လိုကိုရှိနေနိုင်တယ်လို့ [illegible] မထင်မိဘူးလား ... အလှူလို့တွက်ရင် ရေသိုဝ်အများကြီး ရပါတယ် မေမေ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ပါပြီ ... မင်းကို ကုသိုလ်မရှာဘူးလို့ ဖေဖေ မပြောပါဘူး ... သူတို့မှာ လိုအပ်နေနိုင်တာလည်း အရှင်းကြီးပါပဲ ... ဒါပေမဲ့ အခု အိမ်က မိကြည် ... မိကြည် ဘာဖြစ်နေသလဲ မင်းသိသလား ..."

မီယက "ဘာဆိုင်လဲ"ဟု စဝေဖဝါနှင့် ... "မသိပါဘူး ဖေဖေ"ဟုသာ ပြောလိုက်ရပါသည် ။

"မိကြည်က သူ့မောင် ပိုးထိသွားပြီး အမေ လေဖြတ်သွားတယ် ... ခု ပဲခူးကနေ နှစ်ယောက်လုံး ရန်ကုန်ရောက်နေတယ် ... မိကြည့် မျော ဟိုပြေး ဒီလွှား ...။ ဆေးရုံစောင့်ရဆိုပြီး တောကဖါလာတဲ့ ညီမလုပ်သူတာလည်း အားကိုးမရတဲ့ပြင် ... လူမမာတော ... ဆေးရုံပေါ် ဂုတ်တုတ်ထိုင်နိုင်းထားရင်တောင် မအူမလည်နဲ့ ပျောက်သွားမှာစိုးလို့ ... မိကြည် ဘယ်ပြေးပြေး သေးက တစ်တန်းတန်း ...

ဖေဖေ ဆိုလိုတာကကွာ ... လောကကြီးမှာ ဒုက္ခရောက်နေကြသူတွေ အများကြီးပဲရှိတယ် ... သူတို့မှာ တစ်ဖက်က ဒုက္ခရောက်ပေမဲ့ တစ်ဖက်မှာ ကံကောင်းကြသေးရင် ... ကုမဲ့လှူမဲ့သူမျိုးတွေ အလိုလို ရလာကြတယ် ... ကုမ့်လှူမဲ့လေးတွေတော့ ကွဲပြားမယ်ပေါ့ ... ခုဆို ဖေဖေတို့က မိကြည်ကို ကိုယ့်အိမ်မှာ အလုပ်လာလုပ်ပေးနေတဲ့ မိန်းကလေးမို့ ... ဆေးရုံစရိတ် အကုန်တာခန်ယူထားတယ် ...

လိုအပ်ရင် ကားယူသုံးဖို့ ... ဒရိုင်ဘာအဘိုးကြီးကို သေချာပြောပြီး အပ်ပေးထားတယ် ... မနေ့က မေမေနဲ့ ဂီတနဲ့ဆေးရုံတွေကို လိုက်ကြည့်သတင်းမေးကြတယ် ... ကဲ ... မင်းဆိုရင်ကော ကွာ ... မိကြည်ကို ဘယ်လိုကုသိုလ်ယူချင်သလဲ ...

သီဟတို့ကတော့ ခုပဲ ... မင်းအမေကို မိကြည်အမေအတွက် သုံးလိုက်ပါလို့ ပိုက်ဆံနှစ်သောင်း လှူပေးတယ် ကွ ... မိကြည့် မောင်က မြန်မြန်သက်သာမယ် ... အမေကကြာမှာယ်ဆိုတော့ ... ပိုက်ဆံလိုနိုင်တာ သီဟက သိတယ်လေ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော်လည်း သူ့အမေအတွက် ပိုက်ဆံလှူချင်ပါတယ် ဖေဖေ ... ကျွန်တော်လည်း နှစ်သောင်း လှူပါ့မယ် ..."

"အဲဒါကိုပဲ ဖေဖေ ပြောချင်တာသား ... မင်း မိကြည်အတွက် ပိုက်ဆံနှစ်သောင်း ရက်ရက်ရောရော လှူနိုင်တယ် ... ဒါပေမဲ့ မိကြည်အမေနဲ့ မိကြည်ရဲ့မောင် ရှိနေတဲ့ ဆေးရုံတွေကို ဟိုပြေးလိုက် ... ဒီပြေးလိုက် ... မလုပ်ပေးနိုင်ဘူး ...။ ဒရိုင်ဘာအဘိုးကြီးအားတဲ့၊ ကားအားတဲ့အချိန်ကျမှ မိကြည်ခမျာ ကားယူသုံးခွင့် ရှိရမှာပါလား ... လို့ ... ငါကိုယ်တိုင် ငါ့ကားနဲ့ မောင်းပြီး လိုက်ကူညီလိုက်မှ ... ဆိုတာမျိုး ... မစဉ်းစားပေးနိုင်ဘူး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီအတွက် မင်းကို မိကြည် အပေါ် အဲဒီ
စေတနာများတော့ မရှိရကောင်းလား ... လို့ ဘယ်သူ
အပြစ်မပြောနိုင်ဘူးလေ ... လူဆိုတာ ကိုယ့်ဘဝ သူ့အ
ဆိုတာ ရှိတယ် ... ကိုယ့်စေတနာက ဘယ်လိုတ
ထက်သန်သလဲ ဆိုတာရှိတယ် ... ဘယ်သူ့အပေါ်မှာ
မှ ထက်သန်နိုင်မလဲ ဆိုတာလည်း ရှိကိုရှိတယ် ...
ကသိုလ်လိုချင်လို့ဆိုတဲ့ တစ်ခွန်းတည်းနဲ့ သိမ်းကျုံး
လိုက်လို့တော့ မရနိုင်ဘူးကွ ... ဖေဖေ သိချင်တဲ့
အဖြေကို မင်း တိတိကျကျ ပေးစေချင်တယ် ...

မိကြည်လည်း မင်းနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး ... ဟိုအ
ကြီးနဲ့ ကလေးမသည်လည်း ဘာမှမဆိုင်ဘူးပဲ ... ဒါ
မိကြည်အပေါ် မင်း မပေးနိုင်လောက်တဲ့ အရာတွေ ...
တို့ကိုကျတော့ ဘာ့ကြောင့် ပေးနိုင်သလဲ ... ဘွားတေ
သလဲ ... သား ...”

မေမေက ဖေဖေ့ကို စိုစိမ့်မှ ... မကြိုက်နိုင်သ
မျက်စောင်းမျိုး တစ်ချက်နှင့် ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ... ခပ်မြန်မြန်က
ဝင်ပြီး ...

“ပီယက အဲဒီမိန်းကလေးကို သူ ကြိုက်မနေပါဘူး
မေမေ့ကို သေချာပြောထားပြီးပြီဆိုမှ အဖေကြီးရယ် ...
အဖေကြီး မေးခွန်းက အဲဒီလို မမေးသင့်ဘူး ထင်တာ ...

အမှန်က ... မဆိုင်ရင် ... အဲဒီလောက် ဝင်ပါနေတာဆို
လျှော့တော့ ... လုံမြင်မထင့်တယ်ဘူး ... အဲဒီလိုကြီး ဖြစ်
နေတာကို လုံပြောများလာခဲ့တဲ့အခါ ... မိဘရုတ်ကိုလည်း
ထိခိုက်စေတယ် ... ဒါမျိုးပဲ ပြောလိုက်တော့လေ ... ပီယ
က သိမှာပါ ... နားလည်မှာပါ ... မိအမှ ကြိုက်တာ ...
သူ့ ဆင်ခြင်တော့မှာပေါ့ ...”

မေမေ့ပုံစံက ... ဖေဖေ့ မေးခွန်းကြီးကို ပီယက ...
“ဘာကြောင့် ... ဘာကြောင့်ပါ ဖေဖေ ...” ရယ်လို့ ထွက်ပေါက်
ရ ... အဖြေပေးပစ်လိုက်မှာကိုပဲ သိပ်စိုးရိမ်နေတော့သည့်ပုံ ရှိပါ
သည်။ ပီယရဲ့ ယခုထွက်ရှိလာမဲ့ အဖြေထက် ... ဟိုယခင်က
အဖြေကိုသာ အတည်ယူပြီးသားဟု မြန်မြန် ဝင်လုပ်ပစ်လိုက်ချင်
သည့်သဘော ရှိသည်။

“ကျွန်တော် ဖေဖေ့ မေးခွန်းကို အချိန်ယူ စဉ်းစားပြီးမှ
ဖြေချင်ပါတယ်”

မိသားစုဝင်အားလုံး မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်တွေ
ဖြစ်ကုန်ကြကာ ... မိန်းမသားသုံးယောက်ထံမှဆို ... တိုးတိမ်သော
အာမေဋိတ်ကလေးတွေပါ ထွက်ပေါ်လာကြပါသည် ...။

“ခုလောလောဆယ်တော့ ... ကျွန်တော်မှ အဲဒီမေးခွန်းကို
ဒီည အချိန်မီ မဖြေနိုင်ရင် ... လူ့လောကကို ခဏလေး
လာပြီး ခဏလေးနဲ့ ပြန်သွားရတော့မဲ့ ကလေးငယ်တစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက် ဘဝကူး လှုချင်မှလှုမှာမို့ …၊ သူ့အမေ ပဋ္ဌာစာရီ လက်သစ်အတွက်လည်း စိတ်မချနိုင်လောက်စရာမို့ …၊ ရောဂါသည် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်လည်း … အစာမစား … မအိပ်တော့မှာမို့ …၊ ခဏတော့ သွားခွင့်ပြုပါ ဖေဖေ …”

ဖေဖေ့မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့ညိုးရိပ်သမ်းကာ … ပါးစပ်လည်းမဟ … ခေါင်းပင်မညိတ်နိုင်တော့ဘဲ … “သွား … သွား” ဟု လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့် လက်ဓွေ့ယမ်းပြကာသာ ခွင့်ပြုလိုက်ပါသည် …။ ဝီယကာ မေမေ့မျက်နှာကိုတော့ ထပ်မကြည့်တော့ဘဲ … အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့လိုက်သည်။

ဇဇ § ဇဇ

အခန်း(၇)

“အစ်မဖြူက ဘယ်တော့လောက် အလုပ်ပြန်ဆင်းချင်သလဲ … ရှိန့်ဘက်ကမဲ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပါ … သူတို့ဘက်ကတော့ အမြဲတံခါးဖွင့် ကြိုနေတယ်၊ ရယ်ဒီမဲတဲ့ … ရှိန့် နေရာကို လူသစ်မခန့်တော့ဘဲနဲ့ ဆက်စောင့်နေလိုက်တယ်တဲ့ … အဲဒါလေး ပြောခိုင်းလိုက်တယ် …”

အစ်မဖြူကာ သူ့ကို ဘာစကားမှ အမှာမပါးတာ …၊ သူ ပြောနေတာတွေက အမှန်တွေပဲ ဖြစ်သော်ငြားလည်းပဲ … အစ်မဖြူကာ သူနှင့်တော့ လွှတ်မပြောခိုင်းလိုက်တာ ရှိန် သိပါသည်။ ဘာလို့ဆို … အစ်မဖြူနှင့် ရှိန်တို့ ဒီမနက်တင် တွေ့ဆုံပြီးခဲ့ကြပြီးပြီ …။ ဒါပေမဲ့ သူ့ခများလည်း အဲဒီလို “စကား လေးတစ်ခွန်း အကြောင်းပြ သယ်ဆောင်လာပြီးမှ … ရှိန်နှင့် မျက်နှာချင်း

www.burmeseclassic.com

ဆိုင် တွေ့ရမလို ... တွေ့ကြသလို ဖြစ်နေရတော့လည်း ... ထား လိုက်ပါတော့လေ ...။ ရှိစေ ...။

ရှိန့်မှာ ခုလောလောဆယ် ခံစားချက်ကြီးတစ်ခု အနေနှင့် ထုံပေပေ ဂျစ်ကန်ကန်နှင့် ခေါင်းထဲမှာ ဘာမမရှိ (ဦးနှောက်တောင်မှ မရှိ) လစ်လစ်ဟာဟာကြီး ဖြစ်နေသည် ...။ ယခုအချိန်မှာ ရှိန်က ... စည်းစိမ်ရှင်မကြီးတစ်ယောက်လို ... နေ့စဉ် ထမင်းပွဲဖွန်းတမ်ပြီး ရှေ့ချောက် ... ဆိုတဲ့ဘဝမျိုး ...၊ အဝတ်ဆို လျှော်ဖွပ်မီးပူတိုက်ပြီး မွေးပျံ့ဆိုတဲ့ ဘဝမျိုး ...။ ဘယ်က အခေါ်ကြီးတစ်ယောက်မှန်းလည်း မသိ ... ရှိန့် အိမ်သို့ရောက်နေ အာ ... ယောက်ျားထီးရဲ့ မေယျာဝစ္စ ...၊ ရှိန့်ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စအားလုံး မီးလင်းတာနဲ့ သူ့တစ်ယောက်တည်း လိုအပ်တာတွေ ...၊ ဈေးတွေ ဘာတွေ ဝယ်ခြမ်း၊ သိမ်းကျုံးလုပ်ကိုင်နေတော့တာ ...။ တကယ့် မိုးကျနတ်သမီးကြီးတစ်ယောက် ရောက်နေသကဲ့သို့ ...။

သို့သော် ထိုမိုးကျနတ်သမီးကြီးဟာ ရုပ်သေးရုပ်ကြီးပဲ ဖြစ်နိုင်ကာ သူ့ရဲ့ကြိုးဆွဲမှာ ဘယ်သူဖြစ်နိုင်မလဲဆိုတာ လည်း ရှိန်က လစ်ဟာနေသော ဦးနှောက်နှင့်ပင် အတတ်သိနိုင် ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ယခု ထုံပေပေ ရှိန်က အရှင်က မာန်တင်းထားသော ရှိန့်ကို ထက်ကြမ်ခြေရာနင်းဖို့ စိတ်မကူး၊ ဝမ်းသာအားရ လက်ခံကျေနပ်နေတာယ် မဟုတ်သော်လည်းဘဲ ချက်ချင်းငြင်းဆန်မောင်းထုတ် ဆိုတာမျိုး လုပ်ပစ်ဖို့လည်း ရှိန့်မှာ

အားမရှိ။ ဦးနှောက်မရှိ။ ဝါးစပ်မဟာချင် ...။ လက်တွေ ခြေတွေ လည်း မမြှောက်ချင် ...။

အားတော့ မွေးယူနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဒါမျိုးအခြေအနေကို ရှိန်က ဘယ်နှလ ဘယ်နှလီ ငြိမ်တုပ်နေချင်လို့တုန်း ...။ ရှိန်မှာ ဖီးနစ်ငှက်(Phoenix) တစ်ကောင်လို တစ်ဖန်ပြန်လည် ရှင်သန်ထမြောက်ပြီး ကောင်းကင်ယံထက် ပျံတက်သွားဖို့ဆိုရင် ... ပြီးပြီးသမျှကို ဖိုက်ပြီး ... အရင်ဦးစွာ ... မီးပုံထဲ ခုန်ဆင်းပစ်လိုက် ရဦးမည်ပဲ မဟုတ်လား ...။

ရှိန့်မှာ ဘာမှမကျန်တော့ဘူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး ...။ အနည်းဆုံးတော့ "ဖေဖေ" ကျန်သေးသည်။ ရှိန်ကိုယ်တိုင် ကျန် သေးသည်။

"ကျွန်တော် စဉ်းစားထားတာကတော့လေ ... အစ်မဖြူကာ လည်း ရှိန့်ရဲ့အစ်မတစ်ယောက်လိုပါပဲ ... အစစအရာရာ ရှိန့်အတွက်ပဲ ကြည့်ပေးတယ်ပေါ့လေ ... ဒါပေမဲ့ ရှိန်များ ရွေးချယ်ချင်ဦးမယ်ဆိုရင် ... ပိုအဆင်ပြေနိုင်မလားဆိုတဲ့ အလုပ်တစ်နေရာ ... ကျွန်တော့် အလုပ်ထဲမှာလည်း ခေါ် ဖို့ရှိတယ်လေ ... အဲဒါလေးကိုပါ နည်းနည်း ခေါင်းထဲထည့် ထားပြီး ယှဉ်ရွေးကြည့်လိုက်ပါလား ... အစ်မဖြူရဲ့ဆန္ဒ ကတော့ ... လူက ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်တယ်ဆိုရင် ... အလုပ်တစ်ခုခု မြန်မြန်ပြန်လုပ်လိုက်စေချင်နေတယ်လေ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်သဘောလည်း ဒီလိုပဲ ရှိန် ... ခန္ဓာကိုယ်ထက် စိတ်ကို အအားမရအောင် ခိုင်းထားလိုက်နိုင်ရင် ပိုကောင်းမယ်လို့ ...”

သဘောကတော့ ... ထုံပေပေအဖြစ်ကနေ ထ... ပေါ့လေ ...။ အစ်မဖြူရဲ့ ဆန္ဒဆိုတာ ... ဒါတင်ပဲလား ... ရယ် ...။

ရှိန့်ဆီ တိုက်ရိုက်ရောက်လာတဲ့ ဆန္ဒတွေကတော့ ဒီ့ထက်မကခဲ့ပါလား ...။ အဲဒါတွေဟာ ... အစ်မဖြူက ရှင်း... ကော ... မပို့ဘူးလား ...။ မတင်ပြဘူးလား ...။ ဆန္ဒခံယူ... ထက် “လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာတွေဟာယ် ...”လို့ ... စိတ်ရှုပ်... စိတ်မကောင်း လက်မကောင်း အသံ ...။ သို့သော် ... ဆုံး... ပြီး တိကျပိုင်နိုင်နေကာ ... ပြောကို ပြောဝစ်မယ်ဟု ... ယ... ဖြတ်ပြီးတဲ့ အသံမျိုးနဲ့လေ ...။

“နင့်အပေါ်မှာ ... အနေးနဲ့အမြန် လက်ထပ်ခွင့် တော... လာခဲ့ရင် နင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ...”တဲ့ ...။

စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းသော မဖြူဟာ ... ရှိန့်... ပဲ အင်မတန်မှလည်း ဖြတ်သား အားမနာတတ်လှတာ ရှိန် သိ... သည်။ သူ့မှာ ... “ငါဘာလုပ်မယ် ... ဘယ်အတိုင်းအတာ... လောက်ပဲ လုပ်မယ် ... ဒီ့ထက် ပိုလာရင် မလုပ်ဘူး ... ဘယ်... ဖြတ်ချမယ် ... ဘာဆက်လုပ်မယ် ...”ဆိုတာမျိုးတွေ ဆုံးဖြတ်...

သား အမြဲရှိနေတတ်သည်။ စီးပွားရေးလောကမှာ ထားတတ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးကို ... မဖြူက လူမှုရေးလောက၌လည်း ထိုနည်းတူ တစ်ထပ်တည်း ထားတတ်သူပဲ ဖြစ်ပါသည်။

“အို ... ရှိန် ငြင်းမယ် ...”

ရှိန့်ရဲ့ မဆိုင်းမတွ ပြန်ဖြေခဲ့သံကို မဖြူက အလွန် တရာ နှစ်ထောင်းအားရ ရှိလှပုံနှင့် ...

“သိပ်မှန်တယ် ... အစ်မ နင့်ကို သဘောကျတာ အဲဒါ တွေပဲ ရှိန် ... သွေးမပူခပ်လောလောနဲ့ ချက်ချင်းပြန်ပေး လိုက်နိုင်တဲ့ ဒီအဖြေမျိုးဟာ ... အမြဲတည်နေမဲ့အဖြေမျိုး လည်းဖြစ်နိုင်ပါစေ ...။ မောင်ပီယကတော့ အစ်မသိတယ် ... ရှေ့တက်ကို တက်တော့မဲ့သူပဲ ... အစ်မက ... ဟိုဘက် ဒီဘက် ... နှစ်ဖက်လူဖြစ်နေတော့ ဒီကိစ္စထဲမှာ ခလယ် တည့်တည့်က ညပ်နေမှာ အစ်မတစ်ယောက်ပဲရှိတယ် ... ဘယ်ဘက်ယိမ်းချင်သလဲဆိုရင် အစ်မ ဖြေလည်း မဖြေ ချင်ဘူး ... ဖြေလည်း မဖြေတတ်တော့ဘူး ...

ဒါပေမဲ့ အစ်မ ခလယ်မှာ ညပ်နေလို့ ... ဒီအဖြေ ကို အစ်မ ကြိုက်တာမဟုတ်ဘူး ... မှန်တယ်ထင်လို့ ကြိုက်တာ ... မောင်ပီယက စွတ်တိုးပြီး ရှေ့တက်မှုကို ရှိန်က ရောယောင်ပျော့ညံ့ပြီး လက်ခံမိရင် ... ရှိန်သမျှ သူ တို့တစ်ဆွေလုံး တစ်မျိုးလုံးနဲ့ရော ... ရှိန်ဘက်က သိသမျှ

www.burmeseclassic.com

ကြားသမျှ ပတ်သက်နေသမျှ လူတိုင်း လူတိုင်းနဲ့ရော ... ရှိန့် တစ်သက်လုံး ရင်ဆိုင်သွားရတော့မှာပဲ ...

ရှိန် ပြန်စဉ်းစားပြီး ခေါင်းထဲထည့်ထားပါ ... မောင်ပီယ ဘက်က ရှိန့်ကို ဘာမသိ ဘာမသိနဲ့ ... တစ်ဟုန်ထိုးလာပြီး ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ အချိန်က ရှိန့်မှာ ကိုယ်ဝန်သုံးလလောက် ရှိစဉ်တုန်းကတည်းကနေ မွေးပြီးသွားတဲ့ထိ တောက်လျှောက် ...။ သေသေချာချာ တွက်ပြမယ်နော် ... ကာလအားဖြင့် ... ခြောက်လ ခုနစ်လလောက် ရှိခဲ့တယ်ဆိုရင် ... အဲဒီ ခုနစ်လလောက်ထဲက ... လေးငါးလလောက်မှာ ... ရှိန့်မှာ ကာမပိုင်လင်ယောက်ျား ကိုထွန်းထွန်း ဆိုတာ ရှိသေးတယ် ...

အခုလောလောဆယ်တော့ ရှိန်ဟာ ... မုဆိုးမ ဖြစ်ခဲ့ပြီ ... ပိုင်ရှင်မရှိတဲ့ လွတ်လပ်သော မိန်းကလေးငယ် တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီ ... အချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခုပြီးရင် အားကိုးရာဆိုတာ ... ရှာချင်လည်း ရတယ် ... မရှာချင်လည်း ဖြစ်တယ် ... ဖြစ်ပြီးသမျှတွေနဲ့တကွ ... ဒီအဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကိုပါ လက်ခံနိုင်လောက်မဲ့သူမျိုးဆိုရင် ... အားကိုးအားထားအနေနဲ့ ရှာကိုရှာသင့်တယ်လို့တောင်မှ ပြောလို့ရတယ် ... ဒါပေမဲ့ အဲဒီတစ်ယောက်ဟာ ... မောင်ပီယတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဖြစ်မနေဖို့ဘဲ ...

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ... ရှိန်ဟာ မုဆိုးမရယ်လို့ မဖြစ်သေးခင် ... ကိုထွန်းထွန်းဟာ ဒီမှာမရှိပေမဲ့ ... တစ်နေရာရာမှာတော့ ရှိနေသေးချိန် ... အဲဒီ ... လေးငါးလလောက် ကာလအတွင်းမှာပဲ ရှိန်တို့မှာ ... အများတကာရဲ့ အမြင်မှာ တစ်မူထူးတဲ့ ပတ်သက်မှုမျိုး ရှိခဲ့ပြီးခဲ့ကြလို့ပဲ ...

ရှိန့်ကို ရိုးသားခဲ့အူးလို့ အစ်မ တစ်ခွန်းမှ မပြောဘူး ... ရှိန့်ကို အစ်မ ယုံကြည်တယ် ... ထိုနည်းတူပဲ မောင်ပီယကိုလည်း အစ်မ ယုံတယ် ... ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို ယုံကြည်ပေးနိုင်မဲ့ နှစ်ဖက်သိ၊ ကြားလူဟာ တစ်လောကလုံးမှာ အစ်မတစ်ယောက်ပဲ ရှိလိမ့်မယ် ရှိန် ...။ မြန်မာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ဂုဏ်ကို ရှိန် ပြသနိုင်ဖို့ဆိုရင် ပြီးဆုံးခဲ့တဲ့ လေးငါးလတာ ကာလအတွက် ... နောင်ရှေ့ဆက်ရမဲ့ ရှိန့်ရဲ့ တစ်ဘဝလုံးတာကို ... စတေးကို စတေးပစ်ရတော့မယ် ...

အားကိုးရှာသင့်တဲ့ ရှိန့်အတွက် ... အသင့်တော်ဆုံးသူဟာ မောင်ပီယပဲ ဖြစ်တယ် ... အစ်မ သိတယ် ...။ မောင်ပီယကလည်း ကမ်းကိုတမ်းလှမ်းလာလိမ့်မယ် ဒါလည်း အစ်မ သေချာတယ် ...။ ဒါပေမဲ့ ရှိန်ကတော့ ... "အရင်ကတည်းက ... ကိုထွန်းထွန်း ရှိစဉ်ကတည်းက ..." ဆိုတဲ့ အတွေး၊ အမြင်၊ အထင်၊ အပြောတွေကို ဒီကာမ်း

www.burmeseclassic.com

လှမ်းမှုကိုပြတ်ပြတ်သားသား ငြင်းပစ်လိုက်ခြင်း တစ်ခုနဲ့ပဲ ... ကာကွယ် ... ဆယ်တင်လို့ ရတော့မယ် ...

အစ်မကိုလည်း နင် နားလည်ပေးစမ်းပါ ရှိန် ...။ မှန်ကန်တည်ကြည်ခဲ့တဲ့ နင်တို့နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ ... ရှေ့ခရီးမှာ ... အဲဒီစကားလုံးတွေနဲ့ အမည်းရိပ်ကြီး အငြိ သမ်းလိုက်ပါနေတော့မှာ အစ်မ မမြင်ချင်ဘူး ...။ မောင်ပီယ ဟာ ... နင် သွေးအေးအနည်ထိုင်သွားတဲ့ အချိန်ထိ သူ စောင့်ကိုစောင့်မဲ့သူပါ ...

အဲဒီအချိန်ထိတိုင်ပဲ နင့်ရဲ့ဒီအဖြေ ဟာ အမြဲတည်နေ နိုင်ပါစေ ... ညီမလေး ...”

“ဒီလိုအချိန်မျိုးကြီးမှာ ... ရှိန်ကို ဒါမျိုးစကားတွေ မပြောချင်ပါဘူး” ... ဆိုတဲ့ အစ်မဖြူဟာ ... “ဒီလိုအချိန်မှာ ပြောမှလည်း ဖြစ်မှာမို့သာ တမင် ပြောခဲ့တာပါ ...”တဲ့လေ ...။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ... ရှိန့်ကိုတောင်မှ ပြောထွက်သေးတဲ့ ဒီအချိန်မှာ ... ကိုပီယကိုလည်း အစ်မဖြူ တစ်ယောက် ... ပြောထွက်ပြီး သားပဲ ဖြစ်နေလောက်ပါပြီ ...။ ဒါပေမဲ့ ... သူဟာ“ရှေ့တတ်နိုး တက်တော့မဲ့သူ”ပါတဲ့လေ ...။

အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ... (အမှန်အတိုင်း တထေ့ကို သစ္စာဆိုပြီး ပြောပြရရင် ...) ရှိန့်ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ... “ဒေါ်ဒေါ်”ကလွဲရင် ... သံယောဇဉ်အရှိရဆုံး ... စိတ်ချယုံကြည်

အားကိုးမှုနဲ့ သူမှ ... မရှိမဖြစ် ... ဟု ... ထင်ချင်စရာ အကောင်းဆုံး ... သူဟာ ... “ကိုပီယ”ပဲ ဖြစ်ပါသည် ...။

တစ်သက်လုံး ... ဒီအဒေါ်တစ်ဦးတည်းကိုပဲ မျက်စိမှိတ် ယုံကြည်အားကိုးနိုင်ခဲ့တဲ့ ဒီကလေးမလေးတစ်ယောက်ဟာ ... ရှုန်းတားကြီး “ဝုန်း”ဆို ဘာမှမသိ ... ဘာမှသိစာသေဲနဲ့ အိမ်ထောင်သည်တစ်ယောက်ထံ ရောက်ခဲ့ရတော့ရော ... ကိုယ့်ခင်ပွန်း ယောက်ျားဆိုတာကို ... သံယောဇဉ် တွယ်မိလောက်အောင်အထိ ခေါင်းသင်းလိုက်ရဖူးလို့လား ...။ လပိုင်းလေးလောက် အတူခေါင်း သင်းလိုက်ကြရပြီး ... “ရှေ့ရေး ...”ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းနဲ့ သူ ဟာ ကိုယ့်ရှေ့ကနေ ပြန်ပျောက်ကွယ်သွားတော့တာ ... ယခုထက် တိုင်နဲ့ တစ်သက်လုံးစာပင် ...။

ဘယ်မှာလဲ တွယ်တာသံယောဇဉ် ဖြစ်လိုက်ရမဲ့ အချိန်ရစ်နဲ့ အချိန် ...။ ဒီနောက်မှာတော့ ကိုယ့်မှာ ရောဂါသည် အဖေအိုတစ်ယောက်နဲ့ ကိုယ်ဝန်တစ်လုံးနဲ့ ... နေစရာကလွဲရင် ... ဘာဆက်ကမရှိ ...။ အားကိုးရာက မရှိ ...။ တာဝန်အားလုံး ... ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်းချည်းရဲ့ ဝန်အဖြစ် ... ခေါင်းဆောင်ကြီး ဆိုလို့ဘဝ အလိုလို ဖြန့်ခနဲ ရောက်သွားခဲ့ရတာ ...။

အဲဒီအချိန်မှာ နောက်ထပ် ဘုမသိ ... ဘမသိ မှုန်ချင်းချပ်ခေါ်ခေါ် ... သိကြားမင်းက ကြည့်မနေနိုင်လို့ ... “ဘွား” ခနဲ သက်ရှိထင်ရှား ဖန်ဆင်းပေးသနားလိုက်တဲ့ ... နဂါးသားတစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါးဟာ ... အဲဒီ ကိုဇိယ"ပဲ ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ သူ ပေါ်လာပြီးတဲ့နောက်မှာ ရှိန့်ရဲ့ ပြဿနာအားလုံးဟာ သူ့ပြဿနာ ...။ ရှိန့်ရဲ့ ဝန်တာအားလုံးဟာ သူ့ဝန်တာ ...။ ရှိန့် ဒုက္ခအားလုံး သူ့ဒုက္ခ ...။ ရှိန့်သောကအားလုံး သူ့သောက ...။

"အားကိုးသူ"တစ်ယောက် ဘဝကနေ "အားကိုးခံ" တစ်ယောက်အဖြစ် ရုတ်ချည်း (မရောက်ချင်ဘဲ) ရောက်လိုက်ရတဲ့အခါ ... အထာမကျရတဲ့ မိန်းကလေးငယ်ရဲ့ရင်မှာ ... ဒီလူ့ကို "မခင်တွယ်မိစေဖို့" ဘယ်လောက်ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့လိုက်ရမလဲ ...။ အစ်မဖြူ ပြောတဲ့ ..."ပြန်လည်ဆယ်တစ်ရမဲ့ ... လေးငါးလကာလ ..."။ ပြီးကျ ... နောက်ပိုင်း သုံးလ ...။

အား ... ...။ ပင်ပန်းလိုက်တာ ...။ ခေါင်းဆောင်ကြီးအစ ဖြန်းဆိုရောက်လို့ ... ရုန်းကန်လိုက်ရတဲ့ ပင်ပန်းမှုက တစ်မျိုး ...။ ခင်တွယ်ထိုက်သူကို ... ရိုးရိုးသားသားမင် မခင်တွယ်မိစေဖို့ အတင်းစိတ်မိုင်းဖြတ်ထားခဲ့ရတဲ့ ပင်ပန်းမှုက တစ်မျိုး ...။

ရှိန့်ကတော့ ... အစ်မဖြူ ပြောသလို ..."အဲဒီလေးငါးလ ကာလကို ရှုယုံစေဖို့ ... အမြင်တင့်စေဖို့ ... နောင်ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးစာကို စတေးလိုက်ပေတော့ ..." ဆိုတာမျိုးထက် ...၊ မခင်တွယ်မိအောင် ... သံယောဇဉ် မဖြစ်မိအောင် ... အားကိုးယုံကြည်မှု မဝင်မိအောင် ... ကြိုးစားရင်း၊ ပင်ပန်းရင်း ...၊ အားထုတ်ရင်းနှင့်ပင် ... ခင်တွယ် ...၊ သံယောဇဉ်ဖြစ် ... အားကိုး

ယုံကြည်သွားမိခဲ့တဲ့ အဖြစ်တွေအတွက် ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ... ပြန်အပြစ်ပေး ... လျှော်မှုမ်သန့်စင်ပစ်သည်ပဲ ... သဘောထားပါမည် ...။

သူနဲ့ ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ခုနစ်လတာ ကာလအတွင်းမှာ ... "ဒီနောက်ပိုင်း နှစ်လ ... သုံးလ ကျမှ ... ခင်မင်မိတာပါ ...။ သံယောဇဉ် ဖြစ်မိတာပါ ...။ အားကိုးယုံကြည်မိချင်တာပါ ..."လို့ ... တိတိကျကျလေး ... ကာလခွဲခြားပြီး အပိုင်းမပြောဝံ့တာ ...။ ရှိန့်ကိုယ်ရှိန် အသိဆုံးကိုး ...။ "ရှေ့ငါးလကခါတွေ မရှိခဲ့ဖူးဘူးပေါ့ ... ခုနောက်ပိုင်းနှစ်လမှာမှ ပေါ်လာတာပေါ့ ..." လို့ ရဲရဲကြီး မပြောနိုင်သရွေ့တော့ ... ရှိန့်မှာ အပြစ်ကင်းလှချည့်ဟု ရှိန့်ကိုယ်ရှိန်ပင် မထင်နိုင် ...။

အဲဒါကြောင့်လည်း ... အပင်ပန်းတွေခံပြီး ... အမြဲတင်းမာ၊ စူပုပ်၊ ငြင်းဆန် ... ဖယ်ထုတ် ... ဆန့်ကျင် ...။ စကားကောင်း မပြော ... မျက်နှာချင်းမဆိုင် ...။ ရှိန့်ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ လူနဲ့တောင်မှ တူခဲ့ပါရဲ့လားမသိ ...။ အင်း ... လူမပြောပါနဲ့ ... အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ တိရစ္ဆာန်လေးတွေဖြစ်တဲ့ ခွေးလောက် ကြောင်လောက်မှ ဆန်ခဲ့ပါရဲ့လား ...။

ခွေးတို့ ကြောင်တို့သည်ပင် ... ကိုယ့်အပေါ်ကောင်းတဲ့သူဆိုတာသိရင် ... အမြီးနှံ၊ လျှာနဲ့လျက်၊ ခေါင်းနဲ့ဝှေ့ ဆိုတာမျိုး တုံ့ပြန်မှုတွေ ချက်ချင်းပြန်ပေးနိုင်ခဲ့ကြတာ ...။ ရှိန့်မှာတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွေးလောက်မှ ကျေးဇူးမသိတဲ့သူလို ... ကိုယ့်အပေါ် ဒီလောက် လာကောင်းနေပါရက် ... ရှောင်နေရတာနဲ့ ... ကျောခိုင်းအားရ တာနဲ့ ...။

ခုလည်းပဲ ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်ပေး လျှော် ဖွပ်နိုင်ဖို့ ...၊ အများရဲ့ အမြင်မှာ ပြန်လည်တင့်တယ်စေဖို့ ...။ ခွေးလောက်မှ ကျေးဇူးမသိတတ် မတုံ့ပြန်တတ်မှုတွေကို ဆက် တိုက်ပြုမူပစ်နေရဦးမည် ...။ ဘယ်ဘဝက ဝဋ်ကြွေးတွေပါလိမ့် ...။ ကုန်ပဲ မကုန်နိုင်သေးဘူးလား ...။

"ကျွန်မ ... လူပြန်လုပ်တော့မှာပါ ကိုပီယ ... ပြီးခဲ့တဲ့ အစစအရာရာ အတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ... ကျွန်မအပေါ်မှာ ကိုပီယရဲ့ ကျေးဇူးတွေ မတရားသဖြင့် ပိနေတယ် ... ဒါပေမဲ့ အဲဒါတွေကို ကျွန်မ ဆပ်နိုင်စွမ်း မရှိမှာ သေချာတဲ့အတွက် ... ဘယ်နည်းနဲ့မှလဲ ... ဆပ်မ နေတော့ပါဘူး ... အဲဒါကြောင့်မို့ မဆပ်နိုင်တဲ့ ကျေးဇူးတွေ ကို ထပ်,ထပ်ပြီးတော့,တော့ ပိမနေစေချင်တော့ဘူး ... ကျွန်မ ... အစ်မဖြူတို့ဆီမှာပဲ အလုပ်ပြန်ဝင်ပါမယ် ... အဆင်မပြေဘူး ထင်ရင်လည်း ... တခြားမှာပဲ ထပ်ရှာပါ မယ် ..."

ပီယက အောက်နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ကာ ... မျက်လွှာကို အနည်းငယ် အောက်သို့ ခပ်စင်းစင်း ချထားသည် ...။

"ထပ်ပြီးတော့ တစ်ကိုယ်ကောင်း သိပ်ဆန်လှတဲ့ စကား မျိုးကို ကျွန်မ ပြောပါဦးမယ် ... ဖေဖေကို ... ကိုပီယ လောက် ကောင်းအောင် မွန်အောင် တာဝန်မကျေနိုင်လို့ ... ထပ်မံပြီး ဆုံးရှုံးရဦးမယ်ဆိုလည်း ... ဆုံးရှုံးပစေတော့ ... ကျွန်မဘဝမှာ ဆုံးရှုံးရတာတွေ ... ကုန်သွားတာတွေ သိပ် များနေပြီမို့၊ သမီးချွေးမတစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ကို တတ် နိုင်သလောက် ကျေနေမဲ့ကြားက ... ထပ်ဆုံးရှုံးရဦးမယ် ဆိုရင် ... ဆုံးပစေတော့ ... ကုန်သွားပစေတော့ ... ကျွန်မ ဂရုမစိုက်တော့ဘူး ... ကိုပီယတော့ မလိုတော့ပါဘူး ... ကျွန်မကို ကျေးဇူးထပ်မပိပါစေနဲ့တော့ ... မလိုတော့ဘူး နော် ... ကိုပီယ ...။ ဖယ်လိုက်ပါတော့ ..."

ရိုက်ရဲ့အသံလေးတွေက သွားချင်းရိုက်မတတ် တုန် ခါနေကြလျှင် ... မျက်လွှာချထားသော ပီယက မျက်လွှာတစ်ချက် လှန်ကာ မော့ကြည့်သည်။

"ရိုက်နဲ့ အစ်မဖြူနဲ့ စကားပြောဖြစ်ကြပြီးပြီ ထင်ပါတယ် ..."

"အဲဒါတွေ ထပ်မဆွေးနွေးတော့ဘူး ကိုပီယ ..."

"ကျွန်တော်ကတော့ ... ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ... ကိုယ့်စိတ်တိုင်း ကျ ... ပြဋ္ဌာန်းတည်ဆောက်ချင်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ် ..."

"အဲဒီလိုဆန္ဒရှိခွင့် ... အဲဒီလို တကယ်လုပ်ခွင့်ရသူတွေ ဟာ ... ရှေးကုသိုလ် ကံကောင်းတဲ့သူတွေပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ် … လူတိုင်းစေ့ကတော့ အဲဒီလို အခြေအနေမျိုး လုပ်ခွင့်ရဖို့ပေးလို့ … ထုတ်ပြောခွင့်တောင် ရချင်မှ ရနိုင်ကြပါလိမ့်မယ် … အရမ်းနည်းပါတယ် …”

“ရှိန့်မှာ သတ္တိတွေ ရှိတယ်လေ …”

“ဟုတ်တယ် … ကျွန်မ, မသေမချင်း ခဏခဏ ထုတ်ထုတ်သုံးနေဖို့ … လိုအပ်နေဦးမှာပါ … သိမ်းထားရဦးမယ် …”

“ကောင်းပြီ … ခုလောလောဆယ် … ကျွန်တော် တိတိကျကျ ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘူး … ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာ အချိန်တွေ အများကြီး ရှိကြပါသေးတယ် … အချိန်ရဲ့တန်ဖိုးကို ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် … အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သူတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့အတွက် အချိန်ယူဖို့တွေ … အချိန်စောင့်ဖို့တွေ … အဲဒီအချိန်ကိုပဲ ဘယ်လိုအချိန်ကျမှ အသုံးချရမလဲဆိုတာတွေ … ဒါတွေအကုန် ကျွန်တော် သဘောပေါက်တယ် … လိုက်နာနိုင်ပါတယ် …”

ရှိန်က ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်ပါတော့သည်။ ရှိန့်အတွက်တော့ “အချိန်” ဆိုတာ ရက်ရက်စက်စက်လှည့်ဖြားမျက်လှည့်ပြတတ်တဲ့ … ကဝေသာသာပါပဲ …။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လောက်က … ရှိန်ဟာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါး၊ တာဝန်ကင်းပျော်ရွှင်တဲ့ မိန်းကလေးငယ် တစ်ယောက်သာပဲ ဖြစ်တယ် …။ ခုလို အကြွေးတွေ … အပြစ်တွေ … အမြင်တွေ … အကြည့်တွေ …

မှတ်ချက်တွေ … စောင့်မျှော်ပြင်ဆင်ထားကြမှုတွေ … နဲ့ ဝိုင်းနေတဲ့ … ထုံပေပေ … မိန်းမတစ်ယောက်ကို … အဲဒီတစ်နှစ်နီးပါးကာလအတွင်းမှာပဲ … “အချိန်” က မွေးဖွားပေးလိုက်တယ် …။

ဒီတစ်နှစ်ပြီးတဲ့ နောက်တစ်နှစ်မှာ … ရှိန့်ကို … ပျော်ရွှင်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက် ပြန်ဖြစ်လာစေဖို့ … အဲဒီ “အချိန်” ဟာ အာမခံချက် ကောင်းကောင်းမျိုး … သူ ပေးနိုင်လိမ့်မယ် မထင်ပါဘူး …။

၀၀ ၅ ၀၀

ဖေဖေ့ရဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုကို ယခုလို အခြေအနေနဲ့ ယခုအချိန်မှာ မဖြေဆိုပေးစေချင်တော့သော မေမေ့ရဲ့ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝနေပြီ … ဟု မေမေကတော့ ကျေနပ်နေလေမလား …။ ဒါမှမဟုတ် … “အချိန်ယူပြီးမှ ဖြေချင်ပါတယ် …” ဟု ဆိုထားခဲ့သည့်အတွက် … “အချိန်ယူနေဆဲကာလပဲလား …” လို့ စိတ်အထင့်ထင့်နဲ့ ရှိနေရဆဲလား …။

ခုချိန်မှာတော့ မီယက ရဲရဲကြီးကို ပြောပြခဲ့ပြီ …။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိန်ကို ပီယက ... နှစ်နှစ်ကာကာ ... မြတ်မြတ်နိုးနိုးနှင့် ချစ်မိပါသည်။ နောက်ထပ်, ထပ်မံပြီး အတိအကျ ပြောရဲတာ ရှိသေးသည်။ ရှိန်ကို "ချစ်မိပြီ"ဟု သေချာသွားတဲ့ အချိန်ဟာ ... ရှိန် မီးဖွားရမဲ့နေ့ ...။ ရှိန်ရွှေ ပီယကို အဘကိုလာစောင့်ပေးပါဦး"ဟု ခေါ်လိုက်သဖြင့် မနက်ကြီး ရောက်သွားရသည့်နေ့ ...။

"တစ်ယောက်တည်းသွားလည်း ရတယ် ... ဖေဖေနဲ့ပဲ နေခဲ့ပါ ..."ဆိုတဲ့ ရှိန့်ရဲ့ ဂျစ်ကန်ကန် မျက်ဝန်းထဲမှာ ... "ဒါပေမဲ့လည်းပဲ ... ရှင် လိုက်ခဲ့မှာပဲ မဟုတ်လား ..."ဆိုတဲ့ အမေးစကားကို လှမ်းမြင်လိုက်နိုင်တဲ့အခါ ... ဒီမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ... ကရုဏာဒေါသောနဲ့ သူ ဘယ်လိုချစ်မိသွားလိုက်သလဲ မသိ ...။ တာဝန်ကနေ ... မှုနေနိုင်မှု ...။ အဲဒီကတစ်ဆင့်သံယောဇဉ် ...။ ဒါတွေကနေ "အချစ်"ဟု သေချာလိုက်နိုင်ချိန်မှာ ... ရှိန့်ထံပါး၌ ... သက်ဆိုင်သူ ခင်ပွန်းယောကျ်ား ရှိမနေတော့တာ ... သူ့အတွက် ... ဖြေသာနိုင်သည့် အဖြစ်တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီနေ့မနက်ကစလို့ ရှိန်ကို သူ ... ချစ်သည်။

ကိုယ်ချစ်တဲ့၊ မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေးငယ်ရဲ့ကိစ္စအဝဝကို ဝင်ရောက်စီမံ ဆောင်ရွက်ပေးနေရသော ... တစ်ဦးတည်းသော ... ပြိုင်ဘက်မရှိလူသား၊ ယောကျ်ားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ...

ကိုယ့်ဘဝ၊ ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ်လည်း အင်မတန်မှကို ကျေနပ်နှစ်သက်နေခဲ့ရပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ... နောက်ဆက်တွဲဘယ်လိုဇာတ်သိမ်းလိမ့်မလဲ ဆိုတာ ... ကြိုတင်မြင်ယောင်ထားမိရင်း ... ခံနိုင်ရည်စမ္မေးမှ ဖြစ်တော့မည် ဆိုတာလည်း သူကသဘောပေါက်နိုင်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆုံးပါးသွားတဲ့ ခင်ပွန်းယောကျ်ားဆီက ကျန်ခဲ့တဲ့ ... လစေ့ကိုယ်ဝန်ကို သွားမီးဖွားတော့ဖို့ ... ဗိုက်နာနေသည့် မုဆိုးမကလေးကို ... ထိုအချိန်မှာပဲ သူ့မျက်နှာကလေးကို ငေးမိရင်း ... နှင့်သီးနေအောင် ချစ်မိသွားခဲ့ရတာပါဆိုတာ ...။ ပီယက ကျမ်းကိုင်ကျိန်ရင်တောင် ... လူတစ်ရာမှာ ဘယ်နှယောက်လောက်များ ယုံကြည် ... လက်ခံပေးနိုင်ကြမှာလဲ ...။

ကာလယန္တရားကို ကိုင်လှည့်ပစ်လိုက်လို့ ရနိုင်သည့် အတတ်မျိုး ရှိလျှင်တော့ လိုချင်သည် ...။ ကြားဖူးသလောက်များသောအားဖြင့် ဖြစ်ရပ်တွေမှာ ... "တို့နှစ်ယောက် ... ဒီထက်စောတွေ့ကြရင် ... ပျော်ကြရမှာ"ဟူသော အဖြစ်အပျက်မျိုးတွေချည်း။ ပီယရဲ့ ဆန္ဒကတော့ ဤသို့မဟုတ်ချေ ...။ ဖြစ်နိုင်ရင် ... ရှိန်ကို ပီယက ခုလိုအချိန်ကျမှပင် ... စတွေ့ဖူး ဆုံဖူးလိုချင်မိတော့သည်။ ရှိန်နဲ့ ပီယတို့ တွေ့လိုက်မိကြတာ ... ခုနှစ်လ ... ရှစ်လလောက် စောသွားခဲ့သည် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုနေခါမှာကျမှများ ဆိုလိုက်ကြရရင် ... ရှိန်ဟာ မုဆိုးမကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီးခဲ့ပေမဲ့ ... လွတ်လပ်သော မိန်းကလေးငယ်။ ပီယ အနေနဲ့ ခုမှတွေ့လို့ ... ခုမှ စကြိုးစား ယူရရင် ... ရှိန်နှင့်တကွသော ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးဟာ ... "လူလွတ် ... တစ်ကောင်ကြွက် ... မုဆိုးမလေးကိုမှ မေတ္တာသက် ဝင်မိသည့်သူ" အဖြစ်ပဲ ပီယကို ရှိုင်းသတ်မှတ်ကြမည်။ ဖြစ်ရပ် က ရိုးစင်းသည်။ လှပသည် ...။ ရှိန့်ရဲ့ အဆုံးအဖြတ် တစ်ခုဟာ လည်း ဝတ်ဝန်းကျင်ပေါ် မတည်နိုင် ...။

ဒီယောက်ျားတစ်ဦးတည်း အပေါ်မှာသာ မူတည်ပြီး သူ ဆုံးဖြတ်ရပေလိမ့်မည် ...။

ခုလို "မဟုတ်ဘူး ... အရင်ကတည်း မဟုတ်ဘူး ... ခုမှ ..." ဆိုတာမျိုး ကျမ်းကိုင်ပြောရတော့မတတ် ... ရှင်းပြစရာတွေ နဲ့လည်း ကြုံနေရမှာ မဟုတ် ...။ ပီယတို့ ... ဘယ်အငြိုး ... ဘယ် ကြမ္မာကြောင့်များ စောစောကြီး သွားဆုံမိကြရတာပါလိမ့် ...။ အဲသလို စောခဲ့တဲ့အတွက် ... အကူအညီတွေ၊ အားကိုးစရာတွေ တစ်ပုံကြီး လိုအပ်နေခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးကို ... စွမ်းစွမ်းတမံ အား ဖြည့်ကူညီနိုင်ခဲ့ခြင်း အတွက် ကျေနပ်နှစ်သက်ရတာက တစ်ကဏ္ဍ စောသွားလို့ကို ဒုက္ခရောက်ရတော့တာအတွက် ... မချင့်ရဲနိုင်တဲ့ သောက,က တစ်ကဏ္ဍ ...။

"အဲသည်လို လေးငါးလကလေး သွားငြိနေတဲ့ အတွက် ... ရှိန်က မဲ့ငိုကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်သင့်ခံလိမ့်မှာ မဟုတ်ဘူး ... သူ ငြင်းကို ငြင်းလိမ့်မယ် ..." တဲ့ ...။

ကြားထဲက ဓာတ်ဆရာဖြစ်နေတဲ့ အစ်မဖြူဟာ ... အဲဒီ "လေးငါးလ" အငြိဓာတ်လမ်းကို ရှိန့်ဆီမှာတော့ ... တစ်မျိုး ပြောပြ၊ နားချ ဆရာလုပ်လေမှာ ... သူ သိကိုသိပါသည်။ အဲဒါ ကြောင့်ပဲ ပီယမှာ ... ကိုယ့်ရဲ့မေတ္တာကို ... သက်ဆိုင်သူထံ ... ခုထက်ထိပင် ... တိုက်ရိုက်ဖွင့်ချ ပြသခွင့် မရှိသေး ...။ ငြင်း မှာပဲ ... ဆိုသည့် မိန်းကလေးကိုတည်း ငြင်းခွင့်မပေးရသေး။

"မင်းအနေနဲ့ ... အားလုံးရဲ့ အမြင်တွေကို ငြိမ်ပါ စေဦး ..." တဲ့ ...။ ကိုသီဟက ညီဖြစ်သူကို ... နှစ်သိမ့်သလိုဆို ခဲ့သည့်စကား ...။

"အမြင် ... ဆိုတာ ... ဘယ်တော့ ငြိမ်မှာလဲ ...။ အတိတ် မေ့ရောဂါသည်မှ မဟုတ်ရင်တော့ ... ခုခဏမေ့ထားနိုင်ကြ တဲ့ အဖြစ်တွေဟာ ... သတိရစရာကြုံရင် ပြန်ပေါ်လာကြမှာ သူချည်းပဲ ... ပြောချင် ဆိုချင် ... စွပ်စွဲချင်နေကြတဲ့ အမြင်တွေဟာ ... ခု ငြိမ်သွားပြီးရင် ... တစ်သက်လုံး ဆက်ငြိမ်နေကြမလား ကိုသီဟ ... နောင်တစ်ချိန်မှာ ... သူ ကျွန်တော့်ကို လက်ခံခဲ့သည်ရှိသော် ... အဲဒီအမြင်ဆို တာတွေက ပြန်မပေါ်လာတော့ပါဘူး ... လို့ ဘယ်သူ

www.burmeseclassic.com

အာမခံနိုင်သလဲ ...။ "ဟိုတုန်းကတော့ဖြင့် ... ဟိုလိုပေါ့ ... အဲဒီတုန်းကတည်းက" ... ဆိုတဲ့ အပြောမျိုးတွေ အပြီးပျောက်သွားမယ် ဆိုရင်တော့ ... အမြင်တွေ ငြိမ်လောက်မဲ့အချိန်ကို ... ကျွန်တော်လည်း စောင့်နိုင်တယ်ဗျာ ..."

ပီယရဲ့ ရင်ထဲက အချစ်တွေကို ... မဖြူ သိသည် ...။ သူ့ယောက်ျား ကိုမျိုးကြီး သိသည်။ ကိုသီဟ သိသည်။ သူ့မိန်းမ မမကေသွယ်လည်း ကောင်းကောင်းသိသည် ...။ မေးခွန်းထုတ်ထားသည့် ဖေဖေနှင့် ... သိကြားစေချင်သူ ... ကာယကံရှင်တို့သာ အတိအလင်း သိခွင့်မရကြသေး ...။

"ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ ... မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့ကွာ ... ဆိုတဲ့ နှစ်သိမ့်မှုထက် ပိုကောင်းတဲ့ အဖြေတစ်မျိုးမျိုးလောက် ကျွန်တော့်ကို ... ကိုသီဟ ... အစ်ကိုတစ်ယောက်အနေနဲ့ ... ရှာပေးစမ်းပါ ... "အချိန်" ဆိုတဲ့ စကားလုံးလည်း ထပ်မပြောပါနဲ့ ... ကျွန်တော် ပေးနိုင်မဲ့ အချိန်ဟာ သူ့ဘက်က သူ့စိတ်လေး အနည်ထိုင် တည်ငြိမ်နိုင်ဖို့ ...၊ သူ့မှာ သတ္တိတွေ ပြန်ရှိလာဖို့ ...၊ လူသာမန်တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ခံစားချက်အားနဲ့ နေပျော်မှုတွေ ပြန်ရလာစေဖို့ ...။ သူ့ကိုပေးထားတဲ့ 'အချိန်' ပဲ ဖြစ်ချင်တယ် ...။ ကျွန်တော် ယူထားတဲ့အချိန် မဖြစ်ချင်ဘူး ... အထူးသဖြင့်ကတော့ ... လူတွေရဲ့ ပါးစပ်ဖေါက်တွေ ပိတ်နိုင်ဖို့ဆိုတဲ့ အချိန်ကြီး

မျိုး ကျွန်တော်က ယူထားပြီး ထိုင်စောင့်နေရတာမျိုး ... ပိုမဖြစ်ချင်ဘူး ..."

"ရှေ့က ပြေးနေချင်ရင်တော့ ... နောက်က လိုက်ချင်နေတဲ့ သူလည်း ရှိဦးမှကွာ ..."

"ကောင်မလေးက ခုချိန်ထိ ဆွမ်းမှ မသွပ်သေးဘဲ ...။ အဲဒီ "ကျွန်းပတ်" အသေးလေးဆိုတဲ့ သင်္ဘောကုမ္ပဏီကိုလည်း e-mail ပို့နေဆဲတဲ့။ ကားဘီး လေးဘီးစလုံးအောက် ရောက်သွားတာတောင်မှ မသေတဲ့သူရဲ့ ကံကြမ္မာဟာ ... သင်္ဘောတစ်စီးလုံးမှာ လူဆယ့်တစ်ယောက်ပဲ ကျွက်သေတဲ့အထဲမှာ ပါရောလား ... လို့လည်း ... လိုက်ပြောနေတတ်သတဲ့ ... ဟုတ်မဟုတ်တော့ မသိဘူးနော် ... မမလည်း ကြားရတဲ့သတင်းပဲ ..."

"အဲဒါ လုပ်မိလုပ်ရာတွေပါ မမကေသွယ်ရယ် ... အဲဒီလို လုပ်နေရုံ ... ပြောနေရုံနဲ့ ... လူတွေရဲ့ အပြောကနေ သူလွတ်ရောတဲ့လား ... ပြောကြတာတွေ ... ကျွန်တော်သိတယ် ... အဲဒီလောက် ကံဆောင်းဖူးတဲ့သူဟာ မိန်းမလုပ်သူရဲ့ အနေအထိုင်ကြောင့် ... ဘုန်းနိမ့်ကံနိမ့် သွားရတာဆိုတဲ့ အပြောတွေ ...။ သဘောကတော့ ကျွန်တော်ကပြီး အဲဒီလူကို တစ်ခါသေအောင် ကံဖူးခဲ့တာ အားမရလို့၊ မအောင်မြင်လို့ ... အခါခါ လိုက်ကြံစည်နေပြီး ... ဒီနည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နဲ့မှ အောင်မြင်တော့တယ် ဆိုတဲ့သဘော ဖြစ်နေတယ် ...။ ကြာကြာနေရင် ... သူ ရူးထွက်သွားလိမ့်မယ် ... ခုတောင် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ...' ဘယ်လိုမှ တရားမဝင်တဲ့အတွက် မရနိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ ... ပြီးပြီးသားကိစ္စကြီးကို အသစ်ပြန်စချင်နေတာ ... နည်းနည်းများ ရူးနေပြီလား မသိဘူး ..."

"ဒါဆို မင်း ... ပြေးမကြည့်လိုက်သေးဘူးလား ..."

မမကေသွယ်က သူ့ယောက်ျားကို ... "ဘာလို့မြောက်ပေးတာလဲ ..." ဟု အလန့်တကြား အံ့သြသလို မေးသည်။

"မြှောက်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး ... ဟိုက သူ့ကို အနားကနေ ခပ်ဝေးဝေး ဖယ်နေပေးပါ ... ဆိုတဲ့ သဘော ပြောထားတယ် ... အဲဒါ သူ ဘာဆက်လုပ်မှာလဲ ... ခုလိုပဲ ကိုယ်တို့နဲ့ လာစကားနိုင်လုံ၊ စကားပြိုင်ပြော၊ စကားနာထိုးနေ့ဝဲ မပြီးသေးတဲ့ ဇာတ်လမ်းပဲ ဆက်ဖြစ်နေမှာလား ... ကိုယ်က တစ်ခုခုကို တိတိကျကျ ဖြတ်လိုက်စေချင်တယ် ... ကေသွယ် ... ဥပမာကွာ ... မလာနဲ့လို့ ပြောထားပေမဲ့ လာတယ်ကွာ ... ချစ်တယ် ပြောမယ် ... လက်ထပ်ခွင့်တောင်းမယ် ... ဟိုက ငြင်းလိုက်မယ် ... ကဲ ကိစ္စကပြတ်ပြီ ... ပြန်လာခဲ့ ..."

ကိုသီဟတို့က ဒီလိုမျှော်လင့်သော်လည်း ပီယက တော့ ဒီလိုမထင်ပါ ...။ ဟိုးပထမတစ်ကြိမ် "ရှင်မလာပါနဲ့တော့"

လို့ ပြောလိုက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ ... "အဘအခြေအနေမကောင်းလို့" ဆိုပြီး အိမ်ကို လှမ်းဖုန်းဆက်ခေါ်ခဲ့သလိုမျိုး ... ဒီတစ်ခါမှာတော့ ရှိန်က ဆက်လာတော့မှာကိုလည်း မဟုတ်ပါ ...။

ဒါပေမဲ့ ... ပီယက ရှိန့်ကို တစ်ခုပဲ မှာပစ်ခဲ့သည်။ ပီယရဲ့ အဲဒီမိသားစုနဲ့ ထဲထဲဝင်ဝင် ပတ်သက်ခဲ့မိခြင်းဟာ ရှိန့် တစ်ဦးတည်းပေါ်မှာ အခြေမခံ ...။ အဘအတွက် သံယောဇဉ်တွေ၊ ဗူမန်မှုတွေ၊ တွယ်တာမှုတွေလည်း အများကြီး ပါဝင်ခဲ့ရတာမို့ ... တစ်ခုခုဆိုရင် ... ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ အရင်ဦးဆုံး သတိရလိုက်ပါ ...။ အဲဒီနောက်မှာတော့ နှုတ်က မြွက်ကြားပြီး အရောက်မခေါ်တောင် ... ကိုယ်တိုင်အသိမပေး အကြောင်းမကြားလိုရင်တောင် ... ကျေးဇူးပြုပြီး ... တစ်ချက်လောက် တမ်းတကြည့်လိုက်ပါ။ အဲဒီတစ်ခုကိုတော့ ရှိန် တိတိကျကျ လိုက်နာပေးပါ ... လို့။

ကျေးဇူးပြုပြီး ... တစ်ချက်လောက် တမ်းတကြည့်ပေးပါ ... လို့ ...။

ဖဖ § ဖဖ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပီယ ရောက်သွားခဲ့သည့် အချိန်၌ အဘကား ... ခုတစ်တစ်လုံးထက်၌ ပက်လက် ...။ လက်နှစ်ဖက်စလုံးမှာလည်း ပိုက်ကိုယ်စီ ... နှာခေါင်းပေါက်များ၌လည်း အစာပိုက်ရော ... အောက်ဆီဂျင်ပိုက်ရော ... ရောပြွမ်းလျက် ...။ "တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်တယ် ခေါ်ချင်ခေါ်ပစေ ... ဆုံးရှုံးလည်း ဆုံးရှုံးစေတော့ ..." ဟူသည့် မိန်းကလေးငယ်ကတော့ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ မျက်လုံး ပြူးပြူးနှစ်လုံးနှင့် ... မျက်မှောင်ကုတ်ကုတ်တစ်ခုတို့သာ မှတ်မိ နိုင်အောင် ကျန်ရစ်လျက် ... လူရုပ်ပျောက်သလောက် ရှိနေပြီး ခုတင်နံဘေးမှာ ငုတ်တုတ်ကြီး ထိုင်ငိုင်နေလိုက်သည်မှာလည်း သူပါ ငုတ်တုတ်အသက်ပျောက်နေပြီလား ... မှတ်ရပါသည်။

"သိပ်မိုက်တာပဲ ..."

ပီယက ... တစ်ခွန်းတည်းသော စကားကို တီးတိုး ရွာဆိုလျက် ... ခုတင်ရဲ့ အခြားတစ်ဖက်က ခုံတစ်လုံးမှာ ဝင် ထိုင်လိုက်ကာ ... အဘရဲ့ လက်ကလေးတစ်ဖက်ကို လှမ်းကိုင် ထားလိုက်သည် ...။ ပီယ ရည်ညွှန်းလိုသော "မိုက်မဲသူ" ဟာ

ဤမိန်းကလေးအပြင် ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ဆိုလိုပါသည်။ တကယ်တော့ အဘ အတွက်ဆိုလျှင် ... ပီယဟာ ဤမိန်းကလေး ငယ်ကို ဤမျှလောက်ကြီးထိ အချိန်တွေ ရှည်ရှည်ကြီး ပေးမထား သင့် ...။

"ဘယ်သူ ပြောလိုက်တာလဲ ..."

ခဏကြာတော့မှ မျက်တွင်းဟောက်ပက် လူရုပ်မ ပေါ်ထံမှ ... ပါးလှပ်တင်းစေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာတို့ အသာ လေးဟလာပြီး လေသံသဲ့သဲ့ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ဘယ်သူမှ မပြောဘူး ..."

ရှိန့် ခေါင်းလေး ပြန်ငုံ့သွားကာ မျက်နှာကို လက် ဖဝါးနှင့် အမိပွာယ်မဲ့ လျှောက်ပွတ်သပ်နေသည်။

"တကယ်ဆိုရင် မင်း အဲဒီလောက် မမိုက်မဲသင့်ဘူး ... အရူးမဆန်သင့်ဘူး ... မင်း ကိုယ့်ကို မလိုတော့ဘူးဆို ရင် ... လိုအပ်ဖြီလို့ ထင်လာတဲ့ တစ်နေ့ထိ ... ကိုယ်မား မားကြီး ရပ်စောင့်ပေးနေမယ် ... မင်းဘက်က တမ်းတ လိုက်ရုံတစ်ချက်လောက်ပဲ ကိုယ့်ကို ပြန်ကူညီပါလို့ ကိုယ် ပြောခဲ့တယ် ...

အဲဒါကို ... မဖြူတို့ အလုပ်ကနေ ထွေးပစ်တာ တွေ ... ဟိုအိမ်မှာပါ မရှိတော့တာတွေ ... တွေကတော့

www.burmeseclassic.com

သိပ်အရူးဆန် မိုက်မဲလွန်းရာ ကျပါတယ် … မင်းအတွက် မလိုဘူး ဆိုပေမဲ့ … အဘအတွက်တော့ ကိုယ် လိုကိုလို နေသေးတယ် ဆိုတာလည်း … ကိုယ်လည်း သိရက် … မင်းလည်း သိရက် … ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်လုံး မြိုင်တူ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မိကြတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ် … ဒါပေမဲ့ ရောဂါသည်အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး … ပျောက်ကို ပျောက်သွားတာကတော့ … ဘာသဘော လဲ …"

"ကျွန်မ … ဒေါ်ဒေါ်ဆီ သွားတာပါ …"

"ဒေါ်ဒေါ် ဟုတ်လား … တရားဘောင်ထဲ ဝင်သွားပြီဆိုတဲ့ သီလရှင်ကြီးတစ်ပါးက မင်းကို ဘာလုပ်ပေးနိုင်မှာမို့လဲ …"

"ကျွန်မမှာ … တကယ်တော့ … ဘာအရည်အချင်းမှ မရှိ ဘူး … ရှိတယ် ထင်ထားတဲ့ဟာတွေ … ခုဘယ်ပျောက် သွားပလဲ … ဘယ်တုန်းက ပျောက်သွားသလဲ မသိဘူး … လူပြောမခံနိုင်မှုတစ်ခုနဲ့ ခေါင်းဆောင်ပြန်တက်လုပ်ကြည့် ချင်လို့ မရနိုင်လောက်ဘူး ဆိုတာ သိလိုက်ချိန်မှာ … ကျွန်မရှေ့မှာ ရပ်ပြနေဖို့ လူတစ်ယောက် လိုတယ် … တရားရှင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် … ဘယ်သူပဲ ဖြစ်ဖြစ် … ကျွန်မ ရှေ့ မှာ ဒေါ်ဒေါ်ကို မြင်နေရမှုကို ဖြစ်တော့မယ် …"

"အဲဒီနေရာမှာ ကိုယ့်ကို ဘာလို့မမြင်ဘူးလဲ …" လို့ ပီယက မမေးရက်တော့ပါ …။ ကလေးမလေးမှာ စိတ်ဓာတ်ခွန် အားတွေ ပြန်ပြည့်လာနိုင်ဖို့နေနေ …။ မျက်ပြီးရင်းပျက် … အပိုင်း ပိုင်း ကျိုးပြတ် … မြေပေါ်ချည်း ပုံကျနေတဲ့ အခြေအနေ။

"ကိုပီယကို ကျွန်မ … 'တမ်းတ'ပြီး မခေါ်ယူဘူး …"

စိတ်ညစ်ရသည့်ကြားက … တစ်ချက်တောင် ပြုံးချင်မိ သည်။ ဘယ်သူမှ မပြောဘဲ … အလိုလိုနေရင်း သိပြီးရောက်လာ သည် … ဆိုတော့ … တမ်းတမိသည့်သူ … သူပဲဖြစ်သွားမှာ စိုးရိမ်နေပြန်သေးသည် …။

"ခု ဘာဆက်လုပ်မှာလဲ …"

"ကျွန်မ … ဘာမှ လုပ်လို့မရဘူး … အရာရာကို တကြွမှာ ကချည်း သူ့အလိုလို … လုပ်,လုပ်သွားတာ … သူ့ဘာသာ သူ့ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်,ဖြစ်လာတာကို … ကျွန်မက ငုတ်တုတ် ပဲ ထိုင်လက်ခံနေရတာ … ခုလည်း ငုတ်တုတ်ပဲ ဆက်စောင့် နေမယ် …"

"မဟုတ်ဘူးလေ … အခု အဘကိစ္စ ရှိတယ် … အဲဒီ အတွက် …"

"ကျွန်မ ဟိုအိမ်ကို ရောင်းပစ်ဖို့ လုပ်လိုက်ပြီ … အဲဒါ ဖေဖေ့သား ထားရစ်ခဲ့တဲ့ ဖေဖေ့အတွက် နောက်ဆုံးပစ္စည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပဲ ... အဲဒီကရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ပုံပြီးကုပေးလိုက်မယ် ... ကုန်ရင် ကုန်သွားပစေ ... ဖြီးပြီ ..."

"ဟုတ်ပြီ ... ပိုက်ဆံသာ ကုန်သွားပြီး မပြီးသေးရင်ကော"

ဘာခံစားချက်မှ မရှိတော့သည့် မျက်နှာဟောက်ပက်ပက်မှာ ဂျစ်ကန်ကန်ဟန်က ပြန့်ပေါက်လာသည် ...။

"ခု ကိုယ်ရောက်လာပြီ ... ကိစ္စက မပြီးနိုင်တော့ဘူး ... ကိုယ် သိတယ် ... မပြီးတော့ဘူး ... ကိုယ်သာရှိနေရင် ဒီအချိန်တွေဟာ အဘအတွက် နောက်ဆုံးအချိန်တွေ ဟုတ်ကိုမဟုတ်တော့ဘူး ... ကဲ ... ဘယ်လိုလုပ်မယ် ထပ်စိတ်ကူးသေးလဲ ..."

နှုတ်ခမ်းကြီးကိုက်ပြီး ဂျစ်ကန်ကန် ဖြစ်နေဟန်မှ ရှိန်က ရုတ်တရက် ... မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်စလုံးနှင့် အုပ်ချလိုက်ကာ ... "ဝုန်း" ခနဲ ကြုကြုပါအောင်ပင် ငိုချလိုက်ပါတော့သည်။

"ဟာ ... ဟာ ... မငိုနဲ့လေ ... ဘယ်လိုလဲ ... ကိုယ်စမင်းငိုရအောင် ပြောတာမဟုတ်ရပါဘူး ရှိန်ရယ် ... မငိုနဲ့လေ ... ဆေးရုံကြီးမှာ ... ပြီးတော့ အဘကလည်း အခြေအနေက ... ဘာမှန်းမသိ ... ရှိန်က အဲဒီလိုကြီး ငိုချနေလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ ... မငိုနဲ့ ...

ရှိန် ငိုတာ ကိုယ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး ... မျက်ရည်ကျတာတော့ တစ်ခါတွေ့ဖူးတယ် ... ပြီးတော့ ... တစ်ခါမှ ထပ်မငိုတော့ဘူး ... ရှိန့်မှာ ဆုံးရှုံးလိုက်ရတာတွေ အများကြီးပဲ ... ဒါပေမဲ့ ရှိန် တစ်ခါမှ မငိုဘူးလေ ... ကိုယ်ကော ... ပတ်ဝန်းကျင်ကရော ... ရှိန့်ကို သိပ်သတ္တိကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးလို့ ... လူတိုင်း အံ့သြကြရတယ် ... ဟော့ ... ဘာလို့ ငိုနေမှာလဲ ... တိတ် ... တိတ် ... မငိုကောင်းဘူးလေ ... ရှိန့်သတ္တိတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ"

ကျွန်မက ရှိန့်ကို ချစ်တတ်လာချိန်မှာ ... ကျွန်မမှာ ဘာသတ္တိမှ မရှိနိုင်တော့ဘူး ...။ ရှိန်က စိတ်တွင်းမှပဲ ပြောဖြစ်လိုက်ပါသည် ...။ နှုတ်က ထုတ်ဖော်ပြောဖြစ်ဖို့ကိုတော့ ဘယ်တော့မှ စိတ်မကူး ...။ "တမ်းတ" မိရုံနှင့် အရောက်ပေါ်လာနိုင်သူသည် ... ရှိန့်စိတ်ထဲ ရှိန့်ရင်ထဲ ဖောက်မြင်သိရှိနိုင်ပြီးလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော် ... တိတိကျကျ ... ဖွင့်မေးလာရင်တော့ ရှိန်က ငြင်းကိုငြင်းရလိမ့်မည်။ လိမ်ညာရလိမ့်မည်။

"မင်းမှာ ခေါင်းဆောင်လိုတယ်ဆိုရင် ... ကိုယ် အခုချက်ခေါင်းဆောင် ဝင်လုပ်ပေးမယ် ... ရှိန် အခု ... ဟိုအိမ်ကိုပဲ ပြန်လိုက်ပါ ... ရောင်းဖို့ ပြောထားတဲ့ ကိစ္စကိုလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဏရပ်ထားလိုက်ပါ ... အရင်တစ်ခါက မိန်းမကြီးကို ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ပြန်လွှတ်ပေးထားမယ် ... ကိုယ့်ကိုတွေ့ချင် စိတ်မရှိရင် ... မင်း ဆေးရုံကို လာစရာမလိုဘူး ... နားလည်လား ... နော် ... ကဲ ... ပြန်နားတော့ ..."

"မေမေ့ဆီ ကျွန်မ လာနေမှ ဖြစ်မယ် ..."

"မလိုဘူး ... ကိုယ့်ကို တွေ့ချင်မှလာ ... တွေ့ချင်ရင်တော့ လာ ..."

"အဲဒီလိုပြောလို့ ဘယ်ရမလဲ ..."

"ရတယ် ... မင်းရဲ့ သမီးတစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ဟာ ဒီနေ့ပဲ ပြီးဆုံးသွားပြီလို့ မှတ်လိုက်ပါ ရှိန် ... မင်းတတ်နိုင်သမျှ ကောင်းမယ်ထင်တာတွေလည်း လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ ... အိမ်ကိုရောင်း ... ပုံကုပြီး ကုန်ရင်ပြီးပြီလို့တောင် သဘောထားသေးတာပဲ ... ခုလည်း ပြီးပြီလို့ သဘောထားလိုက်တော့ ... မင်း သိပ်ပင်ပန်းနေပြီ ... အဲဒီအိမ်မှာပဲနေပါ ... ကိုယ် လုံးဝမလာဘူး ... မင်းလည်း ဒီဆေးရုံကို ... ကိုယ့်ကိုတွေ့ချင်မှ လာကြေး ..."

"ကျွန်မ ရှင့်ကို ကျေးဇူးတွေ ထပ်မတင်ချင်တော့ဘူးလို့ ပြောပြီးပြီ ... ကျွန်မမှာ ဘာအရည်အချင်း ဘာသတ္တိမှ မရှိနိုင်တော့ပေမဲ့ ကျွန်မ မြင်နေချင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်ဟာ

ရှင့်ကို မဟုတ်ဘူး ... ကျွန်မတို့ မဆုံဖြစ်ကြတော့ဖို့အတွက်က ... ရှင်ပဲ ပြန်ပါ ... ကျွန်မကတော့ ... ရှင့်ရဲ့ကျေးဇူးတွေ ထပ်ပိုနေရမဲ့အစား ... ကံကြမ္မာကို ဒီဆေးရုံပေါ်ကပဲ ငုတ်တုတ် ထိုင်စောင့်နေမယ် ... ရှင်ပဲပြန် ..."

"အဲဒီလောက် ကိုယ် မရှုမိုက်နိုင်ဘူး ရှိန် ... အဘဟာ ဒီအချိန်မှာ မင်းတစ်ယောက်တည်းနဲ့ မဆိုင်တော့ဘူး ... ဟုတ်ပြီ ...

ကိုယ်နဲ့ မင်းနဲ့ မဆုံဖြစ်ကြတော့ဖို့ ... ဆိုရင် အဲဒါဘာကြောင့်လဲ ... အစ်မဖြူ ပြောခဲ့သလို ... 'လေးငါးလလောက် ကာလတိုအတွက်' စဉ်းစားကြရတာပါ ဆိုရင် ... အဲဒီလေးငါးလလောက်ဟာ ဘယ်သူ့အတွက် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တာလဲ ... အဘ အတွက်ပါ ...

အဘဟာ ကိုယ့်ကို လိုအပ်တဲ့အတွက် ... အဲဒီ 'လေးငါးလလောက်ကာလ' ဆိုတာ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရတယ် ...။ အဲဒီလေးငါးလရဲ့ အဆုံးအဖြတ်နဲ့ပဲ ကိုယ်တို့ ဆုံဖြစ်ဖို့ မလွယ်တော့ဘူး ... အဲဒါ တစ်ချက်နဲ့တင် ... ရှိန်ဟာ အဘအပေါ် တာဝန်ကျေတဲ့ သမီးတစ်ယောက်အဖြစ် ကိုယ် သတ်မှတ်ပါတယ် ...။ အဘလည်း သိချင်သိနေလိမ့်မယ် ... ကိုယ့်နှုတ်ကနေလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှမ်းသိနိုင်တယ် ... လုံလောက်ပါပြီ ... ပြန်ပါတော့ ရှိန်ရယ် ...

အဘနားမှာ ကိုယ်ရှိနေဖို့ လိုအပ်တယ် ဆိုတဲ့အချက်နဲ့ အရာရာကို လဲလှယ်ယူခဲ့ကြပြီးမှတော့ ... ခုလည်း အဲဒီလိုအပ်ချက်ကို ရှိန် လက်ခံပါ ... ခေါင်းမမာနဲ့ ... ဟုတ်လား ..."

ရှိန်က ဗီယာကို အကြာကြီး ... ငေးမောစိုက်ကြည့်နေပြီးမှ ... ထိုင်ရာမှ ထရပ်ကာ ... လှည့်ထွက်သွားပါတော့သည်။ ဗီယကတော့ အဘိုးကြီးရဲ့လက်ကို ကိုင်ရင်း ... ခုတင်ဘေးက ကုလားထိုင်တစ်လုံးမှာ ... ရှိန်ပြောသော ကံကြမ္မာဆိုတာကြီးကို ထိုင်စောင့်ရင်း ကျန်ရစ်သည် ...။

ဇဇ ၆ ဇဇ

ဘူတာကြီးစင်္ကြံထက်မှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသည့် ရှိန့် အပါးသို့ ဗီယက တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်ရင်း ရောက်ရှိလာသည်။ ရှိန်က ငုတ်တုတ်လေး အနေအထားမှ ပင့်မော့ကြည့်မိရင်း ...

"ဘယ်သူ ပြောလိုက်တာလဲ ..."

မေးပြီးလျှင် ... ရှိန်က ကိုယ့်နှုတ်ခမ်းကိုယ် အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်နှက်အံပြစ်ပေးချင်သွားရသည်။ အဖြေကား သိပြီးတဲ့အတိုင်း ...

"ဘယ်သူမှ မပြောဘူး ..."

"ကျွန်မ ... ဒေါ်ဒေါ်ဆီပဲ ပြန်သွားနေမှာပါ ..."

"စိတ်မနိုင်သေးရင်တော့ ... သီလရင် ... မဝတ်စေချင်ဘူး ..."

"ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ ... သီလရင် ဝတ်ပြီး သာသနာ့ဘောင်ထဲ ကူးဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး ... 'သားသေ ... လင်ဆုံး ... ကုန်ရှုံး ... ကြွေးတင် ... လိုလင်ရေ ... မယ်သီလ' ဆိုတဲ့ စာချိုးကို ကျွန်မ သိပ်မုန်းတယ် ... ကျွန်မက ကျွန်မကြောင့် သူများတကာတွေပါ သိမ်းကျုံး အပြောခံရတာမျိုး ဘယ်တုန်းကမှ မဖြစ်စေချင်ခဲ့ဘူး ..."

"နေသေချာကောင်းမှ သွားတာမဟုတ်ဘူး ..."

"ရပါပြီ ... ဒေါ် ... ဖေဖေ့ကိစ္စ အဝဝအတွက် ..."

"ကျေးဇူးမတင်ပါနဲ့ ... ကျေးဇူးတွေ များနေလို့ ရှိန် ထွက်,ထွက်ပြေးနေရတာလို့ ... ကိုယ် ထင်နေတယ် ...

ကျေးဇူးမတင်နဲ့ ... အဘ ကိစ္စက ကိုယ့်ကိစ္စပါ ... အဘရဲ့သားတစ်ယောက်တော့ ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်တော့ပေမဲ့ ... အဘကိစ္စ မြေကျပြီးတဲ့အထိ ... တာဝန်ယူခွင့်ရလိုက်လို့ ... ကိုယ် အားလုံးကို ကျေနပ်တယ် ... ရှိန်းကိုတောင် ကိုယ်က ပြန်ပြီးတော့ ကျေးဇူးတင်တယ် ..."

ရှိန်းက ခရီးဆောင်အိတ်မှာ ပါနေသော သိုးမွေးကွင်းကလေးတွေကိုသာ အမိပ္ပါယ်မဲ့ စိုက်ကြည့်ရင်း ... အစထွက်နေသည့် သိုးမွေးမျှင်လေးတွေကို တစ်မျှင်ချင်း ဆွဲဖယ်နေမိသည်။ ပေဖေ့အတွက် ဆွမ်းသွပ်ကိစ္စတွေလုပ်ရင်း ... ရှိန်းဘာသာ တစ်ယောက်တည်း သီးသန့်ကလေး ... ကိုထွန်းထွန်း အတွက်ပါ တိတ်တိတ်ကလေး ဆွမ်းထည့်သွပ်ပေးလိုက်ပြီ ဖြစ်တာကို ပီယရိပ်မိသိရှိနေနိုင်မလား ...။

အစ်မဖြူကတော့ ... "နင် သွေးအေးသွားတဲ့အချိန်ထိတိုင် ... 'ငြင်းမယ်' ဆိုတဲ့ ဒီအဖြေဟာ အမြဲတည်တံ့နေနိုင်ပါစေ ညီမလေး" တဲ့ ...။ အစ်မဖြူဟာ အရှည်ကို ကြိုမြင်တတ်သူပါပဲ ...။ ပထမအကြိမ် ရန်ကုန်မြေက ခွာရကတည်းက ... ရှိန်းဟာ သွေးအေးတဲ့ထိတိုင် စောင့်စရာမလိုတော့ဘဲ ... ကိုယ့်အချို့ကိုယ် ကြိုးစားပန်းစား တည်တံ့စေရတော့မှာ ... ဆိုတာ ရှိန်းသိနိုင်လိုက်ပြီ ...။ သိပ်ပင်ပန်းရသည့် အလုပ် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ... ကံတရားက ရှိန်းဆိုရင် ပင်ပန်းမှ ... လိုက်ရှုသေ သတ်မှတ်ပြီးသား ဖြစ်နေပြီးပြီပဲ ...။

"ကိုယ် ... အချိန်ထပ်စောင့်ပါဦးမယ် ... ဒီတစ်ခါတော့ ... တခြားဘာလိုအပ်မှုမှ ... ထပ်မရှိနိုင်တော့တဲ့ ... အတွက် ... သီးသီးသန့်သန့်စိတ်နဲ့ ... ရှိန်း ... ရန်ကုန် ပြန်လာချင်တဲ့အခါ ... ကိုယ့်ကို တစ်ချက်လောက်ဖြစ်ဖြစ် တမ်းတပေးလိုက်ပါ ... နော် ... ဟုတ်လား ... ရှိန်း ..."

"ငြင်း၊ ငြင်း၊ ငြင်း၊ ငြင်း၊" ဟု အတင်းစိတ်သွင်းအားသော်လည်း ငြင်းပစ်ရဖို့အတွက် စကားတစ်ခွန်းခွန်းကို ရှိန်းက နားထောင်ချင်အေးသူဖြစ်ပါသည် ... ကိုပီယရေ ...။

သတိရလာလွန်းတဲ့အခါ ... "ဒါတမ်းတနေတာ မဟုတ်ဘူး ... လုံးဝမတမ်းတဘူး ..." ဟု ရှိန်းစိတ်ကို ရှိန်းစွတ်အတင်း လိမ်လည်ပါမည် ...။ ခပ်စောစောကလေး ကြိုတွေ့ဖြစ်ခဲ့ကြလို့ စောစောစီးစီးပဲ တံခါးပိတ် အဆုံးသတ်ရတော့မဲ့ ရှိန်းတို့ဇာတ်လမ်းဟာ ... ဒီနေရာမှာပဲ ... ပြီးပြတ်လိုက်ပြီ ဆိုပါစို့ ...။

ဇဇ § ဇဇ

www.burmeseclassic.com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးပြုပြီး ... တစ်ချက်လောက် တမ်းတကြည့်လိုက်ပါဦးနော် ... ရှိန် ...။

ဇဇ § ဇဇ

ပုဏ္ဏမီ

www.burmeseclassic.com